

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 111

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

*Χαρούμενο
Τάχα **

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

(ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΟΝ) ΟΜΟΝΟΙΑ

Εκτός της πλούσιας συλλογής ομματούα-
λίων CRUXIT και CAIOBAR ως και σκε-
λετών, είμεθα και οι μοναδικοί έφαρμοσταί
των Κρυστάλλων Έπαφής.

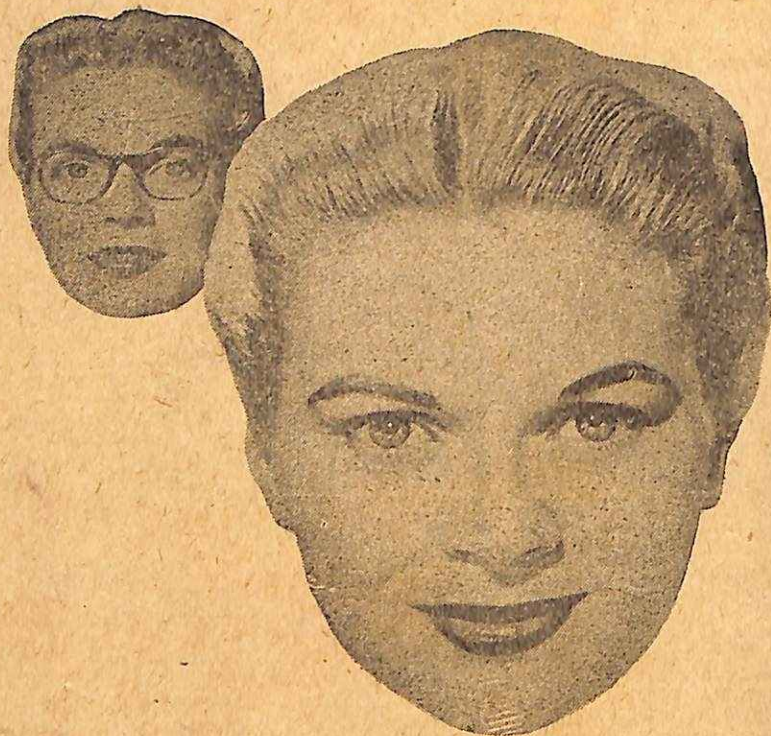
Ένας σημαντικός σταθμός εις την Έπι-
στήμην των Όπτικων είναι ή έφαρμογή των
«ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ ΕΠΑΦΗΣ», δια την θερα-
πείαν άτελους όράσεως.

Τα κρύσταλλα έπαφής κατήργησαν τα όμ-
ματούαλια και έτελειοποίησαν την τεχνητήν
όρασιν.

ΑΔΙΟΡΑΤΑ κινούνται τα «ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
ΕΠΑΦΗΣ», ως μέρος του συνόλου του όφθαλ-
μού. Δεν διακρίνονται καθόλου και δίνουν εις
το μάτι πλήρη φυσικότητα.

Θά έχετε πάσαν σχετικήν πληροφορίαν ά-
πό ειδικόν τεχνικόν μας.

«ΑΘΗΝΑ»

Izola

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Δι' της Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ. Άρχ)κτης Α. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Σανταρόζα 1 * ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Τυπογραφείου 36.555, Πιεστηρίων 26.343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6.000

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Ο ΤΖΟΒΑΝΙ ΠΑΠΙΝΙ, ό με-
γάλος σύγχρονος Ιταλός
φιλόσοφος, γεννήθηκε στη Φλω-
ρεντία το 1881. Ο Παπίνι δεν
παρακολούθησε συστηματικές
σπουδές. Είναι τελείως αυτό-
δίδακτος. Με τη συνεχή μελέ-
τη κατώρθωσε να γίνη ένα από
τα φωτεινότερα μυαλά της έ-
ποχής μας. Στην αρχή ξεκί-
νησε ως ιδεολόγος επαναστά-
της και τα πρώτα του έργα
έχουν την αγωνία και την ά-
βεβαιότητα μιάς ανήσυχης ψυ-
χής. Στα κατοπινά του έργα
διαφαίνεται ένας θρησκώλη-
πος φανατισμός και μία κλη-
ρικόφρων διάθεση. Ο Παπίνι
έγραψε άπειρα συγγράμματα.
Το έργο όμως που τον κατέ-
στησε γνωστόν και τον επέ-
βαλε είναι ή «Ιστορία του Ι-
ησού», που μεταφράστηκε σ' έ-
λες τις γλώσσες του κόσμου.

ΕΙΣΑΙ ακόμη κάθε μέρα
ανάμεσά μου και θάσαι
για πάντα μαζί μας.
Ζής όμως σέ μ' ά ζωή όχι άν-
θρώπινη, άόρατος σέ κεινούς
που Σέ αναζητούν με τό έ-
ξωτερικό ίσως ενός φτωχού
που αγοράζει τό ψωμί του
και κανείς δεν τον βλέπει. Μά
να! Έφτασ' ό καιρός που ό-
φείλεις να ξαναφανής στη
γή, μπροστά μας και να δώ-
σης σέ τούτη τη γενιά ένα
σημάδι φανερό και άναμφι-
σβήτητο. Βλέπεις, Ιησού,
την ανάγκη μας. Δεν μπο-
ρείς να μη ξέρεις Εσύ πόσο
ανεπίδεκτη άναβολής είναι
αυτή ή ανάγκη μας, πόσο
σκληρή κι' άληθινή ή δίψα
μας για τό φώς Σου.

Ας είναι έστω και μία
στιγμή να Σέ ξαναδούμε, έ-
στω να μάς έλθεις ξαφνικά
κι' άμέσως ξαφνικά να μάς
φύγεις. Μιά μόνο λέξη, κα-
θώς θαρής, ένα μόνο σημά-
δι, μία μοναδική γνώμη. Μιά
λάμψη στον ουρανό. Ένα
φώς στο σκοτάδι. Ένας λό-
γος άπ' τη σιωπή Σου. Έ-
χουμε ανάγκη από Σένα, από
Σένα μονάχα. Μόνο Σύ, που
μάς αγαπάς μπορείς να έ-
χης για όλους μας, που πά-
σχοιμε, τον οίκτο που ό κα-
θένας νοιώθει για τον έαυτό
του. Όλοι έχουν ανάγκη ά-
πό Σένα, άκόμα κι' έκείνοι
που Σέ άγνοούν. Πολύ πε-

ρισσότερο οι τελευταίοι. Ό
πεινασμένος νομίζει πως γυ-
ρεύει ψωμί, όμως κατά θά-
θος ζητά Έσένα. Ό διψα-
σμένος φαντάζεται πως θέ-
λει νερό. Διψάει Έσένα. Ό
ποιος σ' αυτό τον κόσμο ά-
ναζητά τό ώραίο, Έσένα ζη-
τά.

Ό,τι κακό μπορούσαν να
Σου κάνουν οι άνθρωποι —
περισσότερο μετά τό θάνα-
τό Σου παρά ένόσω ζούσες
— Σου τό έκαναν. Έσύ,
που έζησες, ανάμεσά μας,
ξέρεις τό βάθος της δυστυ-
χημένης μας ύπάρξεως. Εί-
μαστε φύλλα στον άνεμο,
δημιοί τοι' ίδιου του έαυτού
μας. Μιά νόθος ψυχή έκτρω-
μάτων, που κυλιόμαστε στο
κακό. Σέ άπαθήσαμε γιατί
ήσουν άγνός για μάς. Γιατί
ήσουν ή κ' αδική της ζωής
μας.

Σήμερα οι άνθρωποι είναι
πιό μεθυσμένοι από ποτέ άλ-
λστε. Η γή ένας Άδης, ένα
χάος, ένας στρόβιλος χωρίς
τέρμα. Κάθε πίστις μέσα σ'
αυτήν την ρυπαρή γή, έχει
πεθάνει. Και μία μόνο θρη-
σκεία ζή: Ό πλούτος, που
έχει για σύμβολό του τό χρυ-
σάφι, ή δια που έχει για
σύμβολό της τό έίφος, ή
σάρκα που έχει σύμβολο την
ήδονή. Τό ξέρεις αυτό, Χρ-
στέ μου. Και άργείς; Άρ-
γείς ναρής; Έμείς οι έσχα-
τοι, που Σέ σκότωσαν και
που Σέ σκυώνουν κάθε μέ-
ρα, Σέ παρακαλούμε να ξα-
νακατέδης μία άκόμα φορά.
Μιά και μόνο. Ποτέ τό κή-
ρυγμά σου δεν ήταν τόσο ά-
ναγκαίο. Ποτέ δεν είχες πε-
ριφρονηθή και λησμονηθή τό-
σο. Τό μεγάλο πείραμα πλη-
σιάζει στο τέλος του. Έμείς
οι έσχατοι Σέ περιμένουμε
και θά Σέ περιμένουμε κάθε
μέρα, παρά την άναξιοτήτά
μας. Και όλη ή αγάπη μας
θά είναι για Σένα, που θα
σάνιστηκες από Αγάπην
για μάς και που τώρα μάς
δασανίζεις με όλη τη δύναμη
της άπέραντης Αγάπης
Σου.

ΤΖΟΒΑΝΙ ΠΑΠΙΝΙ

Σήμερα γιορτή μεγάλη, σήμερα Λαμπρή.
Σφάζουν σήμερα και φένουν φυλαγμένα αρνιά,
ράβουνε καινούργια ρούχα και στολίζουνται.
κι' όθε άπαντηθούν φιλιούνται κι' άγκαλιάζονται.
Σήμερα στα μεσοχώρια όλα αστράφτουνε
έμμορφάδες και στολίδια, κι' όλα αντίλαλουν
από τά γλυκά τραγούδια που χορεύουνε.
Ροβολούν τά παλληκάρια, λεβεντόπαιδα
μ' άρματα άργυρά στη μέση και με χαϊμαλιά,
ροβολούν κι' οι μαυρομάτες, ρούσες κι' έμ-
(μορφες)

Λυγερές σαν κυπαρίσσια, σά μηλιές γλυκειές,
σαν Ξωθιές και σά Νεραίδες που λαμποκοπούν
Πιάνονται όλοι χέρι - χέρι. Τά τραγούδια τους
και τις πέτρες ζωντανεύουν. Γύρου οι γέροντες
καθισμένοι άράδα - άράδα τους κυττάζουνε
και γλυκά τους καμαρώνουν και κρυφά - κρυφά
ζευγαρώνουν κάθε νιο με κάθε κόρη τους.
Κι' ό χορός και τό τραγούδι πάν άδιάκοπα.
Λυγερές και παλληκάρια σειούνται και λυγούν
και στους κύκλους όπου πλέκουν άγναντεύονται,
και κρυφά γλυκοτηριούνται και γνωρίζονται
κάθε κόρη τον καλό της, κάθε νιος τη νιά.
όλες οι ματιές ταιριάζουν, κι' όλες οι καρδιές
ώρα μ' ώρα ζευγαρώνουν και κρυφομ' λύν.
Κι' ό χορός και τό τραγούδι πάν στρωτά -

στρωτά.
Αξαφνα καινούργια λάμψη γύρω χύνεται,
σειέται του χορού τό πλήθος, κυματίζεται,
και τά σύγνεφα μεριάζει και ξανοίγεται,
που περνάει λαμπροντυμένο τ' αστραπόβροντο,
και διαδίνει ανάμεσά του κι' όλο χαίρετά
λυγερή καμαρωμένη και περίμορφη.
Η περίσσια ή έμμορφιά της, τά ξανθά μαλλιά
τά όλογάλανα τά μάτια, τό περπατήμα,
οι χρυσές οι τραχηλιές της και τό μάλαμα,
χύνουνε στο χοροστάσι λάμψη ξαφνική.
Άλλοι λέν: ή Δημοπούλα, ή Μητρω ή έμμορφη,
πήρε πρόσωπο τον ήλιο, τ' άστρα μάτια της,
κι' άλλοι πήρε τό φεγγάρι, τον άυγερινό.

— Άχ! κι' εγώ λεβέντης νάμου, χωριά
(τόπουλο),
να με παίρναν στο χορό τους και να χόρευα
στο πλευρό της Δημοπούλας της περίμορφης!
ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

εϋχεται στις άναγνώστριές της
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΣΧΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Στο έρχόμενο τεύχος (αριθ. 112) τό παράρτημα κεντημάτων
εκτός των άλλων, θα περιέχει και τρία, χαριτωμένα και πολύ
πρακτικά παιδικά πατρών: Δύο φουστανάκια για κοριτσάκια
ηλικίας 6—8 και 10—12 ετών και ένα ωραιότατο κοστούμκι
για αγοράκια ηλικίας 8—10 ετών.

Ζητήματα τής γυναίκας

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ

ΕΚΦΡΑΖΟΥΜΕ την ικανοποίησή μας που το δημοσίευσμά μας για τις δυσκολίες που αντιμετώπιζουν οι γυναίκες στην έκδοση εκλογικών βιβλιαρίων, με τις πολλές διατυπώσεις που χρειάζονται «έπειτα τόπος» στο υπουργείο Εσωτερικών. Πραγματικά, όπως είπαμε σε θέσι να γνωρίζουμε, το σημείωμά μας αυτό για τα βασανιστήρια τής γυναίκας στην άσκηση του εκλογικού της δικαιώματος, ελήφθη υπ' όψη, μελετήθηκε και μία σειρά νέων μέτρων ανακοινώθηκαν για την διευκόλυνση των γυναικών να πάρουν τα εκλογικά τους βιβλιάρια. Πολλές, από τις περιπτώσεις άλλωστε, διατυπώσεις καταργήθηκαν κι' έτσι το πράγμα έγινε απλούστερο. Δεν μένει τώρα, παρά να ενδιαφερθούν με τη σειρά τους και οι γυναίκες μας, που — πρέπει να δηλώσουμε — δεν πήραν με την απαιτούμενη σοβαρότητα του το ζήτημα.

Συγκρίσεις

ΑΦΟΥ γίνεται λόγος για την γειτονική μας φιλική χώρα, αξίζει να σημειωθεί ότι η Ένωση των Γυναικών τής Τουρκίας, που γιώρτασε τελευταία την 19η επέτειο της εισόδου τής Τουρκίας στη Βουλή τής Άγκυρας, έχει αναπτύξει μεγάλη προεκλογική δραστηριότητα, γιατί θεωρεί ανεπαρκή την εκπροσώπησή της στο κοινοβούλιο. Γι' αυτό, ζητάει από το κυβερνητικό κόμμα και από την αντιπολίτευση να έχη 50 έδρες στη νέα Βουλή. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι δουλειές στην σημερινή Τουρκία είναι τρεις, ενώ επί Κεμάλ Ατατούρκ, το 1925, ήταν 17! Η ψήφος των γυναικών σ' αυτές τις εκλογές θα παίξει σημαντικό ρόλο και θα επηρεάσει το συνολικό αποτέλεσμα. Δικαίωμα ψήφου πήραν οι γυναίκες στην Τουρκία απ' το Μάρτιο του 1935. Δεν πιστεύουμε να είναι πολύ τιμητική για τις γυναίκες μας μία συγκρίσιμη με τις Τουρκίσσες συναδέλφους των.

Και η συνέχεια

ΜΙΑ και μιλάμε όμως για τα εκλογικά δικαιώματα τής γυναίκας, θα πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερα ότι το θέμα, η μάλλον το πρόβλημα — ύστερα από την αδιαφορία που παρουσιάζεται — δεν είναι μόνο η απόκτηση του εκλογικού βιβλιαρίου. Χρειάζεται — προ παντός — και η άσκηση του εκλογικού καθήκοντος γιατί χωρίς αυτή, τί αξία έχει το βιβλιάρειο; Σ' όλες όμως τις αναπληρωματικές εκλογές, που δόθηκε το δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες, η άποψη από τις κάλπες, ιδίως στην υπαίθρο ήταν, όχι μόνο πολύ μεγαλύτερη από των ανδρών, αλλά και σοβαρότερη. Την τελευταία φορά μάλιστα στη Φλώριδα το ποσοστό τής γυναικείας άποψης ξεπέρασε το 40%. Πρέπει, λοιπόν, να γίνη αντιληπτόν, όσο το δυνατόν ευρύτερα, ότι τα πολιτικά δικαιώματα δεν σταματούν στην έγγραφη των εκλογικών καταλόγων.

Η Λαϊκή χειροτεχνία

Ελάδαμε και δημοσιεύουμε την κατωτέρω επιστολή:

«Κύριε Διευθυντά,

Διά το ανακινήθην από το περιοδικόν σας ζήτημα τής Λαϊκής Χειροτεχνίας πρέπει να γνωρίσθε εις το αναγνωστικόν σας κοινόν, ότι στην πόλιν μας ή κ. Στρατόν, του υπουργού Γενικού Διοικητού Β. Έλλάδος, δια του έθνοφιλούς σωματείου τής «Φωλιάς», συγκεντρώνει έργα τής λαϊκής χειροτεχνίας και τα έξι έβδοσε λίαν επιτυχώς εις διεθνείς εκθέσεις ελληνικής και ξένας και έχει ιδουσει έδω μόνιμον έκθεσιν, την οποίαν επισκέπτονται όλοι οι ξένοι οι αφικνούμενοι εις Θεσσαλονίκην. Εύχης έσονται να ήτο αν μια τοιαύτη μόνιμη έκθεσις — παράστημα τής «Φωλιάς» — ίδρυετο και στην πρωτεύουσα.

Ας κόψη το περιοδικόν σας την σχετικην προπαγάνδαν, θα προσφέρει μεγάλην υπηρεσίαν εις τον τόπον μας. Το ελπίζομεν και το περιμένομεν.

Με πολλήν εκτίμησην
Θεοφάνης,
Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ»

Από τα πρώτα λεπτά τής ζωής μας ή νοσοκόμα προσέ-

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΚΙΤΣΑ ΚΑΖΑΚΟΥ

«Άλλη μία Έλληνίδα κατέκτησε το διεθνές στερέωμα: η Κίτσα Καζάκου, η «Ρωμπα που τραγουδάει σε επτά γλώσσες», όπως την χαρακτήρισαν όλες οι αγγλικές εφημερίδες. Η Κίτσα Καζάκου, παντρεύτηκε τα περασμένα Χριστούγεννα με τον γνωστόν «άντικαϊρ» παλαιών βιβλίων Εντουαρ Σπένσερ. Ο γάμος της απετέλεσε κοσμικό γεγονός στο Λονδίνο και τα μεγαλύτερα περιοδικά του Λονδίνου δημοσίευσαν φωτογραφίες του ευτυχισμένου ζευγαριού. Τον Ιανουάριο η Κίτσα Καζάκου-Σπένσερ, τραγουδούσε στο ραδιόφωνο, σ' ένα από τα καλύτερα προγράμματα, από τον Φεβρουάριο δε υπέγραφε συμβόλαια με την αγγλική τηλεόραση και εμφανίζεται εις το πρόγραμμα «Το ημερολόγιό του Τζων Γκίλμπερτς», ένα εξαιρετικά επιμελημένο και ακριβοπληρωμένο πρόγραμμα. Συγχρόνως η Κίτσα Καζάκου παρουσιάστηκε σ' ένα μεγάλο θέατρο του Λονδίνου. Οι μεγάλες εφημερίδες του Λονδίνου αφιέρωσαν σελίδες δακτύλων στην Έλληνίδα τραγουδίστρια. Μεταξύ των άλλων τραγουδιών που τραγουδάει είναι και το «Θα σε πάρω να φύγουμε» που το τραγουδάει ελληνικά και αγγλικά και που σημειώνει εξαιρετική επιτυχία.

Μυκονιάτικα

Η ΜΥΚΟΝΟΣ, όπως φαίνεται, θα είναι και έφετος το καλοκαίρι στις δόξες της. Πολλά και σπουδαία θρυλούνται ότι θα γίνουν στο μισομό νησί του Αιγαίου τους μήνες που μας έρχονται. Το κυριώτερο απ' όλα θα είναι το αναγγελόμενο φεστιβάλ μόδας του Ντίσο και του Ντεσόν, που θα επιδείξουν τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο μοντέλα τους, εμπνευσμένα από την περυσινή τους επίσκεψη. Παρόμοιο φεστιβάλ γίνεται στο Κάπρι κάθε Ιουνίου και Ιουλίου. Με την ευκαιρία αυτή μία Μικονιάτισσα λεπταίσθητη καλλιτέχνης, με πηχίο γούστο μοναδικό όχι μόνο για τον στενό κύκλο της χώρας μας, ή κ. Σοφία Θανοπούλου, ετοιμάει και θα παρουσιάσει στο κοσμικό νησί το «Μαγαζάκι της Μαρουλίννας». Η Μαρουλίννα είναι Μικονιάτικο όνομα και τα εκπληκτικά σε όμορφιά και πρωτοτυπία «άβυσσους» της κ. Θανοπούλου, άσφαλως θα προσέξουν μεράλην έντυπωση. Πρόκειται για αληθινά άριστουργήματα τέχνης, που έχουν επάνω τους όχι μόνο την σφραγίδα του εξαιρετικού ταλέντου, αλλά και λεπτή ενοχίαση πολλή και επιμέλεια αφάνταστη. Η κ. Θανοπούλου εμπνέεται από την ελληνική λαϊκή τέχνη και φτιάχνει από αυτήν πολυτελέστατα αντι-

κείμενα που δεν χάνουν όμως το λαϊκό τους χρώμα. Σατέν, ζώνες, παπουτσάκια, μαντήλια, καθαρστικά και ό,τι άλλο συνθέσει την γυναικεία αμορσία φτιάχνονται με τόση πρωτοτυπία και καλαισθησία από την πραγματικά απίστευτη αυτήν Έλληνίδα καλλιτέχνη, ώστε να είναι βέβαιο ότι τα εκθέματά της θα αποτελέσουν σημαντικό γεγονός στο θερινό φεστιβάλ μόδας της Μυκόνου.

Οι σωφερίνες

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ Παρισινός καθηγητής του «δολαν» Μάσιο Μαρσέλ, που η γλώση του θεωρείται πάντα αξιοσημείωτη, έδωσε «ελευθερία» ότι, οι γυναίκες είναι οι καλύτεροι σωφύ. Έκείνο όμως που έκανε τις Παριζιάνες να κατασκευθούν ακόμη περισσότερες είναι το δικαιολογικό του Μαρσέλ, που συνοδεύει την κρίση του αυτή. «Είναι, λέει, αποδεδειγμένο ότι οι αντιπαρασώποι του ωραίου φύλου, οδηγούν προσεκτικότερα, μιλούν λιγότερο από τους άνδρες και όταν συζητούν υπακούουν στους κανονισμούς της τροχαίας». Επίσης ο Γάλλος καθηγητής υποστηρίζει ότι το φαινόμενο να οδηγούν γυναίκες με θυμωμένη επανανάτα και έτσι τα δυστυχήματα από τις γυναίκες οδηγούς είναι λιγότερα. Άλλο ζήτημα, βέβαια, αν με τη γοητεία τους πνίχνουν τους άρρενες και προκαλούν έτσι περισσότερα δυστυχήματα έμμεσως...

Το χορόδραμα

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙ του ελληνικού χορόδραματος της κ. Ραλλιάς-Μάνου εις την όπτρα της Ρώμης προέβησε ιδιαίτερα έντυπωση και έτιμηση το ελληνικό έθνος. Οι καλλιτεχνικοί κύκλοι της ιταλικής πρωτεύουσας και οι κριτικοί των έγκυρότερων εφημερίδων και περιοδικών δεν έκαμψαν τον ενθουσιασμό τους για την «κρίστοτεχνική» έκταξη, αρχαίων και σύγχρονων ελληνικών χορών υπό του χορευτικού συγκροτήματος της κ. Μάνου. Αξίζει να χειροκροτήση κανείς την ευσυνείδητη αυτή εργασία.

Μία νέα καλλιτέχνης

ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ Έλληνίδα καλλιτέχνης, ή δ. Ιωνία Οικονομίδου, έδωσε με επιτυχία ρεσιτάλιόν στο Λονδίνο. Το πολυπληθές ακροατήριο ενθουσιάστηκε τόσο από την ελληνίδα πιανίστρια, ώστε την υπερέδωκε να παίξη και δυο συνθέσεις εκτός προγράμματος και άφου προηγουμένως είχε εκτελέσει έργα Μόσαρτ, Μπετόβεν, Σούμαν, Φόκν, Σοπέν, Μπερκλιού και Κατατουριάν. Οι κριτικοί των αγγλικών φύλων για την διδα Οικονομίδα είναι πολύ κολακευτικές και τονίζουν ιδιαίτερα την θαυμάσια τεχνική της και την ευαίσθητη, όπως την χαρακτήρισαν, έρμηνεία των παραλλαγών του Σούμαν.

Το «Ελληνικό Σπίτι»

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ πρωτοβουλία που πραγματικά θαυμασμένοι στη χώρα μας όταν έχη έσοτ και την ήθική ενίσχυση τής Πολιτείας, είναι σε θέσι να παρουσιάσει μία από τις πιο τέλειες, επαγγελματικές σχολές κοριτσιών. Παύεται για το «Ελληνικό Σπίτι» στην οδό Νάου. Μία Έλληνίδα, που πρόσφερε πολλά στη λαϊκή μας τέχνη, ή κ. Άγγελική Χατζημιχαήλ, έχει δημιουργήσει το θαυμάσιο αυτό ίδρυμα, που κατάρτιζει επαγγελματικά τις νέες και τις δίνει εφόδια για τη ζωή.

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

Η σχολή αυτή επιδίδεται από το υπουργείο Προνοίας και ή φοιτησι κρατάει πέντε χρόνια. Οι περισσότερες μαθήτριες είναι από την επαχσία με άπολυτήριο δημοτικού. Τα δυο πρώτα χρόνια διδάσκονται όλα τα μαθήματα και έπειτα οι καλύτερες συνεχίζουν για να πάρουν δίπλωμα διευθυντρίας επαγγελματικής σχολής. Οι άλλες ακολουθούν ειδικότερες — ραπτική, οικόκυρική κ.λπ. — μαζί με τα άλλα γυμνασιακά μαθήματα, προσομοιωμένα στις σημερινές ανάγκες μιας κοπέλλας. Η μεγάλη τους επιτυχία είναι τα σχέδια, άγγειογραφίες, κεντήματα, καλύμματα για βιβλία, ταγάρια και τα ύφαντα διακοσμητικής. Όπως όλες όμως αυτού του είδους οι λαμπρές εκπαιδεύσεις, έτσι και το «Ελληνικό Σπίτι» αντιμετωπίζει το τεράστιο πρόβλημα του χώρου. Φέτος δεν δέχτηκε καινούργια αίτησι. Και όμως διαθέτουν οικόπεδο. Άλλά πώς να κτισθή νέο κτίριο; Οικονομικές δυνατότητες δεν υπάρχουν. Έτσι πολλές υποψήφιες μαθήτριες, που μαζί με την κατάρτιση τους θα εύρισκαν και το περιβάλλον τής ελληνικής οικογένειας, χάνουν αυτή την ευκαιρία. Δεν θα έπρεπε οι αρμόδιες άρχες να ενισχύσουν μία τέτοια θεάρεστη προσπάθεια;

Εκδόσεις

ΑΠΟ ΤΟ Βόλο μας αναγγέλλουν δυο νέες εκδόσεις από Βολιώτισσες διανοούμενες, που αποτελούν σερμή και αξιόλογη προσφορά στην τέχνη.

Η κ. Νίνα Λαζογιάννη για πρώτη φορά εμφανίστηκε στα ελληνικά γράμματα με το διδύλο της «Ένας Έλληνας στην Αμερική». Μ' όλο που το θέμα της είναι περιωρισμένο, ή ιεραία λογοτεχνία δείχνει ικανότητα στο γράψιμο και στο ύφος.

Η δ. Έρση Σοράστη, γνωστή και από προηγούμενη ένοχasia της παρουσιάζει μία αξιόλογη συλλογή ποιημάτων με τον τίτλο «Της αγάπης».

Άδουδα ή Βολιώτισσα παίρνει μέρος στην πνευματική ζωή του τόπου της όπως και στις άλλες εκπαιδεύσεις της κοινωνικής ζωής.

Για τον Κρυστάλλη

ΟΙ τιμητικές εκδηλώσεις για την όβεια από τον θάνατο του ποιητή Κώστα Κρυστάλλη, θα συνεχισθούν από τον όμώνυμο σύνδεσμο φυσιοπαθών — όρειστών Πειραιώς την Κυριακή το απόγευμα στην «Άγια Τριάδα τής Πεντέλης με όμιλεις και άπαγγελίες. Τις τελευταίες θα συνοδεύει και υπόκρουσις φλογέρας. Οι εκπαιδεύσεις αυτές θα τελειώσουν στην Άρτα τής Δευτέρας του Πάσχα, με πενήνη έκδοξη στον τάφο του Κρυστάλλη.

«Ποιητική βραδυά»

ΜΑΣ γράφουν από την Πάτρα, ότι την προεσμένη Κυριακή έγινε από τον έκει Ραδιοφωνικό Σταθμό μίας ώρας «Ποιητικής Βραδιάς» ή έκπομπή για τους Συμναίους ποιητάς Μ. Άργυρόπουλο, Άγγ, Ξημεριάτη, Στέλ, Σεφεριάδη, Όλγα Βατί-

δου, Φιλή Βατίδου, Ν. Τουτουτζάκη και Στέλ. Σπεράντζα. Τα διογραφικά σημειώματα και τους χαρακτηρισμούς των ποιητών είχε γράψει ο νέος ύπουργός Προνοίας και γνωστός λογοτέχνης κ. Χρ. Σολωμνίδης. Αντιπροσωπευτικά ποιήματά των άπήγγειλε με εξαιρετική τέχνη και πολύ αίσθημα ή καλλιτέχνης τής άπαγγελίας κ. Δίκη Σ. Σπεράντζα, που εκλήθηκε επίτηδες έκει για την «Ποιητική Βραδυά».

ΑΠΟ ΤΟ Βόλο μας αναγγέλλουν δυο νέες εκδόσεις από Βολιώτισσες διανοούμενες, που αποτελούν σερμή και αξιόλογη προσφορά στην τέχνη.

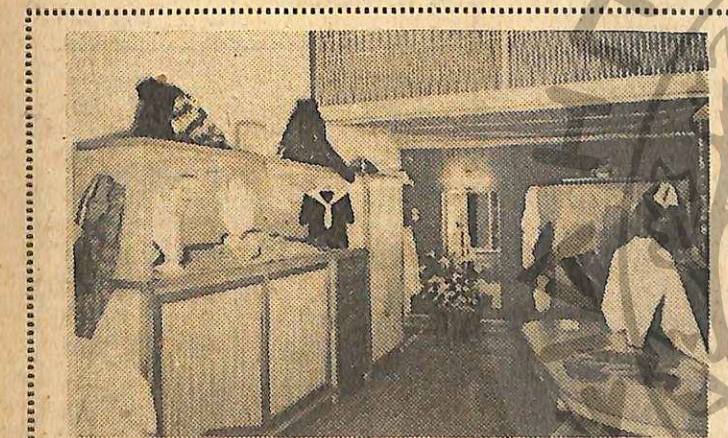
Η κ. Νίνα Λαζογιάννη για πρώτη φορά εμφανίστηκε στα ελληνικά γράμματα με το διδύλο της «Ένας Έλληνας στην Αμερική». Μ' όλο που το θέμα της είναι περιωρισμένο, ή ιεραία λογοτεχνία δείχνει ικανότητα στο γράψιμο και στο ύφος.

Η δ. Έρση Σοράστη, γνωστή και από προηγούμενη ένοχasia της παρουσιάζει μία αξιόλογη συλλογή ποιημάτων με τον τίτλο «Της αγάπης».

Άδουδα ή Βολιώτισσα παίρνει μέρος στην πνευματική ζωή του τόπου της όπως και στις άλλες εκπαιδεύσεις της κοινωνικής ζωής.

ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ των λαμπρών εκδόσεων του, ο έκδοτικός όρκος Μπεργαδη έέδωσε το μνημειώδες έργο του κορυφαίου δικαντινολόγου Βασίλειφ «Ιστορία τής Βυζαντινής Αυτοκρατορίας». Με το έργο αυτό, που είναι άποκτημα για κάθε διδύλο, ο όρκος Μπεργαδη προσφέρει έθνική υπηρεσία.

Η γνωστή λογοτέχνης «Όλγα Παπαστάμου έέδωσε το δέκατο τρίτο διδύλο της μέσα από τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Πρόκειται για τα «Άρρογέλα», μία συλλογή ποιημάτων, γραμμένα σ' έλευθερία στίχου. Η λογοτεχνική ένοχasia τής Παπαστάμου πρέπει να έκαρδη όχι μόνο για την ποσοτική της ένοχια αλλά και για την ποιοτική. Η ποιήτρια παρουσιάζεται όλο και καλύτερη, το ταλέντο της σημειώνει σταθερά όνσο, και ή προσφορά της στην ελληνική γραμματελογία είναι αξιόλογη.

Μία γωνιά τής νέας Μπουτίκ «Κυβέλη», που άνοιξε στη Στοά «Κίγκ-Τζάρτζ», Βουκουρεστίου 3. Η ιδιοκτήτρια κ. Κυβέλη Γερανιπούλου την διακόσμισε με πρωτότυπο τρόπο χρησιμοποιώντας ελληνικά ύφασματα, σχοινί και έξυλο. Η Μπουτίκ αυτή έχει ελληνική σφραγίδα, γιατί τις έμπνεύσεις τής κ. Κυβέλη άντλει, όπως μας έλεπε, από την ελληνική πραγματικότητα, σε συνάρτησι με την αισθητική μας κληρονομία

Ματιές απ' το παράθυρο

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΥΤΕΣ τις μέρες πόσο ταυτίζεται το βείο με τ' ανθρώπινο δράμα. Στην έβδομάδα των παθών περνούν συμπεκνωμένα όλα τα πάθη, όλες οι τραγωδίες που γνώρισαν ήιώθουν ζωντανά οι άνθρωποι του καιρού μας. Άλλοι μόνον, δεν έχουν ακόμα σμύβωλο τα Πάθη του Χριστού, δεν είναι κάτι μακρινό. Δύσκολα χρόνια περάσαμε και περνάμε και μάθαμε ποιός λίγο, ποιός περισσότερο, τί είναι έμπιστοσύνη στον έαυτό μας και στους άλλους, τί είναι προσδοκία, τί είναι γολοθάς, τί είναι Άνάστασις.... Έρχονται δέβαια τα μικρογεγονότα τής καθημερινής ζωής κι' εύκολα ξεχνιούνται τα μεγάλα και τα σημαντικά. Όσοσο, τή Μεγάλη Έβδομάδα, προβάλλουν με την αναπαράστασι των Παθών του Χριστού κι' οι δικές μας μικρές ιστορίες κι' έτσι συμμετέχουμε στο Θείο Δράμα όχι μόνο σαν πιστοί, αλλά και σαν μάρτυρες. Τ' αληθινό του νόημα το ζούμε βαθειά στην ψυχή. Κι' άντλούμε πιά χρήσιμα διδάγματα. Έκείνος πέρασε τή μεγάλη δοκιμασία καρτερικά, καθώς ο ταπεινότερος των ανθρώπων. Άνάμεσα μας έμεινε ως την τελευταία στιγμή σαν ένα θνητός—δεν δίστασε ακόμα και να δακρύσει απ' τον πόνο. Άλλά δεν λύγισε ούτε μία στιγμή. Πελώριο δίδαγμα που θα φωτίση τους ανθρώπους στους αιώνες.

Έλληνικό Πάσχα

ΤΟ Πάσχα είναι μία γιορτή ελληνική πέρα ως πέρα. Μοσχοδόλαι θυμάρ, λεβεντιά, ρωμική άτμόσφαιρα, ενθουσιασμός κι' αγάπη. Οι γιορτές των Χριστουγέννων κάπως... έξευρωπαϊστικά. Θυμίζον λίγο Παρίσι και λίγα Νέα Υόρκη. Μονάχα στα χωριά διατηρούνται τα έθιμα των παπουδιών μας κι' αυτά όχι όλα. Δέχτηκαν την επίδρασι του εξωτερικού. Το Πάσχα όμως παρέμεινε ντόπια γιορτή εκατό τοις εκατό. Και το κοσμικότερο σπύτι έννοις να το γιορτάση με άπλοτητα, χωρίς να παραμείνη καμμία ρωμική συνήθεια. Αφίουν τα σαλόνια και τα κοσμικά κέντρα όσοι έκει ξημεροβραδύονται τις άλλες... χρονιές μερες και γυρεύουν να δολοφούν σε μία χαριστική μαντρα, να κάτσουν σε σκαμνί, να πιάσουν με το χέρι το «κοφιόδι» απ' τή σουβλά και να τσουγκρίσουν τ' αυγά με όλο τον κόσμο. Κι' οι διάφοροι μοντέρνοι χοροί πίνε τώρα στην πάντα. Κυριαρχεί ο καλαματιανός και το τσαμικό, ή πίττα και το κλαρίνο. Πού τραβάει του καθένος ή σκούφια, έδω φαίνεται. Κι' είμαστε όλοι περήφανοι γι' αυτό!

Εξομολογήσεις

ΔΕΝ δγαίνει έντυπο ήμερησιο, έβδομαδισό, δεκαπενήμερο, μηνιαίο, που να μη αφιερώνεται «ως επί το πλείστον» σε πασχάλια θέματα. Είναι κι αυτό ένα έθιμο που το ζητούν επιμόπως οι αναγνώστες και δεν μπορεί κανένας να τους χαλάση το χατήρι. Άλλωστε ή πασχάλια μας λογοτεχνία, υποκρινόμενος σ' αυτό το καθήκον, διαθέτει άοκότες άριστουργηματικές σελίδες. Το κυνήγι τής επικαιρότητας επιβάλλει να είμαστε παρόντες και όταν ακόμα ο μηχανισμός των εκδόσεων των έντυπων και του τυπογραφείου μας υποχρεώνει να χουμε την «όλη» έτοιμη πριν από μερες και έβδομάδες! Γράφουμε δηλαδή για την Σταύρωση την ώρα που γιορτάζεται ή Άνάστασις του Λαζάρου! Κι' ενώ χτυπούν οι πένθιμες καμπάνες τής Μεγάλης Παρασκευής, καλούμαστε να μιλήσουμε για το Χριστός Άνάστη! Πώς να ζωντανέψης τή χριστιανική άτμόσφαιρα όταν αναγγέλλουν τον επίταφο όι καμπάνες όλων των εκκλησιών; Κάποιος συνάδελφος — από τους διαλεχτούς — δυσκολεύεται να προσαρμόσθ, γι' αυτό άποφάσισε να γράψη τα χριστουγεννιάτικα και τα πασχάλια του «κοιμήματα» στα φετεινά Χριστούγεννα και στο φετεινό Πάσχα για ταυτό... χρόνο. Έτσι, άποσφαιρικά, θα δρισκόταν με

Εξομολογήσεις

ΔΕΝ δγαίνει έντυπο ήμερησιο, έβδομαδισό, δεκαπενήμερο, μηνιαίο, που να μη αφιερώνεται «ως επί το πλείστον» σε πασχάλια θέματα. Είναι κι αυτό ένα έθιμο που το ζητούν επιμόπως οι αναγνώστες και δεν μπορεί κανένας να τους χαλάση το χατήρι. Άλλωστε ή πασχάλια μας λογοτεχνία, υποκρινόμενος σ' αυτό το καθήκον, διαθέτει άοκότες άριστουργηματικές σελίδες. Το κυνήγι τής επικαιρότητας επιβάλλει να είμαστε παρόντες και όταν ακόμα ο μηχανισμός των εκδόσεων των έντυπων και του τυπογραφείου μας υποχρεώνει να χουμε την «όλη» έτοιμη πριν από μερες και έβδομάδες! Γράφουμε δηλαδή για την Σταύρωση την ώρα που γιορτάζεται ή Άνάστασις του Λαζάρου! Κι' ενώ χτυπούν οι πένθιμες καμπάνες τής Μεγάλης Παρασκευής, καλούμαστε να μιλήσουμε για το Χριστός Άνάστη! Πώς να ζωντανέψης τή χριστιανική άτμόσφαιρα όταν αναγγέλλουν τον επίταφο όι καμπάνες όλων των εκκλησιών; Κάποιος συνάδελφος — από τους διαλεχτούς — δυσκολεύεται να προσαρμόσθ, γι' αυτό άποφάσισε να γράψη τα χριστουγεννιάτικα και τα πασχάλια του «κοιμήματα» στα φετεινά Χριστούγεννα και στο φετεινό Πάσχα για ταυτό... χρόνο. Έτσι, άποσφαιρικά, θα δρισκόταν με

Πασχαλινά αυγά

ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ μερικοί για λόγους ποικιλίας να δώσουν διάφορα χρώματα στα πασχάλια αυγά. Ταψαν πράσινα, κίτρινα, μπλέ. Τους δώσανε και χαλκομανίες. Άλλά το κόκκινο αυγό, καθώς το ξέρουμε, δεν κατάφεραν να το αντικαταστήσουν. Μεγάλη ή δύναμι τής συνήθειας κι' ίσως γι' αυτό μας φαίνονται τα πράσινα ή μπλέ, ή κίτρινα αυγά, το πιο άποκρουστικό θέαμα. Τα κόκκινα όμως τα βλέπουμε γεμάτοι χαρά. Κι' ή γεύσι τους ακόμα, κόβουμε το κεφάλι μας, πώς είναι... ιδιαίτερη. Τί νοστιμιά, έλεγε κάποιος, που έχουν τα πασχάλια αυγά! Δεν τα χορταίνει! Κι' είχε δίκιο. Όχι για τίποτε άλλο. Μα... ποτέ δεν έτρωγε τίς άλλες μέρες αυγά πηχτά. Τα προτιμούσε πάντα διελέτα ή «μάστιγα». Τώρα το έθιμο τον υποχρεώνει ν' αλλάξει προτιμήσεις επί των αυγών. Και φυσικάτα, του φαίνονται θαυμάσια!

Ο ΑΗ ΓΙΩΡΓΗΣ Ο ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

Πώς φαντάζεται η λαογραφία μας τον Τροπαιοφόρο

ΜΕΤΑ τὸ Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία, στὸ χριστιανικὸ εὐρολόγιο μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς τὴν τρίτη θέσι ἔχει ὁ μεγαλομάρτυρ Γεώργιος. Βέβαια, ὅλοι οἱ ἅγιοι ἔχουν τὴν ἴδια θέσι στὸ χριστιανικὸ εὐρολόγιο. Διακρίσεις δὲν ὑπάρχουν. Ὡστόσο ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὀρίσμενους ἁγίους, ὥπως τὸν Ἅγιο Νικόλαο, τὸν Ἅγιο Δημήτριο καὶ τὸν Ἅγιο Γεώργιο, τοὺς λατρεῖν πρὸ πολλοῦ.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος σ' ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα λατρεῖται μὲ πανηγύρια καὶ χοροὺς ἀπὸ τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια ὡς τὰ σήμερα. Οἱ παλαιοὶ ὕμνογράφοι τὸν εἴπανε μέγαν, θαυμαστόν, ἐνδοξόν καὶ ἡ χριστιανικὴ παράδοσις τὸν θεωρεῖ πολεμιστὴ καὶ στρατηλάτην, γι' αὐτὸ εἰκονίζεται καθ' ἀρχὰς πάνω σὲ κατάλευκο ἄνθος στὸ χεῖρ κοντάρι καὶ στὴ μέση ζωσμένο σπαθί.

Μὰ καὶ ἡ λαϊκὴ μούσα εἰσι τὸν φαντάζεται:

«Ἀν μου Γιώργη, ἀφέντη μου, ἀσημακαβαλάρη, ἀρματαμένος τὸ σπαθί καὶ τ' ἀργυρὸ κοντάρι, σάν ἅγιος εἶσαι στὴ θαριά, σάν ἅγιος εἶσαι στὴ θεότη, περικαλὸ σε σώσε με, ἀφέντη στρατιώτη».

Παλαιότερα ὅμως, πολὺ πρὶν τῆς τουρκικῆς κατοχῆς, στὰ συναξάρια, καθὼς καὶ οἱ παλαιοὶ εἰκονογράφοι τὸν ἐμφανίζουν ὡς παλληκάρη ὁμορφοκαμένον μὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα σκοτώνοντα τὸ δράκοντα καὶ σώζοντα μιὰ ὠραία βασίλισσα.

Οἱ παραδόσεις αὐτές, ὅπως θὰ δοῦμε πρὸς κάτω, δὲν μνημονεύονται στὰ συναξάρια. Εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Ν.

Πολίτης, ὅτι οἱ παραδόσεις αὐτές γιὰ τὸν πανώριον καθ' ἀρχὰς Γεώργιο, ποὺ σκότωσε τὸ δράκοντα καὶ ἔσωσε τὴν ὠραία βασίλισσα, νὰ ἔχουν ἀντικαταστήσει τὸν πανάρχαιον μῦθον τοῦ Περσέως καὶ τῆς Ἀνδρομέδας, γιατί ὑπάρχουν πολλὰ στοιχεῖα ποὺ ἐνισχύουν τὴν γνώμη τοῦ Ἑλληνιστοῦ λαογράφου.

Κατὰ τὴν ὁρθόδοξο χριστιανικὴν παράδοσι, ὁ Ἅγιος Γεώργιος κατάγονταν ἀπὸ εὐγενεῖς καὶ εἶχε μεγάλον ἀξίωμα στὸ στρατό. Μυθήθηκε ὅμως στὸ χριστιανισμό καὶ ἐμαρτύρησε διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ λαϊκὸς διογράφος τοῦ περιγράφει τὸ μαρτυρικὸ θάνατον τοῦ Ἁγίου πολὺ ἐκφραστικά:

«Οὗτος ὁ ἐνδοξὸς καὶ θαυματουργὸς καὶ μέγας Μάρτυρ τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος ἤκμασε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλεῦς Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 296 ἢ 303 καταγόμενος μὲν ἐκ χώρας τῶν Καππαδοκῶν, ὧν δὲ καταγωγὴς λαμπρὰ καὶ περιφανὴς καὶ διελέμφως μὲν πρότερον εἰς τὴν τάξιν τῶν τριδανῶν, ὕστερον δὲ ὅταν ἐβλεπὰν μάρτυρησιν, κομήτορας ἔχον ἀξίωμα (ἦτο ἐπαρχοῦ ἢ ἡγεμόνος, ἢ καὶ στρατιωτικὸν ἀρχηγόν). Ὅταν δὲ ὁ ἀσέβης Διοκλητιανὸς ἐκίνησεν διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ προστάτην ἐξέδωκε ὅσοι μὲν Χριστιανοὶ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν νὰ ἀξιώνται αὐτὸν βασιλικῶν τιμῶν, ὅσοι δὲ δὲν πείθονται νὰ τὸν ἀρνοῦνται, αὐτοὶ νὰ λαμβάνωσι ζημίαν τὸν θάνατον. Ὅταν ταῦτην τὴν ἀσέβην προστάτην ὁ βασιλεὺς ἔγραψε, τότε ὁ μέγας Γεώργιος, παρεῖνθε, ἐκεῖ ἀνεκέρησεν ἐαυτὸν Χριστιανὸν καὶ ἤλεγξε τὴν τὸν ἐιδώλων πλάνην. Τούτων ἔνεκα πρῶτον μὲν ἐκτύπησαν αὐτὸν εἰς τὴν κοιλίαν, μετὰ κόντιον, τὸ ὁποῖον ἐκτύπησε μὲν εἰς τὴν σάρκα τὸν ἅγιον, τόσο ὥστε ἔτρεψεν ἐκείθεν αἷμα πολὺ, ἀλλὰ ἡ αἰχμὴ τοῦ

ἐστριφοῦρισε καὶ ὡς ἐκ τοῦτου ἐφυλάχθη ὁ ἅγιος ἀβλαβής. Ἐπειτα δὲ, δεσάντες αὐτὸν εἰς ἓνα τροχόν, περὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν ἐμπηγμένα κοπτερὰ σιδήρα, ἀφῆκαν τὸν τροχὸν νὰ κυλήσῃ εἰς κατηφορικὸν τινὰ τόπον καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέκρηε εἰς πολλὰ τεμάχια τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος».

Ἔξομε ἀκόμα πὼς ἡ λατρεία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὡς τροπαιοφόρου καὶ στρατηλάτου μετεδόθη εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τοὺς Δυτικοὺς τὸν καιρὸ τῶν Σταυροφοριῶν. Οἱ σταυροφόροι θεωροῦσαν τὸν Ἅγιον προστατὴ τῶν, καὶ ὅταν μῆκαν στὴν Πελοπόννησο καὶ τὴν κατείχαν χρόνια, σχηματίσθησαν διάφοροι θρύλοι ποὺ ἀπομνημονεύθηκαν ἀπὸ τὴ λαϊκὴ μούσα:

«Τινὲς ὅπου ἦσαν ἐκεῖ τὸν πόλεμον, ἐκείνον εἶπαν καὶ ἐμαρτύρησαν πὼς εἶδαν καθ' ἀρχὰς Ἀσπρολογάτον εἰς φαρίν, γυμνὸν σπαθὶν ἐβάστα πάντα ὑπῆγαγεν ὁμπρὸς ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ Φράγκοι καὶ εἶπαν, ἀφιερώσανιν, ἅγιος Γεώργιος ἦταν».

Στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ὁ Ἅγιος Γεώργιος λατρεῖτο ὡς ὁ ὑπόδοξο ἑλλήνικος λαὸς ὡς ὁ προστατὴς τοῦ καὶ σ' αὐτὸν εἶχε στηρίξει ὅλες τοὺς ἐλπίδες γιὰ τὸ ἐξοκλάδωμά του. Γι' αὐτὸ οἱ κλέφτες καὶ οἱ ἀρματολὸι στὰ φλάμπουρά τους (σημαίες) τὸν εἶχαν ζωγραφισμένον καθὼς καὶ στὰ φυλαχτά τους.

Ἔτσι ἡ 23ῃ Ἀπριλίου ἡ τὴν ἡμερὴν γιορτὴ καὶ στὶς βουνοκορφές, στὶς πλαγίαι καὶ τὰ λαγκαθία ἱστοροῦσαν τὰ θαύματα τοῦ στρατηλάτου Γεωργίου καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν θεῖα λειτουργίαν εἰς τὴν ἑορταστικὴν καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ κάμῃ τὸ θαῦμα του, νὰ τοὺς φέρῃ τὴν λευτερίαν.

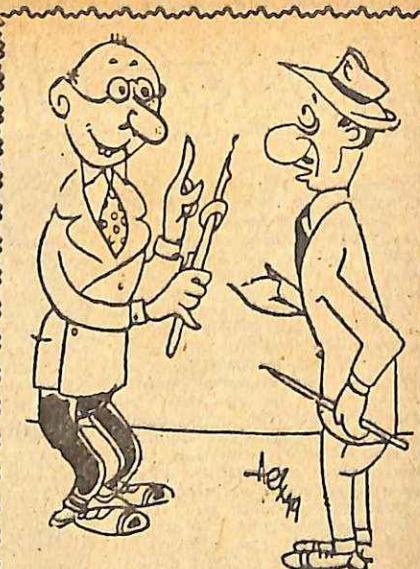
Πολλὰ εἶναι τὰ δημοτικὰ τραγούδια ποὺ λέγανε παλαιότερα τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, οἱ ποδογνοὶ μας:

«Ἀπρίλης ἦταν καὶ γιορτὴ τ' Ἁγίου Γεωργίου ποὺ συντρίψε τὴν κεφαλὴν τοῦ φτερωτοῦ θηρίου καὶ τὸν τιμὸν ἀρματολῶν σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι μὲσα σὲ χώρας καὶ χωριά, ναὺς καὶ παρεκλήσια. Στὴ χάρι τοῦ ἀνέβηκαν γιὰ νὰ λειτουργήσουν ἐκεῖ εἰς τὴν ἁγία σκέπη τοῦ τὸν πόνο τους νὰ ποῖνε. Μπαίνουν, ἀκούν τὴν λειτουργίαν μὲ χεῖρ σταυρωμένη, μὲ πρόσωπο λυπηρό, μὲ μᾶτι δακρυμένο.

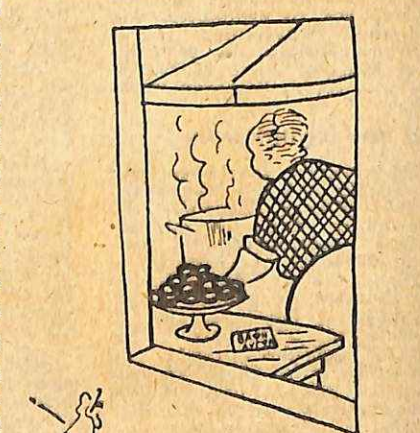
Καθένας τοὺς τὸν ἅγιο κρυφὰ παρακαλεῖ ἀκούει πὼς ὁ μάρτυρας λυτρᾷται αἰμαλώτους, ἀπὸ τὰ νύχια τῆς σιλαβίδας μικροῦς ὑψώνει πρῶτους, κ' αἰσθάνονται στὰ στήθια (τοὺς

μεγάλῃ τὴν ἐλπίδα κ' ἀλαφρομένη τὴν καρδίαν ἀπὸ βαρεῖα φροντίδας».

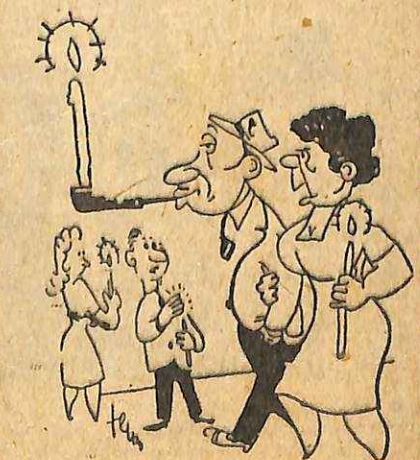
Σὰν ὑστερόγραφο πρέπει νὰ προσθέσουμε πὼς γιὰ τοὺς κτηνοτρόφους ἡ γιορτὴ τοῦ Ἀη-Γιωργίου ἦταν ξεχωριστὴ μέρα χαρᾶς. Ἀρχίζε γι' αὐτοὺς ἡ ἀνοιξὶ καὶ ξεκινούσαν μὲ τὰ γιδωπορόδα τὰ τους γιὰ τὰ ψιλάματα.

Ο ΛΗΦΗΡΗΜΕΝΟ
— Τὸ ἔδεσα κόμπο γιὰ νὰ μὴ ξεχάσω νὰ τ' ἀγαπᾷς σὺ «μυεὶν» λαβετε φῶς!...
(Τοῦ Ἀρχέλαου)

— Μιὰ χαρὰ εἶναι τὰ παιδιὰ σου νὰ μὴ βασκαθοῦν. Ροδοκόκκινα.
(Τοῦ Σ. Πολενάκη)

Τέλος πάντων, ἡ τεμπελιά σου δὲ λέγεται. Οὔτε τὸ κερί δὲν μπορεῖς νὰ σηκώσεις.
(Τοῦ Ἀρχέλαου)

Ὁ Πόντιος Πιλάτος

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑΙ βράδυ Μεγάλης Παρασκευῆς. Ἐνα βράδυ γεμάτο θρησκευτικὴν κατανύξι. Μυρουδιὰ λιθανίου στέκεται στὸν ἀέρα, ἡ ἀτμόσφαιρα πάλαιται ἀκόμα ἀπὸ τὴν ψαλμωδίαν τῶν ἐπιταφίων καὶ ἡ νύχτα εἶναι διάστικτη ἀπὸ χιλιάδες σκόρπια καὶ κινούμενα, φωτάκια, — τὶς λάμπες τῶν κεριῶν, ποὺ κρατοῦν οἱ πιστοί. Δυὶ τέτοιες λάμπες ἀναμμένων κεριῶν κινεῖται ἀντίθετα στὸ πεζοδρόμιο, πλησιάζουν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη... πλησιάζουν... σμίγουν κ' ἐνώνουν τὴν φωτιστικὴν τοὺς ἐντάσεις σὲ μιὰ φωτεινὴ σφαῖρα, μέσα στὴν ὁποία ξεχωρίζει ἡ σιλουέτα τοῦ ἀντρα — ψηλὴ, καλοδεμένη, μὲ αὐστηρὰ ἀντρίκια χαρακτηριστικὰ στὸ πρόσωπο — καὶ τῆς γυναίκας — σβέλτο καλοσχηματισμένο κορμί, μὲ κουκλιώτικο μουτράκι καὶ μυτίτσα, ποὺ σπαθίζει αὐθαδέστατα τὸν ἀέρα...

Στέκονται ἀπτόμα κ' οἱ δύο. Στὴν ἀρχή, μικρὴ σιγὴ, γεμάτη κατάπληξι, γιὰ τὴν ἀπρόσπτη συνάντησι. Καί, μετὰ...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγὰ, μὲ γουρλωμένα μάτια): Πῶς; Ἐσύ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ἐλαφρὴ εἰρωνεία): Γιατὶ τόση ἐκπληξι; Ὁ ἄντρας κανεῖς, πῶς, Μεγαλοπαρασκευιάτικα, ἀντικρὺ εἰς τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάζει...): Καί, μετὰ σιγὰ): Ναι... ἔτσι εἶναι... ἀλλὰ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀλλοιώτικα). Μοιάζει λίγο ἡ συνάντησί μας μὲ Ἀνάστασι... πρὸ σιγὰ) Εἶναι σάν μιὰ Ἀνάστασι τῆς Ἀγάπης μας...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ πικρὴ εἰρωνεία). Βρίσκεσαι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ θέρη): Μὰ δὲν χωρεῖς καμμιὰ ἀμφιβολία...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάντα πικρά): Καί... χαίρεσαι γι' αὐτό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ἀμφιβάλλεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ἐ... ὅσο νὰ ναι...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Γιατί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Εἶναι πάντα λίγο παράξενο, νὰ χαίρεσαι γιὰ τὴν Ἀνάστασι ἑνὸς πράματος, ποὺ... φροντίσεις ὁ ἴδιος νὰ τὸ θάψῃ! (πρὸ σιγὰ). Καί μάλιστα, στὶς παραμονὲς τῶν ἀρραβάνων μας...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ σφοδρὴ ταραχή): Ὑπῆρχαν, τότε, ὠρισμένα πράγματα... εἶχαν εἰπωθῇ πολλὰ λόγια, γιὰ τοῦ. (παύει).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ σφοδρότητα): Γιὰ τὸ παρελθόν μου, ἔ; Αὐτὸ δὲν εἶναι; Αὐτὸ δὲν σ' ἀνάγκασε, νὰ φύγῃς, νὰ θγῇς ἀπὸ τὴ ζωὴ μου, σάν τὸν κλέφτη, ἀλαφροπατώντα στὰ νύχια; (πρὸ σιγὰ, ἥρεμα). Αὐτὸ δὲν σ' ἀνάγκασε νὰ παραδῶς τὴν ἀγάπην μας στὸ θάνατο;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μπερδεμένος): Ἐκτοξεύονταν, τότε ἐνα σωρὸ κατηγορίες ἐναντίον σου....

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ πικρὸ γέλιο): Ἡ γυναίκα μὲ τὸ παρελθόν, ἔ; (σκληρὰ). Ἡ γυναίκα τῶν ἀκόλαστων ἐρωτῶν!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ταραχή): Σῶπα... Πάψε...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σαδιστικά): Γιατὶ; Αὐτὸς δὲν ἦταν οἱ αἰτίες, ποὺ παρέδωκες τὸν ἐρωτὰ μας στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ναι... (ταραμένος). Διηλάθ... ἐνῶ καὶ τότε ἀκούη, δὲν τὰ πίστεψα....

ἀλλὰ... (ἀλλοιώτικα) Εὐτυχὸς ἀργότερα ἔμαθα πὼς ἦταν ὅλα ψέματα... συκοφαντίες... Σ' ἀναζητήσα, τότε, ἀλλὰ δὲν σε βρήκα... εἶχες ἐξαφανισθῇ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ἀπερίοριστη πίκρα): Διηλάθ... μετὰ τὴ νύχτα τοῦ χωρισμοῦ μας, μετὰ τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τῆς ἀγάπης μας, μὲ ἔπαυσε γιὰ νὰ γιορτάσουμε μαζί τὴν Ἀνάστασί της...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ἀκριδῶς!

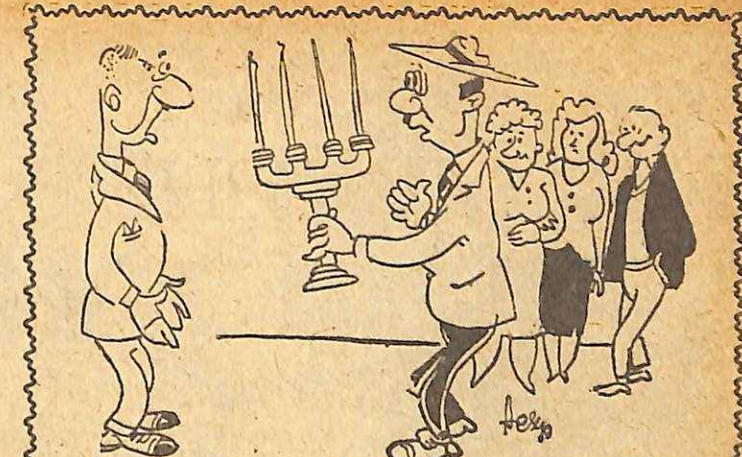
Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ὀδυνηρὴ κατάπληξι): Ἐσύ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Γιατί; Παραξενεύτηκες;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Λιγάκι... (σιγὴ, μικρὴ σκέψι). Εἶπες, πρὸ ὀλίγου, πῶς, στὸ δάθος, ἐπίστευες, στὴν ἀγνότητά αὐτῆς τῆς ἀγάπης... Ὅμως, δὲν ἐτόλμησες ν' ἀντισταθῇς στὶς δι-σταυρούμενες συκοφαντίες καὶ... ἐνίψες τὰς χεῖρας σου (μὲ πικρὸ χλευασμό). Λοιπὸν... μοῦ θυμίζεις τρομερὰ τὸν Πόντιο Πιλάτο, ὅπως τὸν γράφουν τὰ Εὐαγγέλια αὐτῶν τῶν ἡμερῶν...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ἐκπληξι): Τὸν... Πιλάτο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ζωηρά): Ναι, ναι... Τὸν Πιλάτο! Τὴν ἄλλη εἶσαι, παρὰ ἓνα Πιλάτος τῆς ἀγάπης; Ἀντὶ νὰ σταθῇ, ὑπερασπιστὴς σταθερὸς κ' ἀκλόνητος, πλάι σ' ἐκεῖ, ποὺ τὸν πίστευες κατὰ βάθος, ἀγνοῦν κ' ἄδω, προτίμησες νὰ τὸν στείλῃς στὸν ἀφανισμό, ὥπως κ' ἐκεῖνος ἐστειλε τὸν Κύριο στὸν Γολγοθᾶ! (σιγὴ γεμάτῃ πικρὸς συλλογισμοῦ). Αὐτὸ ἦταν τὸ χειρότερο... Ἐκεῖνοι

— Κάθε χρόνο οἱ δικαί μου μετὰ τὴν Ἀνάστασι μοῦ φορτώνουν τὰ κεριὰ τους. Γι' αὐτὸ κ' ἐφέτος πῆρα αὐτὸ τὸ καντηλιέρι γιὰ νὰ τὰ κουβαλήσω.
(Τοῦ Ἀρχέλαου)

ποὺ ἦθελαν μὲ κάθε τρόπο νὰ σταυρώσουν τὸν Ἰησοῦ, ἦταν σκληροὶ, ἦταν ἀνομοί, ἦταν ὅτι ἄλλο θέλεις, ἀλλὰ εἶχαν τοὐλάχιστον ἀνδρισμό. Ἐνῶ ὁ Πιλάτος ἦταν ἕνας...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ἀγωνία): Ἐνας... Τί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ περιφρόνησι): Ἐνας ἀνάνδρος... Ἐνας δειλός!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ὀδυνηρὴ ἐκπληξι): Ὡστε μὲ ἀποκαλεῖς...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τὸν διακόπτει): Δὲν σε ἀποκαλῶ ἀπολύτως τίποτα... Ἐχεις καιρὸ νὰ θγάλης ἄλλοτε τὰ... συμπεράσματά σου... Τώρα θέλω γιὰ μὲν πῆς κατὰ ἄλλο: αὐριο τὸ βράδυ θὰ πάμε ὅλοι οἱ πιστοὶ στὴν ἐκκλησία, κρατώντας, ἀντὶ γι' αὐτὸ τὸ πένθιμο κερί τοῦ Ἐπιταφίου, τὴν χαρούμενη λαμπάδα τῆς Ἀναστάσεως. Δὲν θὰ τὰν ἀσυγχώρητη παραφωνία, ἀν μετὰς μὲς παρουσιαζόταν κ' ὁ... Πόντιος Πιλάτος, μὲ τὴν ἀξίωσι νὰ χαρῇ κ' αὐτὸς τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγωμένος): Ὡστε...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἡσυχᾶ, μὲ ὑποβλητικὴ φωνή): Τὸ σκοτάδι τῆς συκοφαντίας σκορπίζεται πάντα... Ἡ ἀλήθεια, λαμπεῖ...

Ὁ συκοφαντημένος «ἀνίσταται» ἐκ νεκρῶν... Ὅμως στὴν χαρὰ αὐτῆς τῆς Ἀναστάσεως, δὲν ἔβλεπε ὁ Πόντιος Πιλάτος, ἀλ-

λὰ ἐκεῖνος, ποῦ... παρέμεινε πιστός!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ἀπόγνωση): Διηλάθ... πάει πιά! Βρέθηκε καί, γιὰ σένα, ὁ ἐπιστο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Νά, ποῦ τὸ κατάλαβες... Ὅ, κάνουμε, μαζί, ἐγὼ κ' ἐκεῖνος, τὴν Ἀνάστασι... Ἐχει κάθε δικαίωμα... Συνεπῶς...

(Σωπαίνει ἀπτόμα, λοξεύει καὶ συνεχίζει ἀργὰ τὸ δρόμο της, προσέχοντας τὴ φλόγα τοῦ κεριοῦ της, ποὺ δεινοπαθεῖ ἀπὸ τὸ βραδυτὸ ἀεράκι. Εἶναι μιὰ φλόγα, ποὺ ὅσο πάει ξεμακρύνει ἀπὸ τὸν ἄντρα, γίνεται πρὸς μικρὴ... πρὸς μικρὴ... ὥσπου ἐξαφανίζεται μέσα στὴν νύχτα τὴν ἀδιάπεραστη

Α Ὑ Λ α ῖ α

Ἐμεινε νησιτικός

Ἐνας ἐπιχειρηματίας, γνωστός γιὰ τὴν τοιχοποιία του, εἶχε καλέσει τὸν Τσαρλί Τσάπλιν σὲ γεῦμα. Ὁ μέγας ἡθοποιὸς ἀντελήφθη πολὺ γρηγορὰ ὅτι δὲν κινδύνευε νὰ παραφορτωθῇ τὸ στομάχι του.

Ἐνῶ συνόδευε τὸν ἡθοποιὸ ἐως τὴν ἐξώθυρα, ὁ οἰκοδεσπότης ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν ξαναβλέψῃ σύντομα.

—Πότε θὰ θέλατε νὰ ξαναρθετε νὰ γευματίσετε; ρώτησε.

—Τώρα ἀμέσως, ἀν εἴναι δυνατόν, εἶπε ὁ Τσαρλὺ μ' ἓνα τόσο στεγνὸ.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΩΡΚΗΜΕΝΗ ΑΚΡΟΠΟΛΙ

● Μιὰ χαρακτηριστικὴ σελίδα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιό τοῦ Ἀθηναίου δημογέροντα Ν. Καράρη, ποὺ περιγράφει τὶς δραματικὲς συνθήκες, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποίαν γιορτάστηκε τὸ αἰματοβαμμένο αὐτὸ Πάσχα τῆς 3ῆς Ἀπριλίου 1927.

ΜΙΑ ΩΡΑ πρὶν νὰ ἐξημερώσῃ ἡ ἐδιδάσθη ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ λειτουργία ἀκολουθῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἰς τὸ ναὸ, ὅπου εἶναι χωρημένο τὸ προσκυνητάριο. Ὁμιλῶν καὶ εἰς τὸν Σερφετεῖ ἄλλος ἱερεὺς ἔβαλε τὰς Ἀναστάσεως. Καὶ αἱ διαοριζόμενα φυλακὰ ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις τῶν. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστη, ἐροῦντο τρεῖς καλονοῖα ἀπὸ τὸ φρούριο. Μετ' ὀλίγην ὥρα ἔκτοτε γενι-

στέροι Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο καὶ χορὸς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φρουρίου. Τότε ἄρχισε καὶ ὁ ἐχθρὸς τὸν καλονοῖοισι τοῦ κατὰ τῆς σημαίας εἰς τὸν πύργον, πλὴν δὲν ἐπέτυχεν νὰ τὴν κινήσῃ. Μιὰ σφαῖρα κανονιοῦ, ἀπορὸ ἐκτύπησε εἰς τὸν τοῖχον τοῦ πύργου ἐκυντοῖσθαι καὶ τὰ κομμάτια τῆς οἰκίας καὶ μὲ πέτρας ἦλθον μὲ δια εἰς τὴν μέσην τοῦ χοροῦ καὶ ἐθανάτωσαν τὸ Μ. Σταμούλην. Κερνοῦντο ὑπασπιστὰ τοῦ φρουρίου Τάγματος τοῦ τακτικού, ἐπληρώσαν θανάσιμος καὶ τὸ Στοιὰτὴν Τυροπούλου, Ἀθηναῖο. Καὶ οὕτω διελέθη ὁ χορὸς καὶ ἐσκόρπισαν καὶ τὴν σημαία ἀπὸ τὸν πύργον.

ΜΟΝΤΕΛΟ ΚΑΡΒΕΝ

• Το μοντέλο αυτό του οίκου Καρβέν είναι από καρεδάκι μπαμπακερό σατινέ, που λανσάρεται φέτος ιδιαίτερα στο Παρίσι. Τα φάρδη της φούστας

Πληροφορούμε τις αναγνώστριές μας ότι τα «μπαμπακερά σατινέ» φοριούνται όλες τις ώρες της ημέρας. Πολλά μάλιστα, ιδίως τα μονόχρωμα, χρησιμοποιούνται για άμπιγιέ βραδυνές έμ-

δίνονται με «κουφόπιετες - πλισέ» Το φόρεμα είναι μονοκόμματο και εφαρμόζει καλά στη μέση. Ντεκολτέ τετραγώνου και κουμπάκια εμπρός.

φανίσεις, έξ ίσου με τα μεταξωτά υφάσματα. Είναι άλλωστε ωραιότατα στο μάτι και πλισάρονται εύκολάτα. Οι παριζιάνικοι οίκοι μόδας τα συνιστούν ιδίως για φαρδιές φούστες.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

ΣΤΑ πρώτα χριστιανικά χρόνια, ή έορτή του Πάσχα δεν γίνονταν σε ημέρα τακτική. Άλλοτε το γιόρταζαν στις 25 Μαρτίου κι' άλλοτε χειμώνα ή μεσοκαλοκαίριο. Ο πρώτος που θέσπισε να εορτάζεται το Πάσχα την πρώτη Κυριακή μετά την εαρινή ισημερία, ήταν ο Μέγας Κωνσταντίνος, στα 325 στη Λόδο της Νίκαιας.

Το Πάσχα για τους Βυζαντινούς ήταν ημέρα «της των πιστών ευφροσύνης». Για τούτο του προσέδιδαν ένα τόνο λαμπρότητας. Πρώτα-πρώτα εφρόντιζαν για την καθαριότητα και τη διακόσμηση του σπιτιού. Όλα τα δωμάτια έπρεπε να καθαριστούν και ν' άσπριστούν. Μετά, έορχναν στα πατώματα κλαδιά δάφνης, μυρσίνης και φύλλα λεμονιάς, έθιμο που διατηρείται ως τις ημέρες μας για το στόλισμα των εκκλησιών στις μεγάλες γιορτές.

Τα καινούργια φορέματα —τα λαμπρικά— έπρεπε να φορεθούν το Πάσχα. Ο κάθε νοικοκύρης, ανάλογα με το πούγγι του, φρόντιζε με κάθε τρόπο να ντύση με καινούργια φορέματα τη γυναίκα και τα παιδιά του. Το πόση σημασία έδιναν στην εμφάνισι, τις ημέρες αυτές, φαίνεται και από ένα στίχο του Γιωγοπρόδρομου, όπου η γυναίκα του του παροπνεύεται:

Ποίον ίμάτι μ' έγραψες;
ποιόν δίμιτον μ' έποίησες;
καί ποιόν γυρίν μ' έφόρεσες;
ούκ οίδα Πασχαλιών

Τα τραπέζια, τις πασχαλινές μέρες, έπειτα απ' την αυστηρότατη νηστεία των 40 ημερών, ήταν πλουσιώτατα. Υπήρχαν πάνω σ' αυτά πλήθος φαγητών μόνο όμως από κρέας. Και τις μέρες αυτές, όλοι έπι-

• Ο φωτισμός στις επίσημες αυτές ημέρες ήταν απαραίτητος. Και φωτογούσαν όχι μόνο την πόλι, μα και τα σπίτια τους. Την Τρίτη του Πάσχα, που την ώνόμαζαν «της Γαλιλαίας» γινόταν το λεγόμενο καλημέριν του δημάρχου, του προέδρου δηλ. των Πρασίνων και Βενέτων.

Πλήθη λαού έπήγαιναν με τα άρμόνια τους στην αύλη του δημάρχου, που τους υποδεχόταν φορώντας επίσημη στολή και έφιππος και έβαλλαν: «Την καλήν ημέραν ποιήσωμεν μετά του δημάρχου των Πρασίνων ή των Βενέτων... Ο άναστάς Θεός ή μών, φύλαττε τον Δήμαρχον...».

Κατόπιν, συνώδευαν το δήμαρχο ως τον ίπποδρομο, όπου άκουγε τα έξης: «Καλώς ήλθες προβολή ευεργετών, καλώς ήλθες ευγενής εκ προγόνων...».

Όπως είναι φυσικό, στη χαρά της Άναστάσεως έπαιρναν μέρος και τα Άνάκτορα. Την Κυριακή του Πάσχα, οι βασιλείς πήγαιναν να παρακολουθήσουν τη λειτουργία στο ναό της Άγίας Σοφίας. Οσ' ώρα έβαλλαν τον όρκο παρουσία των Βασιλέων, ή πόρτα της εκκλησίας έμενε κλειστή. Μετά την άνάγνωσι, ο πρωτοπάπας των άνακτόρων άνοιγε την πόρτα και έλεγε το «άναστάσεως ημέρα».

Άγήμερα, στην πολυτελέστατη αίθουσα των άνακτόρων δίνονταν μεγάλα γεύματα. Το μεγάλο τραπέζι — το χρυσοτρίκλινον — ήτανε στολισμένο με λαμπρότητα. Στο κέντρον του έστηναν ένα έρμαρι με πέντε πυργίσκους όπου ήταν τοποθετημένα τα βασιλικά κοσμήματα και τα στέμματα. Όταν όλα ήταν έτοιμα, οι προσκεκλημένοι— άνώτατοι άρχοντες, μάγιστροι, στρατηγί, πατρίκιοι και ξένοι πρεσβευτές — κάθονταν γύρω από τη χρυσή τράπεζα, ενώ στα άλλα τραπέζια έτρωγαν οι κατώτεροι ευγενείς και οι πολιτικοί.

Το γεύμα συνώδευε μουσική. Σε κάθε διακοπή, οι προσκεκλημένοι ξεσπούσαν σε έπευφημίες και ζητωκραυγές προς το λα-σικόν.

Και το γλέντι συνεχίζονταν ως τη μεθεπόμενη Κυριακή με άλλεπάλληλα γεύματα, με πουληθείς καλεσμένους και με άτέλειωτες ζητωκραυγές.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ

• Δώστε φρεσκάδα και άνοιξιάνικη νότα στα παλιά σας φορέματα, κόβοντας μανίκια και ντεκολτέ και ποικίλλοντας τα με τους γιακάδες, τα πλαστρόν ή τις μπλούζες.

1 Κάντε ένα ντεκολτέ στο σχήμα αυτό και κόψτε το μανίκι πολύ κοντό. Κατόπιν αυτού μπορείτε να φοράτε το φόρεμά σας με γυμνό λαιμό και κολιέ ή με τα τρία συμπληρώματα που σας προτείνουμε στα επόμενα σχέδια.

2 Πλαστρόν ντραπέ με μανικάκια. Γίνεται από άσπρη μουσελίνα, κατάλληλο μεταξωτό ή ακόμη και λενζέρι.

3 Συμπλήρωμα ζερεσέυ σε χαρούμενο χρώμα, με κόψιμο κιμονό. Μπορεί να γίνει στο μήκος κανονικής μπλούζας (όποτε χρησιμοποιείται και χωριστά) ή να σταματάει ακριβώς κάτω απ' το στήθος, όσο χρειάζεται δηλαδή για ένα πλαστρόν που έχει συνεχόμενα μανίκια.

4 Άνάλογη ιδέα που δίνει την εντύπωση μπλούζας με μακρύ μανίκια (ή και είναι πράγματι ο λ όκληρη μπλούζα). Έκτελείται σε ελαφρό μεταξωτό ή λινό. Τρεις άλλεπάλληλοι γιακάδες, μικρότεροι ή ένας απ' τον άλλον κατά προοδευτικό τρόπο, αποτελούν μια ενότητα του συνόλου.

5 Όμοιος τρόπος να διορθώσετε ένα καρεδάκι (ιδίως αν έχη κιμονό κόψιμο). Κόβετε τα μανίκια όσο κοντά χρειάζεται για να σας περισσέψουν λοξά κομμάτια. Μ' αυτά θα φτιάξετε τη λουρίδα που θα πλαισιώσει το ντεκολτέ που θα κόψετε. (Αν το φόρεμα έχει ήδη κοντό μανίκι και δεν έχετε άλλα κατάλληλα κομμάτια, μπορείτε να αφήσετε το ντεκολτέ χωρίς λουρίδα). Το φόρεμα θα συμπληρώνεται με πικεδένιο ή λινό πλισέ πλαστρόν (ή πιεταρισμένο). Άλλο πλαστρόν σκέτο από άσπρο νήμα πλεχτό.

6-7-8 Τρεις ιδέες για άσπρες κλασικές πικεδένιες γαρνιτούρες. Άνάλογα με το σχήμα του ντεκολτέ που έχει το φόρεμά σας ή του σχήματος που θα θελήσετε να του δώσετε. Τα κομπιλά είναι από άσπρο κόκκαλο, φιλιππινά ή και πικεδένια.

Η ΛΙΖ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΣΤΕΡΩΝ

● Η 'Υδέτ Λεμπόν άρχισε μία σειρά από διεθνή ταξίδια και το πρώτο το πραγματοποίησε στη Ρώμη όπου έμεινε αρκετό καιρό και γύρισε τρεις ταινίες. Έπεσε στο Παρίσι και σε λίγο έφυγε για το Μόναχο όπου την περιμένει ένα συμβόλαιο για να πρωταγωνιστήσει σε μία ταινία Γαλλο-Γερμανικής παραγωγής.

● Ο Τάυρον Πάουερ ίδρυσε δικιά του εταιρία παραγωγής κι η πρώτη του ταινία θα γυρισθεί στην Ιταλία.

— Η Ντολорές Ντέλ Ρίο πρόκειται να πάει στην Αμερική να γυρίσει την ταινία «Σπασμένο Βέλος» αλλά συναντά δυσκολίες στην έκδοσή του διαβατηρίου της.

● Ο Ρόμπερτ Τάιλορ άρχισε πάλι να κάνει συντροφιά με την Ούρσουλα Της με την οποία είχε διακόψει για λίγο καιρό.

● Ο Βαν Τζόνσον βρίσκεται τώρα στις Κάννες όπου θα γυρισθούν μερικές εξωτερικές σκηνές της ταινίας στην οποία θα πρωταγωνιστήσει μαζί με τον Γουόλτερ Πήττον και την 'Ελίζαμπεθ Τάιλορ.

● Η Λέσλυ Καρόν είναι άπαρηγόρητη που δεν πήρε το βραβείο Όσκαρ για τον ρόλο της στην ταινία «Λίλυ». Ήταν η κυριώτερη αντίπαλος της Άντρεϊ Χέμπουργκ η οποία ψηφίστηκε τελικά.

● Ο Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ με τη γυναίκα του Λόρην Μπακόλ έφθασαν στο Παρίσι απ' τη Ρώμη για να φύγουν σε λίγες μέρες για την Αμερική. Όταν τον ρώτησαν οι δημοσιογράφοι τι σκεπτόταν να κάνει στο Παρίσι αυτές τις λίγες μέρες, ο Μπόγκαρτ απάντησε: «Να τρώω και ν' αγοράζω».

στην Αμερική και μία στην Ιταλία. Κι' εμείς οι Έλληνες διερωνάμεθα που θα έχη καλύτερη ή μάλλον χειρότερη μεταχείριση ο Όμηρος; Στην Αμερική ή στην Ιταλία.

ΔΥΟ... ΤΡΩΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Ο Σάκ Σερνά που είδαμε στον «Κολασμένο Παράδεισο» θα είναι κατά πάσαν πιθανότητα ο Πάρις στην ταινία «Τρωικός Πόλεμος» και ωραία Ελένη ή Ροσάνα Πόντεστά. Θα γυριστούν δυο ταινίες με το ίδιο θέμα μία

«ΑΠΟ ΔΩ ΩΣ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ»

Τελευταίες ειδήσεις από τις Κάννες αναφέρουν ότι η ταινία αυτή πήρε το Α' βραβείο έκτος συναγωνισμού. Καμιά ταινία ως τώρα έκτος της «Όσα παίρνει ο άνεμος» δεν πήρε τόσα βραβεία όσα πήρε φέτος η ταινία αυτή. Με την τελευταία άπονημη των βραβείων Όσκαρ συνεκέντρωσε μόνον αυτή όκτώ. Πρώτον εκρίθη η καλύτερη ταινία της χρονιάς. Ο σκηνοθέτης της Φρανκ Ζινγκεντ πήρε το πρώτο βραβείο σκηνοθεσίας. Η Ντόνα Ρήντ βραβεύθηκε ως η καλύτερη ήθοποιος σε δεύτερο ρόλο και ο Φρανκ Σινάτρα ως ο καλύτερος

ήθοποιος σε δεύτερο ρόλο. Το σενάριο της βραβεύθηκε ως το καλύτερο και το βραβείο αυτό το πήρε ο σεναριογράφος της Νταβιέλ Τάραντας. Βραβεύθηκε για την καλύτερη φωτογραφία της και το Όσκαρ αυτό το πήρε ο οπερατέρ Μπέρνερτ Γκούφο. Το έβδομο της βραβείο ήταν για το καλύτερο μοντάζ και δόθηκε στον Γουίλλιαμ Λάϊον. Και το όγδοο ήταν για την καλύτερη φωνοληψία της και το πήρε ο Τζόν Λάιτνερ. Στη φωτογραφία μας η Ντόνα Ρήντ κι ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ που πρωταγωνιστεί στην ταινία.

ΣΟΥΖΑΝ ΚΑΜΠΟΥ

Η Σούζαν Κάμπου είναι ο αντιπροσωπευτικός τύπος της Αμερικανίδας. Και όμως δεν καθάρωσε ως τώρα να υποδυθεί ένα τόσο ρόλο στην οθόνη. Είναι παραξένο, αλλά στις ταινίες που έπαιξε ως τώρα, υποδύσαν ρόλους εξωτικών γυναικών. Στο «Νησί της Σαμόα» έκανε μία ιθαγενή, στην ταινία «Τομαχώκ» την Ινδιάνα, μία τσιγγάνα χορεύτρια στη «Φλόγα της Αραβίας», ήταν Περσίδα στην «Γιο του Άλη Μπαμπά» και Γαλλίδα χωρική στο «Κόκκινο Έξπρες». Όλες αυτές τις ταινίες τις είδαμε κι' εδώ.

Η Σούζαν, που η όμορφη και το σώμα της είναι αξιοζήλευτα, είχε καλλιτεχνικές κλίσεις από πολύ μικρή. Μόλις τελείωσε τις σπουδές της έφυγε απ' τη Βοστώνη, που έχει γεννηθεί και πήγε στη Νέα Υόρκη, όπου παρακολούθησε μαθήματα δραματικής, μουσικής, ζωγραφικής, ραντικής και χορού. Τέλεια κατ'εργασίαν καλλιτεχνικά, προσελήθη από ένα θίασο ο οποίος περιόδευε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατόπι εμφανίσθηκε στην τηλεόραση κι' από εκεί πήρε το Χόλλυγουντ.

Η Σούζαν παντρεύτηκε, αλλά μετά επτά χρόνια χωρίς και σήμερα δεν έχει ξαναπαντρευθεί. Το αγαπημένο της κοστούμι είναι μία φαρδιά φούστα, μπλούζα ντεκολτέ, φαρδιά ζώνη και χαμηλά παπούτσια. Η μεγαλύτερή της φιλεξοξία είναι να παίξει σε μία ταινία όπου να υποδυέται μία άπλη Αμερικανίδα...

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ

Η χώρα μας αντιπροσωπεύθηκε στο φεστιβάλ των Καννών με την ταινία «Κυριακάτικο Ξύπνημα» που είχε σημειώσει εδώ αξιολογητική επιτυχία, όταν προβλήθηκε το χειμώνα. Αν και το ελληνικό αυτό έργο στις Κάννες αδικήθηκε, γιατί παίχθηκε πρωί παρουσία ελαχιστάτων θεατών—κριτών, νομίζουμε ότι μπορούμε να χαριεριστούμε τη φετεινή αυτή συμμετοχή μας στο διεθνή στίβο, όσο μικρή κι' αν ήταν, ως μία επιτυχία του κινηματογράφου μας.

Κοντά σε μέτρια έργα, προβλήθηκαν στο φεστιβάλ των Καννών και πολλές ταινίες που χαρακτηρίστηκαν από τη διεθνή κριτική ως πραγματικά άριστουργήματα. Αυτό τιμά και τους σκηνοθέτες που τα δημιούργησαν και τις χώρες που τα έστειλαν. Όταν βλέπουμε αυτά πώς να μη λυπάται που ο ελληνικός κινηματογράφος βρίσκεται ακόμα στο αφανιστικό χαμηλό πνευματικό επίπεδο των μουζικοκωμικών και των αμφιβόλου αξίας «κωμικών» επειδή μερικοί παραγωγοί δεν έχουν άλλο ιδανικό από τη δεκαλογία;

Το φεστιβάλ του Φεστιβάλ ήταν η Γαλλική ταινία του Άντρέ Καγιατό το «Πριν απ' τον κατακλυσμό». Ο σκηνοθέτης αυτός είναι ο ίδιος που μας έδωσε τις ταινίες «Είμαστε όλοι δολοφόνοι» και «Η Δικαιοσύνη ωμίλησε». Η φετεινή ταινία του είχε την καλύτερη υποδοχή κι' άφησε εξαιρετικές εντυπώσεις.

Ο ANTONY ΚΟΥΪ'Ν

Μία ταινία γυρίζεται στην Ιταλία με πρωταγωνιστή τον Άντονι Κουΐν που θυμίζει την ταινία «Μοντέρνο Καιρί» του Σαρλ. Λέγεται «Ο δρόμος» και σ' αυτήν ο Άντονι Κουΐν με την Τζουλέττα Μαζίνια υποδύονται ένα ζευγάρι σαλντιμαγκών που γυρίζουν στους δρόμους σαν αλλοκοτά όντα από έναν άλλο κόσμο. Οι περισσότερες σκηνές της ταινίας θυμίζουν την ταινία του Σαρλ όπου ο μεγάλος Τσάπλιν γυρίζει με την Πολέτ Γκοντάρ στους δρόμους φορώντας το γνωστό σκληρό καπέλο του και κρατώντας το μπαστούνι στο χέρι. Η εμφάνιση του Άντονι Κουΐν δεν μοιάζει δέβια με το Σαρλ αλλά ο ρόλος του, η ατμόσφαιρα και οι σκηνές της ταινίας έχουν πολλά κοινά γνωρίσματα.

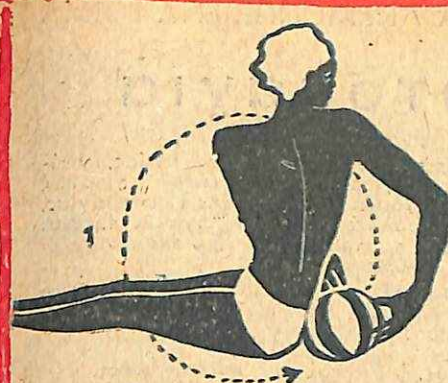
ΟΙ ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ

Οι διευθύνοντες την Μεξικανική κινηματογραφική παραγωγή απέφασαν να λάβουν δραστηκά μέτρα για να δώσουν καινούργια ζωή στη δουλειά τους και ιδιαίτερα ν' αυξήσουν το γοητρό της στο εξωτερικό. Γι' αυτό απέφασαν φέτος να θυσιάσουν την ποσότητα χωρίς την ποιότητα της παραγωγής τους. Πέρυσι είχαν γυρίσει 75 ταινίες με φέτος δεν θα περάσουν τις εξήντα. Παράλληλα άνοιξαν τις πόρτες τους για ξένους παραγωγούς, Αμερικανούς, Ιταλούς και Γαλλούς.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

καλή και χρήσιμη

Η ΚΑΛΗ γυμναστική κάνει «δουλειά» και άσχολεται περισσότερο με την υγεία, παρά με την εμφάνιση. Καμιά φορά όμως, χρειάζονται μερικές συμπληρωματικές ασκήσεις λεπτομερειών. Μερικές — τις κυριώτερες — από τις ασκήσεις αυτές σας δίνουμε σήμερα εδώ. Έξετάστε ποιες από αυτές σας χρειάζονται, και κάντε τις συστηματικά. Το σώμα σας θα ωφεληθεί πολύ από αυτές τις ασκήσεις.

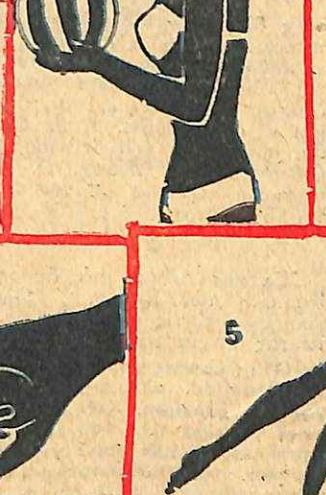
1 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΙΟΥ.— Κάνετε να δουλεύουν οι ψηλότεροι μύες της κοιλιάς. Καθίστε όπως δείχνει το σκίτσο. Ακουμπήστε με τα δύο σας χέρια, ένα τόπι πίσω και κατόπι, στρέφεται ΜΟΝΟ ΤΟΝ ΚΟΡΜΟ — χωρίς να κινήσετε τη βάση σας, χωρίς να κυλήση το τόπι. Πάρτε το με τα δύο πάντα χέρια, από την άλλη μεριά. ΕΙΚΟΣΙ ΦΟΡΕΣ προς κάθε πλευρά.

2 ΓΙΑ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ.— Σταυρώστε τα χέρια πίσω από το κεφάλι. Πρέπει να φέρνουν αντίσταση προς το κεφάλι όταν προσπαθήτε να το φέρετε προς ΤΑ ΠΙΣΩ, και να το σπρώχνουν προς ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ, στο στήθος. Κάνετε την άσκηση αυτή ΕΠΙ ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ κάθε βράδυ.

3 ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΑΡΜΟΝΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ΟΙ ΩΜΟΙ ΣΑΣ.— Πιάστε με τα δύο χέρια σας μία μπάλα που να ζυγίζει τουλάχιστον 1 όκα. Κρατώντας την στο ύψος του στήθους, ρίξτε τη προς τα πίσω, πάνω από το κεφάλι σας, ξαναπιάστε την πίσω από την πλάτη σας, και ξαναρίξτε την από πίσω προς τα εμπρός, πάλι επάνω από το κεφάλι σας. Επαναλάβετε την άσκηση αυτή ΕΠΙ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ.

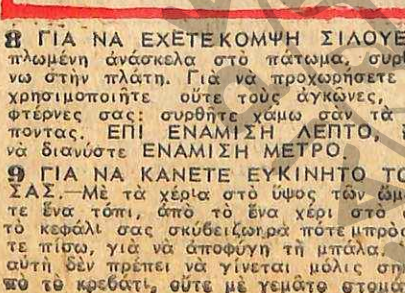
4 ΓΙΑ ΝΑ ΛΕΠΤΥΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ ΣΑΣ.— Ενώστε τα χέρια και πιέστε πρώτα τα κάτω μέρη των παλαμών σας, το ένα εναντίον του άλλου και κατόπι τα δάχτυλα του ενός χεριού αντίθετα στα δάχτυλα του άλλου — ακουμπώντας τα στις άκρες. Υστερα, πιέστε ένα — ένα τα δάχτυλα των δύο χεριών και κάνετε τα να... παλαίψουν μεταξύ τους, τραβώντας δάχτυλο με δάχτυλο.

5 ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΟΜΟΡΦΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΑ ΜΠΡΑΤΣΑ ΣΑΣ.— Το περπάτημα στα «τέσσερα» — χωρίς να ακουμπάτε ποτέ τα γόνατα κάτω — αποτελεί θαυμάσια άσκηση, που μπορεί να γίνεται προς όλες τις κατευθύνσεις — εμπρός, πίσω, προς τα πλάγια. Κάνετε την άσκηση ΕΠΙ ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ, πριν από την τουαλέτα σας.

6 ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΧΕΤΕ «ΚΟΙΛΙΑ».— Ξέρετε, ξεπλωμένη ανάσκελα στο πάτωμα, να κάνετε κύκλους στον αέρα με τα πόδια σας; Για να κάνετε πιο περίπλοκη την άσκηση, εκτελέστε μία σειρά από μικρούς κύκλους με τις μύτες των ποδιών, ενώ συγχρόνως ολόκληρο το πόδι διαγράφει μεγάλους κύκλους. ΟΚΤΩ ΦΟΡΕΣ προς κάθε κατεύθυνση, χωρίς να ακουμπήσετε τα πόδια κάτω. Η άσκηση πρέπει να γίνεται με άδειο στομάχι.

7 ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΓΕΡΑ ΠΟΔΙΑ.— Σηκώστε το ένα σας πόδι προς τα πίσω, και γονατίστε ελαφρά επάνω στο άλλο, ως δ- του το γόνατο του σηκωμένου ποδιού να φθάση στο πάτωμα. Σηκώστε ύστερα, επαναλάβετε με το άλλο πόδι, έως ότου κουρασθήτε.

8 ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΚΟΜΨΗ ΣΙΔΟΥΕΤΑ.— Ξαπλωμένη ανάσκελα στο πάτωμα, συρθείτε επάνω στην πλάτη. Για να προχωρήσετε όμως, μη χρησιμοποιήτε ούτε τους αγκώνες, ούτε τις φτέρνες σας: συρθείτε γάμω σαν τα φίδια έρποντας. ΕΠΙ ΕΝΑΜΙΣΗ ΛΕΠΤΟ, ή όσπου να διανύσετε ΕΝΑΜΙΣΗ ΜΕΤΡΟ.

9 ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΕΥΚΛΗΤΟ ΤΟ ΛΑΙΜΟ ΣΑΣ.— Με τα χέρια στο ύψος των ώμων, πετάτε ένα τόπι, από το ένα χέρι στο άλλο, ενώ το κεφάλι σας σκυδεύεται πότε μπρος και πότε πίσω, για να αποφύγη τη μπάλα. Η άσκηση αυτή δεν πρέπει να γίνεται μόλις σηκωθείτε από το κρεβάτι, ούτε με γεμάτο στομάχι.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

— Ποτέ! φώναζε άγριεμένος στη γυναίκα του, ο μπαρμπα Μπουργέ. Ποτέ! Τό άκουσες καλά; Ποτέ!...

Δυό χρόνια τώρα, από τότε που είχαν διακόψει τις σχέσεις τους με το παιδί τους τον Έρρικο, οι δυο γέροι τσακωνόταν σχεδόν κάθε βράδυ.

Ο γυιός τους είχε παντρευτεί χωρίς τη συγκατάθεσή τους, με μια κοπέλλα του δρόμου, την εποχή ακριβώς που τελείωνε τις σπουδές του στα Νομικά.

Ο Έρρικός ήταν το μονακριβό τους παιδί και σ' αυτόν στηρίζανε οι δυο γέροι τις ελπίδες τους.

Από τότε που ο Έρρικός γνώρισε κι αγάπησε αυτή τη γυναίκα, οι σπουδές του δεν πήγαιναν καθόλου καλά. Ούτε διπλώματα, ούτε τίτλους. Ώστόσο οι γέροι δεν άπελπιζόνταν. «Παιδί είναι, λέγανε, θα του περάσει». Μία μέρα όμως τους ανακοίνωσε ξαφνικά ότι έλάτρευε τη φίλη του κι ότι ήθελε να την πάρη γυναίκα του. Ο μπαρμπα Μπουργέ κατακόκκινος από το θυμό έδωσε κακήν κακώς το γιό του από το σπίτι, λέγοντάς του:

— Άν δώσης τ' όνομά μου σ' αυτή την παλαιογυναίκα, να μην περιμένεις πεντάρα τσακιστή από μένα όταν πεθάνω!

Μα το κακό, το άχάριστο παιδί, θέλησε κιόλας να τους ειρυνεύη και τους έστειλε μία πρόσκληση για το γάμο του...

Έτσι, δέκοψε κάθε σ'σέσι μαζί τους. Και τότε ο Έρρικός ζούσε μ' ένα μικρό μισθό που έπαιρνε δουλεύοντας σκληρά όλη μέρα. Ζωή βασανισμένη!

Οι γέροι γονείς του δυό χρόνια τώρα που είχαν να δούν το παιδί τους ύποφεραν πολύ. Μα τον τελευταίο καιρό ο θυμός της μητέρας πέρασε. Άρχισε να σκέπτεται το παιδί της και να έπιζητά να το δει. Τέλος τόλμησε να κάνει λόγο γι' αυτό στο γέρο της. Τί ήταν όμως να του το πη. Ο μπαρμπα Μπουργέ μάνισε, άφρισε, πέταξε ένα «Ποτέ!» που έκανε τα τ'άκια να τρίζουν κι άπαγόρευε στη γυναίκα του να ξανακάνει λόγο γι' αυτό.

Μα αυτή δεν μπόρεσε να τον ύποκαύσει. Κάθε τόσο έκανε και μία νέα άπόπειρα να του άνακινήσει το ζήτημα με κάθε φορά έπακολούθησαν οι ίδιες σκηνές. Κι' αυτό έφτασε να μεταβάλλη το σπίτι σε κόλαση. Αυτοί οι δυο γέροι που ποτέ

τους δεν είχαν αντίμιλήσει στο παραμικρό, που είχαν τόσο άγαπηθή, που ζούσαν νομισμένοι τριάντα όλόκληρα χρόνια, ζούσαν τώρα σαν έχθροί, έτοιμοι ν' άρπαχθούν. Κάθε βράδυ, στο τέλος του δείπνου, οι έχθροπραξίες ξανάρχιζαν. Κι' η σκηνή τελείωνε με τον ίδιο τρόπο πάντοτε.

*

Έφτασε τέλος μία όμορφη Κυριακή των Βαΐων. Όλοι γύριζαν απ' τις έκκλησίες κρατώντας δάγια στα χέρια τους.

Ο μπαρμπα Μπουργέ, που είχε άρχει να κοιμηθή, άργισε να ζυγνήση. Χτες το βράδυ η γυναίκα του, του είχε μιλήσει ακόμα μία φορά για τον Έρρικο, προσπαθώντας να τον μεταπειλή. Του έπαιε ότι η νύφη τους δεν ήτανε μία τίποτη, όπως νομίσανε στην άρχη, αλλά μία νοικοκυρά περίφημη που κύτταζε τον άντρα της και το σπιτικό της. Του έπαιε ακόμα το δράμα της φτώχειας του παιδιού τους. Κέρδιζε ελάχιστα κι' είχε κόψει τον καφέ και το τσιγάρο γιατί δεν τάβγαζε πέσο.

— Δεν σου ζητάω να τους δής! Μα δόθησε τους λίγο, έπαιε δειλά η κυρά Μπουργέ, στον άντρα της.

Βλέποντας όμως ότι ο άντρας της δεν άπαντούσε, αλλά στριφογύριζε σκεπτικός στο χέρι του ένα ποτήρι, σκόνη της κι' έβαλε δειλά το χέρι στον όμο του συζύγου της. Ο μπαρμπα Μπουργέ τότε σηκώθηκε και φώναζε δυνατά: «Ποτέ!»

Εκείνο το πρωί ο Μπουργέ ήτανε πολύ θλιμμένος και σκεπτικός. Ήταν όλο νεύρα και κόππηκε δυό φορές καθώς ξυριότανε. Είχε ντυθή πιά όταν η γυναίκα του γύρισε απ' την έκκλησία μ' ένα μάσσο δάγια.

Ο μπαρμπα Μπουργέ δεν ήτανε τόσο εύαισθητος. Τα δάγια όμως κι' η μυρωδιά τους, του έφεραν ένα σωρό άναμνήσεις.

Κι' ενώ η γρηά του τακτοποιούσε τα δάγια για να σπολίση τα εικονίσματα, ο Μπουργέ θυμήθηκε μία Κυριακή των Βαΐων — άχ πόσο μακριά ήταν ο καιρός εκείνος! — όταν αυτός ήταν ακόμα εργάτης κι' η γυναίκα του δούλευε μεροδούλι σ' ένα ραφτάδικο. Ήταν τότε ακόμα στο μήνα του μέλιτος. Όπως και σήμερα, η γυναίκα του του είχε φέρι γυρίζοντας απ' την έκκλησία μερικά δάγια και τα κρέμασε πάνω απ' τη νυφική κλίνη, στη

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ ΕΘΙΜΑ

Πρωτομαγιά

Στην Άθήνα, στα χρόνια της Τουρκεκρατίας, γινόταν μία πολύ περίεργη γιορτή. Όλοι, άντρες, γυναίκες και παιδιά, έπρεπε να έχουνε την ημέρα της Πρωτομαγιάς, ένα τριαντάφυλλο στα μαλλιά τους. Άνάλογα με τη θέση που ήταν τοποθετημένο το τριαντάφυλλο, διακρίνονταν οι παντρεμένες απ' τις ελεύθερες.

Τα παλληκάρια περνούσαν το τριαντάφυλλο στη ζώνη τους. Ένα δημοτικό τραγούδι της εποχής περιγράφει ζωηρά το όραίο αυτό έθιμο:

Ο δούσμος, ο βασιλικός,
και το μακεδονήσι,
τα τρία αυτά μαλώνανε
το πιό καλά μυρίζει.
Πετιέται το τριαντάφυλλο,
το μασχομυρισμένο,
— Σαπάτε δρωμοχόρταρα

και σεις παλιοκορφάδες.
Εγώ 'μαι το τριαντάφυλλο
το μασχομυρισμένο.
Τόν Μάη μήνα φαίνομαι
στης κόρης το κεφάλι,
σε παντρεμένης μάγουλο,
σ' άνυπαντρου ζωνάρι.

Σε μερικά μέρη της Ελλάδας πάλι, τα παλιά χρόνια, στην ημέρα της Πρωτομαγιάς, τα κορίτσια φορούσαν μία κτήνη μαργαρίτα στο μέρος της καρδιάς. Με αυτό ήθελαν να δείξουν σ' αυτόν που αγαπούσαν ότι του είναι πάντοτε πιστές και στα άλλα παλληκάρια ότι δεν είναι ελεύθερες, αλλά η καρδιά τους έχει δοθή σε άλλον.

μικρή φτωχική καμαρούλα τους. Τη χαριτωμένη που ταν τότε η γυναικούλα του και πόσο την αγαπούσε! Και με μία γοργή προσπάθεια της μνήμης του ξαναείδε σε μία στιγμή όλα τα χρόνια που έζησαν μαζί, τη νοικοκυρασύνη, την εργατικότητα και την άφοσίωσή της.

Ώστόσο αυτή τη γυναίκα που ποτέ δεν της είχε πη κακό λόγο, την έκανε τώρα στα γεράματα της να ύποφέρη έξ αιτίας του κακού παιδιού τους. Μα ήταν τόσο καλό το παιδί τους; Βέβαια. Γιατί έπρεπε να τιμήση τον πατέρα και τη μητέρα και να τους ύποκαύσει....

Εκείνη τη στιγμή η γυναίκα του που τον παρακολουθούσε με την άκρη του ματιού της συγκινημένη πλησίασε τον τοίχο, ύψωσε τα χέρια της και να, παίρνη ένα κλαδί από τα δάγια και το βάζει πάνω στη φωτογραφία του Έρρικού τους. Ο Μπουργέ δεν ήξερε κίνη τη στιγμή που βρισκότανε. Το κεφάλι του βούιζε, η μυρωδιά των βαγιών τον έξάλιζε με μία μέθη άνακουφιστική και γλυκειά.

Πήγε πρὸς τη γυναίκα του, της έπαισε τα χέρια κι' άφου έρριξε μία ματιά στη φωτογραφία, της ψιθύρισε με μία φωνή που είχε γίνει πολύ μαλακή.

— Τί λές, Κλεμάνς; Να το συχαρώσουμε τό... παληόπαιδο;

— Α!... Τί ταν εκείνη η κραυγή χαράς που βγήκε από τα στήθεα της μάνας... Ο άντρας της την είχε φωνάξει με το χαϊδευτικό της όνομα Κλεμάνς, όπως στον καιρό της νιότης του! Δεκαπέντε χρόνια είχε να την φωνάξη έτσι!... Τότε κι' εκείνη κατάλαβε πως τον αγαπούσε πάντοτε, τον άνδρα της, τον παλιό της σύντροφο! Χύθηκε στο λαιμό του, τον φιλούσε στο πρόσωπο, του χαϊδεύε το κεφάλι με τα χέρια της, του σιγαμλούσε στ' αυτί! Δεν μπορούσε πιά να κρατηθή.

Την άλλη Κυριακή, το Πάσχα, η Κλεμάνς πήγε να δει

το παιδί τους. Ήταν κι' αυτό τόσο δυστυχισμένο που τους είχε περιφρονήσει! Έκατό φορές έκανε να πάν να τους ζητήσει συγγνώμη, μα δεν τόλμούσε!

Και το άπόγευμα της ίδιας ημέρας έλεγε στον άντρα της:

— Ξέρεις, είδα τη γυναίκα του... Δεν μπορείς να φανταστής πόσο όμορφη είναι, πόσο χαριτωμένη. Κι' αγαπάει τον Έρρικο μας!... Και κουμαντάρει τόσο καλά το φτωχικό τους!... Το παρελθόν της! Το ξέρω... Μα άφου ο Έρρικός μας την αγάπησε έτσι... Τι φταίει η καυμενούλα, φτωχό κορίτσι ήτανε... Κι' ύστερα, ξέρεις, είναι έγκυος τριών μηνών και σε λίγο γινόμεστε παπούδες!....

Ο μπαρμπα Μπουργέ συγκινήθηκε και βάζοντας τα χοντρά του δάχτυλα που έτρεμαν πάνω στο στόμα της γυναίκας του:

— Φτάνει! της έπαιε. Πάρε ένα καλάθι κόκκινα αυγά και στείλε να φωνάξη ένα άμάξι. Άς τους τα πάμε σαν σημείον ειρήνης κι' έπειτα τους πέρνουμε και τρώμε το βράδυ εδώ.

Κι' ενώ η μητέρα, μεθυσμένη από την ευτυχία έγειρε με λυγμούς στο στήθος του άντρα της, ο μπαρμπα Μπουργέ, άκούμπησε το κεφάλι του πάνω στο δικό της κι' άρχισε να καλεί πιό εύκολα τη λιποθυμία.

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΚΟΠΠΕ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΚΑΙ Η ΛΙΠΟΘΥΜΙΑ

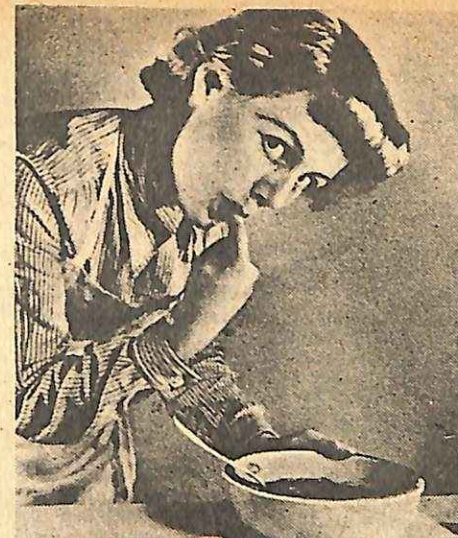
Οι λόγοι είναι κυρίως φυσιολογικοί. Κατά τη γνώμη των διαλόγων, το γυναικείο αίμα περιέχει περισσότερο νερό, και λιγότερα έρυθρά αιμοσφαίρια από το αίμα των άνδρων. Αυτό σημαίνει, ότι, υπό άνάλογες συνθήκες, το αίμα της γυναίκας χάνει γρηγορότερα το όξυγόνο που περιέχει, πράγμα που προκαλεί πιό εύκολα τη λιποθυμία της.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΝΔ'ΑΦΕΡΕΙ

ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΣΙΣΤΟ: Ένα καλοστρωμένο τραπέζι άξίζει κάθε κόπο γιατί είναι ένας καλός συντελεστής της συζυγικής ευτυχίας.

ΛΑΘΟΣ: Φαίνεται πως το φαγητό δεν γίνεται νόστιμο αν δεν δουτήση το δάκτυλό της μέσα σ' αυτό για να το δοκιμάση.

ΠΩΣ ΦΕΡΕΣΘΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ;

— Έλένη! Έλένη!

Ο Άντρεας έπαισε τον όμο της γυναίκας του και τον κούνησε έλαφρά.

— Ξύπνα, είναι άργά! Μας παραπήρε ο ύπνος!

Το τρυφερό του ήμισυ, που κοιόταν βαθεία, ξεπεταχτηκε, φόρεσε διαστικά το μπλουζούκι του άντρα της κι' έτρεξε στην κουζίνα. Έβαλε πάνω στο γυμνό τραπέζι δυό φλυτζάνια με κρύο γάλα που είχε από χτες το βράδυ, έκοψε φέτες το ψωμί και πήρε από το ψυγείο το βούτυρο και το άκούμπησε κι' αυτό όπως ήταν μέσα στο χαρτί του, πάνω στη γυμνή σανίδα. Κατόπιν πρόσφερε στον άντρα της το άπλυτο μάγουλό της, λέγοντας:

— Μην άργήσης και πολύ, Άντρεά! Γεια σου!

Μάλιστα! Αυτό ακριβώς έγινε — γιατί υπάρχουν ακόμη και σήμερα τέτοιες νοικοκυρές. Ευτυχώς γι' αυτές, είναι λίγες, αλλά οι όλοι οι σύζυγοι θάφευγαν από τα σπίτια τους για να ξαναρχίσουν πάλι τη ζωή του έργην.

Γι' αυτό, αγαπητές μου νοικοκυρές, κάμετε τον κόπο να εξετάσετε τον εαυτό σας, να εξετάσετε πως φέρεστε στον άντρα σας — και τί θέαμα παρουσιάζετε κιόλας. Τον ύποδεχετε το πρωί πλυμένη, χτενισμένη, περιποιημένη δίπλα στο καλοστρωμένο τραπέζι σας; Προσέξτε! Ένα τραπέζι στρωμένο όμορφα με χάρη, άξίζει περισσότερο από μία ψητή κότα. Μη πητε πως αυτό έ-

Με λίγες γραμμές

- Δεν πρέπει ποτέ να φυλάτε τα μεταξωτά ύφασματα διπλωμένα, γιατί σπάζουν εύκολα στις τσάκιες. Το προτιμότερο είναι να τα τυλίγετε ρολό.
- Αν θέλετε να διατηρήσετε τη γυαλάδα σε σκούρα και βαρεία μεταξωτά ύφασματα, πλένετέ τα σε πολύ δυνατό — μαύρο — τσάι.
- Ένα «παλιό» πινέλο ξυρισματος χρησιμεύει για ν' άπομακρύνουμε τη σκόνη από τα σκαλιστά έπιπλα.
- Λίγο πορτοκάλι. Δυό ή τρία κουταλάκια ζουμί πορτοκαλιού αν ρίξετε στη σκούλα των γλυκισμάτων σας, θα σας δώσουν μία άρωμα και πάρα πολύ λεπτή γεύση.
- Τις γούνες σας με τις μακρές τρίχες. Αερίζετε από καιρό σε καιρό και μερικές χτενίζετε έλαφρά και προσεχτικά με τσατσάρα με άραιά δόντια.

ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

ΤΟ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑ

Στο μανταρίσμα δεν πρέπει ποτέ να χρησιμοποιήτε κλωστή στοιμένη πολύ ή μετάξι για ράψιμο, γιατί αυτές οι κλωστές δεν προσαρμόζονται καλά στο ύφασμα. Προτιμότερη είναι μία έλαφρά στοιμένη κλωστή. Όταν το χαλασμένο μέρος του ύφασματος είναι σε πολύ φανερό θέση, μπορείτε να το μαντάρετε πολύ όμορφα, ξεφώνοντας μερικές κλωστές από το ίδιο το ύφασμα π.χ. από ένα κομμάτι που σας έμεινε, από τον ποδόγυρο ή τις ραφές. Αν μάλιστα το ρούχο είναι έηλωμένο, ή δουλειά αυτή γίνεται πιό εύκολα. Να μαντάρετε από την άναποδή μεριά, χωρίς να τεντώνετε τις κλωστές σας πολύ. Όταν μαντάρετε τρικό και κάλτσες, οι κλωστές σας πρέπει να πέφτουν πλάγια προς τη διεύθυνση των πόντων. Έτσι το μανταρισμένο μέρος μένει ελαστικό και δεν έσχιζεται εύκολα. Θα κάνετε μετά λίγες βελονιές μέσα στο ύφασμα. Σε πολύ μεγάλες τρύπες, προσθέτετε ένα κομμάτι όμοιο τρικό αν είναι δυνατόν, ή ένα κομμάτι τούλι και το μαντάρετε μαζί.

Οι τρύπες σε λινά ύφασματα μαντάρωνται ακριβώς όπως οι κάλτσες, με μόνη τη διαφορά ότι οι κλωστές εδώ δεν πηγαίνουν πλάγια, αλλά ότη διεύθυνση του ύφασματος. Ένα ίσιο σχίσμα σε ύφασμα μαντάρεται μόνο σε μία διεύθυνση. Θα περάσετε την κλωστή σας με μικρές βελονιές εκεί προς το σχίσμα. Η κλωστή θα πηγαίνει και θα γυρίζη χαλαρή και όχι τεντωμένη πάρα πολύ.

ΤΑ ΣΧΟΙΝΙΑ

Ελέγγχετε καμιά φορά την κατάσταση του σχοινού με το όποιο έχετε κρεμάσει κάδρα και ζωγραφικούς πίνακες; Αν χρησιμοποιήτε καρφιά σιδερένια, που σκουριάζουν ύστερα από ένα χρονικό διάστημα, το σχοινάκι αλλοιώνεται και κόβεται. Για ν' άποφύγετε ένα τέτοιο δυσάρεστο πράγμα, ή μεταχειρίζεστε παρά καρφιά χάλκινα ή ακόμη γυνομπλάστε το σχοινάκι μ' ένα σύρμα γαλβανισμένο.

Η ΓΑΤΑ ΣΑΣ

Ένας γάτος που καλοτρώνει και καλοπερνάει ζή δώδεκα με δεκαπέντε χρόνια. Καμιά φορά και περισσότερα. Φυσικά, έχετε ότι πρέπει να του δίνετε κρέας ή ψάρι άλλ' αν μένετε σε πολυκατοικία, σκεφθήκατε να φυτέψετε σιτοειδή σε μία γλάστρα ή σ' ένα όποιοδήποτε τσουκάλι γιατί του άρέσει πολύ το χορτάρι; Αν θέλετε να τον κάνετε να πάρη ένα φάρμακο, άνακατέψτε το με κάτι λιπαρό και άλείψτε τα πόδια του με το μίγμα αυτό. Ο γάτος γλύφεται και παίρνει έτσι μόνοις του το φάρμακο.

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΣΑΣ

Έχει κι' αυτός ανάγκη από καθαριότητα. Αν μένετε στην έξοχή, μη διατάξετε να καθαρίζετε το σπιτάκι του με βραστό νερό στο όποιο έχετε προσθέσει και διάλυση χλωρίου. Αν μένετε σε πόλη, πλένετε αρκετά συχνά το στρωματάκι όπου κοιμάται και πασπαλίζέτε το με Ντι Ντι Τί. Τον σκύλο σας να τον λούζετε όσο συχνότερα μπορείτε μέσα σε σαπούνι άδα. Δεν θα φοβηθή τίποτε αν φροντίσετε να τον πλύνετε καλά-καλά και να τον στεγνώσετε με μία ζεστή πετσέτα.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΧΙ

Ένα θαυμασίο γκράκ για τους συναχωμένους, αλλά και για τους άλλους, γίνεται με τον έξης τρόπο: Στιμνή ένα πορτοκάλι, προσέχετε στο χυμό δυό κουταλιές ζάχαρη, ένα ποτηράκι του άηκερ ρούμι (ή κονιάκ καλό), και συμπληρώστε το ποτήρι με πολύ ζεστό νερό.

Με τις φλούδες του πορτοκαλιού, μπορείτε να κάνετε ένα θαυμασίο ρόφημα: Άφψτε τις στον ήλιο να ξεραθούν, φυλάξτε τις σε ένα τενεκεδάριο κουτί, και — όταν τις χρειάζεστε — βράστε τις ή προσθέστε ένα κομμάτι τους στο τσάι ή το καφέ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙ ΣΕ 500 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Δρος Ν. Ι. Ζακοπούλου

1 ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ;

Βέβαια υπάρχει. Όσο πιο καλή ποιότητα και ποσότητα είναι η διατροφή, τόσο η υγεία είναι περισσότερο εξασφαλισμένη. Αυτό είναι «εμπειρικό» γνωστό σε όλους τους ανθρώπους και από την αρχαιότητα ακόμη. Στην Κίνα, πριν χίλια πεντακόσια χρόνια π.χ. συνιστούσαν το κρέας σαν το καλύτερο μέσον για να αποφευχθούν οι αρρώστιες. Σήμερα πάντοτε στατιστικές σε όλες τις χώρες έχουν αποδείξει πως όπου το εισόδημα των ανθρώπων είναι μεγαλύτερο και η διατροφή επομένως καλύτερη, εκεί αρρωσταίνουν λιγότερο και ζουν περισσότερα χρόνια. Στις Ίνδies και στην Κίνα πεθαίνουν διπλάσιοι άνθρωποι παρ' ό,τι στην Ευρώπη, την Αμερική και την Αυστραλία. Ο πίνακας είναι παραστατικός:

Είδος τροφής σε 1000 κάτοικους, κάθε χρόνο, στις ίδιες χώρες.	Θνησιμότητα σε 1000 κάτοικους, κάθε χρόνο, στις ίδιες χώρες.
Όχι καλή	27
Καλή	17
Πολύ καλή	12

Η ανάπτυξη επίσης των παιδιών σε βάρος και ύψος είναι τόσο μεγαλύτερη όσο η καθημερινή τροφή τους είναι καλύτερη, όπως παραστατικά δείχνει ο πίνακας:

	Παιδιά με καλή διατροφή	Παιδιά με λιγότερο καλή διατροφή
ΑΓΟΡΙΑ:		
1. Ανάστημα	100	95,8
2. Βάρος	100	89,8
ΚΟΡΙΤΣΙΑ:		
1. Ανάστημα	100	94,5
2. Βάρος		97,3

2 ΑΠΟ ΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ;

Ο ανθρώπινος οργανισμός αποτελείται από ένα πολύπλοκο και πολυσύνθετο οικοδόμημα. Μπορούμε πολύ απλά να τον παρομοιάσουμε με ένα σπίτι, με ένα εργοστάσιο ή με μια μηχανή. Όλα αυτά για να κτισθούν και να λειτουργήσουν χρειάζονται διάφορα υλικά, δηλαδή πρώτες ύλες όπως λέμε. Τιμνέντο, πέτρες, σίδηρο, ξύλο, χρώμα, αβέστη και διάφορα άλλα. Έτσι και ο οργανισμός του ανθρώπου. Κτίστηκε και αποτελείται από διάφορες πρώτες ύλες, που μάλιστα είναι πολύ λίγες. Πέντε όλες-όλες: Λευκάματα, λίπη, υδατάνθρακες, βιταμίνες, νερό. Βέβαια, κάθε μία από αυτές αποτελείται από πάρα πολλά είδη, που όμως μοιάζουν πολύ μεταξύ τους. Και μία διαφορά από τα σπίτια και τις μηχανές: Ένώ σε αυτά υπάρχουν πολλά εξαρτήματα που αποτελούνται από σίδερο, μοναχά ή από ξύλο, π.χ. στον άνθρωπο δεν απαντιέται τέτοιο πράγμα.

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ πιά ξέρει πως όταν ζή κανείς σύμφωνα με τους «κανόνες της υγιεινής», εξασφαλίζει κατά καλύτερο τρόπο την υγεία του, αρρωσταίνει λιγότερο και ζή περισσότερο χρόνια. Κι' αυτό γιατί, οι αρρώστιες, που βασανίζουν τη ζωή μας και κονταίνουν τα χρόνια της, δεν είναι κάτι που πέφτει «εξακρίματο», έτσι «στα καλά καθούμενα» και από τον «ουρανό», μα κάτι που έχει τις αιτίες του και που πολλές φορές θα μπορούσε να αποφευχθεί, αν έμεις ξέραμε τις αιτίες αυτές και φροντίσαμε να τις αποφύγουμε. Κι' ακόμα καλύτερα, μα και ευκολότερα, αν έμεις ξέραμε κάθε τι σοβαρό και πρακτικό από την καθημερινή μας ζωή, που έχει σχέση με αυτές και κάθε τι που θα βοηθούσε τον οργανισμό μας στο να γίνη πιο γερός και επομένως πιο αδιάβροτος από κάθε αρρώστια. Αν ξέραμε π.χ. ποιά είναι η αιτία που κάνει την έλκυσια ή τον τύφο, και πως μπορούμε να προφυλαχθούμε από τα κουνούπια και τις μυγίες που τα μεταδίδουν. Ή αν ξέραμε τι είναι το γάλα και τι αρρώστια μπορεί να μας μεταδώσει όταν το πιούμε ή το δώσουμε στα παιδιά μας άβραστο. Και επίσης αν ξέραμε τι είναι απαραίτητο ή τι είναι καλύτερο να τρώμε για να αποφύγουμε να γίνουμε φυματικοί ή τι κίνδυνο έχει να σκάσουμε τα πηγάδια μας κοντά στους βόθρους των σπιτιών μας ή αν είναι το ίδιο να δώσουμε στα παιδιά μας γάλα σκόνη αντί γάλα αγελάδας κ.λ.π. κ.λ.π.

Σε κάτι τέτοια ερωτήματα και άποριες, που καθημερινά έρχονται στο μυαλό και το στόμα του καθενός, και που η λύση τους βοηθάει αποφασιστικά στην προστασία της υγείας, θέλω να σας δώσω απλές και συγκεκριμένες απαντήσεις από σήμερα. Και λέω ν' αρχίσουμε από τα ζητήματα που σχετίζονται με την διατροφή μας μία και το πρόβλημα «τί θα φάμε» ή «τί θα φάη το παιδί» είναι η καθημερινή έννοια όλων μας, μία έννοια που έχει άμεση και στενή σχέση με την υγεία μας εν γένει. Γιατί από το είδος και την ποσότητα της τροφής που τρώμε θα εξαρτηθούν πολλά πράγματα στη ζωή μας. Ίσως περισσότερα από ό,τι η κάθε μία σας μπορεί να φανταστεί ή να υποθέσει. Πολλά από τα ερωτήματα και τις απαντήσεις θα έχουν μία άμεση πρακτική καθημερινή σημασία. Και πολλά ίσως όχι. Αυτό όμως δεν πεί να πη πως η αξία τους είναι λιγότερη. Είναι το ίδιο σπουδαία γιατί θα βοηθήσουν να σχηματίσετε μια σωστή αντίληψη για το μεγάλο θέμα της διατροφής και για τη σημασία του στη διατήρηση της υγείας και την παράταση της ζωής.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Και το πιο μικρό όργανό του αν πάρουμε, και το εξετάσουμε, θα δούμε ότι αποτελείται και από τα πέντε συστατικά που είπαμε ή τουλάχιστον από τα τέσσερα.

3 ΠΩΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ;

Αυτό δα το ξέρουμε καλά όλοι. Με τις τροφές. Όταν δεν φάη, σιγά-σιγά πεθαίνει. Οι τροφές λοιπόν, το φαγητό που λέμε, είναι που τον συντηρούν στη ζωή. Για να γίνετα αυτό, θα πρέπει να έχουμε μέσα τους τα υλικά εκείνα από τα οποία αποτελείται ο οργανισμός. Άραγε συμβαίνει αυτό;

4 ΑΠΟ ΤΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΤΡΟΦΕΣ;

Με τη βοήθεια της χημείας αποδείχθηκε πως οι τροφές που τρώμε αποτελούνται και αυτές από τις ίδιες ουσίες όπως και ο οργανισμός μας. Από λευκάματα δηλαδή, λίπη, υδατάνθρακες, βιταμίνες, άλατα και νερό. Έδώ όμως έχουμε μια διαφορά σπουδαία. Κάθε είδος τροφής, δεν περιέχει και όλα τα συστατικά αυτά. Υπάρχουν τροφές που περιέχουν μόνο λευκάματα και λίπη π.χ. ή και μόνο υδατάνθρακες και λίπη π.χ. ή και μόνο βιταμίνες και υδατάνθρακες ή μόνο βιταμίνες κ.λ.π. Μάλιστα, πολύ λίγες είναι οι τροφές, που περιέχουν όλα αυτά τα συστατικά και σε αναλογίες όμοιες με τον οργανισμό. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία. Κάνει φανερό πως χρειάζεται μια μεγάλη ποικιλία τροφών για να δώση στον άνθρωπο ό,τι του χρειάζεται.

5 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ, ΤΑ ΛΙΠΗ ΚΑΙ ΟΙ ΥΔΑΤΑΝΘΡΑΚΕΣ; ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΜΥΛΟ;

Είναι και τα τρία, χημικές οργανικές ενώσεις όπως λέμε. Είναι ουσίες δηλαδή, συστατικά, τα οποία βρίσκονται όπου υπάρχει ζωντανή ύλη. Στα φυτά και στα ζώα. Λευκάματα π.χ. είναι η ουσία από την οποία αποτελείται το ψαχνό του κρέατος. Λίπος είναι η ουσία ή το υγρό που λέγεται επίσης λίπος και στην κοινή γλώσσα. Τα ζώα π.χ. του κρέατος, το βούτυρο κ.λ.π. Από υδατάνθρακες κυρίως αποτελείται το άλευρο, τα ζυμαρικά, το ρύζι. Είναι κι' αυτές οι ουσίες στερεές και δεν πρέπει να προξενή σύγχυση το όνομά τους. Λέγονται έτσι γιατί καίγονται κυρίως σε μια και μόνη

κα (κάρβουνο) ενώ τα λευκάματα και τα λίπη εκτός από νερό και άνθρακα αφήνουν και άλλα στοιχεία. Το κοινό άμυλο είναι οι υδατάνθρακες των φυτικών ουσιών, των αλευριών δηλ. κ.λ.π. Λέμε των φυτικών ουσιών γιατί οι υδατάνθρακες που περιέχονται στις ζωικές ουσίες, στα κρέατα π.χ., λέγονται γλυκογόνα. Τα λευκάματα, τα λίπη και οι υδατάνθρακες είναι οι κύριες ουσίες από τις οποίες είναι χτισμένος ο οργανισμός.

6 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΑΤΑ;

Είναι ουσίες ανόργανες. Δεν περιέχουν δηλαδή άνθρακα στο μόριό τους και επομένως δεν «καίγονται» και δεν παράγουν ενέργεια. Είναι ουσίες απαραίτητες για τη ζωή και χωρίς αυτές ή όλη συγκρότηση του οργανισμού χαλάει, όμως δεν παράγουν ενέργεια, όπως παράγουν οι οργανικές.

7 ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΤΡΟΦΕΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΥΤΕΣ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ;

Τα λευκάματα περιέχονται και στις ζωικές τροφές (κρέας, γάλα, τυρί, αυγά, ψάρια) και στις φυτικές (δημητριακά, χόρτα, φρούτα, όσπριοι δηλ. κ.λ.π.). Οι ζωικές περιέχουν λευκάματα σε αναλογία 15—20%. Τα τυριά και άλλα προϊόντα ακόμη περισσότερο. Τα όσπριοι (φασόλα, μπιζέλια, φακές κ.λ.π.) 20—30%. Το ψάμι 8—9%.

Οι υδατάνθρακες περιέχονται κυρίως στις φυτικές τροφές και ελάχιστα στις ζωικές. Πολλούς υδατάνθρακες (άμυλο) περιέχουν οι εξής τροφές: Πατάτες, ψωμί, λαχανικά, αλεύρια, μακαρόνια. Ζάχαρη, που είναι ένας πολύ απλός υδατάνθραχ, περιέχεται στο μέλι, στα φρούτα, στη ζάχαρη κ.λ.π. Οι υδατάνθρακες λέγονται και «πολυζαχαρίδες» γιατί το μόριό τους αποτελείται από πολλά μόρια ζαχαρού.

Τα λίπη περιέχονται και στις ζωικές τροφές (ζυγία κρεάτων, αυγά, βούτυρο, τυριά, κρέμες) και στις φυτικές (λάδι, αμυγδαλά, φουντουκία, καρύδια κ.λ.π.).

Οι βιταμίνες περιέχονται κυρίως στα κρέατα, τα φρούτα, τα λαχανικά, το βούτυρο, και σε άφθονια στη μαγιά της μπύρας.

Τα μεταλλικά άλατα (θείο, φώσφορος, νάτριο, χλώριο, κάλιο, μαγνήσιο)

σιόν, βρώμιον, χαλκός, αρσενικόν μαγγάνιον) περιέχονται σε όλα σχεδόν τα τρόφιμα.

8 ΔΙΑΦΕΡΟΥΝ ΟΙ ΖΩΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΤΙΚΕΣ ΤΡΟΦΕΣ; ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΞΙΑ;

Είπαμε ότι λευκάματα και λίπη βρίσκονται και στις ζωικές και στις φυτικές τροφές. Αν δυο τροφές (φασόλια π.χ. και κρέας) έχουν την αυτή ποσότητα λευκάματος, τότε η ζωική (το κρέας δηλαδή) έχει περισσότερη αξία για τον ανθρώπινο οργανισμό γιατί το λευκάμα του συγγενεύει περισσότερο με το του ανθρώπου παρ' ό,τι το λευκάμα του φασολιού. Στην περίπτωση αυτή λέμε πως το ζωικό λευκάμα έχει ανώτερη βιολογική αξία από το φυτικό. Το ίδιο και για το λίπος. Κυρίως όμως έχει αξία το γεγονός για τα λευκάματα. Κι' αυτό γιατί ο οργανισμός έχει απόλυτη ανάγκη να πάρη το μισό τουλάχιστον από το λευκάμα που του χρειάζεται, σε ζωικό είδος. Αν αυτό δεν γίνη, τότε «κουτσάινει» και είναι πολύ πιο εύκολο-πρόσβλητος στις διάφορες λοιμώξεις και ιδιαίτερα στη φυματίωση.

9 ΤΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΙΑ ΜΕ ΤΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ;

Είναι τα ίδια, αλλά όχι και απόλυτα όμοια. Το λευκάμα δηλαδή του κρέατος π.χ. και πολύ περισσότερο του φασολιού, δεν είναι όμοιο με το λευκάμα του ανθρώπου. Ούτε και τα λίπη ή οι υδατάνθρακες. Το άμυλο (υδατάνθραχ φυτικών τροφών) δεν είναι όμοιο με το γλυκογόνο (υδατάνθραχ οργανισμού). Μετατρέπεται όμως το άμυλο σε γλυκογόνο, και το λευκάμα των τροφών σε ανθρώπινο λευκάμα, κατά το πέρασμα των τροφών από το στομάχι και τα έντερα, στο αίμα και στους ιστούς ή τα διάφορα όργανα.

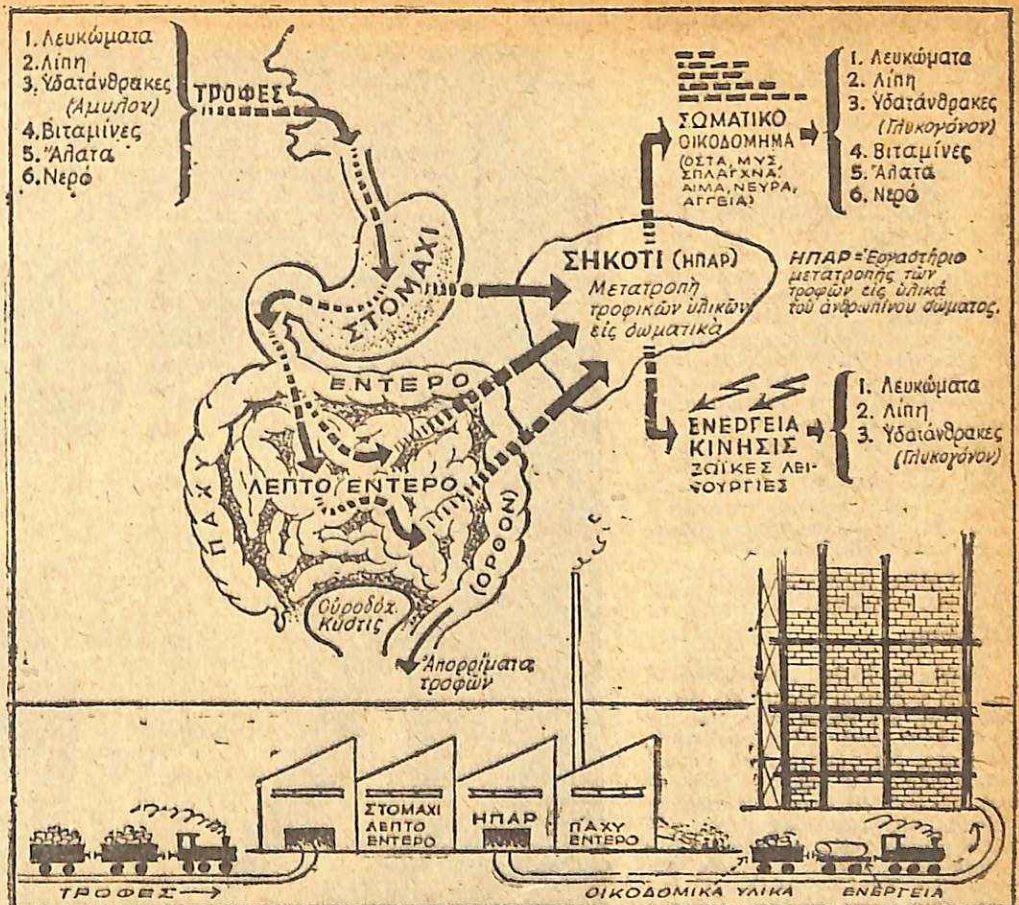
10 ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΣΕ ΥΛΙΚΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ;

Η μετατροπή αυτή γίνεται κυρίως στο σπέντι (ήπαρ). Το σχήμα 1 δίνει μια παραστατική εικόνα της πορείας των τροφών και της μετατροπής των συστατικών. Το σπέντι είναι επομένως ένα σπουδαιότατο όργανο στην εν γένει υπόθεση της διατροφής του ανθρώπου. Είναι το εργαστήριο μέσα στο οποίο γίνεται η μετατροπή των πρώτων υλών, σε υλικά χρήσιμα για τον άνθρωπο. Αμα το σπέντι αρρωστήσει, όλη η θέρμη διαταράσσεται.

11 ΜΕ ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΑΡΟΜΟΙΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ, ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ;

Με ένα εργοστάσιο που κινείται με δικό του ηλεκτρικό ρεύμα.

Στην είσοδο του εργοστασίου (στόμα σχ. 1) μπαίνουν οι πρώτες ύλες ακατέργαστες (τροφές διάφορες που περιέχουν λευκάματα, λίπη, υδατάνθρακες, βιταμίνες, μεταλλικά άλατα). Από ένα κεντρικό διάδρομο (οισοφάγος) πηγαίνουν στο πρώτο εργαστήριο καθαρισμού (στομάχι). Αφού καθαριστούν εκεί κάπως και ταξινομηθούν, φεύγουν προς το δεύτερο εργαστήριο, καθαρισμού (έντερο), ενώ μερικές καλές και σε καλή κατάσταση, που εύκολα καθαρίζονται, φεύγουν απ' ευθείας από ένα άλλο διάδρομο προς το κεντρικό εργαστήριο τελικής επεξεργασίας (ήπαρ). Αυτές που έφυγαν για το έντερο, καθαρίζονται καλά σε αυτό από τις άχρηστες προσμίξεις. Όταν γίνη αυτό (στο λεπτό κυρίως έντερο και λιγότερο στο παχύ) τα καθαρισμένα πια χρήσιμα υλικά κατευθύνονται προς το κεντρικό εργαστήριο (ήπαρ) δια του διαδρόμου «αίμα» ενώ οι άχρηστες προσμίξεις εξακολουθούν προς τα κάτω την πορεία τους και απορρίπτονται από την πίσω πόρτα του εργοστασίου (αποβουμισμένοι—κράπαρα). Στο κεντρικό εργαστήριο τελικής επεξεργασίας (ήπαρ) μετατρέπονται οι καθαρισμένες πρώτες ύλες (λευκάματα κ.λ.π. τροφών) σε υλικά όμοια με τα υλικά του εργοστασίου και χρήσιμα για τη λειτουργία του (λευκάματα κ.λ.π. ανθρώπινου οργανισμού).

Έτσι λειτουργεί το εργοστάσιο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Αφού γίνη αυτό, τα στοιχεία πια υλικά διοχετεύονται στους διάφορους τομείς και διαμερίσματα. Και άλλα μὲν χρησιμοποιούνται ως οικοδομικά υλικά για την αντικατάσταση των φθορών και για την ανάπτυξη του οικοδομήματος (σωματικό οικοδόμημα: οστά, μύς, σπλήνα, αγγεία, νεύρα, αίμα) άλλα δὲ για την εξασφάλιση του φωτισμού και της λειτουργίας του εργοστασίου (ενέργεια, κίνηση, θερμότητα, ζωικές λειτουργίες). Για την πρώτη δουλειά χρησιμοποιούνται όλα τα υλικά. Για τη δεύτερη μόνο τα λευκάματα, τα λίπη, και οι υδατάνθρακες.

Για να είναι μια καθημερινή διατροφή καλή και πλήρης, πρέπει:

1. Να είναι μικτή. Φυτική και ζωική.
2. Να περιέχει και τα πέντε βασικά στοιχεία από τα οποία συντίθεται ο οργανισμός. Λευκάματα—λίπη—άμυλο—βιταμίνες—άλατα.
3. Να ανταποκρίνεται στην όρεξη του ανθρώπου και ακόμα να προκαλή την όρεξη αυτή.
4. Να είναι αρκετή σε ποσότητα ώστε ο άνθρωπος να «χορταίνη».
5. Να είναι εύκολοχώνευτη, ώστε να μην προκαλή βάρος, φούσκωμα και δυσπεψία.
6. Να μην είναι πολύ «καθαρή» όπως λέμε, να μην αποτελείται δηλαδή ολόκληρη από τρόφιμα που χρησιμοποιούνται πλήρως από τον οργανισμό, (ασπρο ψωμί, αυγά, τυρί, γάλα, ρύζι, μακαρόνια, άπρα τρόφιμα δηλαδή), αλλά να περιέχει και τρόφιμα που αφήνουν υπολείμματα (όσπριοι δηλ. χορταρικά, φρούτα, μαύρο ψωμί).

12 ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΜΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΡΗΣ;

Για να είναι πλήρης μια καθημερινή διατροφή πρέπει να εξασφαλίση και την καλή λειτουργία του οργανισμού και την ανάπτυξη του. Για να γίνη αυτό πρέπει να αποτελέται και από τις πέντε θεμελιώδεις ουσίες και σε αρκετή ποσότητα. Η ποσότητα αυτή είναι ανάλογη με την ηλικία και το βάρος του ατόμου. Υπολογίζεται δὲ όχι σε καθαρό βάρος τροφίμων, αλλά από το ποσόν των θερμίδων που μπορεί να δώση στον ανθρώπινο οργανισμό. Ακόμα όμως πρέπει να είναι ευεπτή όπως λέμε και να μη διαταράσσει τη λειτουργία του στομάχου και του εντέρου, γιατί αν γίνη αυτό η απορρόφηση των θρεπτικών ουσιών είναι ελλιπής και μικρή. Πιο εύκολοχώνευτα (εύπεπτα) φαγητά είναι τα υδαρή και μετά τα πολτώδη (πουρέδες). Τα γεροντώδη κρέατα, οι ωμές σαλάτες, τα άμα φρούτα, τα άμα λαχανικά, τα ξυνά φρούτα, τα κουνουπίδια και τα μπιζέλια είναι από τα πιο δύσπεπτα.

13 ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΤΡΟΦΗ ΠΟΥ ΝΑ ΕΚΠΛΗΡΩΝΗ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ;

Το γάλα. Το γάλα είναι μια πλήρης τροφή. Αυτό γίνεται φανερό από το ότι ένας ζωντανός οργανισμός, το θρέφει, μπορεί να αναπτύσσεται επί 6, 8, 10 μήνες, με μοναδική τροφή το γάλα της μητέρας του. Κι' εδώ όμως υπάρχει επιφυλακή. Το γάλα της μητέρας, για το θρέφει, και μόνο τους 6 πρώτους μήνες. Γιατί μετά από τον 6ο μήνα το μητρικό γάλα γίνεται ελλιπές, ενώ ο βρεφικός οργανισμός έχει ανάγκη για συστατικά που δεν τα έχει το γάλα. Για τον ενήλικα το γάλα δεν είναι πλήρης τροφή, ενώ εξ άλλου χρειάζεται μεγάλη ποσότητα για να συμπληρώσει τις ανάγκες του. Ποσότητα που θα του φέρη δυσπεψία. Πάντως το γάλα είναι πάντοτε πολύτιμη τροφή. Και το αυγό πλησιάζει να είναι πλήρης τροφή. Τα φασόλια... αλλά με το λάδι είναι επίσης μια πλήρης τροφή. Άλλη δεν υπάρχει.

430 γραμ. μαλλί άσπρο ΠΕ-ΓΚΟΥΕΝ - ΝΑΓΓΕΡ. Βελόνες Νο 2 και 7 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Φανταζι-πλέξι=1η ΒΕΛΟΝΑ (καλή μεριά του πλεκτού σας) * 3π καλή, 6π σταυρωτοί (οι σταυρωτοί πόντοι, σταυρώνονται δύο-δύο κατά τον εξής τρόπο: 1 άπλεκτο πόντο, 1π καλή, βάζετε κλωστή στη βελόνα σας και γυρίζετε τον άπλεκτο πόντο πάνω από τον πλεγμένο και την κλωστή που έχετε βάλει στη βελόνα). Θά σταυρώσετε 3 φορές από 2π για να έχετε τους 6 σταυρωτούς πόντους. Συνεχίζετε από *. 2η ΒΕΛΟΝΑ= Όλοι οι πόντοι πλέκονται: ανάποδη. Θά επαναλαμβάνετε συνεχώς αυτές τις 2 βελόνες.

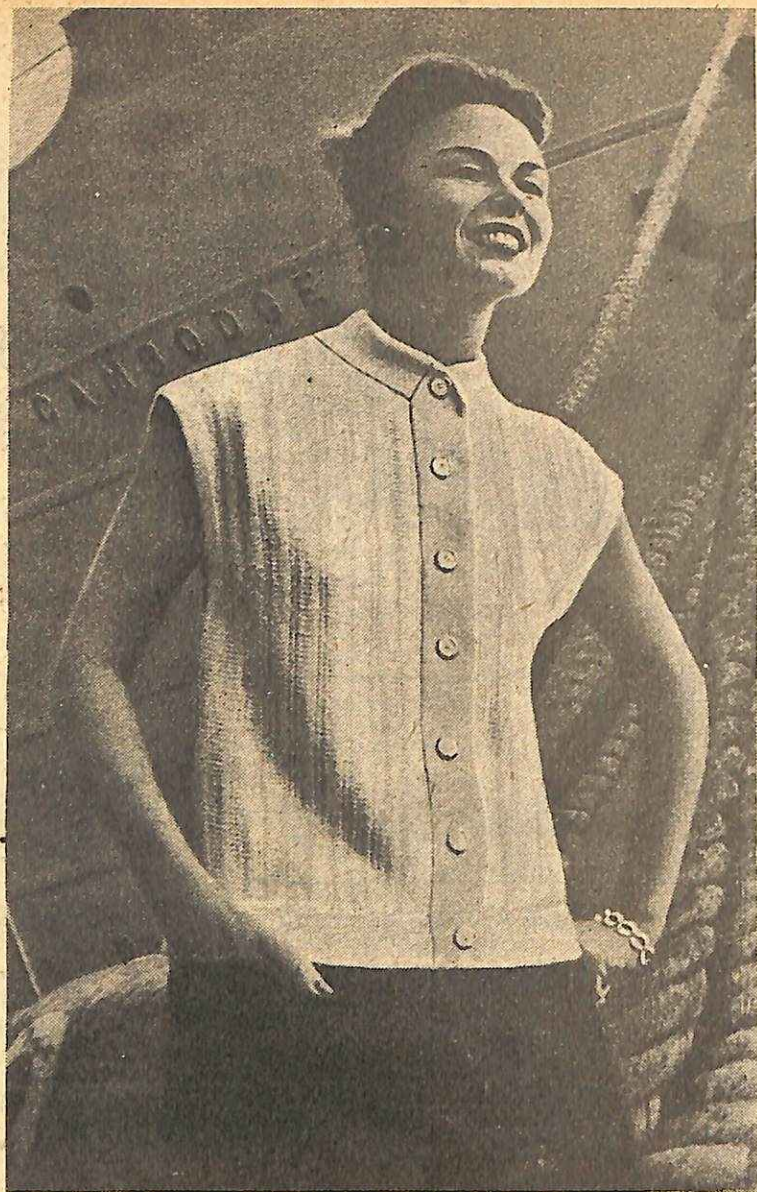
ΔΕΙΓΜΑ: 20π=5 έκ. 24 βελόνες=5 έκ.

Πλάτη

Βάζετε 190π και αρχίζετε με τη φανταζι-πλέξι. Θ' αρχίζετε με 2π καλή αντί των 3π που λέμε στην εξήγησι. Κάθε 9 έκ. θα βάζετε από 1π σε κάθε μεριά (2 φορές). Σε γενικό μάρκος 28 έκ. θα σχηματίζετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 3π, 2π (2 φορές), και 1π. Σε 34½ έκ. γενικό μάρκος θα βάζετε σε κάθε μεριά, κάθε 4 βελόνες 1π (13 φορές). Σε 43½ έκ. γενικό μάρκος βάζετε 1 σημάδι στον πρώτο και τελευταίο πόντο από τους 70 μεσαίους πόντους. Κατόπιν και κάθε 2 έκ. θα πλέκετε μαζί τον πρό των 70π με τον πρώτο από τους 70π και τον τελευταίο από τους 70π με τον αμέσως μετά πόντο (4 φορές). Σε 45½ έκ. γενικό μάρκος θα σχηματίζετε τους ώμους. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 3π (11 φορές). Με το τελευταίο κλεισίμα, κλείσετε και τους 16 μεσαίους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτοχρόνως αν προτιμάτε ένα δεύτερο κουδάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Σε κάθε μεριά του ντεκολτέ θα συνεχίσετε να κλείνετε, κάθε δεύτερη βελόνα από: 7π, 6π (2 φορές), 5π, 4π και 3π. Ταυτοχρόνως θα συνεχίσετε να κλείνετε στους ώμους, κάθε δεύτερη βελόνα 3π και 4π (6 φορές).

Δεξί μπροστινό

Βάζετε 98π και αρχίζετε με τη φανταζι-πλέξι. Στην άριστερή μεριά θα βάζετε 1π κάθε 9 έκ. (2 φορές). Σε γενικό μάρκος 26 έκ. θα σχηματίζετε στην άριστερή μεριά μία πένσα του στήθους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θ' αφήνετε 7π άπλεκτους πάνω στη βελόνα σας (5 φορές). Στην επόμενη βελόνα από την καλή μεριά του πλεκτού σας, πλέξετε όλους τους πόντους ως το τέλος της βελόνας. Σε 28 έκ. γενικό μάρκος της άριστερής ραφής θα σχηματίζετε τη μασχάλη κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 3π (2 φορές), 2π (2 φορές) και 1π (4 φορές). Σε γενικό μάρκος της άριστερης μεριάς 41½ έκ. θα βάζετε στη

ΚΟΝΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΠΑΝΩΦΟΡΑΚΙ ΧΩΡΙΣ ΜΑΝΙΚΙΑ

μασχάλη 1π κάθε 1 έκ. (6 φορές). Ταυτοχρόνως και σε γενικό μάρκος της δεξιάς μεριάς 46½ έκ. θα κλείσετε στη δεξιά μεριά για το ντεκολτέ. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 5π, 4π, 3π (3 φορές), 2π (3 φορές), 1π (2 φορές) και κάθε 3 βελόνες 1π (6 φορές). Σε 47½ έκ. γενικό μάρκος της άριστερής ραφής θα σχηματίζετε τον ώμο. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 3π (12 φορές), 4π (6 φορές). Πλέξετε και τ' άριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστό.

Ζώνη

Βάζετε 288π και πλέξετε 11 έκ. με ζέρσευ. Κλείσετε τους πόντους σας με μία φορά.

Αμυλιοεμάν ντεκολτέ

Βάζετε 15π και αρχίζετε με ζέρσευ. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε σε κάθε μεριά: 5π (2 φορές), 4π (2 φορές), 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (12 φορές) και κάθε 3 βελόνες 1π (5 φορές). Κατόπιν θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα, σε

κάθε μεριά 5π (4 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 6 έκ. από την αρχή θα κλείσετε τους 15 μεσαίους πόντους σε μία φορά. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Περάσετε τους πόντους της μιάς μεριάς σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Στην εσωτερική μεριά θα εξακολουθήσετε να κλείνετε, κάθε δεύτερη βελόνα: 5π, 4π, 3π, 2π, 1π (6 φορές) και κάθε 3 βελόνες 1π (5 φορές). Πλέξετε και της άλλης μεριάς τους πόντους που έχετε και περιμένουν κατά τον ίδιο τρόπο. Πλέξετε άλλο ένα το ίδιο κομμάτι για φόδρα.

Μπροστινή φάσα

Βάζετε 36π και αρχίζετε με ζέρσευ. Σε 2½ έκ. από την αρχή θα σχηματίζετε δυο κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε τους 9 πρώτους πόντους 1½ έκ. ύψος. Αφήστε αυτούς τους πόντους να περιμένουν και πλέξετε τους 18 επόμενους πόντους και πάλι 1½ έκ. ύψος. Αφήστε τους και αυτούς να περιμένουν και πλέξετε τους 9 τελευταίους 1½

έκ. ύψος και στην επόμενη βελόνα πλέξετε όλους τους πόντους συνεχώς. Θά επαναλάβατε αυτές τις διπλές κουμπότρυπες 6 φορές ακόμη, με 6½ έκ. απόσταση μεταξύ τους. Σε 50 έκ. γενικό μάρκος θα πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: Χωρίζετε τους πόντους στη μέση. Περάσετε τους μισούς σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε το πλέξιμο με τους άλλους μισούς. Κλείστε σε κάθε άκρη αυτών των πόντων από 1π. Θά συνεχίσετε να κλείνετε από 1π σε κάθε μεριά, κάθε 3 βελόνες (8 φορές). Μη ξεχάσετε να σχηματίζετε την 7η κουμπότρυπα κατά το διάστημα που πλέκετε τους μισούς πόντους της φάσας. Πλέξετε και τους πόντους της παραμάνας κατά τον ίδιο τρόπο. Πλέξετε άλλη μία την ίδια φάσα κατά τον ίδιο τρόπο, χωρίς κουμπότρυπες, για την άριστερή μεριά του μπροστινού.

Εφαρμογή

Σιδερώσετε το πλεκτό σας πολύ ελαφρά με νωπό πανί. Ράψτε τους ώμους. Σηκώστε γύρω σε κάθε μασχάλη 140π και πλέξετε 1½ έκ. ζέρσευ. Ράψτε τις πλάινες ραφές. Τοποθετήστε τη ζώνη γύρω-γύρω στο κάτω μέρος. Θά τοποθετήσετε τη ζώνη καλή με καλή και θά τη ράψετε στην κάτω άκρη. Κατόπιν γυρίστε την προς τα κάτω και σιδερώσετε τη ραφή. Τσακίστε την στη μέση και ράψτε την άλλη άκρη πάνω στην προηγούμενη ραφή με περσινή βελονιά. Τοποθετήστε τα δυο κομμάτια του αμυλιοεμάν το ένα πάνω στο άλλο, καλή με καλή και ράψτε τα στην άκρη της εξωτερικής μεριάς. Κατόπιν γυρίστε το από την καλή μεριά και τοποθετήστε το καλή με καλή στο ντεκολτέ. Ράψτε τη μία άκρη και κατόπιν ράψτε στην ανάποδη μεριά την άλλη άκρη. Τοποθετήστε τις φάσες κατά τον ίδιο τρόπο στα μπροστινά και ράψτε τις δυο γωνίες, προτού γυρίσετε τις φάσες από την καλή για να τις τσακίσετε στη μέση. Αφού τις τσακίσετε και ράψτε και την εσωτερική άκρη, κάνετε τις κουμπότρυπες και τις δυο μαζί φετόνι. Στην άριστερή φάσα, βάζετε εσωτερικώς μια βαμβάκερη φόδρα για να μη ξεχειλώνει όταν ράψετε τα κουμπιά. Ράψτε τα κουμπιά.

T. K.

*

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

Η αυτοκράτειρα Αικατερίνη της Ρωσίας ρώτησε μία μέρα μια μεγάλη Ιταλίδα τραγουδίστρια που ήταν παραστική από τη Μόσχα, τί μισθό θ' απαιτούσε για να εργασθί ένα χρόνο στην Αυτοκρατορική Όπερα. Η καλλιτέχνις της είπε ένα ποσόν που ανταποκρινόταν με το μισθό δυο στραταρχών.

—Με το ποσό αυτό μπορώ να έχω δυο καινούργιους στρατάρχες, είπε η Αικατερίνη.

—Τότε, η Μεγαλειότης Σας θα μπορούσε να προσλάβει δυο στρατάρχες που να ξέρουν να τραγουδούν, απήντησε η τραγουδίστρια.

Την άλλη μέρα, 5 διευθυντής της Όπερας της προσέφερε ένα συμβόλαιο.

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

που εργάζονται
στα γραφεία

Ένα γραφείο — τό ξέρουν τα κορίτσια από την πείρα τους — είναι ένας κόσμος γι' αυτά, όπου διαφορετικές χαρές και διαφορές στενοχωρίες διαδέχονται ή μία την άλλη. Εκεί εργάζονται έξη ή περισσότερες εβδομάδες, εκεί περνούν το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας τους, πολλές φορές ολοκληρη χρόνια. Γνωρίζονται λοιπόν καλά με όλους τους συναδέλφους τους, θηλυκούς και αρσενικούς, μιλούν μαζί τους, γελούν, αστεϊάζονται. Αν τώρα κάτι τι χαλάσει την αρμονία αυτή, είναι πράγμα πολύ δυσάρεστο.

Σ' ένα τέτοιο γραφείο πολλές φορές αναπτύσσεται μία συμπάθεια ανάμεσα σ' ένα κορίτσι και σ' ένα νέο, που καταλήγει στο γάμο. Πολλές φορές αρχίζουν φιλίες εκεί που κρατούν ολοκληρη ζωή. Μά δεν είναι αδύνατο να ανταποκριθούν και δυσάρεστες και έχθρες, στενοχωρίες και παρεξηγήσεις. Κανονικά, το προσωπικό ενός γραφείου πρέπει να αποτελεί μία οικογένεια, που ή διευθυνσις μπορεί να παραβληθί με τους γονείς. Μέσα σε μία οικογένεια τα παιδιά τσακώνονται πολλές φορές και οι γονείς πρέπει να τα τιμωρούν. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβή και σ' ένα γραφείο.

Υπάρχουν ευτυχώς πολλά γραφεία που όλα είναι ευχάριστα και όμαλα. Σε άλλα όμως επικρατεί ανησυχία και αταξία ανάμεσα στο προσωπικό τους. Ποιά είναι ή αίτία άραγε;

Οι υπάλληλοι δεν μοιάζουν, δεν συμβιβάζονται μεταξύ τους. Είναι χαρακτηρισες διαφορετικοί. Μερικοί είναι απλώς τεμπέληδες και αφήνουν σε άλλους να κάνουν τη δουλειά τους. Άλλοι είναι αριθίστες που ζητούν ν' ανεβαύν πατώντας πάνω σε συναδέλφους. Υπάρχουν οι αδιόφοροι και οι θρασεύς. Υπάρχουν οι επιμελείς και οι ευσυνήδειτοι. Υπάρχουν χίλιον ειδών ακόμη άνθρωποι σκορπισμένοι στα γραφεία, όπως είναι σκορπισμένοι και παντού άλλοι. Αυτό το πράγμα πρέπει να το έχουν όλα τα κορίτσια υπ' όψη τους, όταν πρωτοπηγαίνουν σ' ένα γραφείο να εργασθούν.

Τα περισσότερα κορίτσια πηγαίνουν να εργασθούν, όχι γιατί βρίσκουν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα τη δουλειά του γραφείου, αλλά γιατί πρέπει να βρουν μία θέσι. Τυχαιά εντελώς μπαίνουν σε μία ασφαλιστική εταιρία, σ' ένα συμβολαιογραφείο, σ' ένα οίκο έκδοτικό. Κερδίζουν έτσι το ψωμί τους, αλλά ή δουλειά τους λίγο τις ενδιαφέρει. Αυτό δεν είναι σωστό. Όποιος θέλει να εργασθί, πρέπει ν' αρχίσει να βρίσκει ενδιαφέρον στην εργασία του. Χωρίς ενδιαφέρον καμιά εργασία δε γίνεται καλά.

Οι άνθρωποι δεν είναι αυτόματα. Όταν ένας πρέπει να εργάζεται από τις ένενά ως τις έξη, χωρίς κανένα ενδιαφέρον για τη δουλειά του, πληττει. Και ή πληξί γίνεται πολύ συχνά αίτια σε διάφορα δυσάρεστα, που θ' αποφεύγονταν αν οι υπάλληλοι ήταν άφωσιωμένοι στη δουλειά τους.

Μία νέα, όταν πηγαίνει σ' ένα γραφείο, να εργασθί, πρέπει να φροντίσει να μάθι καλά και γρήγορα τη δουλειά που είναι επιφορτισμένη να κάνει. Νά είναι σεμνή και άφελής, ευγενική με όλους άφωσιωμένη στην εργασία της και να άδιαφορή για τα τυχόν κουτσομπολιά. Έτσι είναι βέβαιη πως και τους προϊσταμένους της θα ευχαριστήσει και τους συναδέλφους της. Από τη συμπεριφορά της αυτή πάντοτε να κερδισί έχει — να χάσει ποτέ.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΟΔΑΣ

ΛΙΝΟΝΤΑΣ προσοχή στις γραμμές του σώματος μας, δεν πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας μόνο την κομψότητα και την ομορφιά. Οι σωματώδεις άνθρωποι πολλές φορές δεν έχουν τις σωματικές και πνευματικές ικανότητες του φυσιολογικού ανθρώπου. Προπάντων γυναίκες «παχειές» ενοχλούνται συχνά από διάφορες διαταραχές. Σπουδαιότερη λοιπόν από την αισθητική, είναι ή υγιεινή πλευρά του ζητήματος. Με το πάχος συνδέονται συχνά κυκλο-

φοριακές και πεπτικές διαταραχές, δυσπνοια, άπννια, γενικές αδιαθεσίες του σώματος και περιορισμός των ικανοτήτων του. Ο παχύς προσβάλλεται ευκολότερα από πολλές αρρώστιες παρά ο αδύνατος. Από στατιστικές έχει παρατηρηθί ότι ή άρτηριοσκλήρωσις, μετά τα 45 χρόνια, είναι 3—5 φορές μεγαλύτερη στους παχείς, παρά στους αδύνατους και ο ζαχαρώδης διαβήτης 20 φορές πιθανότερος. Για νάμαστε υγιείς ως πετάξουμε το περιττό λίπος.

ΤΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Μία γιορτή άφιερωμένη στο Θεό της
βλαστήσεως και της γονιμοποιήσεως

Σ' ΟΛΗ την Ελλάδα, τον αρχαίο καιρό, ή διονυσιακή λατρεία ήταν ή πιο διαδεδομένη γιατί ο Διόνυσος θεωρούνταν παλαιότερα μόν ο Θεός της βλαστήσεως και της γονιμοποιήσεως, στην κλασσική δε εποχή και ο θεός της άμπελοργίας που έδινε τη χαρά και την ευτυχία.

Στην Αττική, στα χρόνια του Πεισιστράτου, έκτός από τις ιεροτελεστίες που γίνονταν προς τιμήν του Διονύσου, καθιερώθηκαν και δυο μεγάλες γιορτές, τα Μεγάλα Διονύσια που γίνονταν μέσα στην Αθήνα και τα Αγροτικά Διονύσια που γίνονταν στα χωριά.

Οι γιορτές αυτές ήταν άπ' τις πιο επίσημες. Ξεσηκώναν όλο το λαό της Αττικής και προκαλούσαν ευθυμία. Μικροί και μεγάλοι έπιπταν κρασί και γλεντούσαν, ενώ οι λιτάνειες και οι παράτες προκαλούσαν το θαυμασμό των ξένων.

Τα Μεγάλα Διονύσια γίνονταν το μήνα Ελαφβολιάνα (Μάρτη — Απρίλη). Αφού γίνονταν πρώτα ή ιεροτελεστία στο ιερό του Διονύσου, που ήταν στους νότιους πρόποδες της Ακροπόλεως, εκεί κοντά που αργότερα οικοδομήθηκε το Διονυσιακό Θέατρο, άρχισε ή γιορτή. Ένας όμιλος Αθηναίων, που ήταν στο κέφι και λέγονταν κώμοι, παρσαταίνοντας σατύρους και σιληνούς — τους συντρόφους του Διονύσου — με τραγούδια άσεμνα και παντομimικές κινήσεις, έδινε το σύνθημα της γιορτής. Πίσω από τον όμιλο αυτόν ακολουθούσαν νέοι που είχαν εκπληρώσει τη στρατιωτική τους θητεία.

Μπροστά όμως — σαν οδηγός — βάδιζε ένας Αθηναίος που κρατούσε ένα κρατήρα (λαγύνη) γεμάτον νερό καθαρό — άγνόν που το λέγανε γόνιμον. Πίσω απ' αυτόν ακολουθούσαν οι χορευτές και από πίσω έρχονταν τα κορίτσια των Αθηνών «άγνοι γαμναι», παρθένες, που κρατούσαν καλάθια με τους πρωτόφαντους καρπούς (πτήτες, αλάτι, κισσό κ.λ.π.). Τα κορίτσια αυτά λέγονταν κανηφόροι, βάδιζαν σεμνά και συνοδεύονταν απ' τις δούλες τους που κρατούσαν πάνω απ' τα κεφάλια των κοριτσιών σκιόδρια και είχαν στα χέρια τους ένα σκαμνάκι.

Μετά από τις κανηφόρες ακολουθούσαν οι φαλλοφόροι που περνούσαν το φαλλοτρόγυδο και φορούσαν επροπτήλιν έξ έρπύλλων (δηλαδή σκουφι από θυμάρη) και στεφάνια από μενεζέδες και κισσό. Άλλοι πάλι Αθηναίοι μεταμφιεσμένοι σε γυναίκες φορούσαν προσωπίδες, ήταν στο κέφι και κρατούσαν «ξύλον επίμηκες» έχον εν τω άκρω σκύτινον αιδούριον.

Τη λιτανεία την έκλειναν άλλοι Αθηναίοι, οδηγούντες πολλά βόδια και ταύρους που θά σφάζονταν και θά προσφέρονταν θυσία στο Διόνυσο. Γύρω στα βόδια ήταν οι Βάκχες,

γυναίκες που φορούσαν στεφάνια από κισσό και γαμάρια έλαφίου και κρατούσαν θυρούς και πυρσούς. Οι γυναίκες αυτές χορεύαν σά μανιασμένες και ο χορός τους συνοδεύονταν από κρόταλα και κύμβαλα.

Τό τι γίνονταν, δεν περιγράφεται. Σωστός πανζουρλισμός. Λέγονταν άστεια και τα πειράγματα έπρεναν και έδιναν. Σωστές άποκρηές όπως θά λέγαμε σήμερα.

Ο Πλάτων λέει πως κάποιος ξένος που παρευρέθηκε μία χρονιά τις μέρες που γιορτάζονταν τα Μεγάλα Διονύσια, του φάνηκε πως όλη ή Αθήνα ήταν μεθυσμένη έπ'αυτον (την πόλιν) έθεάσαστο περί τα Διονύσια μεθύουσας.

Τις μέρες αυτές γίνονταν και οι δραματικοί άγώνες. Οι ποιητές που είχαν συνθέσει τραγώδιες, τις παράστηκαν μπροστά σε μία επιτροπή και απ' αυτές βραβεύονταν τρεις τριλογίες με πρώτο, δεύτερο και τρίτο βραβείο.

Τόσο επίσημες θεωρούνταν οι γιορτές των Διονυσίων, που ψηφίστηκε νόμος, σύμφωνα με τον οποίο απαγορεύονταν κάθε συναλλαγή, καθώς και ή εκτέλεσις δικαστικής άποφάσεως για χρέη, τόκους κ.λ.π. κατά τη διάρκειά τους.

Και στα Αγροτικά Διονύσια τα ίδια γίνονταν. Την ποιμπή τη συνοδεύαν όλοι οι άγρότες των γύρω χωριών «δημοτικώς και ίλαρώς» όπως λέει ο Πλούταρχος. Ένας χωρικός κρατούσε έναν άμφορέα (κανάτι) γεμάτο κρασί και μία κληματοδεργα, άλλος ένα τράγο και τρίτος μία πλεξούδα σίκα.

Πίσω τους έρχονταν οι νέοι που είχαν πιή πολύ και κάνανε χειρονομίες και άσεμνες κινήσεις λέγοντας άστεια και πειράγματα. Πολλοί άγρότες μάλιστα νύκνονταν έτσι, ώστε να μοιάζουν με τσαλαπτερινούς, άλλοι είχαν σφερα στο κεφάλι και άλλοι μύτη σουβλερή έτσι, που να μοιάζουν με πουλιά.

Όλοι χορεύαν και κάποιος έπαιζε φλογέρα. Τό γλέντι κρατούσε ως τη βαθεία νύχτα. Οι γιορτές αυτές, όπως διαπίστωση οι φιλόλογοι, οι εθνολόγοι και οι ιστορικοί, βαστούσαν από τα πολύ παλιά χρόνια, πριν δηλαδή διαμορφωθί ή θρησκεία των θεών του Ολύμπου.

Μά εκείνος που έδωσε λαμπρότητα και επισημότητα στις γιορτές των Διονυσίων, ήταν ο Πεισιστράτης. Ο όνομαστός αυτός κυβερνήτης της Αττικής, όχι μόνο έχτισε νέα ιερά και έκανε πολλά τεχνικά έργα στην Αθήνα, αλλά είναι και ο ιδρυτής του αθηναϊκού θεάτρου, που αργότερα δόξασε την αθηναϊκή Πολιτεία, γιατί στην αθηναϊκή σκηνή παραστάθηκαν οι τραγώδιες του Αισχύλου, του Σοφοκλή και του Ευριπίδη, που είναι τα λαμπρότερα πνευματικά δημιουργήματα των αρχαίων Ελλήνων.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ αυτό, που ίσως δεν μάς ερ-
χεται ποτέ στο μυαλό
καθώς, μέσα στην εκ-
κλησία, αντικρύζουμε σε
κάποια αγιογραφία τη
θεία μορφή του Θεαν-
θρώπου, έχει εν τούτοις απα-
νιλημμένα και επίμονα απα-
σχολήσει τους επιστήμονες.
Πραγματικά, η αναζήτηση της
αληθινής μορφής του 'Ιησού α-
ποτελεί μία από τις πιο ένδια-
φέρουσες εκδηλώσεις της χρι-
στιανικής επιστήμης. Από τα
πρώτα χρόνια της αναπτύξεως
της αγιογραφίας, οι καλλιτέχνες
δεν έπαψαν ν' αναζητούν στοι-
χεία που θα τους επέτρεπαν
να δώσουν στην εικόνα του 'Ι-
ησού το πρόσωπο που θα πλη-
σίαζε όσο το δυνατό περισσότερο
προς την αληθινή, την αν-
θρώπινη μορφή του.

Έτσι, οι ζωγραφικές, γλυ-
πτικές ή ψηφιδωτές αναπαρά-
στάσεις του προσώπου του 'Ι-
ησού που έχουν διασωθεί από
τα παλαιότερα χρόνια του χρι-
στιανισμού, καθώς και τα έρ-
γα των νεωτέρων καλλιτεχνών,
παρουσιάζουν σημαντικές δια-
φορές μεταξύ τους, σε ό,τι α-
φορά την εικόνα του προσώ-
που Του.

Ασχολούμενος επί πολλές
τώρα δεκαετίδες με το θέμα
αυτό, που συγκινεί βαθειά κά-
θε χριστιανική ψυχή, ένας Γάλ-
λος επιστήμων, ο κ. Στεφάν, έ-
χει συγκεντρώσει σήμερα την
πλουσιώτερη συλλογή απεικο-
νήσεων του 'Ιησού, και προ-
σπαθεί να επιλύσει το αίνιγμα
«Ποία ήταν η αληθινή μορφή
του 'Ιησού;» Και είναι εξαιρε-
τικά ενδιαφέροντα τα συμπε-
ράσματα στα οποία έχει κατα-
λήξει.

Τους πρώτους μεταχριστι-
ανικούς αιώνες οι καλλιτέχνες
και ιδιαίτερα οι γλύπτες έδι-
ναν στο πρόσωπο του 'Ιησού
τη μορφή ενός αρχαίου Έλλη-
να θεού. Γι' αυτούς, ένας θεός
που είχε γίνει άνθρωπος δεν ή-
ταν δυνατόν να έχει άλλο πρό-
σωπο από το δμορφο και ά-
γνω πρόσωπο των θεών του 'Ο-
λύμπου. Γι' αυτό και απεικόνι-
σαν τον 'Ιησού με τα χαρα-
κτηριστικά του Έρμη και του
Απόλλωνος, με πρόσωπο που
έλαμπ από νιάτα και χωρίς
γενειάδα.

● Η άρνητική φωτογραφία του
Σουδαρίου του Τουρίνου, όπως
απεδόθη επάνω στην πλάκα.

Από τον 5ο αιώνα μόνον,
αρχίζουν να χρονολογούνται οι
πρώτες εικόνες του 'Ιησού που
μπορούν να χαρακτηρισθούν
ως πορτρέτα. Τότε αναφέρε-
ται για πρώτη φορά η περίφη-
μη «Εικόνη της Εδέσσης», που
θεωρείται η πρόγονος των «ά-
χειροποίητων» εικόνων — των
αγιογραφιών δηλαδή που είναι
τόσο εξαυλωμένες, ώστε να
μην είναι δυνατόν να έγιναν α-
πό χέρι ανθρώπου.

Η ιστορία της εικόνας αυ-
τής, είναι εξαιρετικά ενδιαφε-
ρυστή. Ο 'Αβγαρος Υ, δε-
κάτος πέμπτος βασιλεύς της
πόλεως 'Εδέσσης στη Μεσοπο-
ταμία, έπασχε από μίαν ανί-
ατη ασθένεια. Όταν έπληρο-
φορήθη την ύπαρξη του 'Ιησού
στην 'Ιουδαία, έστειλε έναν ά-
πεσταλμένο με γράμμα του,
με το οποίο καλούσε το Σω-
τήρα να τον επισκεφθεί και να
τον γιατρέψει, και του προσέ-
φερε προστασία από τους 'Ι-
ουδαίους. Ο 'Ιησός, αμείβον-
τας τον 'Αβγαρο, που είχε πι-
στέψει σ' Αυτόν χωρίς να Τον
ίδει, του απάντησε ότι αφού θα
έξεπλήρωνε τη θεία αποστολή
Του, και θ' ανέβαινε στους ού-
ρανους, θα του έστελνε ένα μα-
θητή του να τον θεραπεύσει.
Πραγματικά, μετά την ανάλη-
ψη του 'Ιησού, ο απόστολος
Θωμάς έστειλε στην 'Εδεσσα
το μαθητή του Θαδδαίο, έναν
από τους 70 αποστόλους. «Κή-
ρυκα και ευαγγελιστήν της του
Χριστού διδασκαλίας». Ο Θαδ-
δαίος επεκέφη τον 'Αβγαρο
και, με την ευλογία του, ο βα-
σιλεύς γιατρεύτηκε άμέσως α-
πό την ανίατη ασθένειά του.
(Τα παραπάνω διηγείται με
κάθε λεπτομέρεια στην 'Εκκλη-
σιαστική 'Ιστορία του, ο μέγας
συγγραφέας και επίσκοπος και
σαρείας Ευσέβιος, σύγχρονος
του Μεγάλου Κωνσταντίνου).

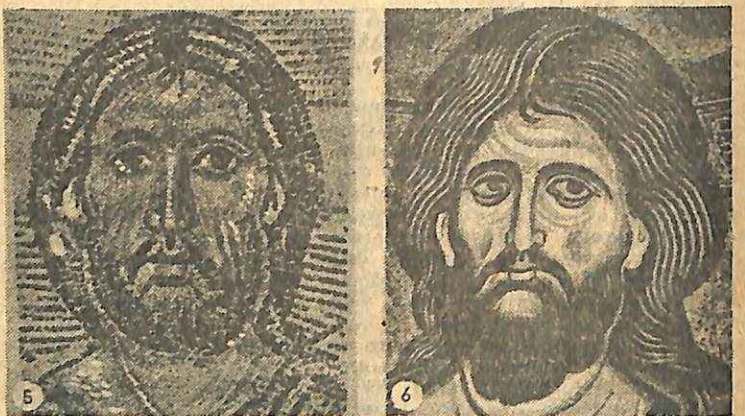
Σύγχρονα με τη θεραπεία
του 'Αβγαρου, εμφανίζεται για
πρώτη φορά η «άχειροποίητος»
εικόνα του Σωτήρος, που έ-
συμβόλιζε την «εὐλογία του
Χο στο πρός τον 'Αβγαρο. Η
εικόνα αυτή, για την οποία γί-
νεται για πρώτη φορά λόγος
τον 5ον αιώνα, αποδεδειγμένα
θαυματοουργός το 544 μ. Χ., έ-
ταν οι Πέρσες με τον Χορρόη
πολιορκούν την 'Εδεσσα. Η
πόλις έκινδύνευσε να καταλη-
φθ, όταν ο επίσκοπος έφερε
στά τείχη την αγία εικόνα.
Και οι πολιορκητές δεν άργη-
σαν να τραπούν σε φυγή. Η
πόλις του πιστού 'Αβγαρου εί-
χε σωθή....

Από τότε, η «άχειροποίη-
τος» εικόνα της 'Εδέσσης έγι-
νε περίφημη. Και, πολύ αργό-
τερα (το 10ο αιώνα), μεταφέ-
ρη στην Κωνσταντινούπολη,
στο «αυτοκρατορικών παλάτι-
ον». Μετά τη λεηλασία της Πό-
λης από τους Σταυροφόρους,
όμως το 1204, εφηφανίσθη.
Σήμερα, τόσο η εκκλησία του
αγίου Βαρθολομαίου της Γέ-
νους, όσο και η εκκλησία του
αγίου Σουλδέστρου της Ρώμης,
διατείνονται ότι κατέχουν το

1, 2: Τα δυο αυτά πρόσωπα, έργα ζωγράφων της Δύσεως, του
Υ και ΧΙ αιώνος, παρουσιάζουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά:
Χαμηλός λαιμός, γραμμή των φρυδιών, σχήμα της μύτης.

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΟΙ ΤΡΕΙΣ «ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ» ΕΙΚΟΝΕΣ:

5, 6: Και στα δυο αυτά ψηφιδωτά φαίνεται χαρακτηριστική
η επίδραση της εικόνας του Σουδαρίου: 'Ανευρίσκονται εδώ
όλες οι όμοιότητες που υπάρχουν και στις άλλες εικόνες.

πρωτότυπο της «Εικόνας της
'Εδέσσης». Εν τούτοις, φαί-
νεται ότι πρόκειται απλώς για
αντιγραφές εικόνων βυζαντινής
τέχνης.

Δεν αναφέραμε όμως πώς—
σύμφωνα πάντα με την παρά-
δοση—δημιουργήθη η «άχει-
ροποίητος» εικόνα της 'Εδέ-
σσης: Όταν ο άπεσταλμένος
του 'Αβγαρου έπεσκέφθη τον
'Ιησού, έπειδή ήταν και ζωγρά-
φος, επεχείρησε να αποτυπώσει
τα χαρακτηριστικά του Σωτή-
ρος με τους χρωστές του.
'Αλλά έστάθη αδύνατον να ά-
πεικονίσθ το Θείο πρόσωπο...
Τότε, ο 'Ιησός έζήτησε να
πλυθή, και κατόπιν έσκούπισε
το πρόσωπό του εις ένα λευκό
μαντήλι. Και άμέσως ετυπώθη
έκει επάνω η φυσιογνωμία
Του! Το μαντήλι αυτό μετέ-
φερε στον 'Αβγαρον ο άπε-
σταλμένος του, μαζί με την έ-
πιστολήν του 'Ιησού. Και αυ-
τή υπήρξε η περίφημη Εικόνα
της 'Εδέσσης....

Η δεύτερη από τις γνωστές
«άχειροποίητες» εικόνες είναι
της αγίας Βερενίκης. Σύμφωνα
με την παράδοση, η αγία αυτή
γυναίκα, ενώ ο 'Ιησός ανέβαι-
νε στο Γολγοθά, παρεμέρισε με

θάρος τους στρατιώτες και,
φιλησιάζοντας έσκούπισε με έ-
να πανί το γεμάτο ιδρώτα και
αίμα πρόσωπό του. Τα χαρα-
κτηριστικά του Χριστού απο-
τυπώθηκαν στο πανί, που ά-
πεκλήθη «Βερονίκη».

Η τρίτη από τις «άχειρο-
ποίητες» εικόνες του 'Ιησού εί-
ναι το περίφημο «Σουδάριο»
του Τουρίνου. Πρόκειται για
ένα κομμάτι πανί, πλάτους 1
μ. 10 και μήκους 4 μ. 36, στο
μέσον του οποίου διακρίνεται
η μορφή ενός ανθρώπου εις δι-
πλούν.

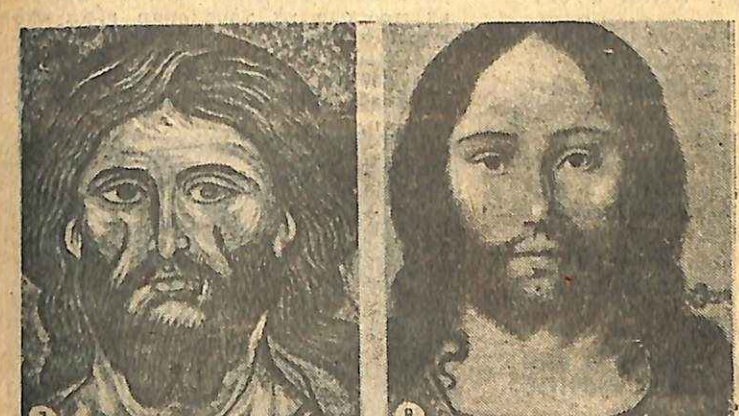
Η ύπαρξίς του αναφέρεται
για πρώτη φορά το 1204 από
έναν ιππότη σταυροφόρο, που
συμμετείχε στην κατάληψη της
Κωνσταντινουπόλεως. Το Σου-
δάριον μεταφέρεται κατόπιν
στο Μπεζανσόν της Γαλλίας,
και μετά διάφορες περιπέτειες
και πολέμους καταλήγει στο
Τουρίνο, όπου βρίσκεται και
σήμερα.

Πολλές συζητήσεις έχουν γί-
νει γύρω από την αυθεντικό-
τητα του Σουδαρίου. Εν τού-
τοις, σήμερα, ύστερα από μα-
κρές και έμπεριστατωμένες έ-
ρευνες, δεν φαίνεται να υπάρ-
χη μία οποιαδήποτε άμφιδο-

3, 4: Στα δυο αυτά έργα ρωσικής και γαλλικής τέχνης, φαί-
νονται επίσης σημεία όμοιότητας με την μορφή του Σουδαρίου,
κυρίως με το σχήμα των αυτιών, τα μαλλιά και το μέτωπο.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ 'ΙΗΣΟΥ, ή «Εικόνα της 'Εδέσσης», ή «Βερονίκη» και το «Σουδάριο» του Τουρίνου

7, 8: Οι ζωγράφοι της 'Αναγεννήσεως διετήρησαν τα περισσό-
τερα από τα κύρια χαρακτηριστικά του Σουδαρίου, καθώς φαί-
νεται καθαρά από τη σύγκριση των δυο αυτών εικόνων του 'Ιησού.

λία, ότι πρόκειται για γνήσιο
και αυθεντικό λείψανο του Θεί-
ου Δράματος. Ο δόκτορας Πιερ
Μπαρμπιέ, διακεκριμένος έπι-
στήμων, που έχει ασχοληθεί
ειδικά με το θέμα, γράφει:

«Πιστεύω απόλυτα ότι το
σάββανο αυτό περιείχε το πτώ-
μα του 'Ιησού... Το πιστεύω,
όπως πιστεύω στη θεωρία της
δαρύτης και στην περιστρο-
φή της γής».

Πραγματικά, οι επιστημονι-
κές εξετάσεις που έγιναν πριν
από μερικά χρόνια στο Σου-
δάριο του Τουρίνου, επέτρεψαν
να χαρακτηρισθή ως απόλυτα
έδραιωμένη η πίστις του κα-
θηγητού στην αυθεντικότητα
του Σουδαρίου. Από την πρώ-
τη ακόμη εποχή που είχε ανα-
καλυφθή η εικόνα, επανειλημ-
μένες εξετάσεις του ύφασμα-
τος απέκάλυψαν ότι τα απο-
τυπώματα που υπάρχουν επά-
νω στο Σουδάριο — το έμ-
πρόσθιο και το όπισθιο απο-
τύπωμα ενός ανθρώπου — εί-
ναι άρνητικές εικόνες και έχουν
ακριβώς την ίδια μορφή που
έχουν οι φυσιογνωμίες επά-
νω στην άρνητική πλάκα.

Αυτό επρόκάλεσε την περι-
έργεια των επιστημόνων. Νέες

έρευνες που έγιναν αργότερα
με τη βοήθεια των ακτίνων,
απέδειξαν ότι το αποτύπωμα,
που υπήρχε επάνω στο πανί,
και που τοχικά είχε νομισθή
ότι ήταν ζωγραφικό έργο, ή-
ταν στην πραγματικότητα η
άρνητική απόδοσις της μορ-
φής ενός ανθρώπινου σώματος.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, η πα-
ραμικρή αμφιβολία για την α-
ληθινή μορφή της Εικόνας του
Σουδαρίου, δεδομένου μάλιστα
ότι προσεκτικότερες εξετάσεις
απέκάλυψαν και την ύπαρξη ί-
χνών πληγών στα σημεία ακρι-
βώς εκείνα, όπου, κατά το Εύ-
αγγέλιον, είχε πληγώθ ο 'Ιη-
σός κατά την Σταύρωσιν.

Έκείνο που συνδέει χαρα-
κτηριστικά τις τρεις αυτές «ά-
χειροποίητες» εικόνες που ανα-
φέραμε, είναι η εκπληκτική ο-
μοιότης των χαρακτηριστικών
του προσώπου. Και σ' αυτό
στηρίζονται σήμερα οι επιστή-
μονες που υποστηρίζουν ότι η
αληθινή μορφή του Χριστού ή-
ταν πράγματι εκείνη που εί-
κονίζεται τόσο καθαρά στις
«άχειροποίητες» εικόνες που
έχουμε στη διάθεσή μας. Και
απ' αυτές έμπνεύσθηκαν σί-
γουρα όλοι οι καλλιτέχνες των

πρώτων μεταχριστιανικών αι-
ώνων, όπως φαίνεται καθαρά
στις εικόνες του 'Ιησού, που
προστίθενται στις σελίδες αυ-
τές, και όπου βλέπει κανείς
να επαναλαμβάνονται όλα τα
χαρακτηριστικά σημεία του
προσώπου του 'Ιησού, που ύ-
παρχουν και στο Σουδάριο.
'Αργότερα μόνο — μετά τον
15ον αιώνα — οι ζωγράφοι
άρχισαν να δείχνουν κάποια
«ανεξαρτησία» στην απόδοσι
των χαρακτηριστικών του 'Ιη-
σού.

Εν τούτοις, έπειδή όλοι αυ-
τοί οι καλλιτέχνες — από τους
πρώτους μεταχριστιανικούς χρό-
νους ως τον αιώνα μας — δεν
ήταν σε θέση να αντιληφθούν
την «άρνητική» μορφή που είχε
το πρόσωπο του Σουδαρίου,
οι επιστήμονες που ασχολούν-
ται πάντοτε με το θέμα παρα-
δέχονται σήμερα ότι η αληθινή

μορφή του 'Ιησού είναι εκείνη
που αποκαλύπτεται όταν αντι-
στραφή φωτογραφικά ή εικόνα
του Σουδαρίου και μετατρα-
πή από άρνητική σε θετική.
Η πραγματική λοιπόν μορ-
φή του 'Ιησού είναι αυτή που
εikonίζεται στη σελίδα αυτή,
και που έχει αποδοθή από ένα
σύγχρονο καλλιτέχνη, επί τη
βάσει των φωτογραφιών της
μορφής του Σουδαρίου. Είναι
μία μορφή γεμάτη θεία μεγα-
λοπρέπεια, καλωσύνη, γλυκύ-
τητα, γαλήνη, μία μορφή αλη-
θινά αντάξια του Θεανθρώπου.
Και η μορφή αυτή αποδίδει ά-
σφαλώς πολύ πιο σωστά την
Θεία προσωπικότητα του 'Ιη-
σού, απ' ό,τι την απέδωσαν
κατά καιρούς οι διάφοροι καλ-
λιτέχνες, που απεικόνιζαν την
μορφή του βασανισμένη, άνοια,
ασυστήτη, ανάλογη με την «ά-
ρνητική» μορφή του Σουδαρίου.

● 'Ιδού και η π ρ α γ μ α τ ι κ ή μορφή του Θεανθρώπου,
όπως την απέδωσε τελευταία ένας καλλιτέχνης, με βάσι τα χα-
ρακτηριστικά του «θετικού» αντιγράφου του Σουδαρίου του Του-
ρίνου: μορφή γεμάτη θεία μεγαλοπρέπεια, γαλήνη, γλυκύτητα.

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Η ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΤΣΙΑ

● Κεφαλάκι και έντοσθια αρνιού. Άρωματικά χόρτα (καρότο, σέλινο, κρεμμύδι). Κρεμμυδάκια φρέσκα, άνιθο και μαϊντανό φιλοκομμένα. Βούτυρο ή φυτίνη. 1½ κουταλιά σούπας (κοφτή) αλεύρι. ½ φλυτζ. τσαγιού ρυζί. 2 αυγά. 1 λεμόνι.

Πλένετε το κεφαλάκι με άφθονο νερό, μέσα εις το όποιον έχετε προσθέσει λίγο αλάτι και ξύδι. Το σκεπάζετε με νερό κρύο και το βάζετε στη φωτιά. Μόλις αρχίση να βράζει, αφαιρείτε τον άφορ και προσθέτετε ένα έως δύο καρότα, 1 κρεμμύδι και λίγο σέλινο. Το σιγοβράζετε. Πλένετε τα έντοσθια των αρνιών, τα ζεματίζετε, χύνετε το νερό και τα φιλοκόβετε. Κατόπιν ρίχνετε

σε κατσαρόλα λίγο βούτυρο ή φυτίνη και, όταν καπνί, προσθέτετε αρκετά κρεμμυδάκια φρέσκα, λίγο άνιθο και μαϊντανό. Τα σωτάρετε μερικά λεπτά και προσθέτετε τα έντοσθια, αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε να σιγοβράσουν έως ότου σωθή το υγρό και άρχισουν να ξαναθαίνουν. Τότε τα πασπαλίζετε με το αλεύρι, ανακατεύετε καλά και ρίχνετε το ζωμό από το κεφαλάκι (στραγγισμένο). Αφήνετε τη μαγειρίτσα να βράση και κατά το τέλος ρίχνετε το ρυζί. Λίγο πριν σερβίρετε ετοιμάζετε το αυγολέμονο: Χτυπάτε τ' αυγά και ρίχνετε το λεμόνι. Κατόπιν προσθέτετε λίγο ζωμό ζεστό από τη μαγειρίτσα. Τέλος ρίχνετε το αυγολέμονο στη μαγειρίτσα, την ανακατεύετε ένα έως δύο λεπτά σε σιγανή φωτιά, χωρίς να την αφήσετε να πάρη βράση και τη σερβίρετε αμέσως.

Για τις πασχαλινές εκδρομές σας

ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ

Με αυγά και έληές:

● 4 αυγά βρασμένα. 12 μεγάλες έληές. Μαγιονέζα. Πιπέρι. 8 φέτες ψωμιού. Βούτυρο φρέσκο, ή Βιτάμ.

1. Ψιλοκόβετε τ' αυγά. 2. Κόβετε τις έληές σε κομματάκια και τις αναμιγνύετε με τ' αυγά. 3. Ένωσετε το μίγμα με μαγιονέζα, προσθέτετε λίγο πιπέρι και το απλώνετε ανάμεσα σε φέτες ψωμιού, αλειμμένες με βούτυρο ή μαργαρίνη.

Με κρέας κρύο:

● 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέας ψημένο και περασμένο από μηχανή. 1 βρασμένο και φιλοκομμένο αυγό. ½ φλυτζάνι τσαγιού ώμα καρότα τριμμένα. ½ φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα, ή βούτυρο. Λίγο αλάτι και πιπέρι.

1. Αναμιγνύετε το κρέας, το αυγό, τα καρότα, τη μαγιονέζα, το αλάτι και πιπέρι. 2. Απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού βουτυρωμένες, τις οποίες γαρνίρετε, εάν θέλετε, με φύλλα από καρότα μαρουλιού. Γίνονται 6 σάντουιτς.

Με ζαμπόν και έληές:

● 2/3 φλυτζ. τσαγιού φιλοκομμένο ζαμπόν. ½ φλυτζ. τσαγιού φιλοκομμένες έληές. 2 κουταλιές σούπας μαϊντανό φιλοκομμένο. 1 κουταλιά σούπας «Γούστερ - σώς» (προαιρετική). ¼ φλυτζ. τσαγιού μαγιονέζα ή βούτυρο φρέσκο.

1. Αναμιγνύετε το ζαμπόν, τις έληές, το μαϊντανό, τη «γούστερ - σώς» και τη μαγιονέζα ή το βούτυρο. 2. Απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού βουτυρωμένες. Γίνονται 6 σάντουιτς.

Με ζαμπόν και τυρί:

Κόβετε λεπτές φέτες ψωμιού και τις αλειψετε με βούτυρο ή μαργαρίνη Βιτάμ. Βάζετε ανάμεσα από μία λεπτή φέτα ζαμπόν. Το σκεπάζετε με μία φέτα τυρί. Απλώνετε επάνω μουστάρδα.

«ΠΙΚ ΝΙΚ»

● 1 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένο ζαμπόν. Λίγο σέλινο φιλοκομμένο. 1 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένες έληές. ¼ φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένα καρότα. ½ φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα, ή βούτυρο φρέσκο.

1. Αναμιγνύετε όλα τα υλικά και απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού βουτυρωμένες. 2. Κόβετε τα σάντουιτς στη μέση.

Με κότα και αυγά:

● 1 φλυτζάνι τσαγιού βρασμένη και φιλοκομμένη κότα. 2 βρασμένοι κρό-

κοί αυγών. 1 κουταλάκι ζωμό κότας. 1 κουταλάκι χυμό λεμονιού. 1 κουταλάκι λιωμένο βούτυρο φρέσκο. Άλατι και πιπέρι. 8 μεγάλες φέτες ψωμιού από φρατζόλα άσπρη. Βιτάμ ή φρέσκο βούτυρο.

Αναμιγνύετε τα πρώτα 7 υλικά. Απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού βουτυρωμένες. Γίνονται 4 μεγάλα σάντουιτς.

Με μυζήθρα και αυγά:

● ½ φλυτζάνι τσαγιού μυζήθρα. 2 αυγά βρασμένα και φιλοκομμένα. 2 κουταλιές φιλοκομμένο άγγουράκι τουρσί. 2 κουταλιές μαγιονέζα.

Ανακατεύετε τα άνωτέρω υλικά και απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού.

Με μυζήθρα και έληές:

● ¾ φλυτζάνι τσαγιού μυζήθρα. 3 κουταλιές σούπας φιλοκομμένες πράσινες έληές.

Με μυζήθρα (γλυκειά):

Αναμιγνύετε μυζήθρα γλυκειά με γλυκό, μαρμελάδα ή μέλι. Απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού βουτυρωμένες.

Με άστακό:

● 2 φλυτζάνια τσαγιού άστακό βρασμένο και φιλοκομμένο. ¼ φλυτζ. τσαγιού φιλοκομμένες πράσινες μεγάλες έληές. 2 αυγά βρασμένα και φιλοκομμένα. 1 κουταλάκι κάπαρη. 1/3 φλυτζ. τσαγιού μαγιονέζα, ή βούτυρο φρέσκο.

Αναμιγνύετε τα άνωτέρω υλικά και βάζετε το μίγμα στο ψυγείο επί 1 ώρα να παγώσει. Το απλώνετε ανάμεσα σε φέτες ψωμιού.

Με τόννο:

● 1 κουτί τόννο. 2 κουταλιές σούπας μαγιονέζα, ή βούτυρο φρέσκο. 1 κουταλάκι ξύδι. ¼ κουταλ. τσαγιού πάπρικα (κόκκινη πιπέρι). 1 κουταλιά σούπας φιλοκομμένη κάπαρη.

Ψιλοκόβετε τον τόννο και τον αναμιγνύετε με τα υπόλοιπα υλικά. Απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού.

Με ταχίνι και μαρμελάδα (νηστήσιμα):

Απλώνετε στις μισές φέτες ψωμιού ταχίνι και στις άλλες μισές μαρμελάδα φράουλα. Και τις ένωσετε ανά δύο.

Με άρνι:

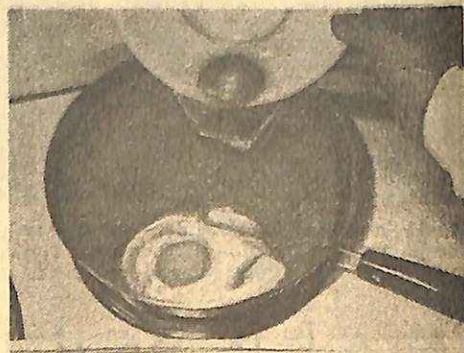
● 1½ φλυτζάνι τσαγιού άρνι βρασμένο και φιλοκομμένο. Άλατι και πιπέρι. ½ κουταλιά σούπας φρέσκο κρεμμύδι τριμμένο. 1 κουταλάκι τσαγιού δυόσμο φιλοκομμένο. 1 κουταλιά σούπας χυμό λεμονιού.

Αναμιγνύετε τα άνωτέρω υλικά και απλώνετε το μίγμα ανάμεσα σε φέτες ψωμιού άφοι τις αλείψετε με βούτυρο ή Βιτάμ.

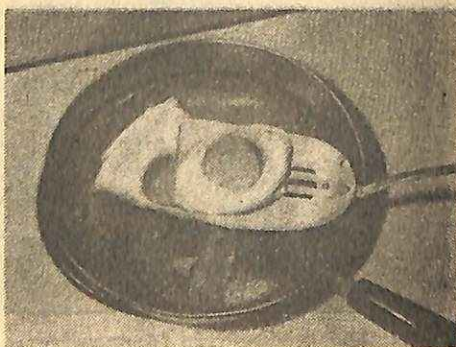
Αυγά

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΙΑΞΕΤΕ ΜΕ ΑΥΓΑ

Πώς γίνονται «ποσέ»:

● Ρίχνετε σε βουτυρωμένο τηγάνι αρκετό ζεστό νερό ώστε να σκεπάζονται τ' αυγά όταν θα πέσουν μέσα. Προσθέτετε λίγο αλάτι και ελάχιστο ξύδι και το βάζετε σε σιγανή φωτιά για να σιγοβράσουν. Σπάζετε κάθε αυγό πρώτα μέσα σε ένα πιατάκι και το αφήνετε με προσοχή να γλυστρήση μέσα στο νερό. Το απρώχνετε προς την άκρη του τηγανιού για να διατηρηθεί ο κρόκος στο κέντρο. Κατόπιν ρίχνετε δεύτερο αυγό και τρίτο κατά τον ίδιο τρόπο.

● Σκεπάζετε το τηγάνι και αφήνετε τ' αυγά να σιγοβράσουν, σε πολύ χαμηλή φωτιά, 3 έως 5 λεπτά. Τα βγάζετε κατόπιν από το νερό, ένα κάθε φορά με τρυπητή κουτάλα και τα βάζετε επάνω σε πανί καθαρό για να στραγγίσουν. Τα πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τα σερβίρετε επάνω σε φέτες ψωμιού ψημένες και βουτυρωμένες, σε ποурé από σπανάκι ή πατάτες ή σε ρυζί με σάλτσα τομάτας.

Με άγγινάρες:

● 5 έως 6 άγγινάρες. 2 φλυτζάνια τσαγιού σάλτσα μπεσαμέλ. 4 αυγά βρασμένα. 3 κουταλιές σούπας τυρί τριμμένο. Άλατι και πιπέρι.

Βράζετε τις άγγινάρες και τις στραγγίζετε. Χρησιμοποιείτε μισό γάλα και μισό νερό, μέσα εις το όποιον έβρασαν οι άγγινάρες και έτοιμάζετε τη μπεσαμέλ. Προσθέτετε σ' αυτή το τυρί. Κόβετε τις άγγινάρες και τα αυγά φέτες και τα βάζετε σε σειρές μέσα σε πιάτο φούρνου βουτυρωμένο. Ρίχνετε επάνω τη μπεσαμέλ και πασπαλίζετε στην επιφάνεια ψίχα ψωμιού τριμμένη με λίγο βούτυρο. Βάζετε το φαγητό στο φούρνο έως ότου ζεσταθεί και η επιφάνειά του γίνη χρυσόξανθη.

«Ποσέ» με πατάτες γεμιστές:

Διαλέγετε μεγάλες πατάτες ίσου μεγέθους και τις ψήνετε στο φούρνο ολόκληρες — χωρίς ν' αφαιρέσετε το φλοιό — έως ότου μαλακώσουν. Κατόπιν τις χωρίζετε στα δύο και αφαιρείτε με κουτάλακι το έσωτερικό. Χτυπάτε την πατάτα έως ότου γίνη πούρες λείες και προσθέτετε βούτυρο φρέ-

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

σκο ή μαργαρίνη Βιτάμ και τυρί τριμμένο (Μία κουταλιά τυρί και μία βούτυρο σε κάθε πατάτα). Προσθέτετε ανάλογο αλάτι και πιπέρι αι γεμίζετε με το μίγμα κάθε μισή πατάτα. Τις βάζετε πάλι στο φούρνο για να ζεσταθούν και όταν πρόκειται να σερβίρετε βάζετε επάνω σε κάθε μία από ένα αυγό «ποσέ».

«Ποσέ» με σάλτσα:

Ποσάρετε δσα αυγά χρειαζέσθε και βάζετε από ένα επάνω σε φέτα ψωμιού ψημένη και αλειμμένη με βούτυρο ή Βιτάμ. Ετοιμάζετε εν τώ μεταξύ μία σάλτσα άσπρη με 80 δράμια γάλα, 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο και 4 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι. Τη σιγοβράζετε μερικά λεπτά και προσθέτετε ένα κουτάλακι τσαγιού (κοφτό) πάστα αντίζουγας και 2 κουταλάκια τσαγιού «Γούστερ-σώς». Ρίχνετε από λίγη σάλτσα επάνω σε κάθε αυγό και τα σερβίρετε ζεστά.

Με γλώσσα θραστή:

● Γλώσσα θραστή. Αυγά βρασμένα. Τομάτες. Σάλτσα ταρτάρ, ή οποία γίνεται από: μαγιονέζα με λίγο φιλοκομμένο άγγουράκι τουρσί, κάπαρη και μαϊντανό. Για γαρνιτούρα κλωνάρικια από κάρδαμο.

Κόβετε κρύα γλώσσα σε λεπτές φέτες διαμέτρου περίπου 6/2 εκατοστά. Βάζετε επάνω σε κάθε κομμάτι από μία φέτα τομάτας και στην κορυφή τοποθετείτε μισό αυγό βρασμένο με το κροκάδι προς τα κάτω. Σκεπάζετε το αυγό με σάλτσα ταρτάρ και γαρνίρετε το πιάτο με κάρδαμο.

ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ

● 1 μπουτί άρνιού. 1 φιλοκομμένη σκελίδα σκόρδου (προαιρετική). 3 μικρά φιλοκομμένα κρεμμυδάκια. 2 κουταλιές σούπας λάδι. 1/3 φλυτζ. τσαγιού κρασί άσπρο άρεστημένο. ½ κουταλάκι πιπέρι. Λίγη ρίγανη. ¼ κουταλάκι τσαγιού θυμάρι ξερό. 1¼ κουταλάκι τσαγιού αλάτι.

Αφαιρείτε το κόκκαλο από το κρέας και το κόβετε σε μικρά κομμάτια. Το βάζετε μέσα σε ένα μπλ. Αναμιγνύετε τα υπόλοιπα υλικά και ρίχνετε το μίγμα επάνω στο κρέας. Το σκεπάζετε και τ' αφήνετε στο ψυγείο έως την έπομένη. Το περνάτε σε σουβλάκια. Τα ψήνετε στο υπαίθριο στα κάρβουνα ή σε ηλεκτρικό φούρνο 15 εκατοστά πάνω από το επάνω θερμομαντικό στοιχείο. Ταιριάζουν πολύ με ρυζί.

ΜΠΟΥΤΙ ΑΡΝΙΟΥ

κατσαρόλας

(Πώς μαγειρεύεται και σε χύτρα ταχύτητας).

● 1 μπουτί άρνιού. 3 έως 4 σκελίδες σκόρδο. Άλατι και πιπέρι. 2 λεμόνια. Ρίγανη. 1 ποτηράκι λάδι.

Πλένετε το κρέας και το σκουπίζετε με ένα πανί. Το τρυπάτε σε πέντε ή έξη μέρη με μυτερό μαχαίρι. Χωρίζετε 2 σκελίδες σκόρδο σε 6 κομματάκια και τα τυλίγετε σε αλάτι και πιπέρι. Τα μπήγετε μέσα στο κρέας και το βάζετε στην κατσαρόλα. Κοπανίζετε κατόπιν το υπόλοιπο σκόρδο με ένα κουτάλακι ρίγανη τριμμένη. Προσθέτετε λίγο αλάτι και πιπέρι, το λάδι και το χυμό των λεμονιών. Δουλεύετε λίγο το μίγμα, το ρίχνετε επάνω στο μπουτί και σκεπάζετε καλά την κατσαρόλα. Το ψήνετε σε πολύ σιγανή φωτιά, επί 1½ ώρα περίπου, χωρίς να προσθέσετε καθόλου νερό. Το σερβίρετε ροιμένο σε φέτες με πατάτες ποурé ή φούρνου και με τη σάλτσα του.

ΕΑΝ ΕΧΕΤΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ: Ετοιμάζετε το μπουτί όπως αναφέρεται άνωτέρω. Ρίχνετε μέσα στη χύτρα ¼ φλυτζάνι τσαγιού νερό και βάζετε

σάχρα της. Τοποθετείτε επάνω το κρέας, ρίχνετε το μίγμα της ρίγανης και σκεπάζετε τη χύτρα. Αφήνετε να ψηθεί επί 5 λεπτά από τη στιγμή που θ' άρχιση το σφύριγμα της βαλβίδας. Αποσύρετε τη χύτρα από τη φωτιά και την ανοίγετε όταν σταματήσει το σφύριγμα της βαλβίδας (μετά 15 λεπτά περίπου).

ΑΡΝΙ ΦΡΙΚΑΣΕ

● 1 όκα άρνι. 3 έως 4 κρεμμύδια. ½ όκα κρεμμυδάκια φρέσκα. 2 έως 3 μικρά μαρούλια. Άνιθο φιλοκομμένο. 2 έως 3 κρόκοι αυγών. 1 λεμόνι. Άλατι και πιπέρι. ½ φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη.

Κόβετε το κρέας σε κανονικές μερίδες. Ψιλοκόβετε τα κρεμμύδια και τα μαρούλια. Τα σωράρετε όλα μαζί με βούτυρο έως 3-του μαραθούν. Προσθέτετε το κρέας, το σωτάρετε και αυτό μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε αρκετό νερό ώστε να τ' αμισκεπάση. Σκεπάζετε το φαγητό και αφήνετε να σιγοβράση έως ότου το κρέας μαλακώση. Χτυπάτε τ' αυγά με το χυμό λεμονιού. Ρίχνετε λίγο ζεστό ζωμό από το φρικασέ. Κατόπιν ρίχνετε στο φαγητό το αυγολέμονο, ένα έως δύο λεπτά χωρίς ν' αφήσετε να πάρη βράση.

ΕΑΝ ΕΧΕΤΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ: Βάζετε μέσα στη χύτρα το κρέας, τα κρεμμύδια, τον άνιθο, τα μαρούλια, αλάτι, πιπέρι, το βούτυρο και 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό. Σκεπάζετε τη χύτρα και βράζετε το φαγητό επί 12 έως 15 λεπτά από τη στιγμή που θ' άρχιση το σφύριγμα της βαλβίδας. Το αποσύρετε από τη φωτιά και ανοίγετε τη χύτρα όταν η βαλβίδα παύση να σφυρίζει (περίπου μετά 15 λεπτά). Κατόπιν κάνετε το αυγολέμονο όπως αναφέρεται άνωτέρω.

ΑΜΥΓΔΑΛΑ ΚΑΡΑΜΕΛΕ

● 1 φλυτζάνι τσαγιού αμυγδαλόψιχα, 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη, 2 κουταλιές σούπας χυμό λεμονιού, 2 κουταλιές σούπας χυμό πορτοκαλιού.

Ασπρίζετε τ' αμύγδαλα και τα στεγνώνετε καλά. Βράζετε μαζί τη ζάχαρη, τ' αμύγδαλα και το χυμό του λεμονιού και πορτοκαλιού, έως ότου το σιρόπι άρχιση να παίρνη το χρώμα της καραμέλας. Το αποσύρετε από τη φωτιά και ανακατεύετε έως ότου μισοκρυσώσει. Αδειάζετε τ' αμύγδαλα σε μάρμαρο και χωρίζετε το ένα από το άλλο.

ΑΛΛΟΣ ΤΡΟΠΟΣ: Βάζετε σε κατσαρόλακι 75 δράμια ζάχαρη και την υγραίνετε με ελάχιστο νερό. Όταν λιώση και άρχιση να ξαναβίνη, ρίχνετε 100 δράμια

ΚΡΕΜΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

● 4 λεμόνια. 225 δράμια νερό. 55 δράμια ζάχαρη. 3 αυγά. 12½ δράμια κόρν - φλάουρ. Αμύγδαλα.

Κόβετε το φλοιό των λεμονιών (το κίτρινο μόνο μέρος). Τον βάζετε μέσα σε κατσαρόλα μαζί με το νερό, το χυμό των λεμονιών και τη ζάχαρη. Τα σιγοβράζετε επί 2 έως 3 λεπτά. Κατόπιν σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το περιεχόμενο να κρυσώσει. Το στραγγίζετε. Λιώνετε το κόρν-φλάουρ με λίγο από το σιρόπι λεμονιού και το προσθέτετε στα χτυπημένα αυγά. Ζεσταίνετε το υπόλοιπο σιρόπι λεμονιού και το ρίχνετε στο μίγμα των αυγών. Αδειάζετε την κρέμα σε μπαιν-μαρί ή τοποθετείτε την κατσαρόλα με την κρέμα μέσα σε βραστό νερό, ενώ την ανακατεύετε διαρκώς έως ότου πήξη. Την αδειάζετε σε ποτήρια ή σε μικρά μπλ και τη βάζετε

αμύγδαλα, χωρίς ν' αφα.ρέσετε τον έσωτερικό φλοιό. Ανακατεύετε λίγο έως ότου το σιρόπι πάρη χρώμα βαθύ ξανθό και τ' αμύγδαλα άρχισουν να πετούν. Τ' αδειάζετε σε μάρμαρο και, όταν μισοκρυσώσουν, χωρίζετε το ένα από το άλλο. Μόλις κρυσώσουν τελείως τα κλείνετε μέσα σε γυάλινο βάζο ή σε τενεκεδένιο κουτί, για να τα διατηρήσετε, γιατί η καραμέλα λιώνει όταν μένη έκτεθειμένη στον αέρα και την υγρασία.

ΜΥΖΗΘΡΟΠΗΤΑ ΣΙΦΝΟΥ

● 100 δράμια αλεύρι. 25 δράμια βούτυρο. 2 κρόκοι αυγών. Ελάχιστο αλάτι. Νερό. ½ όκα μυζήθρα ανάλατη. 5 αυγά. ¾ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. 75 δράμια μέλι. Κανέλα.

Ετοιμάζετε τη ζύμη ως εξής: Τρίβετε το αλεύρι με το βούτυρο και με ελάχιστο αλάτι και ύγραίνετε το μίγμα με τους κρόκους των αυγών και με νερό ανάλογο για να γίνη ή ζύμη σαν του ψωμιού. Αφήνετε να σταθεί σκεπασμένη επί ½ ώρα. Έν τώ μεταξύ περνάτε τη μυζήθρα από σίτα και προσθέτετε τ' αυγά, τη ζάχαρη, το μέλι και λίγη κανέλα. Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο μάλλον χονδρό και την απλώνετε μέσα σε ταψάκι μέτριο (βουτυρωμένο) εις τρόπον ώστε να καλυφθ ό πυθμένας και τα τοιχώματα. Αδειάζετε μέσα το μίγμα της ζυζήρας. Ψήνετε την πητή σε μέτριο φούρνο και τη σερβίρετε κομμένη σε κομμάτια μπακαλαβώτα, πασπαλισμένα με άφθονη κανέλα.

ΑΡΝΙ ΕΞΟΧΙΚΟ

● 1 μπουτί άρνιού. 3 κουταλιές σούπας λάδι. 1 κουταλάκι ρίγανη τριμμένη. 1 λεμόνι (το χυμό). Λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο. Άλατι και πιπέρι. Τυρί (κασέρι ή γραβιέρα). Φύλλο του μπακαλαβά.

Κόβετε το κρέας σε κομμάτια στο μέγεθος μικρού πορτοκαλιού. Αναμιγνύετε το λάδι, τη ρίγανη, το χυμό λεμονιού, το μαϊντανό και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Ρίχνετε το μίγμα επάνω στο κρέας και αφήνετε να σταθεί 1 έως 2 ώρες. Κόβετε το τυρί σε λεπτές τετράγωνες φέτες. Διπλώνετε κάθε φύλλο του μπακαλαβά στα τέσσερα. Βάζετε στο κέντρο κάθε φύλλο από μία φέτα τυρί και τοποθετείτε επάνω σ' αυτό από ένα κομμάτι κρέας. Σηκώνετε τις άκρες του φύλλου και διπλώνετε μέσα το τυρί με το κρέας, εις τρόπον ώστε να σχηματισθ ένα μικρό πακετάκι τετράγωνο. Τα τοποθετείτε αυτά όλα στη σειρά μέσα σε βουτυρωμένο ταψί, έτσι, ώστε το διπλωμένο μέρος να είναι προς τα κάτω. Ρίχνετε στην επιφάνεια λίγο βούτυρο και τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο περίπου 1 ώρα.

στο ψυγείο να κρυσώσει. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με αμύγδαλα άσπρισμένα και κομμένα.

ΜΠΙΣΚΟΤΑ «ΒΡΑΧΟΙ»

● 75 δράμια αλεύρι. 2 κουταλάκια τσαγιού μπέικιν - πάουντερ. 35 δράμια μαργαρίνη Βιτάμ. 35 δράμια ζάχαρη. 25 δράμια σταφίδα μαύρη. 10 δράμ. φιλοκομμένο φρούι γκέλεσέ (πορτοκάλι ή κίτρο). 1 αυγό χτυπημένο και λίγο γάλα.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι με την μπέικιν - πάουντερ και τρίβετε μέσα τη μαργαρίνη. Προσθέτετε τη ζάχαρη, τη σταφίδα και το φρούι - γκέλεσέ. Κατόπιν ρίχνετε 2 αυγά και τόσο γάλα, όσο χρειάζεται για να γίνη ή ζύμη σφικτή. Παίρνετε με κουτάλι κομμάτια ζύμης και τα ρίχνετε σε βουτυρωμένη λαμαρίνα. Ψήνετε τα μπισκότα σε μέτριο φούρνο περίπου 18 λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΟ

Μυθιστορηματική βιογραφία γραμμένη από τον τακτικό μας συνεργάτη κ. ΑΛΕΞΗ ΚΑΡΡΕΡ

«Ποιά είσαι; Και γιατί ή αγάπη σου κάνει τόσο κακό; Κάποιο μυστήριο κρύβεται μέσα σου, που οι άντρες δεν μπορούν να ξεδιαλύνουν».

Γεωργίας Σάνδη: «Λέλια»

1ον Αύτην την εποχή ή έ-
σοχη της Γαλλίας εί-
ναι στις όμορφές της.
Το πράσινο φόρεμα
της άνοιξης, με τα λουλουδινα
κενήματα της, της έχει δώσει
μια έντελως καινούργια όψη, χα-
ρούμενη, γελαστή, ελπιδοφόρα.
Παντού, όπου να γυρίσης τα
μάτια σου, βλέπεις την και-
νούργια ζωή. Ο αέρας είναι δι-
αφανώς σαν κρύσταλλο και ή
ατμόσφαιρα γεμάτη άρώματα.

Είναι δέκα ή ώρα το πρωί
κι' ανάμεσα στα δλάνθιστα πε-
ριβόλια του Νοάν, στην κεντρι-
κή Γαλλία τρέχει καλπάζοντας
με τ' αλογό της μια δεκαεπτά-
χρονη κοπέλλα Μεθαίει με το
δροσερό αέρα που τη χτυπάει
στο πρόσωπο, και πιέζει το
ζώο της να τρέχει όλο και πιο
γρήγορα. Ξαφνικά, τραβάει τα
γκέμια, λιγοστεύει την ταχύτη-
τά της. Ο δρόμος δεν είναι
έντελως ελεύθερος. Από την
αντίθετη μεριά έρχεται ένας
άλλος καθαλάρης και ο δρό-
μος, ανάμεσα στους φράχτες
είναι στενός.

Ο άλλος καθαλάρης, είναι
ένας νέος, ως δέκα έννεα χρο-
νών, ώραιος και με λεπτά χα-
ρακτηριστικά. Όταν πλησιά-
ζουν ο ένας τον άλλον σταμα-
τούν.

— Να δούμε τώρα πώς θα
περάσουμε, λέει ή κοπέλλα γε-
λώντας.

— Αυτό σκέπτομαι κι' εγώ,
λέει ο νέος, ενώ την κυττάζει
με ζωηρή έκπληξη.

Η κοπέλλα φοράει παντελό-
νια και στο κεφάλι κασκέτο.
Αυτό δεν είναι καθόλου συνθη-
σιμένο πράγμα το έτος 1820.
Μπορεί ή Γαλλία να πέρασε α-
πό μια επανάσταση που ανέ-
τρεψε τα πάντα, αλλά οι γυ-
ναίκες διατήρησαν τις παλιές
συνήθειές τους, όσον αφορά το
ντύσιμό τους. Έκείνο ακόμα
που προσέχει ο νέος είναι τα
μάτια της κοπέλλας. Δυο με-
γάλα μαύρα μάτια, γεμάτα
εκφραστικότητα.

— Μου φαίνεται πώς πρέ-
πει να κατέβουμε από τ' αλο-
γά μας, λέει ή κοπέλλα.

— Ναί, δεν γίνεται άλλοι-
ως, απαντάει ο νέος, αλλοίως
θα σκιστούμε πάνω στ' αγκά-
θια του φράχτη.

Και ξεκαθαλίζει διέσω-
ς και προσφέρει το χέρι του στην
κοπέλλα για να την βοηθήσει
να κατέβη κι' εκείνη. Η κο-
πέλλα όμως αδιαφορώντας για
το χέρι που είναι άπλωμένο
προς το μέρος της πηδάει από
το αλογό της με μια αγορά-
στική σβελτάδα.

— Όπως βλέπετε τα κα-
ταφέρνα καλά, του λέει γελώς
ο νέος. Μά πώς λέγεσθε, δεν σας
έχω ξαναδεί στα περιώχωρα;

— Όχι αύριο το απόγευ-
μα, γιατί ασφαλώς θαχετε έ-
πισκεφθεί στο σπίτι. Θα έρ-
θω τη Δευτέρα το απόγευμα.

— Τη Δευτέρα; έκανε ή
Αυγή μ' ένα ανεπαίσθητο μου-
δισμα στη φωνή της σά να
την είχε δυσχερεστήσει αυτή ή
μετάθεσι κατά είκοσιτέσσερις
ώρες. Καλά, τη Δευτέρα, είπε
τέλος.

Αυτή τη φορά δέχτηκε να
τη βοηθήση ο νέος ν' ανέβη
στο αλογό της.

— Λοιπόν, τη Δευτέρα, και
τόν αποχαιρέτησε μ' ένα χα-
μόγελο.

Ο Στέφανος Άζανσόν έμει-
νε να την κυττάξη ώπου εξα-
φανίστηκε καλπάζοντας μέσα
στα περιβόλια. «Υστερα πη-
δησε κι' αυτός πάνω στ' αλο-
γό του και τράβηξε για την
πόλη της Σάτρ, που απείχε έ-
ξι χιλιόμετρα από το Νοάν.

Η Αυγή ανέβηκε στην κά-
μαρά της, έβριζε το μαστιγίο
της σε μια γωνιά και αφέθηκε
να πέση πάνω σ' ένα καναπέ.
Ήταν λίγο κουρασμένη. «Όχι
από τον περίπατο που είχε
κάνει με τ' αλογό της, μά
έξαιτίας αυτής της μεταβολής
που γινόταν στην ατμόσφαιρα,
στα δέντρα, στα λουλούδια,
στη γής και στον αέρα. Η
καινούργια εποχή σά να της δι-
μουρνούσε μιαν αλλόκοτη και
μυστηριώδη αναστάτωση. Σ'
αυτήν την αναστάτωση είχε ά-
νακατευθί τώρα κατά ένα
περίεργο τρόπο ή καινούργια
της γνωριμία με το νέο που εί-
χε ανταμώσει πριν από λίγο
ανάμεσα στους φράχτες των
περιβολιών, που μοσχοβολού-
σαν από τ' άρώματα της άνοι-
ξης.

Η Αυγή έμεινε πολλή ώρα
ξαπλωμένη με μισόκλειστα μά-
τια και γεύονταν την ευχαρί-
στησι που είχε νοιώσει αντι-
κρύζοντας το όμορφο πρόσωπο
του Στέφανου Άζανσόν.

Από τους ρεμβασμούς της
ήρθε να την αποσπάση ένα
χτύπημα στην πόρτα. Ήταν ο
γέρο Ντεσάρτρ. Η Αυγή φώ-
ναξε: «έμπρός», αλλά δεν ση-
κώθηκε από τον καναπέ που
ήταν ξαπλωμένη.

— Τι γίνεται ή άμαζόνα
μας; ρώτησε ο Ντεσάρτρ όταν
μπήκε μέσα.

— Έσκουράζομαι λίγο ως το
φαγητό, απάντησε ή Αυγή.

— Σε δολεύουν λοιπόν τα
παντελόνια για τους περιπά-
τους σου στην έσοχη; είπε ενώ
καθόταν σε μια καρέκλα.

— Ω, σάς χρωστώ χάρη,
κύριε Ντεσάρτρ που με συμ-
βουλεύσατε να φορέσω παντε-
λόνια. Είναι πολύ πρακτικά.

Αισθάνομαι μεγάλη άνεσι και
έλευθερία στις κινήσεις μου.

— Να δούμε μονάχα τί θα
πή ο κόσμος.

— Ω, αδιαφορώ για τον

κόσμο, απάντησε ή Αυγή, κά-
νοντας μια περιφρονητική κι-
νησι με το χέρι της.

— Άλήθεια, πρόσθεσε έπει-
τ' από λίγο, γνώρισα σήμερα
στα περιβόλια τον Στέφανο
Άζανσόν, από τη Σάτρ. Τόν
ξέρετε;

— Πώς δεν τον ξέρω. Είναι
ένας λαμπρός νέος με εξαιρε-
τική κατάρτισι. Επιδίδεται
στις φυσικές επιστήμες.

— Τόν κάλεσα να έρθη εδώ
τη Δευτέρα. Δεν έκανα καλά;

— Πολύ καλά. Θα ώφελη-
θης από τη συντροφία του.

Μπορεί μάλιστα να σου παρα-
δώση μαθήματα ανατομίας και
φυσικής. Έχω και σκελετό που
θα σε διευκολύνει σ' αυτό.

Και ο Ντεσάρτρ στράφηκε
προς μια γωνιά της κάμαρας
όπου ήταν στημένος ένας αν-
θρώπινος σκελετός. Η ατμό-
σφαιρα ώστόσο μέσα στην κά-
μαρα δεν ήταν καθόλου μακά-
θρια εξ αιτίας του σκελετού.

Παντού υπήρχαν λουλούδια,
πολλά λουλούδια. Λουλούδια
καλλιεργημένα και λουλούδια
του άγρου με την μεγάλη ποι-
κιλία τους και την άφθονία των
χρωμάτων τους.

Έξ άλλου στους τοίχους ή-
ταν κρεμασμένοι ζωγραφικοί πι-
νακες με χαρούμενα τοπία.

Οι έταξερές και το τραπέζι ή-
ταν σκεπασμένα με βιβλία με
κομψό και ακριβό δέσιμο. «Ο-
λα τα πράγματα μέσα στο δω-
μάτιο έδειχναν πως ή ιδιοκτη-
τριά τους ήταν καλλιτεχνική
ψυχή.

— Α, ξέχασα είπε ο Ντε-
σάρτρ, έχεις ένα γράμμα από
τη μητέρα σου.

Εβγαλε από την τσέπη του
ένα φακέλλο που είχε τη βού-
λα του Παρισίου και της τον
έδωσε.

Το πρόσωπο της Αυγής
σκοτεινίωσε λίγο. Το ζήτημα
της μητέρας της ήταν το μόνο
πράγμα που τη στενοχωρούσε,
αυτήν την εποχή της δλάνθι-
στης νιότης της. Από τότε
που είχε σκοτωθί ο πατέρας
της, ο Μωρίς Ντυπέν, πέφτον-
τας από το αλογό του, πριν
από δώδεκα χρόνια, ή μητέρα
της ζούσε στη γαλλική πρω-
τεύουσα, μαζί με την κόρη της
Καρολίνα που είχε από άλλον
άντρα. Η Σοφία Ντυπέν υπέ-
φερε οικονομικά και έμενε σ'
ένα άθλιο σπίτι. Η γιαγιά της
Αυγής δεν την βοηθούσε σχε-
δόν καθόλου γιατί ποτέ της δεν
της είχε συγχωρήσει το γεγο-
νός ότι είχε παντρευθί τον
γυιό της. Η Σοφία Ντυπέν
ήταν ταπεινής καταγωγής, έ-
νώ ο γυιός της ήταν γόνος α-
ριστοκρατικής οικογενείας, έγ-
γονός του διάσημου στρατά-
ρχου της Γαλλίας Μαυρίκιου ντε
Σάξ που κατετρόπωσε τους
Άγγλους στο Φοντενούα και
απόγονος του εκλέκτορα της
Σαξωνίας Αύγουστου. Η μη-
τέρα της Αυγής ήταν κόρη έ-
νός καφετζή, που στα τελευ-
ταία χρόνια της ζωής του που-
λούσε για να ζήσει εξημερωμέ-
να πουλιά στις όχθες του Ση-
κουάνα. Η ίδια ή Σοφία είχε
αλλάξει διάφορα επαγγέλματα
Για ένα διάστημα είχε δουλέ-
ψει σαν κομπάρσα σ' ένα πε-
ριοδεύοντα θέατρο, κατόπι είχε
προσηλθή σ' ένα κατάστημα
νεοτερισμών. Όταν την γνώρι-
σε ο Μωρίς Ντυπέν είχε κι-
όλας ένα κοριτσάκι από έναν
προηγούμενο δεσμό της, την
συντηρούσε δε ένας γέρο πα-

ρλής. Ο Μωρίς στην αρχή
την έκανε έρωμένη του, μά κα-
τόπιν την αγάπησε και λίγες
μέρες, πριν γεννηθί ή Αυγή,
την παντρεύτηκε. Φυσικά, τον
πρώτο καιρό, ή μητέρα του
Μωρίς ούτε ν' άκούση ήθελε γι'
αυτό το γάμο. Όταν όμως μια
μέρα είδε την έγγονούλα της
που είχε το ίδιο όνομα με αυ-
τήν, μαλάκωσε και πήρε τον
Μωρίς και τη γυναίκα του στο
κήμα της στο Νοάν. Τόν έ-
πόμενο χρόνο ο Μωρίς με την
οικογένεια του πηγαίνει στην
Ισπανία, ύπασπιστής του Μυ-
ρά, του γαμπρού του Ναπο-
λέοντα.

Στη Μαδρίτη, απο-
κτάει με τη Σοφία ένα δεύτε-
ρο παιδάκι, που γεννιέται δ-
μως τυφλό. Όταν οι Γάλλοι
νικούνται στην Ισπανία, ο
Μωρίς γυρίζει πάλι με τους
δικούς του στο Νοάν, όπου
έπειτα από λίγον καιρό πεθαί-
νει το τυφλό αγοράκι του και
σκοτώνεται ο ίδιος, πέφτοντας
από το αλογό. Μόλις πέρασε
ή περίοδος του πένθους ή κυ-
ρία ντε Σάξ έδωσε να καταλά-
θι στη νύφη της ότι δεν είχε
πιά θέσι στο σπίτι της, εκρά-
τησε δε κοντά της την έγγο-
νούλα της, την Αυγή, για να
την ανατρέψει και να τη όπου-
δάση σύμφωνα με τις παραδό-
σεις της οικογενείας της.

Λοιπόν δεν το ανοίγει
το γράμμα; ρώτησε την Αυγή
ο Ντεσάρτρ.

— Α, ναί, έκανε ή κοπέλ-
λα σά να την αποσπούσαν ά-
πο ένα κακό όνειρο.

Ανοίξε το γράμμα και άρ-
χισε να διαβάξη. Η μητέρα
της της παραπονιόταν ότι είχε
πολύ καιρό να την ιδί, ότι την
είχε επιθυμεί και την προ-
σκαλούσε να πάη λίγες μέ-
ρες στο Παρίσι.

Η Αυγή αγαπούσε τη μητέ-
ρα της και δεν ντροπώγαν για
την ταπεινή καταγωγή της.
Μολονότι τόσο νέα δεν είχε
κοινωνικές προλήψεις.

— Θα ζητήσω από τη για-
γιά μου τί άδεια να πάω τον
άλλο μήνα, είπε.

Έκείνη τη στιγμή ήρθαν να
της πουν πως το φαί ήταν έ-
τοιμο και πως ή γιαγιά της
την περίμενε στην τραπέζια.

Καθώς κατέβαινε τη σκάλα θυ-
μήθηκε το Στέφανο Άζανσόν.
Το πρόσωπό της άμειωσε ξα-

στέρωσε κι' ένα χαμόγελο ζω-
γραφίστηκε στα χείλη της.

— Δεν σου πάνε άσχημα
τα παντελόνια, Αυγή, της είπε
ή γιαγιά της, όταν αυτή μπή-
κε στην τραπέζια. Δεν πρέ-
πει όμως να τα φοράς όλη την
ώρα.

— Ω, γιαγιά, απάντησε ή
Αυγή, ενώ καθόταν στο τρα-
πέζι, μπροστά σε μια άχνιστή
σουπα. Δεν ξέρεις πόσο ευχά-
ριστα αισθάνομαι μ' αυτά.

— Ναί, αλλά δεν πρέπει να
ξερνάς ότι είσαι κορίτσι και
όχι αγόρι. Ξέρεις πως δεν έχω
προλήψεις, αλλά ή γυναίκα
πρέπει να μένη γυναίκα.

Είναι μερικές στιγμές,
γιαγιά, που αναρωτιέμαι αν
δεν θαπρεπε να είχα γεννηθί
αγόρι. Τόσο πολύ αισθάνομαι
την ανάγκη να δράσω.

Μια γυναίκα μπορεί να
δράση σήμερα μόνο στον πνευ-
ματικό τομέα. Γι' αυτό να δια-
βάξης, να μελετάς. Η φιλοσο-
φία και ή ποίησι θα σου χα-
ρίσουν σπάνιες χαρές.

Κάθε νύχτα, στις δύο, σβύ-
νω το κερί, γιαγιά. Μου έχεις
εμπνεύσει την αγάπη για τη
μελέτη και όμολογώ ότι πρέ-
πει να σ' ευγνωμονώ γι' αυτό.

Τώρα διαβάξη τον «Αιμίλιο»
του Ρουσσώ.

Πρόκειται για ένα θαυ-
μάσιο βιβλίο, είπε ή κυρία ντε
Σάξ. Βάξει σε όρθη βάσι το
ζήτημα της διαπαιδαγωγήσεως.

Τα παιδιά πρέπει να ανατρέ-
φονται, όπως ο Αιμίλιος, συμ-
φωνα με τους φυσικούς και όχι
τους κοινωνικούς νόμους. Τότε
υπάρχει έλπις να γίνη ο αν-
θρώπος καλύτερος απ' ό,τι εί-
ναι σήμερα, να απαλλαγί απ'
όλα τα ελαττώματα που του
έχουν δημιουργήσει οι κοινωνι-
κές συνθήκες.

Η κυρία ντε Σάξ μίλησε
πολλή ώρα για το βασικό α-
υτό έργο του Γάλλου φιλοσό-
φου. Μιλούσε πολύ ώραία και
ή Αυγή δεν κουραζόταν ποτέ
να την άκουη.

Η κυρία ντε Σάξ είχε μια
φινέσσα στην
κουβέντα της, που γοήτευε τον
άκροατή της. Χρησιμοποίησε
πάντοτε τις πιο κατάλληλες
και τις πιο όμορφες λέξεις και
τα νοήματα της ήταν ολοκάθα-
ρα. Η Αυγή ώφελήθηκε πολύ
από το ταλέντο αυτό της για-
γιάς της και άργότερα θα γρά-
ψη όπως ή γιαγιά της μιλούσε.

— Έμαθα το δυσάρεστο νέο
με τη γιαγιά σας, άλλ' εύτυ-
χώς ήταν περαστικό.

— Ναί, άς ελπίσουμε ότι
δεν θαχί δεύτερη προσβολή.

Κάθηναν σε δυο πολυθρόνες
ο ένας απέναντι στον άλλον.

Ήταν και οι δυο τους παιδιά
ακόμα. Έκείνος δέκα έννεα
χρονών, εκείνη δέκα έπττα. Μά
ήταν μεγαλύτεροι από την ή-
λικία τους. Ο Στέφανος ήταν
πολύ διαδοσμένος και είχε άρ-
χίσει να μεταφράξη την «Φυσι-
κή Ιστορία» του Πλίνιου, που
επρόκειτο να εκδώση έπειτα α-

Ξαφνικά ή κυρία ντε Σάξ έ-
φερε το χέρι στην καρδιά της,
ενώ το κεφάλι της έγερνε πα-
νω στο στήθος της.

— Γιαγιά, τί έχεις; φώνα-
ξε ή Αυγή και πετάχτηκε έ-
πάνω.

Μά ή γιαγιά της δεν της έ-
δωσε απάντησι και ή Αυγή κά-
λεσε ανήσυχη τους υπηρέτες.

Αυτοί μετέφεραν τη γρηά γυ-
ναίκα στην κάμαρά της, ενώ ή
Αυγή καθάλούσε το αλογό της
για να πάη να φέρη το γιατρό
από την Σάτρ.

Όταν ήρθε ο γιατρός ύστε-
ρα από μιαν ώρα, διεπιστώσε
καρδιακή προσβολή και συνέ-
στησε απόλυτη ανάπαυσι και
όχι συγκινήσεις. Η Αυγή πέρα-
σε όλο το απόγευμα κοντά
στη γιαγιά της και δεν πήγε
στην κάμαρά της παρά άργά
τη νύχτα.

Τη Δευτέρα ή κυρία ντε
Σάξ ήταν καλύτερα και έτσι
το απόγευμα ή Αυγή μπόρεσε
να δεχθί τον Στέφανο Άζαν-
σόν. Είχε βγάλει τα παντελό-
νια και είχε φορέσει ένα άσπρο
φόρεμα, που την έκανε όμορφη.

— Να είσαι συγκρατημένη
και έπιφυλακτική, της είπε ή
γιαγιά της, που ανησυχούσε
κάπου-κάπου με τον ζωηρό
χαρακτήρα της Αυγής.

— Μη φοβάσαι, γιαγιά. Σε
μια ώρα θα έρθω πάλι να σου
κρατήσω συντροφία.

Κι' έτρεξε άπάνω στην κά-
μαρά της, όπου είχε πιά να ο-
δηγήσουν τον επίσκεπτή της.

Όλη της ή στενοχώρια των
δυο τελευταίων ήμερών, της πέ-
ρασε όταν αντίκρυσε τον Στέ-
φανο Άζανσόν. Άλλά και κεί-
νος δεν ένοιωσε λιγώτερη ευ-
χαρίστησι όταν την είδε. Ση-
κώθηκε άπάνω και της έσφιξε
με θερμό το χέρι.

— Εμάθα το δυσάρεστο νέο
με τη γιαγιά σας, άλλ' εύτυ-
χώς ήταν περαστικό.

— Ναί, άς ελπίσουμε ότι
δεν θαχί δεύτερη προσβολή.

Κάθηναν σε δυο πολυθρόνες
ο ένας απέναντι στον άλλον.

Ήταν και οι δυο τους παιδιά
ακόμα. Έκείνος δέκα έννεα
χρονών, εκείνη δέκα έπττα. Μά
ήταν μεγαλύτεροι από την ή-
λικία τους. Ο Στέφανος ήταν
πολύ διαδοσμένος και είχε άρ-
χίσει να μεταφράξη την «Φυσι-
κή Ιστορία» του Πλίνιου, που
επρόκειτο να εκδώση έπειτα α-

Ξαφνικά ή Αυγή τον άγκά-
λιασε από το λαιμό και του
έδωσε ένα φιλί στο μάγουλο.

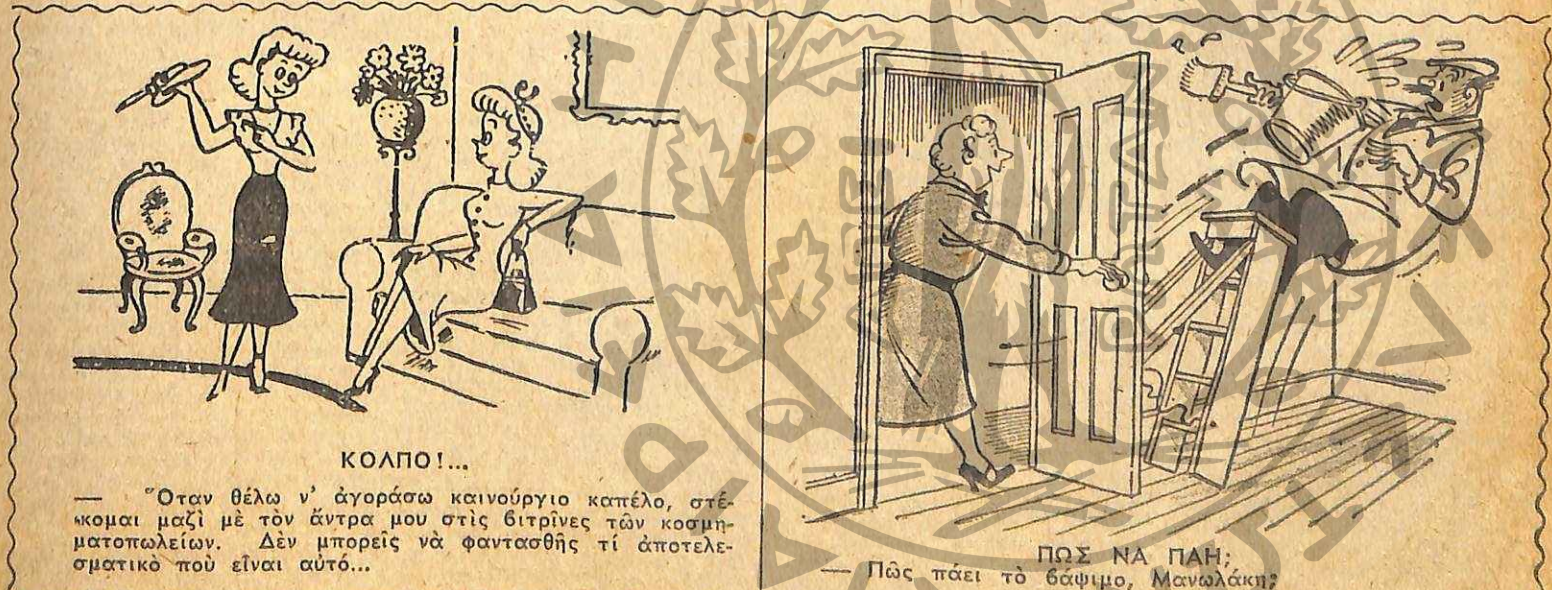
— Είμαι πολύ, πολύ ευχα-
ριστημένη, είπε.

Ο Στέφανος τάχασε και
κοκκίνισε.

— Μά, κι' εγώ... μπόρεσε
να πη.

Όταν χώρισαν το βράδυ,
μιλούσαν στον ένικό και ή καρ-
διά τους ήταν πλημμυρισμένη
από αγάπη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

— Όταν θέλω ν' αγοράσω καινούργιο καπέλο, στέ-
κομαι μαζί με τον άντρα μου στις διτρίνες των κοσμη-
ματοπωλείων. Δεν μπορείς να φαντασθής τί αποτελε-
σματικό που είναι αυτό...

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΔΑ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί μαύρο και 50 γραμ. κίτρινο ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΒΙΒΙΦΙΕ. Βελόνες No 2½. Στρογγυλό λάστιχο για τη μέση και 14 κουμπιά τελείως στρογγυλά, μαύρα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π άνωποδη. Ζέρσεϋ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνωποδη.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ ΦΑ-ΣΑΣ: 1η και 2η ΒΕΛΟΝΑ πλέκονται με μαύρο μαλλί. 3η ΒΕΛΟΝΑ=Ζέρσεϋ με κίτρινο μαλλί: 2π καλή, 2 άπλεκτοι πόντοι (το μαλλί θα τ' αφήσετε στο πίσω μέρος του πλεκτού σας). Συνεχίστε όπως αρχίσατε. 4η ΒΕΛΟΝΑ=2π άνωποδοι, πάρετε και πάλι τους 2 άπλεκτους πόντους, άπλεκτους (το μαλλί θα τ' αφήσετε στο μπρος μέρος του πλεκτού σας). Συνεχίστε όπως αρχίσατε. Θά συνεχίσετε το πλέξιμο με ζέρσεϋ με το κίτρινο μαλλί.

24

Στο ίδιο μάκρος που σχηματίζατε το κιμονό μανίκι στην πλάτη, σχηματίζετε και το μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο. Η μπροστινή άκρη πλέκεται τελείως ίσια έως το κόψιμο του ντεκολτέ. Ταυτοχρόνως με τα κλεισίματα του μανικιού θα σχηματίζετε και το ντεκολτέ. Θά κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα για το ντεκολτέ: 10 π., 3π, 2π και 1π (5 φορές). Πλέξετε και τ' άλλο μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστο.

Εφαρμογή

Σιδερώσετε το πλεκτό σας από την άνωποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλάινες ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Σηκώστε στο κάτω μέρος γύρω-γύρω 170π με μαύρο μαλλί πάνω στο πλεκτό και προσθέστε άλλους 170 κατά τον εξής τρόπο: Τον 1π θά τον σηκώνετε πάνω στο πλεκτό και τον δεύτερο θά τον προσθέτετε πάνω στην βελόνα. Τελικώς θά έχετε 340π σύνολον. Πλέξετε αυτούς τους πόντους 8 έκατ. λάστιχο 1+1π και κλείστε τους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, άνωποδη με άνωποδη. Σηκώστε στο κάθε μπροστινό από 130π για να πλέξετε τη φάσα με τα δυο χρώματα κατά τον τρόπο που σας εξηγήσαμε στον τρόπο πλεξιμματος της φάσας. Με το κίτρινο μαλλί θά πλέξετε 14 βελόνες ζέρσεϋ. Κατόπιν θά πλέξετε μια βελόνα άνωποδη στην καλή μεριά του ζέρσεϋ (τασίσι στριφώματος). Συνεχίστε και πάλι με κανονικό ζέρσεϋ και πλέξετε 14 βελόνες. Κλείστε τους πόντους σας σε μια φορά. Σε κάθε μανίκι θά σηκώσετε από 90π και θά πλέξετε μια ίδια φάσα την οποία θά συνεχίσετε κατά τον εξής τρόπο: Μετά από τις 14 βελόνες με το κίτρινο ζέρσεϋ, βάλτε μαύρο μαλλί και πλέξετε λάστιχο 1+1π. Στην πρώτη βελόνα που θ' άρχίσετε το λάστιχο, θά κάνετε 20 στενέματα, δηλ. σε κανονικές αποστάσεις θά πλέκετε 2π μαζί. Πλέξετε 4 έκατ. λάστιχο και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Ράψτε τις πάνω ραφές των μανικιών με τους ώμους. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 110π και πλέξετε μια ίδια φάσα όπως στα μπροστινά. Θά κλείσετε τους πόντους σας σε μια φορά, μετά τις 14 βελόνες με το κίτρινο ζέρσεϋ. Το κουμπωμα της ζακέτας γίνεται με διπλές θηλειές τις οποίες θά πλέξετε με το βελονάκι κατά τον εξής τρόπο: Θά μεταγειρισθήτε το μαλλί διπλό και θά πλέξετε πολύ σφικτό γαϊτανάκι τόσο μάκρος όσο χρειάζεται για ένα κρίκο για τα δυο κουμπιά. Αυτόν τον κρίκο θά τον γυρίσετε σε σχήμα 8 και θά τον ράψετε κουφά κάτω από το ένα κουμπί. Η άλλη στρογγυλάδα του 8 θά κουμπώνη. Τα κουμπιά θά τοποθετηθούν στη ζακέτα, όπως βλέπετε στη φωτογραφία μας. Στην άνωποδη όμως μεριά και στο σημείο που αρχίζει το λάστιχο, περάσετε με μια μαρκοβελόνα δυο σειρές λάστιχο για να συκρατηθεί η μέση και να δημιουργηθεί η μπούφα. Τις δυο φάσες των μπροστινών, θά τις τακτίζετε στη βελόνα που έχετε πλέξει από την άνωποδη και θά ράψετε την άκρη στην άνωποδη μεριά με περαστή βελονά.

Πλάτη
Βάλτε 170π με μαύρο μαλλί και αρχίστε με ζέρσεϋ. Κάθε 2 έκατ. θά βάζετε 1π σε κάθε μεριά (10 φορές). Σε γενικό μάκρος 23 έκατ. θά σχηματίζετε τα κιμονό μανίκια κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θά βάζετε σε κάθε μεριά: 3π, 5π (2 φορές), 10π (2 φορές), 20π (4 φορές). Θά εξακολουθήσετε να βάζετε σε κάθε μεριά από 1π κάθε 2 έκατ. (7 φορές). Σε 20 έκατ. γενικό μάκρος του μανικιού θά κλείνετε σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 6π, 8π, 10π, 20π, 25π, 30, 46π και 15π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείσατε τους σε μια φορά.

Μπροστινό
Βάλτε 85π με μαύρο μαλλί και αρχίστε με ζέρσεϋ. Στην πλάινη ραφή θά βάζετε 1π κάθε 2 έκατ. (10 φορές).

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΕΝΟΣ... ΔΙΑΡΡΗΚΤΗ

ΜΕ ΘΕΜΑ αυτό, ένας Άμεσικανός δημοσιογράφος, ο Τζων Μάρλσον Μάρτιν, πήρε συνέντευξη από ένα διαρρήκτη, που έχει εγκαταλείψει το «επάγγελμα». Ίδου μερικά από αυτά που του είπε:

Ερώτησις: Πάραχει τρόπος να κλείση κανείς τα παραθύρα του και τις πόρτες του έτσι ποι να εμποδίση την είσοδο στους άνεπιθυμητους;

Απάντησις: "Όχι. Δεν έχω παρὰ να πάω ένα ειδικό εργαλείο και να ξεβιδώσω όπου αδηποτε κλειδαριά σε δυο λεπτά. "Η θ ν είναι παράθυρο, δάσω ένα μαξιλάρι στο πλάι. Λίγω ένα κτήνημα. Κάνω μια τρύπα. Το μαξιλάρι πέφτει στο έσωτεριό μαζί με το γυνάι και ολιγοστεύει τον ήχο. Σ' αλόστασι τριών μέτρων δεν αχούεται το έλαχιστο σπασμό τζαμιού.

Ερώτησις: Είναι λοιπόν αδύνατο να εμποδίση κανένας ένα διαρρήκτη να μπη;

Απάντησις: "Αν θέλη να μπη, θά μπη. Έξαινο που πρέπει να γάνετε είναι να προσέχετε να μη του άνοιγεται την όρεξι. "Όσο ο διαρρήκτης δεν ξέρει τί έχετε στο σπίτι σας, μπορείτε να κοιμάσθε ήσυχοι.

Ερώτησις: Τι πρέπει να κάνουμε, αν ξυπνήσουμε τη νύχτα και βρούμε ένα διαρρήκτη μέσα στο δωμάτιό μας;

Απάντησις: "Απολύτως τίποτε. "Ο γλασιώδης διαρρήκτης έρχεται όταν δεν υπάρχει κανείς. Το μόνο που θέλει είναι το έμπόρευμα: δεν θέλει καθόλου να διακινδυνεύση. "Αλλά εκείνος που μπαίνει σ' ένα σπίτι όπου κοιμούνται άνθρωποι, αυτός είναι ένας μανιακός. Είναι ικανός για τα πάντα.

Ερώτησις: Μα ποιά στάσι να κρατήσουμε;

Απάντησις: "Αν είναι στο κάτω πάτωμα, γάνετε θόρυβο. Αυτό θά τον ξαμνή και το σάση. "Αλλά αν είναι στο έπάνω πάτωμα, δηλαδή εκεί όπου βρίσασθε, έσείς, μη κινηθήτε. Δεν έχετε συμφέρον να τον φοβίσατε.

Ερώτησις: Είναι καλό να όπισθώ;

Απάντησις: Καλύτερα όχι. Πιθανόν να παρασυνωθήτε. Αυτό είναι έξησηχημένος σ' αυτά τα πράγματα, ένω έσείς όχι.

Ερώτησις: Με λίγα λόγια, δεν υπάρχει τρόπος να προστατευθί κανείς;

Απάντησις: Ναί, βέβαια. "Ο θόρυβος είναι μια από τις καλύτερες προφυλάξεις, που μπορείτε να λάβετε εναντίον ενός διαρρήκτη. Έχετε ένα σκυλό, ή έστω ένα μικρό σκυλάκι. Θά ξαμνή άσχετη φασαρία για να ξεσηκωθή η γειτονιά. "Αφίνετε ένα φως άναμμένο όταν γυάνετε. Μη λείτε στον πόπο τυχόντα τί έχετε στο σπίτι σας.

Αυτές οι στοιχειώδεις προφυλάξεις άρχουν έννέα φορές στις δέκα.

T. K.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Α

ΑΠΟ ΤΟ σημερινό τεύχος αρχίζουμε τη δημοσίευση μιας σειράς από αυτότελη ιστορικά σημειώματα γύρω από τη ζωή της γυναίκας στο Βυζάντιο. Η άνατροφή, ο έρωτας, ο γάμος, ο καλλωπισμός, το ντύσιμο, η οικογενειακός βίος και γενικά η κοινωνική ζωή της γυναίκας, θά δοθούν με τον πιο σαφή τρόπο ώστε ν' αποτελέσουν ένα ένδιαφέρον ιστορικό ανάγνωσμα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ στους βυζαντινούς χρόνους δεν ήταν από κοινωνική άποψη σε καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι ήταν στην αρχαία Ελλάδα. Παρ' όλες τις διδασκαλίες του άποστόλου Παύλου και των πρώτων πατέρων της έκκλησίας, στο Βυζάντιο, το «ωραίο φύλον», δεν είχε τα δικαιώματα και την κοινωνική θέση που είχαν οι άνδρες.

Γι' αυτό, όταν γενιόντανε κορίτσι, κακοφαίνονταν στον πατέρα όχι γιατί δεν θά δηλωνίετο της οικογενείας το όνομα όπως παραδεχονταν μερικοί βυζαντινολόγοι, αλλά γιατί το κορίτσι ήτανε βάρος. "Η προίκα από τη μία, που χρειαζόταν για την αποκατάστασι του κοριτσιού και η συνεχής παρακολούθησι και τα άσχημα μέτρα που έπρεπε να παρθούν για να προστατευθή από τη διαφθορά, έκαναν τον πατέρα να θεωρή δυστύχημα τη γέννησι κοριτσιού! Για τους λόγους αυτούς πια δία λέγονταν στο Βυζάντιο μόνο τ' άγόρια και όχι τ' κορίτσια.

Την άνατροφή του κοριτσιού την είχε η μητέρα, όπως και τώρα γίνεται στα χωριά. "Η μητέρα που έμενε στο γυναικωνίτη, είχε μαζί της το κορίτσι, του έλεγε παραμύθια όταν ήταν μικρό και το φοβέριζε λέγοντάς του, όταν άτακτούσε, πως υπάρχουν κακά πνεύματα που θά το τιμωρήσουν ή θά του κάνουν κακό αν δεν καθέται φρόνιμα. Το βράδυ πάλι, όταν το έβαζε να κοιμηθή το νανούριζε λέγοντάς του τραγούδια, κυρίως θρησκευτικού περιεχομένου.

Τα πιο συνηθισμένα παιχνίδια των κοριτσιών ήταν τα καλοαλλάκια τα πεντάθλο των αρχαίων και τα κορόκοσμις που λέγονταν και νύμφαι και κόρακι. Φτιάχνονταν από πηλό ή γύρο ή από κερί και ήταν πάνω-κάτω όπως και οι σημερινές κορόκες.

Τα άνωκορίτσια δεν πήγαιναν στο σχολείο. Τα κορίτσια της μέσης και της άνώτερης τάξεως μόνο τρία χρόνια διδάσκονταν γραφή και άνάγνωσι, και μάθαιναν την ιερή ιστορία, αθρηνητική και ώδική. Αυτό του είδους η μόρφωσι ήταν άρετή. Κατά τα άλλα έπρεπε να μάθι τις δουλειές του σπιτιού για να γίνη καλή νοικοκυρά.

Μόνον οι άρχοντες μόρφωναν τα κορίτσια τους, μα κι απ' αυτούς πολλοί θεωρούσαν τη μόρφωσι των κοριτσιών τους έπικίνδυνο πράγμα γιατί θά έπαιρνε το μισό τους άερα.

Σύμφωνα με τις άντιλήψεις που επικρατούσαν στο Βυζάντιο, τα κορίτσια έπρεπε να είναι σεμνά. Γι' αυτό δεν έπρεπε να γυάνουν έξω και να θάλεπουν τα άγόρια και οι άνδρες. Οι ίδιες άντιλήψεις επικρατούσαν και στην αρχαία Ελλάδα. "Ο γενικός λοιπόν κανόνας ήταν τα κορίτσια να μένουν κλεισμένα στους γυναικωνίτες—στους θαλάμους των, για να διατηρήσουν το έτης παρθενίας άνθος.

Τις άντιλήψεις αυτές που κληρονόμησαν οι Βυζαντινοί από τους αρχαίους Έλληνες και από τους Άνατολίτες, τις ένίσχυσαν πιο πολύ και οι κληρικοί που διδασκαν πως η γυναίκα πρέπει να είναι τύπος και υπογραμμός σεμνότητας και τα κορίτσια ως την ώρα του γάμου τους πρέπει να μη θά άγγίξη άνδρος χέρι και να μη τέση έπάνω τους μάτι, «του άρρενος το δλέμμα».

Κάποιος κληρικός, που φημιζόταν για την έγκράτειά και την άσιότητά του, όταν κλδαν ένοι προξενιτάδες στη βυζαντινή πρωτεύουσα για να βρούν έθασικήν νύμ-

φη και θέλησαν να ίδουν τα κορίτσια της άριστοκρατίας και της Αώλης, τους είπε: «"Ημείς ει και πτωχοί υπάρχομεν, άλλ' ούν τας θυγατέρας ήμών ουδέποτε έξήλθοσαν εκ του κουβουλκίου αυτών».

*

*Όσο περνούσαν τα χρόνια, από άντίδρασι κατά των νεωτεριζόντων Έσάυρων, οι άνώτεροι κληρικοί και θεολόγοι έγιναν πιο πολύ άσχηροι και έγκωμιάζαν τις ηττέρες εκείνες που άνέτρεφαν τα κορίτσια έτσι, ώστε να μένουν κλεισμένα στο γυναικωνίτη ως την ήμερα του γάμου τους. Ένας μάλιστα λόγιος που άνηκε και στα άνώτερα στρώματα, ο Κεκαυμένος, ακολουθώντας ίσως τις συμβουλές που έδινε ο Κλήμης στους πρωτοχριστιανικούς χρόνους, συνιστούσε στους πατέρες «τας θυγατέρας του ως καταβίους έχε έγκεκλεισμένας και άπρόοπτους, ίνα μη υπό άσπίδος δηχθής».

Είναι λοιπόν δεδαιωμένο ότι στο Βυζάντιο τα κορίτσια δεν θά έδλεπεν ο ήλιος και αν καμμιά φορά πήγαιναν συγγενείς τους στο γυναικωνίτη έπρεπε να σκυφτούν, να χαμηλώνουν τα βλέμματά τους, να κενκινίζουν από ντροπή γιατί άντίκρυαν άνδρες. Γι' αυτό, ήταν άπαγορευμένο οι άνδρες να μπαίνουν στο γυναικωνίτη. Μόνον ο πατέρας και τα άδέρφια είχαν το δικαίωμα. Μερικοί μάλιστα ήταν τόσο άσχηροι που άπαγόρευαν και στ' άδέρφια να μπαίνουν στο διαμέρισμα (θάλαμο) που έμεναν οι άδελφές τους. και μόνο ο πατέρας είχε αυτό το δικαίωμα, κι' αυτός όταν ήταν άνώγη.

Ενωσίται πως στους κληρικούς και καλογέρους έπιτρέπονταν γιατί έθεωρούντο όσιοι και άγιοι.

*

Μια που επικρατούσαν τέτοιες άντιλήψεις, ούσιαστικά είχε καταργηθή η φιλοξενία. Οι ένοι έπρεπε να πάνε στους ξεώνες να μένουν κι' όταν ακόμα ήταν γνωστοί σε μια οικογένεια. "Αν τους καλούσαν στα σπίτια τους να φάνε και να κοιμηθούν, θάβλεπαν τα κορίτσια και τις γυναίκες και αυτό ήταν σκάνδαλο!

"Αν καμμιά φορά ήταν άνάγκη ένας άνδρας να μιλήση με ξένη γυναίκα, έπρεπε να σκύβη και να μη την κυττάει στα μάτια. "Αλλιώς ήταν θανάσιμο άμάρτημα και για τον άνδρα και για τη γυναίκα.

*

"Η Βυζαντινή κόρη δεν είχε έλευθερία στην έκλογή του συζύγου της. Αυτό ήτανε δουλειά του πατέρα της. Έκείνος θά κανόνιζε ποιόν θά έπαιρνε. Αυτής δεν της έπεφτε λόγος. Κλεισμένη στο σπίτι, περίμενε την άπόφασι του κηδεμόνα της με λαχτάρα αλλά και φόβο. Δεν τόλμούσε ν' άντιτείνη στην έκλογή του πατέρα της, όχι μόνο γιατί ο νόμος και οι κοινωνικές συνθήκες ήταν τέτοιες ώστε να του παρέχουν αυτό το δικαίωμα, αλλά η ήλικία που παντρεύονταν ήταν τέτοια που δεν θά της έπείπρε να έχη γνώμη. Και πραγματικά. Τι γνώμη μπορούσε να έχη ένα κορίτσακι μόλις 12 ετών; Γιατί οι γάμοι στο Βυζάντιο γίνονταν τις περισσότερες φορές όταν το κορίτσι είχε συμπληρώσει το δωδέκατο έτος και το άγόρι τα 14. Σ' αυτή την ήλικία το ζευγάρι έθεωρείτο ώριμο και ο γάμος νόμιμος.

Όμως οι άντιλήψεις αυτές, που όπως είπαμε τις καλλιέργησαν οι θεολόγοι και οι κληρικοί, βρίσκονταν σε μεγάλη άντίθεσι με όσα έδίδαν ο Άπόστολος Παύλος.

Όπως έερωμε, ο θεμελιωτής του Χριστιανισμού στη μεσογειακή περιοχή διδάξε την ισότητα των δυο φύλων κι' ακόμα, όπως είναι δεδαιωμένο από τις Έπιστολές του, ο ίδιος όχι μόνο συζητούσε έλευθερα όπου πήγαινε με γυναίκες και κορίτσια και στις διαλέξεις του παρευρίσκονταν χωρίς καμμιά διάκρισι άντρες, κορίτσια και γυναίκες, αλλά πολλές φορές στις περιόδους συνοδευόσαν άπ' αυτούς και γυναίκες.

Ακόμα και ο Ναζαρέας, έκτος από τους δώδεκα μαθητές του, είχε μαζί του πολλές γυναίκες και από τα Ευαγγέλια μάθαίνουμε πως η Μαγδαληνή και η Μάρθα τον ακολουθούσαν παντού και παρευρέθηκαν και στον τόπο του μαρτυρίου του. Είναι λοιπόν όπολота δεδαιωμένο από τα ιερά κείμενα ότι ο Έησους κατάρνησε το γυναικωνίτη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΟΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ

● Οι νεαρές Βιρμανέζες, όταν είναι χτενισμένες, νομίζει κανείς πως φορούν στο κεφάλι τους ένα ψηλό καπέλο, απ' όπου κρέμεται μια μεγάλη αλόγουρα! "Αλλοτε, όλες οι γυναίκες της Βιρμανίας χτενίζονταν έτσι. Σήμερα όμως μόνον οι πιο ήλικιωμένες εξακολουθούν να κάνουν έτσι τα μαλλιά τους ενώ οι νεώτερες χτενίζονται έτσι μόνο στις γιορτές. Γιατί η άλήθεια είναι πως το χτένισμα αυτό χρειάζεται πολλή ώρα και υπομονή.

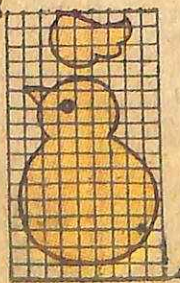
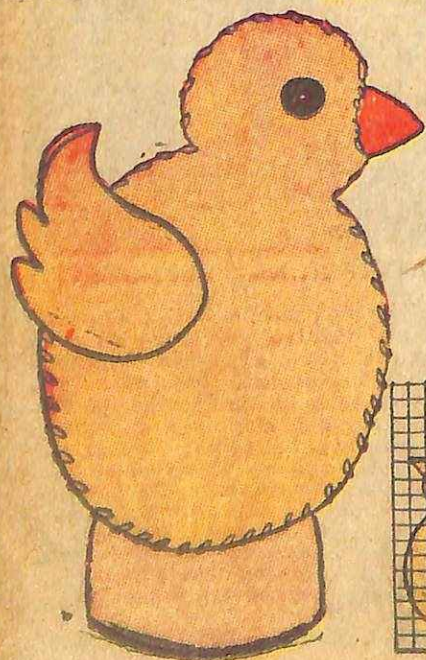
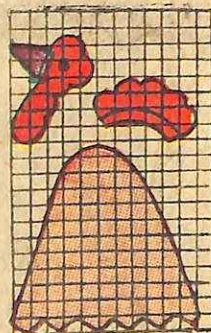
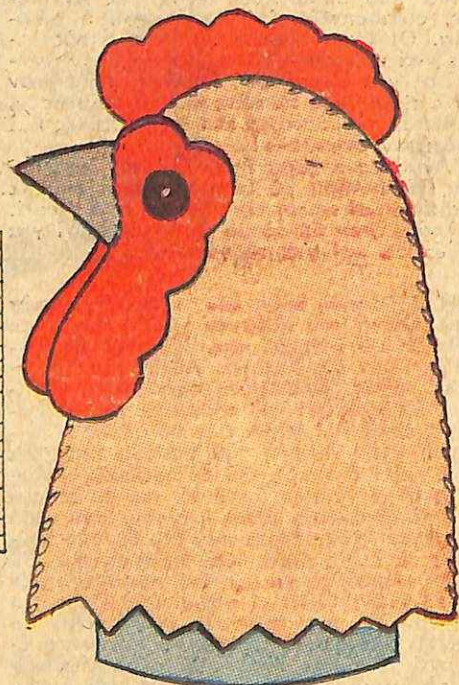
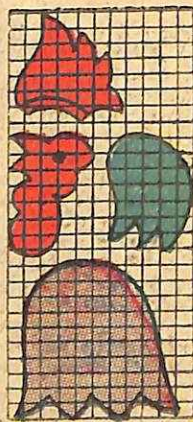
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟ

● Η νεαρή αυτή κοπέλα που πρόκειται σε λίγο να δώση το αίμα της σε μια «Τράπεζα Αίματος» της Φιλαδέλφειας, δοκιμάζει για πρώτη φορά το νέο ηλεκτρονικό θερμόμετρο, που είναι δυο φορές πιο ακριβές και... έξηνα φορές πιο γρήγορο από το υδραργυρικό θερμόμετρο! Χρειάζονται 4½ δευτερόλεπτα, από τη στιγμή που ο θερμόμετρούμενος θά βάλι το θερμόμετρο στο στόμα του, ως ότου η ηλεκτρονική βελόνη του πίνακος να δείξη την πραγματική θερμοκρασία.

ΤΑ ΑΥΓΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΩΡΑΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΜΕΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙ ΣΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙ

● Το Πάσχα είναι η εποχή των αυγών, των κόκκινων και των ασπρών αυγών. Γιατί, την εποχή αυτή που οι κότες αρχίζουν να γεννούν τακτικά, το φρέσκο αυγό αποτελεί μία πολύτιμη τροφή για κάθε οικογένεια. Σας δίνουμε εδώ μερικές χαριτωμένες ιδέες για να εμφανίσετε στο πασχαλινό τραπέζι σας ωραία διακοσμημένα αυγά. Στις σελίδες 48 και 61 βρίσκετε κι' άλλους ωραίους τρόπους διακοσμήσεως των αυγών.

τους. Αυτή η πλευρά θα χωθεί ανάμεσα στις δυο πλευρικές όψεις του καλύμματος και θα ραφθῇ. Ἐνώστε τὰ δυο ὅμοια πλευρικά κομμάτια με μιὰ ξώραφη βελονιά, με χρωματιστὸς κύκλους ἀπὸ φετρίνα σὲ ἀντίθετο χρῶμα, καὶ στερεώστε τὰ στὸ κέντρον με μιὰ βελονιά ἢ μιὰ γυαλιστερὴ χάντρα. Ὅπως θὰ δῆτε ἡ ἐκτέλεσις εἶναι πολὺ εὐκόλη.

Τὸ Πάσχα εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μὲν ἀπὸ τὶς ὡραιότερες γιορτὲς τῆς χριστιανικῆς, γιὰ αὐτὴν πάλιν, μὲ τὸ ξαναγέννημα τῆς φύσεως. Αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ὅλα εἶναι γεμάτα καὶ χαρούμενα. Πράσινες θάλασσες ἀπὸ στάχυα κυματίζουν στ' ἀνάλαφρο ἀεράκι. Καινούργια φύλλα ἀρχίζουν νὰ σκεπάζουν τὰ γυμνά κλαδιά τῶν δέντρων. Στὰ βουνά, τὰ ἔλατα ἔχουν ἀνοιχτοπράσινες πινελιές. Τὰ περὶ βόλεια εἶναι γεμάτα λουλούδια. Ὁ οὐρανὸς εἶναι καταγάλανος. Εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς λουλουδιώδους φύσεως!... Μὰ τὸ Πάσχα δὲν εἶναι μονάχα μιὰ ἀπ' τὶς ὡραιότερες γιορτὲς. Εἶναι κι' ἀπὸ τὶς πιὸ παλιές. Ἡ λέξις «Πάσχα» προέρχεται ἀπὸ τὸ ἑβραϊκὸ «πεσάχ». Πραγματικὰ, ἡ γιορτὴ αὕτη, δέκα αἰῶνες πρὶν γίνῃ χριστιανικὴ, ἦταν γιορτὴ ἑβραϊκὴ καὶ σήμερὰ ἀκόμα τὴν τιμῶν χιλιάδες Ἰσραηλῖτες σ' ὅλον τὸν κόσμον, σύμφωνα με τὰ παλὰ τους ἔθιμα. Γιορτάζουν στὶς 14 τοῦ μηνὸς Νιζάν. Ἐκεῖνη τὴ νύχτ' ὁ ἄγγελος Ὑαχφέ, ποὺ ἀναγγέλλει ἀπὸ τὸ Θεὸ στὸ Μωϋσῆ, πέρασε πάνω ἀπὸ τὰ σπίτια τῆς Αἰγύπτου καὶ σκόρπισε τὸ θάνατον σ' ὅλα τὰ νεογέννητα τῶν Αἰγυπτίων γιὰ τὸν λαὸν αὐτὸς κρατοῦσε τοὺς Ἑβραίους σκλαβωμένους. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἶχανε βάλεν σπυῖδι στὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν τους με σίαια ἀπὸ ἀρνὶ γιὰ νὰ μὴ κἀν λάθος ὁ ἄγγελος καὶ σκοτώσῃ καὶ τὰ δικά τους παιδιὰ. Ὅταν τελείωσε τὸ θανατικὸ, οἱ Ἑβραῖοι εὐχαρίστησαν τὸν Θεὸν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, πέρασαν τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσαν καὶ πῆγαν στὴν Παλαιστίνην.

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

Οἱ αἰῶνες ποὺ πέρασαν ἀπὸ τότε δὲν κατάρθωσαν νὰ σβύσουν τὴν ἀνάμνησιν τῶν συνθηκῶν αὐτῆς τῆς ἀπελευθερώσεως. Καὶ κάθε χρόνο οἱ Ἑβραῖοι μαζεύονται καὶ τρῶνε τὸ ἀρνὶ ποὺ συμβολίζει τὸ θανατικὸ στὸ ὅποιο χρωστᾶνε τὴν ἐλευθερίαν τους, καὶ πικρὰ χόρτα — σύμβολο τῆς σκλαβιάς τους, καθὼς καὶ ψωμὶ ἀζύμωτο (τὰ ἀζύμα) γιὰ τὸ φεύγοντας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, εἶχανε ψῆσει τὸ ψωμὶ τους χωρὶς νὰ τὸ ζυμώσουν γιὰ νὰ μὴ χάσουν καιρὸ.

Στὴν ἀρχαίᾳ τοῦ μορφῇ διακρίνονταν σὲ «Πάσχα Σταυρώσιμον» καὶ «Πάσχα Ἀναστάσιμον» καὶ ἀντιστοιχοῦσε μετὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα καὶ τῆς Διακαινησίμου καὶ ἦταν πολὺ λιτὸ. Πολὺ ἀργότερα μετὰ πολὺς γιορτὲς, στὶς ὁποῖες εἶδεν ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα ἡ συμμετοχὴ τῆς Βυζαντινῆς Αὐλῆς, μοναδικὴ σὲ τέτοιες περιστάσεις.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία μετέβαλε κατὰ τὴν τὸ Πάσχα σὲ μιὰ γιορτὴ Ἀγάπης. Ἐνῶ στοὺς Ἑβραίους ἦταν ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐκδικήσεως τοῦ ἀγγέλου Ὑαχφέ, στοὺς χριστιανούς ἐγένετο ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶχεν ἔλθει στὴ Γῆ γιὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ στὸν κόσμον ἕνα καθεστὼς ἀγάπης καὶ εἰρήνης.

Μερικοὶ λένε ὅτι τὸ Πάσχα τρῶνε αὐγὰ γιὰ νὰ τονώσουμε ἑπειτα ἀπὸ τὴ νηστεία τῶν 40 ἡμερῶν. Καὶ γιὰ νὰ δώσουμε ἕνα χαρούμενο τόνο — σύμφωνα ἐξάλλου μετὰ τὴν καινούργια ὁμὴ τῆς φύσεως — τὰ δάφουμε κόκκινα.

Δὲν ἀποκλείεται ὅμως τὰ κόκκινα αὐγὰ νὰ εἶναι κανένα ὑπόλειμμα τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, γιὰ καὶ τότε γιορτάζονταν ἡ Ἀνοιξὶ με θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ πανηγύρια.

ΟΙ ΑΥΓΟΖΥΤΙΔΕΣ

Σ' ἕνα ὄνομα καὶ μὴ... χωρὶς τῆς Τριπτόλεως, οἱ κάτοικοι, γνωστοὶ μετὰ τὸ παρονομαστὴ «Ἀβουζυτίδες», προκειμένου ν' ἀγοράσουν αὐγὰ, ἔχουν ἕνα στεφάνι ἐξυλινὸ καὶ δοκιμάζουν πρῶτα τὸ αὐγὸ νὰ δούν ἂν περνᾷ μέσα. Ἄμα περνᾷ θὰ πῇ ὅτι εἶναι μικρὸ. Ἀγοράζουν μόνον ἐκεῖνα ποὺ «σκαλάνουν» γιὰτὶ εἶναι μεγάλα,

Οἱ χωρικοὶ τὸ ἔστρωσαν παρὰ τὰς πλατάνους

(Εἰκονογρ.: Ἀλ. Κοντόπουλου)

Ἑξοχικὴ Λαμπρὴ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΚΑΛΑ τὸ ἔλεγε ὁ μπαρ-μπα-Μηλῆς, ὅτι τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκινδύνευον νὰ μείνουν οἱ ἄνθρωποι οἱ χριστιανοί, οἱ ἑωμεριταῖς, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἀλειτούρητοι. Καὶ οὐδέποτε πόρροισις ἔβγαζε τόσον ἐγγὺς νὰ πληρωθῇ, ὅσον αὐτὴ διὰ τὸ ἐκινδύνευον νὰ ἐπαληθεύσῃ, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ Θεὸς ἔδωκε καλὴν φάτιμην εἰς τοὺς ἀνοήτους καὶ οἱ πτωχοὶ χωρικοί, οἱ γεωργοποῖμένες τοῦ μέρους ἐκείνου, ἡ ζωήθησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκούσωσι τὸν καλὸν λόγον, καὶ νὰ ἀγάψωσι καὶ αὐτοὶ τὸ κόκκινον αὐγόν.

Ὅλα αὐτὰ, διότι τὸ μὲν ταχυπλῆον, αὐτὸ τὸ προκομμένον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ δὴθεν τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἀτυχῶν νησῶν καὶ τῆς ἀπέναντι ἀξένου ἀχτῆς, σχεδὸν τακτικῶς διὰ τοῦ ἔτους, ἦτο κατὰ τὰς δύο ἀλαζομαγίας, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸ εἶρος, βυθίζετο καὶ συνήθως χάνετο αὐτάνδρον· εἴτα γίνεται νέα δημοπρασία, καὶ εὐρίσκειται τολμητὴς τις πτωχὸς κυβερνήτης, ὁστις δὲν φοβροῦνται ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ προκατόχου του, ἀναλαμβάνων ἐκάστοτε τὸ ζινδανδέστατον ἔργον· καὶ τὴν πρῶτην ταύτην, τὸ ταχυπλῆον, λήγοντος τοῦ Μαρτίου, τοῦ ἀποχωρητισμοῦ τοῦ χειμῶνος γενομένου, εἶχε βυθισθῇ ὁ δευ-

τέρτος, ὁ ἐφημέριος αὐτοῦ καὶ ἡγουμένος καὶ μόνος ἀδελφὸς τοῦ μοναχοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, ἔχων κατ' ἐννοίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὸ ἄξιωμα τοῦ ἑσέχου καὶ τοῦ πνευματικοῦ τῶν ἀπέναντι χωριῶν, καίτοι γέρον ἦδη, ἔπλεε τετραεὶς τοῦ ἔτους, ἦτο κατὰ πάσαν τεσσαρακοστήν, εἰς τὰς ἀντικεῖν ἐκτινόμενας ἀχτὰς, ὅπως ἐξομολογήσῃ καὶ καταστήσῃ πνευματικῶς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους δουλοπαροικούς, τοὺς «κουκουβίνους ἢ κουκουσιγίτας», ὅπως τοὺς ἀνοήτους, σπυῖδον, κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, νὰ ἐπιστρέψῃ ἐγκαιρῶς εἰς τὴν ἡμερὴν του, ὅπως ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα. Ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὸ ταχυπλῆον εἶχε βυθισθῇ, ὅς εἰπομεν, ἡ συγκοινωνία ἐκοπῇ ἐπὶ τινος ἡμέρας, καὶ οὕτως ὁ μπαρ-μπα-Μηλῆς εὗρεται ἀκούσας ὅτι ἡναγχαζομένη νὰ ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα πέραν τῆς πολυκιμάντου καὶ δορεσιολήτου θάλασσης, τὸ δὲ μικρὸν πλοῖον του, οἱ γείτονες τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, οἱ χωρικοὶ τῶν Κα-

λυβίων, ἐκινδύνευον νὰ μείνουν ἀλειτούρητοι.

Τινες εἶπον γνῶμην νὰ παραλάβωσι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα τῶν καὶ νὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν πολὺν, ὅπως ἀκούσωσι τὴν Ἀνάστασιν καὶ λειτουργήσῃν ἄλλ' ὁ μπαρ-μπα-Μηλῆς, ὅστις ἔκρινεν τὸν προσόν εἰς τὰ Καλύβια, καὶ ἡθελε νὰ ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα ὅπως αὐτὸς ἐνόησε, ὁ Φαρισητὴς, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ ἐκθέσῃ τὴν γυναῖκα του εἰς τὰ ὄμματα τοῦ πληθους, καὶ ὁ μπαρ-μπα-Μηλῆς, ὅστις ἔκρινεν ὅτι «τὰ ἡγεῖον ἀπ' ἐξῆς ὅλα τὰ γράμματα τῆς Διαπολεως, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ τίποτε κατὰ μέσον» καὶ ἐπέθυσε νὰ πάλῃ τὸ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε» — οἱ τρεῖς οὗτοι ἐπέμειναν, καὶ πολλοὶ ἡσπασθῆσαν τὴν γνώμην των, ὅτι ἐπορεύετο πᾶν τὸ πλοῖον νὰ πείσωσιν ἕνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἐφημερίων ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ Καλύβια νὰ τοὺς λειτουργήσῃ.

Ὁ καταλλήλότερος δὲ κατὰ τὴν γνώμην πάντων, ἱερεὺς τῆς πόλεως ἦτο ὁ παπὰ-Κυριάκος, ὅστις δὲν ἦτο ἄλλο μὲν γάλο τῆς πόλεως, εἶχε μάλιστα καὶ συγγένειαν μετὰ τινος τῶν ἐξομειτῶν καὶ τοὺς καταδέχετο. Ἡ τὸν ὄλγων τῶν, καθὼς ἐλθὼν, δὲν ἔστρεψε προλήψεις. Ἦχοντο μάλιστα, ἐδῶ-ἐκεῖ, ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος εἶχε καὶ τὴν συνήθειαν ἐν' ἀποσπῇ τὰ παιδιὰ εἰς τοὺς κόλπους των μητέρων, τῶν ἐνοριτιστῶν των. Ἀλλὰ τούτῳ τὸ ἔλεγον οἱ ἀστέιοι ἢ οἱ φθονεροί, καὶ μόνον οἱ ἀνοήτοι τὸ ἐπίστευον. Ὁ ἐφημέριος οὗτος, ὅς οἱ πλείστοι τοῦ γνησίου ἑλληνικοῦ κληροῦ, πλὴν μικροῦ ἐλευθεριασμοῦ, ἦτο κατὰ τὰ ἄλλα ἀμεμπτος.

Τούτῳ γὰρ, ἀληθεῖς ἄλλ' οἱ ἐγγαμοὶ ἱερεῖς πενομένοι καὶ δυσπραγοῦντες, ἐπιτακτικὴν ἐχόντες ἀνάγκην νὰ θρέψωσι τὰ τέκνα των, παρῶνται ὡς πλεονέκται, καὶ καταπνέουσι νὰ μὴ τρέψωσι πλέον ἐπιτακτικὴν οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς συλλειτουργοὺς των. Τούτῳ ἐπῆλθε καὶ ὁ παπὰ-Κυριάκος, ὅστις ἐπέθυσε νὰ πάλῃ τὸ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε» — οἱ τρεῖς οὗτοι ἐπέμειναν, καὶ πολλοὶ ἡσπασθῆσαν τὴν γνώμην των, ὅτι ἐπορεύετο πᾶν τὸ πλοῖον νὰ πείσωσιν ἕνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἐφημερίων ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ Καλύβια νὰ τοὺς λειτουργήσῃ.

Ὁ καταλλήλότερος δὲ κατὰ τὴν γνώμην πάντων, ἱερεὺς τῆς πόλεως ἦτο ὁ παπὰ-Κυριάκος, ὅστις δὲν ἦτο ἄλλο μὲν γάλο τῆς πόλεως, εἶχε μάλιστα καὶ συγγένειαν μετὰ τινος τῶν ἐξομειτῶν καὶ τοὺς καταδέχετο. Ἡ τὸν ὄλγων τῶν, καθὼς ἐλθὼν, δὲν ἔστρεψε προλήψεις. Ἦχοντο μάλιστα, ἐδῶ-ἐκεῖ, ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος εἶχε καὶ τὴν συνήθειαν ἐν' ἀποσπῇ τὰ παιδιὰ εἰς τοὺς κόλπους των μητέρων, τῶν ἐνοριτιστῶν των. Ἀλλὰ τούτῳ τὸ ἔλεγον οἱ ἀστέιοι ἢ οἱ φθονεροί, καὶ μόνον οἱ ἀνοήτοι τὸ ἐπίστευον. Ὁ ἐφημέριος οὗτος, ὅς οἱ πλείστοι τοῦ γνησίου ἑλληνικοῦ κληροῦ, πλὴν μικροῦ ἐλευθεριασμοῦ, ἦτο κατὰ τὰ ἄλλα ἀμεμπτος.

συνεφημερίος του, τον παρεκ-
λινε να υπάγῃ, εἰπὼν ὅτι κα-
λὸν ἦτο γὰρ μὴ χάσῃσι καὶ τὸ
εἰσόδημα τῶν Καλυθῶν, αἰ-
γιότομος ὅτι τὰ τέκνα τοῦ
ἐνοριακοῦ ἐσοῦσα καὶ τὰς ἐ-
ξοχικὰς παροικίας, ἀμφότερα
ἐξ Ἰσού θὰ τὰ ἐμφορῶντο.

Τοῦτο δὲν ἔπεισε τὸν πατῆ-
ρα Κυριάκου, τὸν ἐνέπνευσε μάλι-
στα πλείονας ὑποψίας· ἀλλ' ὅτε
ἠρώτησε τὴν γνώμην τοῦ συλ-
λειτουροῦ τοῦ, ἦτο ἤδη κατὰ
τὰ ἐγγεὰ δέματα ἀποφασισμέ-
νος νὰ υπάγῃ· ἔπειτα ὑπερέβη-
σε τὸν νόον τοῦ Ζαχάρου, μω-
φάζοντα καὶ μεμψιμοιροῦντα,
νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἐνοριακῇ
ναφ κατὰσκοπος εἰς τὸν ἱερὸν
βῆμα, νὰ παραλάβῃ τὸ μερίδιον
τῶν προσφορῶν καὶ συλλει-
τουργικῶν, καὶ μόνον μετὰ τὴν
ἀπολύειν τῆς λειτουργίας, ὅτε
θὰ ἀνέτελλεν ἡδὴ ἡ ἡμέρα, ν'
ἀνέλθῃ εἰς τὰ Καλύθια παρ'
αὐτοῦ.

Ἡ ποῦλια ἦτο ἡδὴ ψηλά,
κίεσσαρες ὄσας νὰ φέξη, καὶ
ὁ πατριάρχης· Ἀναγνώστης, ἀ-
φοῦ ἐξέπληξε τὸν ἱερέα, κατὰ-
σκευάσας πρῶτον σημαντὸν
ἐν στερεοῦ ξύλου καρνάς καὶ
πλήκτρον, περιήρχετο τὰ Κα-
λύθια θορυβῶδως κοροῦν ὅπως
ἐξεγείρῃ τοὺς χωρικοὺς.

Βισήλθον εἰς τὰ μικρὸν ἐ-
κκολλησιὸν τοῦ Ἁγίου Δημη-
τρίου. Εἰς μετὰ τὸν ἄλλον προ-
σηγοροῦντο οἱ χωρικοὶ μετὰ τὰς
χωρικάς τὸν καὶ μετὰ τὰ καλά
τὸν ἐνδύματα.

Ὁ ἱερεὺς ἔβαλεν εὐλογητόν.
Ὁ πατριάρχης· Ἀναγνώστης ἤρ-
χισε νὰ τὰ λέγῃ ὅλα ἀπ' ἐξω,
τὴν προκαταρκτικὴν προσευχὴν
καὶ τὸν Κανόνα, τὸ «Κίματι
θαλάσσης».

Ὁ πατῆρ Κυριάκος προσέκλ-
υνεν εἰς τὰ θημιόθρια πάλιν
τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς».

Ἦναψαν τὰς λαμπάδας καὶ
ἐξήλθον ὅλοι εἰς τὸ ὑπαίθριον
ν' ἀκούσῃσι τὴν Ἀνάστασιν.
Γλυκεῖαν καὶ κατανικτικὴν Ἀ-
νάστασιν ἐν μέσῳ τῶν ἀνθοῦν-
των δένδρων, ὑπὸ ἐλαφροῦς αὐ-
ρας αἰωμένων εὐωδῶν θάμνων
καὶ τῶν λευκῶν ἀνθῶν τῆς ἀ-
γοσιμελίας.

Ψάλλοντες τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
νέστη, εἰσῆλθον πάντες εἰς τὸν
ναόν. Θὰ ἦσαν τὸ πολὺ ἑβδο-
μήκοντα ἄνθρωποι, ἄνδρες, γυ-
ναῖκες καὶ παῖδες.

Ὁ πατριάρχης Ἀναγνώστης ἤρ-
χισε νὰ ψάλλῃ τὸν Κανόνα τοῦ
Πάσχα, ὁ δὲ ἱερεὺς ἀμα ἀν-
τιψάλλον αὐτῷ ἐξ ἀνάγκης, ἀ-
πὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος, ἡτοιμά-
ζετο «νὰ πάσῃ καὶ ὁρῶν» καὶ, ἀ-
φοῦ τελέσῃ τὸν ἀσπασμόν, νὰ
ἐμῆλθῃ εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐξέστη
εἰσῆλθῃ ἡ μάλλον εἰσώρησεν
εἰς τὸ ναῖδιον, ἀκολουθούμε-
νος ὑπὸ δύο ἄλλων ὑπηκόων
τοῦ, διωδεκαετῆς παις, ὑψηλὸς
ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τοῦ, ἀσ-
θαλαῖνον καὶ ἐν ἐξέσει. Ἦτο
ὁ Ζαχάριος, ὁ υἱὸς τοῦ πατῆρ Κυ-
ριάκου.

Εἰσέβαλε πνευστιῶν εἰς τὸ
ἱερὸν βῆμα καὶ ἤρχισε νὰ ψαλ-
λῇ πρὸς τὸν ἱερέα. Ἡ φωνὴ
τοῦ ἤκούετο ἀπὸ τοῦ χοροῦ,
ἀλλ' αἱ λέξεις δὲν διεκρίνοντο.

Ἰδοὺ τί ἔλεγον ἐν τούτοις:

— Πατῆρ, πατῆρ!... ἐκάλουν
συνήθως πατῆρ τὸν πατέρα
τον).

— Πατῆρ, πατῆρ!... ὁ πατῆρ
Σποντιλάς... ἀπ' τὴν ἐξώπορ-
τα... τῆς λειτουργίας... ἀπ' τ'
ἀβήμα ἡ πεθερὰ του... καὶ ἡ
παπαδιά... κουβαλοῦν... ἀπ' τὴν

δξώπορτα... τῆς λειτουργίας...
τοὺς εἶδα... ἀπ' τὴν δξώπορτα...
τῆς λειτουργίας... ἀπ' τ'
ἀβήμα... καὶ ἡ πεθερὰ του... καὶ ἡ
παπαδιά.

Μόνος ὁ πατῆρ Κυριάκος ἦ-
το ἱκανὸς νὰ θάλῃ νόημα ἀ-
πὸ τὰ ἀσυνάρτητα ταῦτα καὶ
ἀσθηματικὰ λόγια τοῦ υἱοῦ
τοῦ, ἰδοὺ δὲ πῶς ἐξήγησε τὰ
λεγόμενα: «Ὁ πατῆρ Θεοδώ-
ς ὁ Σποντιλάς, ὁ σύντροφός του
εἰς τὴν ἐνορίαν, ἐκλεπτε τὰς
προσφορὰς μεταδίδων αὐτάς
διὰ τῆς ἐξωθύρας τοῦ ἱεροῦ
βήματος εἰς χεῖρας τῆς συζύ-
γου καὶ τῆς πεθερᾶς του».

Ἰσως τὸ πρῶτον δὲν θὰ ἦ-
το τὸσον ἀληθές ὅσον ὁ Ζαχά-
ριος ἤθελε νὰ τὸ παραστήσῃ. Διὰ
τοῦτο, ἀγαθὸν ὡς ὅλοι οἱ νέοι
τὴν ἐξοχὴν καὶ τὴν διασκεδά-
σιν, μετὰ δυσκολίας εἶχεν ὑπα-
κούσει εἰς τὸ πατριάρχον κλέυ-
σμα ὅπως μείνῃ εἰς τὴν πόλιν,
καὶ ἀφορμὴν θὰ εἴχῃ διὰ νὰ
τὸ στρίψῃ καὶ μεταβῇ εἰς τὴν
νυκτερινὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰ
Καλύθια, ἀποδὸν μάλιστα ἐνδύ-
λως εὐδοκίαν συνοδοιπόρους ὁ-
μήλικας.

Ἀλλ' ὁ πατῆρ Κυριάκος δὲν
ἐσυλλογίσθη τίποτε. Ἐξήφθη
ἀμέσως, ἠγανάκτησε, δὲν ἐζω-
τήθη. Ἦμωστεν. Ἀντὶ δὲ νὰ
καταπρὸς σφοδρὸν ὀπίσσω κα-
τὰ τῆς παρεῖας τοῦ υἱοῦ τοῦ
καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡσυχος
τὸ καθήκον του... ἀπέβαλεν εὐ-
θὺς τὸ ἐπιτραχήλιον, ἐξεδύθη
τὸ φαλόνιον, καὶ διασχίσας
τὸν ναὸν ἐξῆλθεν, ἀποφεύγων
τὸ βλέμμα τῆς προσκυτῆρας
τοῦ, ἥτις τὸν ἐβλεπεν ἔντρο-
μος.

Ἀλλ' ὁ πατριάρχης κα-
τὰ τὸν ὅρον ἐκ τῶν κινήμα-
των τούτων καὶ ἐξῆλθε κατοῖον
τον.

Εἰς πεντήκοντα δὲ ἡμιτάτων
ἀποστάσεων ἀπὸ τοῦ ναοῦ, μετα-
ξὺ τοῖων δένδρων καὶ δύο φοα-
κίων, ὁ ἐπόμενος διάλογος συν-
ῆλθε:

— Πατῆρ, πατῆρ, ποῦ πᾶς;
— Θάρθῃ, βλοσυρῶς, τῶρα
ἀμέσως πίσω.

Δὲν εἰξενερε τί νὰ εἴπῃ. Ἀλ-
λὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εἶχεν
ἀποφασίσει νὰ κατεβῇ εἰς τὴν
πόλιν, νὰ ζητήσῃ λόγον διὰ τὴν
κλοπὴν ἀπὸ τὸν συνεφημερίον
τον. Εἰς τὸ βέβαιον δὲ τῆς συν-
ειδήσεώς του ἔλεγεν ὅτι εἶχε

καὶ τὸν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τῆς
ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ τελέσῃ
τὴν λειτουργίαν.

— Ποῦ πᾶς; ἐλέμενεν ὁ
πατριάρχης-Μηλίας.

— Ἀς διαβάξῃ ὁ πατριάρχης·
Ἀναγνώστης τὰς Παράξεις τῶν
Ἀποστόλων καὶ ἔφθασα.

Ἐλπίσθονε ὅτι ὁ πατριάρχης·
Ἀναγνώστης δὲν ἠδύνατο ν'
ἀναγνώσῃ ἄλλα, ἢ ὅσα ἀπὸ
στήθους ἐγνώριζεν.

Ἀφῆνω καὶ τὴν παπαδιά
μου ἐδῶ, βλοσυρῶς, ἐπανελά-
θεν ὁ πατῆρ Κυριάκος, ἀμυχα-
λὼν τί νὰ εἴπῃ. Σὰς ἀφῆνω
τὴν παπαδιά μου!

Καὶ λέγων ἔστρεψεν.
Ὁ πατριάρχης-Μηλίας ἐπανελά-
θε κατὰ τῆς ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

— Καλὰ τὸ ἔλεγα ἐγώ, ἐψυ-
θύρισε.
Μεγίστη ἀπορία ἐπεκοῦρε ἐν
τῇ παρεκκλησίᾳ. Οἱ χωρικοὶ ἐν-
κύτταλον ἐρωτηματικῶς ἀλλή-
λους. Ὑποψιστοὶ ἤκούοντο.

Αἱ γυναῖκες ἠρώτων τὴν πα-
παδιά νὰ εἴπῃ αὐταῖς τί τρέχεν
ἀλλ' αὕτη ἦτο ἡ ὀλιγώτερον
πάντων τῶν ἄλλων γνωρίζου-
σα.

Ἐν τούτοις ὁ ἱερεὺς ἔστρεψεν,
ἔστρεψεν. Ὁ ψυχρὸς ἀπὸ ἐδρό-
σιν ὀλίγον τὸ μετώπον του.

— Καὶ πῶς νὰ θάρθῃ ἐγώ
τόσα παπιά, ἔλεγεν, ὁκτώ, με-
ταξὺ τῶν παπιά, καὶ ἡ παπαδιά ἐν-
νῆα, καὶ ἐγὼ δεκά! Ὁ ἕνας νὰ
σὲ κλέψῃ ἀπ' ἐδῶ, καὶ ὁ ἄλ-
λος ἀπ' ἐκεῖ...

Πεντακόσια βήματα ἀπὸ τοῦ
ναοῦ ὁ δρόμος ἐκατηφόριζε,
καὶ κατὰ τὸν δρόμον εἰς ὥραν
κοιλιάδα. Εἰς νεοδύναμις εὐρί-
σκετο ἐπὶ τῆς κλίτης ἐκείνης,
παρὰ τὴν ὁδόν.

Ἀκούσας ὁ ἱερεὺς τὸν ἤδυν
μορμυρισμὸν τοῦ οὐρανοῦ, αἰσ-
θανθεὶς ἐπὶ τοῦ προσώπου του
τὴν δροσὴν, ἐλησμόνησε ὅτι εἶ-
χε νὰ λειτουργήσῃ (πῶς καὶ
ποῦ νὰ λειτουργήσῃ;) καὶ ἐκ-
νῆε νὰ πῇ ὕδωρ. Ἀλλὰ τὸ χει-
λὸς του δὲν εἶχε βραχὴ ἀκομή,
καὶ ἀφῆκε ἐνεθυμῆθῃ, ἀνένη-
ψεν.

— Ἐγὼ ἔχω νὰ λειτουργήσω
εἰτε, καὶ πῖνω νερόν...
Καὶ δὲν ἔπει.

Τότε ἦλθεν εἰς αἴσθησιν.
— Τί κάμνω ἐγώ, εἶπε, ποῦ
πάω;

Καὶ ποιήσας τὸ σημεῖον τοῦ
σταυροῦ:

— Ἡμαρτον, Κύριε, εἶπεν,

ἡμαρτον! μὴ μὲ συνερίσθῃς.

Ἐπανελάβε δὲ:

— Ἐάν ἐκεῖνος ἐκλεψῇ, ὁ
Θεὸς ἀς τὸν... συγχωρήσῃ... καὶ
ἐκεῖνος καὶ ἐμεῖ. Ἐγὼ πρέπει νὰ
καμῶ τὸ χρέος μου.

Ἡσθάνθη δακρυ βρέχον τὴν
παρειάν του.

— Ὁ Κύριε, εἶπεν ὁλοψύ-
χως, ἡμαρτον, ἡμαρτον! Σὺ
προεδόθης διὰ τὰς ἀμαρτίας
μας καὶ ἡμεῖς σὲ σταυρώνομεν
κάθε μέρα.

Καὶ ἐστράφη πρὸς τὸν ἀνῆ-
φορον ἀπεύθυνεν νὰ ἐπανελθῇ
εἰς τὸ παρεκκλήσιον, ὅπως λει-
τουργήσῃ.

— Καὶ ἤθελα νὰ πῶ καὶ νε-
ρό, εἶπε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ
λειτουργήσω. Ἀλλὰ πῶς νὰ
κάμω; Δὲν πρέπει νὰ μεταλά-
βω. Θὰ λειτουργήσω χωρὶς με-
τάληψιν, δὲν εἶμαι ἄξιος!...

«Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς αἰμέ-
λου γεννήματος!...». Ἐγὼ ἄ-
ξιος δὲν εἶμαι!

Καὶ ἐπεστρέψεν εἰς τὸν να-
όν, ὅπου μετ' ἀγαλλιάσεως οἱ
χωρικοὶ τὸν εἶδον.

Ἐτέλεσε τὴν ἱερὴν μυσταγο-
γίαν καὶ μετέδωκεν εἰς τοὺς
πιστοὺς, προντίσας νὰ καταλύ-
σῃ διὰ στόματος αὐτῶν ὅλον
τὸ ἅγιον πνεῦμα. Αὐτὸς δὲν
ἐκοινώνησεν, ἐπιφυλαττόμενος
νὰ τὸ εἴπῃ εἰς τὸν πνευματικόν
καὶ πρῶτον νὰ δεχθῇ τὸν κα-
νόν.

Προὶ τὴν μεσημβρίαν, μετὰ
τὴν Β' Ἀνάστασιν, οἱ χωρικοὶ
τὸ ἔστρεψαν ὑπὸ τὰς πλατά-
γους παρὰ τὴν δροσερὰν ἀπ-
γνῆν.

Ὡς τάπητας εἶχον τὴν χλόην
καὶ τὰ χαμολούλουδα, ὡς τρά-
πεζαν πετρίδας καὶ κλάδους
σχοίνων.

Ἡ δροσερὰ αἶθα ἐκίνει με-
τὰ τοῦ τοῦ κλῶνας τῶν δέν-
δρων καὶ ὁ Φαυμνίτης μετὰ τὴν
λῆραν τοῦ ἀντέδιδε φθογγὰς
λιγυρούς.

Ἡ ὥραία Ξανθή, ἡ σύζυγος
τοῦ Φαυμνίτου, ἐκάθητο μετα-
ξὺ τῆς μητρὸς τῆς Μελάχρας
καὶ τῆς θεῖας Κοατήρας, τῆς
πενθερᾶς τῆς, προντίσους νὰ
ἔχῃ ἐν μέσῳ τὰς παρεῖας κεκα-
λυμμένας μετὰ τὴν μανθίαν, καὶ
νὰ βλέπῃ μάλλον πρὸς τὸν κορ-
μὸν τῆς γιγαντιαίας πλατάνου,
ὅπως μὴ τὴν κυττάσῃ οἱ ἄν-
δρες καὶ ἡλεῖν ὁ σὺγγός τῆς.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς, τὸ Ἀθῶ, δε-
καπεντοῦτες κόρη ἁγίως, ἀ-
φροντις, ὥραία καὶ αὐτὴ, πο-
σάκις δὲν τὴν ἐπείραζε, λέγου-
σα:

— Ἀθῶ, τί τὸν ἤθελες, ἀθῶ;
Δὲν τὸν ἐλαίονα, νὰ μοῦ χαλ-
ῆνε τὸν ὄφρα μὲ τὰστρο...
Καλὺτερα νὰ γινόμεναι καλὸ
γορᾶ.

Τὸ βέβαιον ἦτο ὅτι ὁ Φα-
υμνίτης δὲν διέπρεπε οὐτ' ἐπὶ
καλλεῖ, οὐτ' ἐπὶ μεγέθει σώμα-
τος, ἀλλ' ἀνεπλήρου τὰς ἐλλεί-
ψεις ταύτας δι' εὐστροφίας σώ-
ματος καὶ πνεύματος, καὶ διὰ
φαιδρότητος καὶ εὐθυμίας.

Ὁ πατῆρ Κυριάκος, ἀρὸν
δρυνε τοῦ συμποσίου, ἔχων ἀπὸ
τὸν τὴν παπαδιά, βραχυ-
σωμον, στρουγγυλοπόσωπον, με-
λαχροίνην, ἀγαθότατην, ἥτις
ἐν ἀθωότητι ἐξεκόλατε σχε-
δὸν κατ' ἔτος ἐν παπαδόπου-
λον, χωρὶς νὰ τὴν μέλλῃ οὔτε
διὰ παλινοροδοτάνα, οὔτε διὰ
στεροβοτάνα, περὶ ἃ τυροβά-
ζουσι ἄλλαι γυναῖκες.

Δεξιόθεν τοῦ ἱεροῦ ἐκάθητο
ὁ πατριάρχης-Μηλίας, προσεστὴς
ἀμα καὶ πρῶτον θεορῶν τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 65.

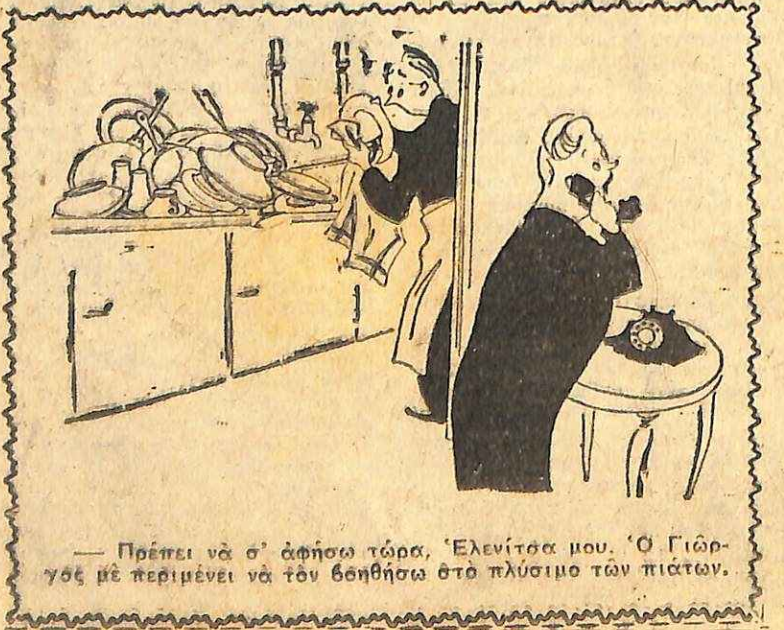

Η ΣΕΛΙΔΑ ΜΕΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ

1 Τὸ ἀμπιγέ αὐτὸ ἐμπριμέ φό-
ρεμα εἶναι μοντέλο τοῦ οἴκου
Μπαλμὲν καὶ ἔχει συμπλήρωμα
ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἐμπριμέ, φο-
δραρισμένο μετὰ μονόχρωμο ὕ-
φασμα στὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς τό-
νους τοῦ ἐμπριμέ. Τὸ ἴδιο χρώ-
μα γιὰ τὸ ντραπέ κορσελέ.
Μία ντραπέ χωριστὴ λουρίδα
ξεκινᾷ ἀπ' τὸν ἕνα ὄμο, περ-
ναίει μέσα ἀπὸ θηλεία τοῦ κορ-
σελέ καὶ στερεώνεται στὸν ἄλ-
λο ὄμο, δίνοντας πλοῦτο στὸ
μπούστο. Φούστα φαρδύα πού
γίνεται φαρδύτερη μετὰ δύο πλου-
σιώτατα πανὸ πού βγαίνουν
ἀπὸ θηλείας τοῦ κορσελέ.

2 Εὐκόλο ἀμπιγέ ἐμπριμέ φό-
ρεμα τοῦ Ζαν Ντεσέ. Ἡ φού-
στα ἔχει κυκλικά κομμάτια
στοὺς γοφούς, κάτω ἀπ' τὰ ὁ-
ποῖα σουρώνει τὸ ὕφασμα. Ἀ-
νάλογα κομμάτια κάτω ἀπ' τὸ
στήθος, ἐξασφαλίζουν τὸ «α-
νοιγισμὸ» τοῦ μπούστου πού το-
νίζεται ἀκόμα περισσότερο μετὰ
τὸν ὥραϊο μεγάλο γιᾶκα.

3 Τὸ ἀμπιγέ αὐτὸ μοντέλο ἀ-
πὸ ἐμπριμέ ταφτὰ τοῦ Μπεσόν,
γαρνίρεται στὸ πλάϊ μετὰ ἕνα
φουντωτὸ πανὸ ἀπὸ ὀργάνζα.
Ἐνὰ κομμάτι ὀργάνζα προβά-
λει καὶ μέσα ἀπὸ τὰ ντραπέ
τοῦ μπούστου. Ἡ Ζώνη δένει
φιόγκο στὸ πλάϊ πάνω ἀπ' τὸ
πανό. Ἐλαφρὸ πολὺ ἀσορτί.

— Πρέπει νὰ σ' ἀφήσω τώρα, Ἐλενίσσα μου. Ὁ Γιώρ-
γος μὲ περιμένει νὰ τὸν βοηθήσω στὸ πλύσιμο τῶν πιάτων.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο άθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

14^{ον}

— Είσαι ένας παλάνθρωπος! του είπε.

— Ανασήκωσε τους ώμους και την κύτταξε λοξά.
— Έχεις και μούτρα να μιλάς λοιπόν; Αυτό μάς έλειπε τώρα! Πρώτα πρώτα έρχεσαι σ' ένα σπίτι που με τὰ φερύματα σου ρεζιλίζεις. Ύστερα μάς ζητάς και εξηγήσεις! Απορώ μὰ τὸ Θεό πὼς τόλμησες! Εδὼ δὲν ἔχεις πιά καμμία θέσι! Αφοῦ δὲν θέλεις νὰ πᾶς στὸ σπίτι τοῦ ἀντρα σου γιατί δὲν πηγαίνεις στὴν γκαρσονιέρα τοῦ ἐραστή σου; Ἐκτὸς ἀν κ' αὐτὸς σ' ἐδίωξε...

Τὰ λόγια του τὴν πλήγωναν μὰ προσπάθησε νὰ συγκρατηθῇ. Τοῦ ἔριξε μονάχα μιά ματιά γεμάτη περιφρόνησι.

— Καταλαβαίνω τὴ στεναχώρια σου! του εἶπε. Θὰ χάσῃς τώρα τὸ χαρτζηλικὶ ἀπὸ τὸν Καρατζά... Ἐμαθα ἀρκετὰ πράγματα γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια σου. Μὰ γι' αὐτὰ θὰ μιλήσουμε μὴν ἄλλη φορά. Ποῦ εἶναι ἡ μητέρα;

— Ἐκείνος ἔγινε ξαφνικὰ χλωμός.

— Βούλωσε τὸ στόμα σου! τῆς εἶπε. Γιατί δὲν ξέρω... Δὲν ξέρω ποῦ μπορῶ νὰ φτάσω!...

— Ποῦ εἶναι ἡ μητέρα; ξαναρώτησε αὐτὴ χωρὶς νὰ προσέξῃ τὶς ἀπειλὲς του.

— Χμ! Ἐνδιαφέρεσαι τώρα καὶ γιὰ τὴν μητέρα; Μάθε λοιπὸν ὅτι πήρε κατὰκρηδα τὰ δὲσα σκάρωσες καὶ δὲν πρόκειται νὰ τὴν ξαναδῇς πιά... — Τί ἔτρεξε; ρώτησε μὲ κοντὴ ἀνάσα.

— Ἄν θέλῃς νὰ καμαρώσῃς τὸ ἔργο σου μπορεῖς νὰ πᾶς στὸν «Εὐαγγελισμό». Πήγαινε νὰ τὴ δῇς. Ψυχομαχαί. Τὴ νύχτα τῆς ἦρθε μιά ξαφνικὴ συμφορὴ καὶ τώρα χαροπαλεύει. Ἄς εἰσαι καλά· ποῦ πότες με φαρμάκι τὶς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς τῆς!...

Ἡ Ρένα ἔνοιωσε τὰ γόνατά της νὰ λυγάνουν.

— Εἶναι στὸ νοσοκομεῖο ἡ μητέρα;

— Ναί· εἶναι στὸ νοσοκομεῖο. Τὴν πήγαν τὰ δημεύματα...

— Ἡ μητέρα χαροπαλεύει καὶ σὺ... Μὰ πὼς εἶναι δυνατό; Τέτοια ἀποκτὴνωση!...

Ἡ Ρένα ἔνοιωσε τὰ γόνατά της νὰ λυγάνουν.

— Εἶναι στὸ νοσοκομεῖο ἡ μητέρα;

— Ναί· εἶναι στὸ νοσοκομεῖο. Τὴν πήγαν τὰ δημεύματα...

— Ἡ μητέρα χαροπαλεύει καὶ σὺ... Μὰ πὼς εἶναι δυνατό; Τέτοια ἀποκτὴνωση!...

Ἡ Ρένα ἔνοιωσε τὰ γόνατά της νὰ λυγάνουν.

— Εἶναι στὸ νοσοκομεῖο ἡ μητέρα;

— Ναί· εἶναι στὸ νοσοκομεῖο. Τὴν πήγαν τὰ δημεύματα...

— Ἡ μητέρα χαροπαλεύει καὶ σὺ... Μὰ πὼς εἶναι δυνατό; Τέτοια ἀποκτὴνωση!...

Ἡ Ρένα ἔνοιωσε τὰ γόνατά της νὰ λυγάνουν.

Μηνάς Ἀποστόλου γύρισε καὶ τὴν εἶδε. Τὸ βλέμμα του σκοτεινίσανε. Δὲν τὴν μίλησε.

— Πέθανε! εἶπε ὁ γιατρός.

Ἀφῆσε μιά σπαραχτικὴ κραυγὴ καὶ ρίχτηκε ἀπάνω στὸ ἄψυχο κορμὶ τῆς μητέρας τῆς. Τὸ πρόσωπό της εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ θανάτου. Τὰ μάτια της ἦταν μισάνοιχτα. Τῆς φάνηκε πὼς κινήθηκαν τὰ ματόκλαδά της. Νόμισε πὼς σάλεψαν τὰ ἄσπρα χεῖλιά της. Τὰ χέρια της χάρδισαν τὸ παγωμένο κορμὶ.

— Μητέρα μου! Μητερούλα μου! σπάρραξε.

Μὰ ἐκείνη δὲν τὴν ἀκούγε πιά... Τὴν τράβηξαν μὲ δυσκολία ἀπ' τὸ κρεβάτι τῆς νεκρῆς. Εἶχε γατζωθῇ ἀπάνω της κ' ἔκλαιγε καὶ δὲν ἤθελε μὲ κανέναν τρόπο νὰ τὴν ἀφήσῃ. Τὴν ἔδωσαν σχεδὸν λιποθύμη στὸ ἔδαφος.

Τότε πέρασε δίπλα της μὲ κλαμένα μάτια ὁ πατέρας τῆς.

— Τὴ σκότωσες! τῆς εἶπε μὲ ἔχθρα.

Τὸν κύτταξε τρομαγμένη. Τὰ μάτια της στρογγυλεψανε.

Ἐνας κόμπος ἦρθε καὶ στάθηκε στὸ λαιμὸ της καὶ τὴν ἔπνιγε.

— Ψέματα! ἰστρίγγιλιε. Ψέματα! Τὴ σκότωσατε ἐσὺ κ' ὁ Καρατζάς!...

Ἀπότομα ἔνοιωσε νὰ σαλεύῃ κάτω ἀπ' τὰ πόδια της τὸ πάτωμα καὶ σωριάστηκε. Μιά νοσοκόμα καὶ δύο τρεῖς ἐπισκέπτες ἔσκυψαν νὰ τὴν ἀνασηκώσουν.

— Εἶναι κόρη σας; ρώτησε κάποιος τὸν Ἀποστόλου.

— Δὲν τὴν ξέρω! εἶπε ξερά.

Καὶ γύρισε τὶς πλάτες καὶ συνέχισε τὸ δρόμο του πρὸς τὴν ἐξοδὸ τοῦ νοσοκομείου ἐντελῶς ἀδιάφορος γιὰ ὅτι εἶχε συμβῇ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Πέρασε μιά ἄσκημη βδομάδα στὸ νοσοκομεῖο. Εἶχε δυνατὸς τὸ πόνους καὶ οἱ γιατροὶ διέταξαν πόνους στὸ κεφάλι. Κι' ἐνῶ ὑπέφερε τόσο πολὺ καὶ βογγούσε κάποιος ἤθελε νὰ τῆς κἀνὴ κακὸ καὶ τὴν εἶχε πάρει τὸ κατόπι καὶ δὲν τὴν ἄφινε κάπου νὰ σταθῇ, νὰ ξαποστάσῃ, παρὰ τὴν ἀνάγκη νὰ τρέχῃ ἀνάμεσα σὲ στενοὺς, σκοτεινοὺς κ' ἔρημους δρόμους, γεμάτους λασπόνερο, ἀλαφιασμένη μὲ γυνὰ πόδια, ξεσπῶσα. Κι' ἐκείνη ὅλο φωνάζε καὶ ζητοῦσε βοήθεια μὰ δὲν ἀκούγε τὴ φωνὴ της οὔτε κανέναν ἄλλον τὴν ἀκούγε γιατί ἡ φωνὴ τῆς πέβαινε κ' ἔπεφτε στὰ λασπόνερα. Σὰ μιά πληγωμένη πεταλούδα τὶνάξε τὰ φτερά της καὶ πέβαινε. Κι' ἦταν ἀνάμεσα στὸς ἄλλους ἕνας δρόμος στενὸς καὶ μακρὺς γεμάτος κυπαρίσσια πού κουνούσαν τὰ σκούρα λοφία τους πένθιμα καὶ μυρίζαν δαρεῖα, σὰν ἴδιο καὶ φορμύλη κ' ὁ ἀέρας τῆς ἔφερνε δύσπνοια καὶ δὲν μπορούσε νὰ τρέξῃ περισσότερο, νὰ ξεφύγῃ τὸν κίνδυνο. Για-

τὶ βέβαια ἐκεῖνος ποῦ τὴν κυνηγοῦσε ὅλο καὶ ζύγωνε πιο πολὺ κ' ἄπλωνε ὅλη τὴν ὥρα τὰ χέρια του καὶ τὰ παγωμένα δαχτυλά του τὴν ἀγγίζαν καὶ ζητοῦσαν νὰ τυλιχτοῦν στὸ λαιμὸ της, νὰ τὴν πνίξουν. Καὶ τότε ἦταν σὰ νάβουνε ἡ καρδιά της κ' αἰσθανόταν νὰ τῆς τρυποῦν μὲ βελόνες τὸ μπράτσο καὶ πάλι ἡ κουρασμένη καρδιά ξαναζωντανεύει κ' ἔπειτα νὲ μιά βαθεῖα ἀνάσα καὶ συννέχῃ τὸ τρέξιμο καὶ κατάφερνε νὰ γλυσταρῇ, νὰ ξεφύγῃ τὰ παγωμένα δαχτυλά...

Ἀκούγε τὰ δῆματα, χτυποῦσαν τὰ δόντια της κ' ἔβλεπε τὰ μάτια ἐκείνου ποῦ ἐρχόταν ἐξοπίσθιν νὰ τὴν κυττάζουν μὲ ἀπεριγραπτὴ ἔχθρα. «Γιατί μὲ βασανίζεις καὶ δὲ μ' ἀφίνεις νὰ σταθῶ κάπου νὰ ἀνασάνω;» παραπονέθηκε. «Εἶσαι μιά φονισσα!» τῆς εἶπε ἐκεῖνος. Τὸν κύτταξε μὰ δὲν μπορούσε νὰ ξεχωρίσῃ καθαρὰ τὴ μορφή του. Πότε τῆς θυμίζει τὸν πατέρα της, πότε τὸν Καρατζά καὶ ἄλλοτε πάλι τὸν Ἀλέκο Ἀποστόλου, τὸν ἀδελφὸ τῆς. Ὁποῖος κ' ἂν ἦταν ὅμως ἀπὸ τοὺς τρεῖς, εἶχε μιά ἀγρία ἐκφραστὶ τὸν πρόσωπο καὶ τὰ μάτια του ἔμοιαζαν μὲ δυὸ ἀναμένα κάρβουνα πού σπιθοβολοῦσαν μέσα στὸ σκοτάδι. Ἀχ, πόσο τὴν πονοῦσε τὸ κεφάλι τῆς κ' ἔπρεπε πάλι ν' ἀρχίσῃ νὰ τρέχῃ μέσα στὸς σκοτεινοὺς δρόμους μὲ τὰ λασπόνερα!...

Καὶ ξαφνικὰ καθὼς ἔτρεχε ἔπαψε ν' ἀκούῃ τὸ ποδοβολητὸ καὶ ξέφυγε ἀπ' τὰ ἔρημα στενά καὶ βρέθηκε σὲ μιά πλατεῖα φωτισμένη λεωφόρῳ ὅπου βάδιζαν κατὰ τετράδες ἕνα δόσος ἀπὸ κόκκινα λοφία μὲ φαμφάρες καὶ ταμπούρλα. Τρόμαξε καθὼς εἶδε κάποιον ἀπ' τοὺς μουσικάντες μὲ φανταχτερὸ στολὴ νὰ ξεκουμπώνῃ τὸ σακκάκι καὶ νὰ τῆς δείχνῃ τὸ ἄσπρο του ποικιλόχρῳ πού ἦταν ματωμένο καὶ νὰ γελᾷ μὲ τὸ ρυθμὸ τῆς στρατιωτικῆς μπάντας. Ἐκλείσε τρομαγμένη τὰ μάτια καὶ ρίχτηκε ἀνάμεσα στὸν κόσμο πού στριμωχνότανε στὰ πεζοδρόμια. Εἶδε τὴν μητέρα της. Φορούσε ἕνα τριανταφυλλί ταφτὰ καὶ κρατοῦσε στὰ χέρια μιά βεντάγια ἀπὸ φτερά παγωνιοῦ καὶ χαμογελοῦσε εὐχαριστημένη.

«Μαμά! Μαμά!» ἄρχισε νὰ φωνάζῃ κ' ἄπλωνε τὰ χέρια τῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς ζητώντας νὰ τὴ φτάσῃ. Μὰ ὁ κόσμος δὲν τὴν ἄφινε νὰ προχωρήσῃ κ' ἔσπρωχνε καὶ χτυπιότανε προσπαθώντας ν' ἀνοίξῃ δρόμο ἀνάμεσα στὸ πλῆθος. «Δὲν θὰ τὴν ξαναδῶ! τὴν μητέρα μου! σκέφτηκε. Δὲν θὰ τὴν ξαναδῶ!» Καὶ τότε ἄρχισε νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ παρακαλᾷ νὰ τὴν ἀφήσουν νὰ τὴ ζυγώσῃ μὰ ὁ κόσμος τὴν παράσערνε πιο μακριά, ὅλο καὶ πιο μακριά ὅσο πού τὴν ἔχασε κ' ἔπαψε πιά νὰ τὴν βλέπῃ...

Ἐπὶ τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

— Μὰ τί ἔπαθα; ρώτησε μὲ ἀδύνατὴ φωνή.

— Μιά δυνατὴ κρίσι, τῆς ἐξήγησε ἡ νοσοκόμα. Μὰ εὐ-

τὴν βδομάδα ἀπὸ μιά βδομάδα ἀκριβῶς ἄνοιξε τὰ μάτια της. Ἡ ἀδελφὴ πού στεκόταν στὸ προσκέφαλό της τῆς χαμογέλασε.

— Εἰσθε καλύτερα τώρα; τὴ ρώτησε.

Ἡ Ρένα προσπάθησε νὰ θυμηθῇ πού βρίσκεται. Ναί, θυμήθηκε.

Καμερούν

ΠΟΛΥΣ λόγος γίνεται για τις αξιολογες πράγματι δωρεές της κ. 'Αλκυόνης Ουμπούρου, η οποία τον τελευταίο καιρό και εις ανήν του συζύγου της Κωνσταντίνου έχει προσφέρει πολλά υπέρ της παροικίας μας εις Ντουάλα. 'Εν πρώτοις αναφέρεται η κοινοτική εκκλησία, που μαζί με την συμβολή και άλλων της παροικίας (Γ. Μαυρομμάτη προσέδωκε κ.λ.π.) εθελειώθη στις 25 Δεκεμβρίου και σήμερα είναι έτοιμη. 'Η κ. Ουμπούρη προσέφερε κατά τα εγκαίνια πολυτελή κώδωνα, εν συνεχεία δε 2 εκατ. γαλλικά φράγκα για νοσοκομείο των θγαγών. 'Η εκλεκτή δωρεά εκτός των ανωτέρω έχει συντελέσει στην ίδρυση και πλήρη λειτουργία εκκλησίας και στη Γασόν, μαζί με το ζεύγος Γ. Πολυδώρου και του κ. Γεω. Μαυρομάτη.

Γιοχάνεσμπουργκ

ΚΑΤΑ τον έορτασμό της 25 Μαρτίου που έγινε από την παροικία, ο ραδιοφωνικός σταθμός του Γιοχάνεσμπουργκ ριέθηκε ένα τετάστο της ώρας. Στο πρόγραμμα έλαβε μέρος και η δ. Σούδα Πέρα που εξέτελεσε ελληνικά τραγούδια. Και άλλοτε ο σταθμός του Γιοχάνεσμπουργκ διέθεσε το πρόγραμμά του σε 'Ελληνες καλλιτέχνες. Πραγματικά, αναφέρονται δε μεταξύ άλλων η δ. 'Αρτεμειε Γεωργιάδου, ο κ. Βενιζέλος Νικολάου, κ.ά.

Κογκό

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ από την Καμπάλα της Ουγκάντα αναφέρουν ότι η εκεί εγκατεστημένη 'Ελληνική κ. Κλειώ Β. Γεωργιάδου, σύζυγος του αειμνήστου προέδρου της 'Ελλάδος Β. Γεωργιάδου έπροωτοστάτησε στην διοργάνωση έρανος μεταξύ των συμπατριωτών μας και των Ευρωπαίων υπέρ των σεισμοπλήκτων των 'Ιονίων νήσων. Αποτέλεσμα η συγκεντρωσί 12.000 σιλίγκες.

Αγγλία

ΚΑΘΕΙΛΚΥΣΘΗ στα μεγάλα ναυπηγεία του Ρίτσφορτσον στο Νιούκαστλ το νέο εμπορικό πλοίο του γνωστού Χίου εφοπιστού κ. Κ. Καραά, τόνων 13.000. Το ελληνικό σκάφος έλαβε το όνομα 'Καπετάν Κωνσταντής', εδοπίστη δε από την κορη του ιδιοκτήτου κ. Μαρίαν 'Ανδρέα Λαίμου, η οποία ανέχθηκε προ καιρού από την 'Ελλάδα για να παραστή στην καθεύκτα και να σπάζει την παροπαράδοση υποτίτλια με την σκαμνιά στη μάσκα της πρύρας του πλοίου. 'Η έγγονη του ιδιοκτήτου και κόρη της κ. Λαίμου, δ. Κούλα Α. Λαίμου, φοιτήτρια της Νομικής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών έδιαβάσε προσαλαβή του εφοπιστού και ιδιοκτήτου όπου ούτος έστέρσε από της σταδιοδρομίας του από παιδικής ηλικίας.

—'Η νεαρά 'Αθναία καλλιτέχνις του πιάνου δ. Ρίτα Μπον υπολβη απόφοιτος του 'Ορειού 'Αθηνών και Προσίον, ευρισκόμενη από μερικόν μνημό στην αγγλική πρωτεύουσα έδωσε τον περασμένο μήνα στο 'Ουίγκμορ Χάλλ του Λονδίνου ρεσιτάλ με έλογα έληνος συνθετών αλλά και του 'Ελλανος μέεστρου Λώρη Μαργαρίτη, τιμώσα την μνήμη του, μετριστάντος, ως γνωστόν, πρό τριμήνου.

Γαλλία

ΜΑΣΣΑΛΙΑ: 'Η 'Ενωσθε 'Ελλήνων Μασσαλίας έκαμε πρό ημερών εορτασμούς. Καί το νεο της συμβολής απετέλεσε ως έλας Πρόεδρος Στέλιος Πανα-

γιώτου, 'Αντιπρόεδρος Θ. Καλαμίδης, 'Αθ. Τσάκας, 'Αλ. Συμεωνόγλου, γεν. γραμματέας 'Αθ. Λακίδης, βοηθός γραμματέας Α. Νικολαΐδης και σύμβουλοι 'Ομηρος Πατρής, Δημ. Κλακανάς, Κ. Βαλαλάς, Θεόδ. 'Ιωαννίδης, Θεμ. 'Εξάρχου, Στ. Κουτσούρης, 'Ιωάν. 'Ιταόγλου, Γρ. Μανγκάσας, 'Ανδρ. Κονταντιόπουλος και Ν. Καϊμακίς. Τώρα με την ανανέωσι αυτή και με την εισαδή εκλεκτών 'Ελλήνων της μεγάλης αυτής και ιστορικής ελληνικής παροικίας, οι συμπατριώται μας περιμένουν μεγαλύτερη και ταλαιωρότερη δράση για τη θεραπεία των πολλών άνογων της παροικίας μας και της κοινοτικής.

ΛΥΟΝ: 'Ιδρυθή πρό διμήνου από την ανάγκη να δημιουργηθή ένα φιλικό πύρνας προς περιθαλψή και αλληλεγγύη μεταξύ των άπορων μας και των έχοντων κάθε είδους ανάγκη μελών της ελληνικής παροικίας ως και πολλών περαστικών η 'Φιλόπότης 'Αδελφότης 'Ελληνίδων Λυώνος, η οποία θα φροντίση κοντά στις παραπάνω ασχολίες της και με τα κοινοτικά και τα παροικιακά ζητήματα που θα αναφύονται σχετικά με την εκκλησία, την εκπαίδευση, τα κοινωνικά των όμογενών μας. Την ιδέα της συμπίεσε οργάνωσης με βάση τα ανωτέρω είχε ο εφομέσιος, άρχιμανδρίτης κ. Βλασίος Λαυριότης όστις και έκαλέσε πρό ημερών τα έγγραφέντα μέλη σε γενική συνέλευση. Γενόμενης δε υποφορίας έξελεθη το κατάβη προσωνινό διοικητικό συμβούλιο της αδελφότητος: Πρόεδρος 'Αννα Χεγκέογλου, αντιπρόεδρος 'Αθνα Τσάκας, γεν. γραμματέας 'Αλίκη Μπαλομπατογλου, ταμίας 'Αθνα Ρούσου και μέλη του Δ.Σ. οι κυρίες: Καλλιόπη Ζαβούρλογλου, Παναγιώτα Τσιοπάνη, Σαυτίπη Κονσταντάνη, Εύαγ. Παπαδοπούλου και Κούλα Χαροδαλούπα.

Η κ. ΝΟΜΙΚΟΥ

Η κ. ΠΗΝΕΛΟΠΗ Βαν Νομικού, σύζυγος του άρχοντος της έφετετης εκδόσης των Α.Χ.Ε. Π.Α. που έβασαν εδώ την περασμένη έβδομάδα πραγματοποιήσας την 15η εκδήλωση της οργάνωσης στην 'Ελλάδα, είναι μία από τις φαιότερες 'Ελληνισπούλες του Σικάγου. 'Η νεοία κ. Π. Νομικού, το γένος Φιλιότη, συνεργάζεται με το σύζυγό της σε όλες τιν έθνικες εκδηλώσεις των Α.Χ.Ε.Π.Α. και της 'Ελληνικής Πολιτικής Περιθάλψεως, 'Ο κ. Νομικός είναι και πρόεδρος της μεγαλύτερας κοινοτικής του Σικάγου, 'Αγίου Κωνσταντίνου και 'Ελένης, ητις διοκίδουε περιλαμπτών ναών, παμνοσιότιμων της 'Αγίας Σοφίας της Κωνσταντινουπόλεως.

• 'Ανακαθισμένος στο κρεβάτι του άρχισε να παίζει τη φουσαρμόνικα του. (Είκο.ογρ.: Κοντόπουλου)

ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ ΝΑΚΟΥ

—...Παντελή, άμα παίζεις τη φουσαρμόνικα, να ξέρεις πώς, όπου και να βρίσκομαι, θα έρχομαι κοντά σου...
—'Εννοια σου, Παντελάκη, του έπλε η προϊσταμένη. Μείνε ήσυχος... Θά σου την κρύψω έγώ την φουσαρμόνικα. Καί άμα γίνεις καλά και φύγεις από δω μέσα, έγω θα σου την δώσω...
Μά ο Παντελής την τράβηξε, είδα, ακόμη από την ποδιά. Καί πάλι της έπλε, και είδαμε την προϊσταμένη να χαμογελά, και ξαφνικά να πιάνει στα χέρια της με άγάπη το κεφαλάκι του παιδιού...
Την άκούσαμε να του λέει: —'Εννοια σου Παντελή... 'Εγώ θα σου την φέρω την φουσαρμόνικα να παίζεις, όποτε σου κάνει κέφι. 'Εννοια σου...
Καί σαν ήρθε κοντά μας, μάς έπλε: —Ξέρετε τί μου έπλε ακόμα ο Παντελής; Πώς θέλει πότε-πότε να παίζει φουσαρμόνικα, γιατί φτιάχνει μοναχό τον τραγουδάκι. 'Εχει, λέει, φτιάξει ένα τουλινουό του, και άμα το παίζει, πιστεύει πως έρχεται κοντά του...
Το βραδάκι που πήγα να του σιάξω το κρεβάτι, του έπλε: —Λοιπόν Παντελάκη, ποτε θα μάς πεις κανένα τραγουδάκι δικό σου, από κείνα που φτιάχνεις μοναχός; —Μά, έκανε, δεν έπλε πώς φτιάχνω τραγουδάκι με λογία... Μόνο τους σκοπούς έγω φτιάχνω. Βρίσχω το σκοπό μοναχός, και τον λέω ύστερα στη φουσαρμόνικα. Κατάλαδες; —'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέας, αυτό που χάθηκε στον πόλεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον έλευζαν κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άποφάσισε μόνος του να έμπι-
στευθεί τη φουσαρμόνικα του στην προϊσταμένη...
'Ενα πρωί λοιπόν, σαν περ-
νούσε εκείνη από κεί, και στά-
θηκε κομμάτι να τον δει, της έγενε με το χεράκι του να σκύ-
ψη κοντά...
—'Εχω κάτι να σου πώ..., της έπλε. Σκύψε κομμάτι άκό-
μα, για να μη μάς άκούσει κα-
νείς...
'Η προϊσταμένη, καλή γυναί-
κα, που άγαπούσε όλα τα παι-
διά, σαν νάτανε δικιά της, έσκυ-
ψε με καλόνην πάντα από το κρε-
βάτι του Παντελή.
'Υστερα, η ίδια, μάς έπλε συγκινημένη, τι της έπλε ο Παν-
τελής.
—Νά, κρύψε μου, σε παρα-
κάλω Κυρία, τη φουσαρμόνικα μου, να μη μου την κλέψουνε... Μου τη χάρισε ο νουνός μου...
'Ητανε στο ύποβρυχιο Πρωτέ-
ας, αυτό που χάθηκε στον πό-
λεμο... Μου έλεγε πεί μάλιστα, σαν έφευγε για τον πόλεμο, και με φιλούσε...
Το μόνο πράμα που δεν ήθελε ν' άποχωριστή ο Παντελής, κι' όταν τον κούρε-
σαν, σαν μπήκε στο Νοσοκομείο ήταν η φουσαρμόνικα του...
Μιά τέρση δα φουσαρμόνικα, με τέσσαρες-πέντε τόνους, που έμοιαζε με σουράβλι, από κείνες που αγοράζουν στα παιδιά, τις μέρες του 'Αη - Βασίλη.
Του την έλε, λέει, χάρισε ο νουνός του... Την είχε φέρε από την 'Αλεξάνδρεια, γιατί ταξίδευε, δούλευε στα βαπόρια... Καί κομμάτι άλλη φουσαρμόνικα δεν έμοιαζε μ' αυτήν...
Τόν βάλαμε τον Παντελή στο κρεβάτι... 'Ηταν μικροκαμωμένος κι' άδύνατος. 'Εμοιαζε ά-
κόμα μικρότερος από ό,τι ήταν. 'Εμοιαζε νάναι δέκα χρονών, ενώ ήταν μεγαλύτερος... Μελα-
χροινό και γλυκό παιδάκι.
Στο κρεβάτι του, πριν πέσει καλά-καλά, ζήτησε πάλι τη φουσαρμόνικα. Του την κρατούσε μια άδερφή, την είχε στα χέρια της, μά αυτός την ήθελε κοντά του...
—Θά την βάλω, έπλε, κάτω από το μαξιλάρι...
Μά σαν του βάλαμε σύντροφο μέσ' στο ίδιο κρεβάτι, άνη-
σχυσε πιδό πολύ, φοβήθηκε να μη του την πάρει. Τόν έπιασε άγωνία, και δεν ήξερε πού να την κρύψει...
Μιά την έβαζε κάτω από τη μασχάλη του, μια την έκρυβε μέσα στην άσπρη ποικαμίσια του. Φοβόταν τόσο μη του την κλέψουνε σαν θα κοιμάται, που ύπνος δεν του κολλούσε...
Στο τέλος βαρέθηκε, κι' άπο

4

Καλοκαιρινή Μόδα

1 Άτσάκιστες πιέτες στους γοφούς. Πρωτότυπος ὀρθιος γιακάς από πικέ. Στό σκισάκι φαίνεται πώς καταλήγει στην πλάτη.

2 Άπλή γραμμή, κατάλληλη για ὁποιοδήποτε ἔμπριμὲ ὕφασμα.

3 Σχέδιο για ριγέ. Στενή φούστα, φαρδιά μπάντα στο ντεκολτέ. Ἀπὸ δυὸ πένσες στους γοφούς δίνουν ξεχωριστὴ χάρι.

4 Ἐμπριμὲ ἀμπιγιέ φόρεμα σκέτο, με ντεκολτέ μπουστό. Συμπληρώνεται με μπολερό κιμονό, πού ἔχει μανίκι τρουά - κάρ.

5 Μοντέρνο ὀρθιο γιακαδάκι σὲ ντεκολτέ με στρογγυλὴ γραμμὴ με γυμνὸ λαιμὸ καὶ σβέρκο.

6 Μοντέλο για ριγέ. Ὁ μπουστός κατεβαίνει ὡς τοὺς γοφούς καὶ ἔχει τρεῖς λουρίδες με ἀγκράφες.

7 Φόρεμα ἴσιο με κόψιμο κιμονό. Μικρὲς ἐλεύθερες πένσες κάτω ἀπὸ τὴν πᾶτ τοῦ ντεκολτέ, δίνουν πλούτο στὸν μπουστό.

8 Ἄλλη μιὰ ιδέα για ριγέ. Κιμονὸ μπουστός. Τὰ φύλλα τῆς φούστας εἶναι ἐναλλὰς με κάθετες καὶ με ὀριζόντιες ριγίτσες.

9 Τὸ κορσελέ κατεβαίνει ἔμπρὸς χαμηλότερα ἀπ' τὴ μέση (πίσω εἶναι ὅλο μαζί στενότερο). Φούστα σαυρωτὴ, ἄσπρες γαρνιτούρες πού δίνουν ξεχωριστὸ τόνο.

10 Σχέδιο κατάλληλο για λινά. Γαρνιτούρες ἀπὸ ὕφασμα ριγέ, σὲ ὠραία χρωματικὴ ἀντίθεση.

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΑΙ ΒΕΤΣΕΡΑ

Ο μεγάλος έρωτας του διαδόχου της Αυστροουγγαρίας και της κομίσσης Μαρίας Βετσέρα που συντάραξε τον κόσμο με το τραγικό τέλος του πρό πεντηκονταετίας.

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

7ον Σάββατο, 26 Ιανουαρίου 1889. Στη γερμανική προέβια επίσημη δεξίωση προς τιμήν ενός Γερμανού πρίγκιπα. Βρίσκονται εκεί η αυτοκρατορική οικογένεια, ο Διάδοχος και η ποιγκήπισσα Στεφανία, οι αρχιδούκες και οι αρχιδούκισσες, οι ανώτεροι κρατικοί λειτουργοί, οι αρχηγοί του στρατού, το διπλωματικό σώμα. Αιθρίες τουαλέτες, χρυσόκέντητες στολές, διαδήματα που λαμπροκοπούν, κοσμήματα που αστροβόλουν.

Ποιος θα πίστευε πως υπάχουν εδώ δυο καταδικασμένοι σε θάνατο; Δεν έχουν πιά παρά τρεις μέρες μπροστά τους. Όσοτος, ήρθαν στο χόρο. Ο ένας, είναι το πιο υψηλό πρόσωπο ανάμεσα στους προσκεκλημένους. Ο πρίγκιπας Ροδόλφος, διάδοχος του αυτοκρατορικού θρόνου. Ο άλλος, η πιο όμορφη, η πιο γοητευτική, η πιο νέα κοπέλλα της δεξιώσεως — δεν είναι παρά δέκα έφτα χρόνων — η δαυρήν Μάρια Βετσέρα, που κάνει απόψε το ντεμπούτο της στον κόσμο. Φοράει ένα φόρεμα μπλε πάλ, ένα κρουασάν στα μαλλιά, μια μπροσά από διαμάντι, ένα δαχτυλίδι στο χέρι. Είναι ευγενική, καλή, κάνει όλες τις καλές διακρίσεις των γυναικών. Δέκα άντρες, πλούσιοι δόστοκράτες, θέλουν να την παντρευτούν. Μά εκείνη πρότιμψε 'ν' άρραβωνίασάτη κριθεί το θάνατο!

Ο πρίγκιπας είναι κεφάτος σήμερα. Γελεί, αστειεύεται και κάνει κόρτε στις γυναίκες. Ανταλλάσσει μερικές λέξεις με τη Μάρια Βετσέρα. Πολύς κόσμος αυτή τη στιγμή έχει στη λωμένα τα μάτια του πάνω τους, εξ αιτίας των διαδόσεων που κυκλοφορούν. Τι άνεσι 'ν' πάχει σ' αυτόν! Πόση χάρι σ' εκείνη! Τι λένε; Δεν ακούγεται παρά αυτό εδώ, που ο πρίγκιπας λέει, έπειτα από τα συνθησμένα κομπλιμέντα που απευθύνει σε κάθε γυναίκα: «Τη Δευτέρα θα πάμε για κυνήγι στο Μάγιερλιγκ». Αυτό μονάχα. Ασφαλώς, δεν συμβαίνει τίποτα. Ένα λεπτό κουδεντιάζουν και κατόπιν χωρίζουν και χάνονται μέσα στους προσκεκλημένους. Πού θ' ανταμώσουν πάλι;

Είναι δυνατό να διατηρή κανείς τόσο ξενοιασιά κοντά στο θάνατο; Ασφαλώς δεν ξέρουν ότι πρόκειται να πεθάνουν. Αυτή είναι η μόνη εξήγηση της ευθυμίας τους, που είναι έντελως φυσική, της ευτυχίας που λάμπει στα όμορφα μάτια αυτής της κοπέλλας.

Όχι, δεν το άγνωστο. Έγραψαν μονάχοι τους την τύχη τους πάνω στο βιβλίο του πεπρωμένου. Η πρώτη συνάντησι με τον αυτοκράτορα απέφασσε για το τέλος τους. Θα φύγουν για το Μάγιερλιγκ και κεί... η Μάρια το έμαθε πριν από λίγες ώρες από ένα σύντομο σημείωμα του Ροδόλφου, γεμάτο τρυ-

φερότητα και αγάπη. Ήταν χαρούμενοι σχεδόν στην ιδέα ότι θα έφευγαν από αυτόν τον κόσμο που τους έκανε τόσο πολύ να υποφέρουν. Για την ώρα, η Μάρια δεν σκέπτεται παρά ένα πράγμα: Θα ζήσει μόνη μαζί του, μια ή δυο μέρες, μακριά απ' όλους. Αυτό είναι αρκετό για να φωτίσει το νεανικό της πρόσωπο.

Ο κόμης Χόγιος τη χορεύει. Η Μάρια τον βλέπει μ' ευχαρίστησι από τότε που ξέρει πως ο Ροδόλφος τον συμπαθεί. Χορεύει επίσης με τον Πορτογάλο πρίγκιπα Μικουέλ της Μπραγκάνσας. Της κάνει κι' αυτός κόρτε. Θα την παντρευτούν την ίδια ώρα, αν αυτή το ήθελε.

Τα ζευγάρια σταματούν το χορό τους. Τι συμβαίνει; Η πρίγκηπισσα Στεφανία κάνει το γύρο των σαλονιών άκουμπώντας στο μπράτσο του πρέσβη της Γερμανίας. Στο πέρασμα της, οι άντρες σκύβουν το κεφάλι τους, οι γυναίκες υποκλίνονται.

Η Μάρια και ο Μικουέλ της Μπραγκάνσας, μένουν ακίνητοι. Η πρίγκηπισσα προχωρεί, χαίρειται. Είναι ψηλή, άσχημη, άχαρη, ψυχρή. Ωδήγησε στην απελπισία ένα πρίγκιπα που δυοίό του δεν έχει γνωρίσει η Αυστρία. Τον κατεδίκασε σε θάνατο. Οι γρήγορες αυτές σκέψεις αναδεύονται μέσα στο μυαλό της Μαρίας και τη γεμίζουν με θυμό...

Η πρίγκηπισσα απέχει τώρα τρία βήματα από αυτήν. Κυτάζει τη Μάρια με περιέργεια, με περιφρόνησι... Αναορίθμια μάτια στρέφονται προς αυτή τη συνάντησι της σύζυγού και εκείνης που λέγεται πως είναι η αντίτιλός της. Ένα δέμα ακόμα. Οι κυρίες που είναι κοντά στη Μάρια υποκλίνονται, οι άντρες σκύβουν το κεφάλι τους. Τό βλέμμα της πρίγκηπισσας περιεργάζεται τη Μάρια... Αυτή μένει ακίνητη. Τα πόδια της δεν λυγούν, όπως το απαιτεί η έτικέτα, το κεφάλι της μένει ίσιο, η Μάρια κυτάζει κατάματα την έχθρά της... Η πρίγκηπισσα και ο πρεσβευτής περάσαν. Οι προσκεκλημένοι σκύβουν ο ένας στ' αυτό του άλλου και κάτι λένε, ένας ψιθύρος ακούγεται που μεταδίδεται από παρέα σε παρέα, ανάμεσα σε δυο ποτήρια σσιμπάνια και τους λικνιστικούς ήχους ενός βάλου του Στράους.

Δυο μέρες αργότερα, ένα χειμωνιάτικο σούρουπο. Ένας ουρανό γεμάτος σύννεφα, που φεύγουν κυνηγημένα από το δυνατό άνεμο. Μια ρόβινη λουρίδα στη δύση πάνω από τα βουνά. Τα κλαδιά από τα βλάτα που γέρνουν κάτω απ' το βάρος που χιονού. Μερικά μικρά οικόματα που τα περιβάλλει χαμηλός τοίχος. Από κεί η θέα απλώνεται σε μια κοιλάδα όπου μερικά σπίτια είναι στρωμωμένα γύρω από μια έπαυση με μισοτερό στέγη και πιο πάνω οι δασωμένες πλαγιές. Είναι το

Μάγιερλιγκ, κυνηγετικός πύργος σ' απόστασι σαράντα χιλιομέτρων από τη Βιέννη. Άντικει στο Διάδοχο.

Ο Ροδόλφος και η Μάρια βαδίζουν σ' ένα μονοπάτι που χάνεται μέσα στο δάσος. Ο Ροδόλφος έχει περάσει το μπράτσο του μέσα στο μπράτσο της Μαρίας. Ακριβής εικόνα της πραγματικότητας: οδηγεί μόνος αυτός, αλλά στηρίζεται σε κείνη. Ακούγεται ένα πουλί που σκαλίζει με το ράμφος του το φλοιό ενός θαλαμιάς. Το μονοπάτι είναι ανηφορικό. Κάθε τόσο, η Μάρια σταματάει.

Φουσκώσα, λέει, παίρνουντας το χέρι του Ροδόλφου και ακουμπώντας το πάνω στην καρδιά της.

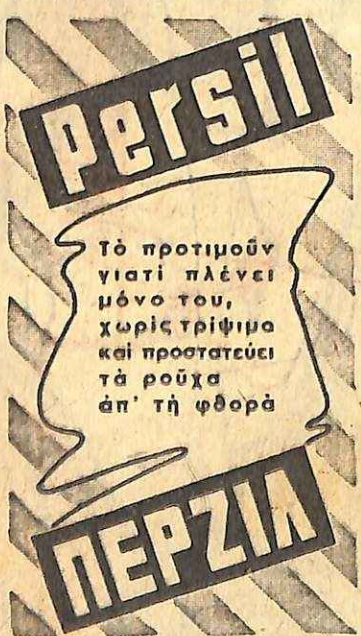
Ο πρίγκιπας νοιώθει τους γρήγορους χτύπους της ανάσας στο γούνινο πανωφόρι της Μαρίας. Η ζωή κυλάει πλούσια μέσα στο νεανικό αυτό κορμί...

Θα ήθελα να χαθώ, Ροδόλφε, με σε σένα, είναι αδύνατο. Ξέρεις το κάθε δέντρο.

Βαδίζουν ακόμα. Δεν νομίζουν ότι είναι αναγκασμένοι να μιλούν. Δεν τρομάζουν με τις δουδές τους σκέψεις. Δεν κρύβουν τίποτα ο ένας από τον άλλον. Η Μάρια βρίσκεται στο δάσος που όνειρεύεται από καιρό.

Πρέπει να επιστρέψουν, γύγισσε. Μακριά, τρεμοσβύνουν δυο ή τρία φώτα του χωριού. Λίγα δώματα ακόμα και φθάνουν στο κυνηγετικό περιπτερο.

Ένα δωμάτιο αρκετά μεγάλο, που χωράει για σαλόνι και για τραπεζαρία. Το στολίζουν κυνηγετικά τρόπαια και

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
PERMANANT
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
MANTAM ZANNET
Οδός Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52,949

γκραδούρες. Και λουλούδια. Ποσα λουλούδια! Δε νοιάζει η Μάρια μ' αυτά τα δώδεκα τριαντάφυλλα, που πρόκειται να πεθάνουν; Ο Ροδόλφος τσάδαι ένα παραπέτασμα. Είναι ή κρεβατοκάμαρα. Ένα μεγάλο κρεβάτι, που πιάνει όλο σχεδόν το χώρο.

Θα δολευτής; λέει σά να θέλη να δικαιολογηθί.

Εκείνη, πηδώνει στο λαιμό του για να μη δείξη πως κόκκινισε.

Η Μάρια τσάσσε από το σπύτι της μ' ένα μικρό σάκκο. Στη μικρή τουαλέτα, πίσω από την κρεβατοκάμαρα, βρίσκεται ένα κομμάτι σπιτικό φόρεμα, από δουάλ και νταντέλες άσπρες, και ένα χαριτωμένο ζευγάρι παπούτσια. Ο Ροδόλφος τ' αέφθηκε όλα. Η Μάρια τον ξαναγαλιάζει και τον φιλεί.

Αυτός της λέει να έτοιμασθί για το τραπέζι. Τρώνε με τον πρίγκιπα Φίλιππο του Κόμπουργκ και τον κόμητα Χόγιος, που πρόκειται να κυνηγήσουν με το Ροδόλφο την άλλη μέρα. Η Μάρια δεν ενδιαφέρεται πιά για την ύποληψί της. Δεν τη νοιάζει για το τί θα πη ο κόσμος. Αυτή κι' ο Ροδόλφος βρίσκονται πιά μακριά από κάθε πρόληψι. Φέρονται με οικειότητα προς τον αγαπημένο της μπροστά στους ξένους. Πως δεν καταλαβαίνουν αυτοί, ακούγοντάς την να μιλάει έτσι, πως βρίσκεται στο χέλιος του τάφου; Είναι περίεργο πως δεν αντιλαμβάνονται τίποτα. Τό γεύμα είναι χαρούμενο. Η Μάρια γελάει με την καρδιά της.

Πηγαίνουν να κοιμηθούν ναρίς, γιατί την άλλη μέρα θα πάνε κυνήγι και πρέπει να ξυπνήσουν πολύ πρωί. Δυστυχώς, ο καιρός είναι απάισιος, η θύελλα λυσσομανεί πάνω στο βουνό. Έξως μετακινείται το αυριανό κυνήγι.

Για πρώτη φορά, η Μάρια, έπειτα από χίλια χάδια, γνωρίζει την ευτυχία 'ν' αποκοιμηθί μέσα στην αγκαλιά του Ροδόλφου. Ξυπνάει άργα, τον βρίσκει στο πλευρό της. Χαρούμενη εκπληξί, ο Ροδόλφος δεν πήγε κυνήγι! Δε θα την αφήσει ούτε λεπτό. Έξω η βροχή μαστιγώνει τα δέντρα. Ο Ροδόλφος αστειεύεται μαζί της, παίζει, την πειράζει. Πόσο χαίρεται εκείνη που τον βλέπει τόσο τρυφερό, τόσο άνεμελο!

Έπειτα από το φαγητό, άνοίγει ο καιρός και ξαναγαίνουν να κάνουν ένα περίπατο στο δάσος. Έχουν αποκτήσει κιόλας συνήθειες! Η Μάρια βλέπει το Ροδόλφο ήρεμο, ή ρυτίδα ανάμεσα στα φρύδια του έχει εξαφανισθί. Μόνο το παρελθόν την τρομάζε. Μά τα μάτια του Ροδόλφου, καθώς και τα δικά της, είναι στρωμένα προς το μέλλον. Σε μια στιγμή η Μάρια σκέπτεται τι άφινει ο Ροδόλφος για την αγάπη της... Είδη μια μέρα στο δωμάτιο του αυτοκρατορικού θησαυρού, το στέμμα του Καρόλουμάγου, από καθαίο χρυσάφι, με γυρω-γύρω πολύτιμα πετράδια. Κυτάζει στο κλεφτά το Ροδόλφο και φαντάζεται αυτό το αγαπημένο κεφάλι με το στέμμα. «Τί όμορφο που θα ήταν! Κι' έξ αιτίας μου...» Δεν σκέπτεται αυτό που θυσίαζει αυτή, το θείο δώρο της νιότης της, δεν συλλογίζεται τη στενοχώρια, που είναι τόσο κοντά. Χαίρεται στην ιδέα πως συνοδεύει το Ροδόλφο εκεί που απε-

σείσει αυτός να πάη. Μπορούσε να τον αφήσει να κάνει μόνος του αυτό το ταξίδι, απ' το οποίο δε γυρίζει κανείς πίσω; Χάρις στην παρουσία της γυναικας που αγαπάει, εκείνος είναι ευτυχισμένος...

Αρχίζει πάλι να σουρουπώνη. Ο υπέρρητς φέρνει τις λαμπες.

Θέλω να γράψω ένα γράμμα, λέει ο Ροδόλφος.

Η Μάρια τον κυτάζει απορώντας.

Μόνο στη μητέρα μου... Υπάρχει ένα νεκροταφείο μέσα στο δάσος, έδω κοντά, στο Άλλαντ. Θα μάς δάλουν τον ένα κοντά στον άλλο. Οι έρωτευμένοι θα μάς φέρνουν λουλούδια και θα προσεύχονται πάνω στον τάφο μας. Θα έχη πάντα λουλούδια ο τάφος μας και, μέσα στον ύπνο μας, θ' ακούμε τα λόγια που θα ψιθυρίζουν οι έρωτευμένοι.

Γράφει και η Μάρια στη μητέρα της, στην αδελφή της και στον αδελφό της. Τους ζητάει συγγνώμη που τους εγκαταλείπει. Η ζωή της είναι δεμένη για πάντα με τη ζωή του Ροδόλφου. Δεν τους επέτρεψαν να ένωθούν σ' αυτό τον κόσμο. Χρησιμοποίησι λόγια τρυφερά και άφελη. Λέει στον αδελφό της να μη κλάψη και τού υποσχετεί να τον παραστήκει από τον άλλο κόσμο.

Στο βραδυινό φαγητό δεν είναι μαζί τους παρά ο κόμης Χόγιος. Ο πρίγκιπας του Κόμπουργκ έπεστρεψε στη Βιέννη. Και νά, επιτέλους, η νύχτα.

Μένουν αγκαλιασμένοι, χωρίς να μιλούν ή ανταλλάσσουντες χίλια τρυφερά λόγια που λένε οι έραστές. Η Μάρια δεν ξέρει τί απέφασσε ο Ροδόλφος. Πότε θα έρθη το τέλος; Δεν τον ρωτάει. Υποκύπτει στην κούρσι, κουλουριάζεται στην αγκαλιά του, μουρμουρίζει:

Τί ώραία θάταν να μη ξυπναγα ποτέ.

Σιγά - σιγά τα μάτια της κλείνουν. Κοιμάται, άνεμελη κι' ευτυχισμένη, σαν παιδί. Ονειρεύεται και χαμογελάει. Δεν νοιώθει πιά της ένα κορμί που κοιμάται κι' απομακρύνεται. Δεν ακούει ένα πνιγμένο λυγμό, τό θόρυβο ενός συσταριού που άνοίγει, ένα μεταλλικό κρότο... Δε βλέπει ανάμεσα από τα σκοτεινά παράθυρα τό Χάρο να έρχεται με γρήγορα βήματα.

Ο πρώτος πυροβολισμός ξυπνησε το Λόσκ που πλάγιαζε σ' ένα γειτονικό δωμάτιο. Κοιμισμένος ακόμα, δεν καταλαβε από που είχε έρθει ή έκτυπος... Ένας κυνηγός, ίσως... Όστόσο σκώθηκε. Καθώς έπαρελθον την τρομάζε. Μά τα μάτια του Ροδόλφου, καθώς και τα δικά της, είναι στρωμένα προς το μέλλον. Σε μια στιγμή η Μάρια σκέπτεται τι άφινει ο Ροδόλφος για την αγάπη της... Είδη μια μέρα στο δωμάτιο του αυτοκρατορικού θησαυρού, το στέμμα του Καρόλουμάγου, από καθαίο χρυσάφι, με γυρω-γύρω πολύτιμα πετράδια. Κυτάζει στο κλεφτά το Ροδόλφο και φαντάζεται αυτό το αγαπημένο κεφάλι με το στέμμα. «Τί όμορφο που θα ήταν! Κι' έξ αιτίας μου...» Δεν σκέπτεται αυτό που θυσίαζει αυτή, το θείο δώρο της νιότης της, δεν συλλογίζεται τη στενοχώρια, που είναι τόσο κοντά. Χαίρεται στην ιδέα πως συνοδεύει το Ροδόλφο εκεί που απε-

Ο πρώτος πυροβολισμός ξυπνησε το Λόσκ που πλάγιαζε σ' ένα γειτονικό δωμάτιο. Κοιμισμένος ακόμα, δεν καταλαβε από που είχε έρθει ή έκτυπος... Ένας κυνηγός, ίσως... Όστόσο σκώθηκε. Καθώς έπαρελθον την τρομάζε. Μά τα μάτια του Ροδόλφου, καθώς και τα δικά της, είναι στρωμένα προς το μέλλον. Σε μια στιγμή η Μάρια σκέπτεται τι άφινει ο Ροδόλφος για την αγάπη της... Είδη μια μέρα στο δωμάτιο του αυτοκρατορικού θησαυρού, το στέμμα του Καρόλουμάγου, από καθαίο χρυσάφι, με γυρω-γύρω πολύτιμα πετράδια. Κυτάζει στο κλεφτά το Ροδόλφο και φαντάζεται αυτό το αγαπημένο κεφάλι με το στέμμα. «Τί όμορφο που θα ήταν! Κι' έξ αιτίας μου...» Δεν σκέπτεται αυτό που θυσίαζει αυτή, το θείο δώρο της νιότης της, δεν συλλογίζεται τη στενοχώρια, που είναι τόσο κοντά. Χαίρεται στην ιδέα πως συνοδεύει το Ροδόλφο εκεί που απε-

Ο πρώτος πυροβολισμός ξυπνησε το Λόσκ που πλάγιαζε σ' ένα γειτονικό δωμάτιο. Κοιμισμένος ακόμα, δεν καταλαβε από που είχε έρθει ή έκτυπος... Ένας κυνηγός, ίσως... Όστόσο σκώθηκε. Καθώς έπαρελθον την τρομάζε. Μά τα μάτια του Ροδόλφου, καθώς και τα δικά της, είναι στρωμένα προς το μέλλον. Σε μια στιγμή η Μάρια σκέπτεται τι άφινει ο Ροδόλφος για την αγάπη της... Είδη μια μέρα στο δωμάτιο του αυτοκρατορικού θησαυρού, το στέμμα του Καρόλουμάγου, από καθαίο χρυσάφι, με γυρω-γύρω πολύτιμα πετράδια. Κυτάζει στο κλεφτά το Ροδόλφο και φαντάζεται αυτό το αγαπημένο κεφάλι με το στέμμα. «Τί όμορφο που θα ήταν! Κι' έξ αιτίας μου...» Δεν σκέπτεται αυτό που θυσίαζει αυτή, το θείο δώρο της νιότης της, δεν συλλογίζεται τη στενοχώρια, που είναι τόσο κοντά. Χαίρεται στην ιδέα πως συνοδεύει το Ροδόλφο εκεί που απε-

Τ Ε Λ Ο Σ

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Οι σπουδαστριες της Παιδαγωγικής 'Ακαδημίας 'Αθηνών έπεσκέψαν τις συναδέλφους των της Γυμναστικής 'Ακαδημίας. Προς τιμήν των πρώτων, οι δεύτερες ώργάνωσαν γυμναστικές επίδειξεις που έγιναν στο στίβο της Γυμναστικής 'Ακαδημίας, κοντά στον Ύμνιτο. Στη φωτογραφία μας οι αθλήτριες και των δυο 'Ακαδημιών σε ένα χαριτωμένο γκρουπ ποζάρουν για τη «Γυναίκα».

ΠΩΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΕΦΕΤΟΣ ΟΙ ΟΜΑΔΕΣ ΜΠΑΣΚΕΤ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Αυτή την εποχή παρουσιάζονται μεγάλη κίνησι στα σωματεία μπάσκετ γυναικών. Οι σύλλογοι προετοιμάζουν τις ομάδες τους. Αρχισαν οι εντατικές προπονήσεις. Θα έχουμε σε λίγους μήνες το πρωτάθλημα και όπως είναι πολύ πιθανό θα καταρτισθί έφετος, για πρώτη φορά, η έθνική όμας μπάσκετ γυναικών, για να λάβη μέρος στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα που θα διεξαχθί το καλοκαίρι στο Βελιγράδι. Καινούργιοι σύλλογοι γυναικών δημιουργούνται. Δυστυχώς πώ το άλλο μέρος μερικά σωματεία καθήργησαν τις ομάδες τους.

Νά, πως παρουσιάζεται σήμερα η κίνησι των συλλόγων μπάσκετ γυναικών. Οι παρακάτω σύλλογοι έχουν σήμερα καλά τηματα μπάσκετ με πολλές αθλήτριες:

Τό Σπόρτιγκ, με τό γήπεδο του στη στάσι Σωτηριάδου, στα Πατήσια. Χρώματα του συλλόγου: το μπλε σκούρο και το βυσινί. Οι αθλήτριες όμως του Σπόρτιγκ, που βερώνονται από τις πιο κομψές, έχουν πολλές μπλούζες και σόρτες. Άλλοτε εμφανίζονται με άσπρες μπλούζες και μπλε σκούρα σόρτες, άλλοτε με κάτσαπρα και τό μπλε και βυσινί σήμα. Και έχουν ακόμα και φανέλλες βυσινί χρώμα και μπλε σκούρα σόρτες.

Ο Παναθηναϊκός, αυτό τον καιρό δεν έχει γήπεδο μπάσκετ. Οι προπονήσεις γίνονται σε γήπεδα διαφόρων άλλων συλλόγων. Οι αθλήτριες του ΠΑΟ φορούν πράσινες μπλούζες με τό τριφύλλι και σόρτες άσπρα.

Η Α.Ε. Αμπελοκήπων, που επίσης δεν έχει τόρα γήπεδο, προπονήσι τις αθλήτριες της αλλού. Τα χρώματα του συλλόγου είναι πράσινες φανέλλες και κόκκινα σόρτες.

Ο Τρίτων, με γήπεδο στην όδο Γ' Σεπτεμβρίου. Ο σύλλογος δημιούργησε τόρα τελευταία μια ομάδα μπάσκετ από μικρά κορίτσια. Τα χρώματα είναι άσπρη φανέλλα και μαύρο σόρτες.

Ο Ολυμπιακός Πειραιώς, με γήπεδο στο Πασαλιμάνι. Φανέλλες άσπρες, σόρτες κόκκινα. Ο Πειραικός, με τό γήπεδο

ΤΟ ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η «ΑΡΓΩ»

Η «Αργώ» είναι ένα φιλοπρόοδο σωματείο. Έχει καλό γήπεδο μπάσκετ, στη λεωφόρο Συγγρού, στη στάσι Νέας Σμύρνης.

Ετό γήπεδο αυτό συγκεντρώνεται, τις τελευταίες εβδομάδες, η κίνησι μπάσκετ γυναικών. Η 'Αργώ ώργάνωσε ένα τουρνουά, στο οποίο παίρνουν μέρος ο Ολυμπιακός Πειραιώς, ο Παναθηναϊκός, τό Σπόρτιγκ, ο Πειραικός, οι Αμπελοκήποι και η 'Αργώ.

Οι ομάδες θα συναντηθούν από μία φορά μεταξύ τους. Δηλαδή ή κάθε όμας θα δώση πέντε αγώνες. Τα ματς γίνονται Κυριακές και Τετάρτες, βράδυ. Οι πρώτοι αγώνες αρχίζουν στις 5.30 μ.μ. Πολύς κόσμος παρακολουθεί τις συναντήσεις που συχνά είναι συναρπαστικές.

Τα αποτελέσματα των αγώνων που έγιναν ως τόρα, είναι τα όδες: Ολυμπιακός — 'Αργώ 43-35. Παναθηναϊκός — Αμπελοκήποι 50-46. Παναθηναϊκός — 'Αργώ 41-38. Ολυμπιακός — Σπόρτιγκ 45-40. Αμπελοκήποι — 'Αργώ 53-33. Πειραικός — Παναθηναϊκός 41-39. Σπόρτιγκ — Αμπελοκήποι 45-44.

Η μόνη όμας που δεν έχει ήττηθί ως τόρα είναι ο Πειραικός. Όπως δείχνουν τα αποτελέσματα, οι ομάδες είναι σε άξια πολύ κοντά ή μια με την άλλη και μερικά ματς κερδίζονται με διαφορά μονάχα ενός ή δυο βαθμών.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ — ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ

Η ΕΛΕΝΗ Μασσέρα είναι σήμερα ή «καλύτερη Έλληνισσα». Κέρδισε τον τίτλο αυτό με τις αλλεπάλληλες νίκες της στα αγωνίσματα των δρόμων 60 μ., 100 μ., κατά τους περσινούς και έφτεινούς αγώνες γυναικών. Η Μασσέρα επιδίδεται στα σπορ από δυο χρόνια και συνεχώς προοδεύει. Την προπερασμένη μέλιστα, έβδομα κατέρριψε το πανελλήνιο ρεκόρ του δρόμου 200 μέτρων, με 27.3. Η καλή αυτή αθλήτρια αρραβωνιάστηκε με τον πρωταθλητή 'Ελλάδος των δρόμων 5.000 και 10.000 μέτρων, Θεοδωράκη. Η Μασσέρα είναι 17 έτων και ο Θεοδωράκης 23. Ένας αθλητικός γάμος που προκάλεσε μεγάλη χαρά στους οπαδούς του Πανιωνίου, που είναι ο σύλλογος στον οποίο ανήκει ή Μασσέρα και στους φίλους του Παναθηναϊκού, που είναι τό σωματείο του Θεοδωράκη.

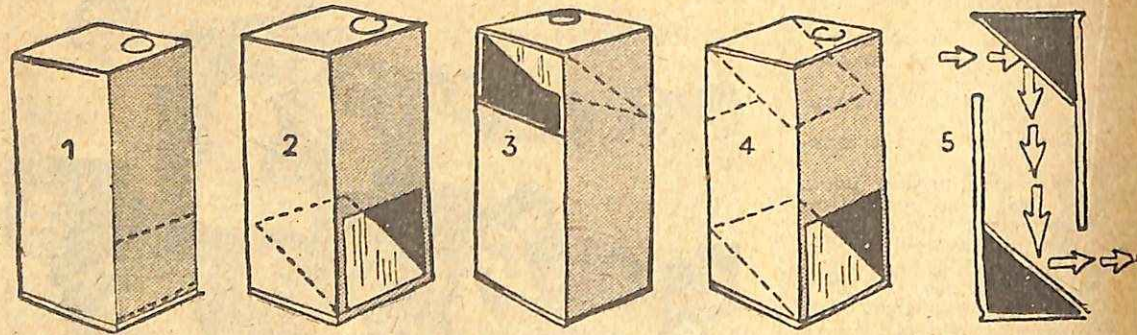
Αλληλογραφία

ΕΛΕΝΗ Χ. — Τό γράμμα σας δείχνει ότι αγαπάτε πολύ τό σπορ. Μια κοπέλλα που ξέρει κολύμπι, ποδηλάτο, ίππασία και που παίρνει την πρωτοβουλία να μαζεύη άλλα κορίτσια, να παίξουν με μία μπάλα, είναι μια σπορτσγούμαν. Η ηλικία για να επιδοθί μια γυναίκα στα σπορ δεν έχει κομμάτι ημερομηνίας. Και μια γυναίκα πάνω από τα 40 θα μπορούσε να επιδοθί στα σπορ, πόσο μάλλον για σας που είστε ακόμη τόσο νέα. Γήπεδα τένις στον Πειραιά σήμερα δεν υπάρχουν. Τηλεφωνήστε για πληροφορίες στον Πανελλήνιο Γ.Σ., 82.463.

Τὰ ξέρετε σὺτὰ;

● Οἱ θαλάσσιοι ἐλέφαντες (τὰ ξέρετε, ἀσφαλῶς, αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ χοντρά ζῶα), ὅταν θυμῶνουν, φουσκῶνει ἡ μύτη τους καὶ γίνεται τέσσερις φορές μεγαλύτερη. Αὐτὸ συμβαίνει γιὰτὶ στὸ κεφάλι τους μαζεύεται πολὺ αἷμα καὶ τὸ δερμα τῆς μύτης τους εἶναι πολὺ ἐλαστικό.

● Ξέρετε πὼς οἱ μαῦροι τῆς Αφρικής, ὅταν χορεύουν στὶς θρησκευτικὲς τους γιορτές, φοροῦν διάφορες μάσκες, ποὺ ὅταν τις ἀντικρύσει κανεὶς, τοῦ προξενοῦν φόβο; Τόση τρομακτικὴ ἐμφάνιση ἔχουν. Συνήθως παριστάνουν τὰ κακὰ δαιμόνια τοῦ δάσους. Λοιπὸν, ὅταν πρόκειται ν' ἀρχίσουν τοὺς χοροὺς τῶν, ποὺ κρατοῦν ὥρες πολλὰς, βουτάνε τὶς μάσκες αὐτὲς σὲ μιὰ διάλυσι στὴν ὁποίαν περιέχεται ναρκωτικό (χασις). Τὸ χασις τοὺς διεγείρει καὶ τοὺς σκοτίζει τὸ μυαλό.

ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙ

ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ σὰς εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὶς παρελάσεις, τὶς τελετὲς καὶ μεθ' αὐτοῦ μάλιστα τὴν Ἀνάστασι. Θὰ μπορῆτε νὰ βλέπετε ἀνετα μ' αὐτὸ ἔστω καὶ ἄλλος κόσμος βρίσκεται μπροστὰ σας καὶ σὰς φράζει τὸ θέαμα. Φτιάξετε τὸ μόνη σας. Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο. Κατασκευάστε ἓνα μακρόστενο κουτί καὶ ἀνοίξετε τὸ στὴ βάση (εἰκ. 1). Τοποθετήστε

ἓνα καθρέφτη μὲ κλίσι 45 μοίρων (εἰκ. 2). Ἀνοίξετε τὸ κατόπι στὸ ἐπάνω μέρος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ καὶ τοποθετήστε τὸ δεύτερο καθρέφτη (εἰκ. 3). Οἱ δύο καθρέφτες πρέπει νὰ σχηματίζουν δύο παράλληλα ἐπίπεδα (εἰκ. 4). Μὲ τὸ σύστημα τῶν δύο καθρεφτῶν βλέπετε εἰκόνες ποὺ εἶναι πρὶν πρὶν ἀπὸ σὰς (εἰκ. 5). Ἔτσι θὰ παρακολουθήσετε καὶ τὴν Ἀνάστασι.

Τὰ κεράκια τῆς Λαμπρῆς

Τὸ ἐκκλησάκι λάμπει ἀπὸψε σὰν κρουστάλλι. Κι' ὁ παπάς, ποὺ τ' ἄσπρο ράσο του φορεῖ, «Δεῦτε λάβετε» μὲ γλύκα σιγοψάλλει· καὶ ὅλοι τρέχουν γιὰ ν' ἀνάψουν τὸ κερί.

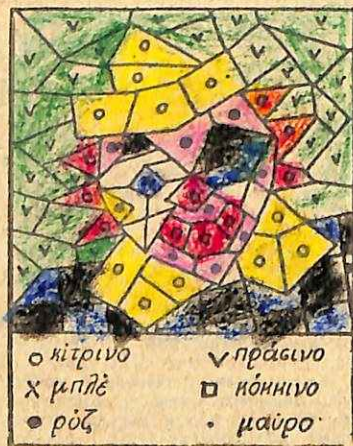
Τί χαρμόσυνα ἡ καμπάνα ποὺ σημαίνει, τί χαρὰ ποὺ ἔχει κι' ὁ κόσμος ὁ πιστός! Πὼς εὐδίασαν οἱ κηποι οἱ ἀνθισμένοι τώρα, τώρα, ποὺ ἀνεστῆθη ὁ Χριστός!

Στὸ σπιτάκι μας γυρίζω σὲ λιγάκι καὶ στὸ δρόμο μου σκορπῶ φεγγαβολιά. Τὸ καντήλι μας ἀνάβω καὶ τὸ τζάκι κι' ἀγκαλιάζω τοὺς δικούς μου μὲ φιλιὰ.

Στὸ τραπέζι ἡ μαγειρίτσα μας ἀχνίζει. Γύρω ἐλάτε, μὲ χαρὰ σὰς προσκαλώ. Κόψε ἐφτάζυμο, πατέρα, ποὺ μυρίζει, κι' ἄς τσουγκρίσουμε τ' αὐγὰ γιὰ τὸ καλό.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Χρωματογραφία

Ἄν χρωματίσετε τὸ ἀκατανόητο αὐτὸ σχῆμα μὲ τὰ χρώματα ποὺ ὀρίζουν οἱ οδηγίες ἀπὸ κάτω, θὰ δῆτε νὰ ἐμφανίζεται... Τί; Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό.

Νοσοκομεῖο γιὰ γλάρους

Κάθε χρόνο, στὴν Ἀγγλία, χιλιάδες γλάροι ἐπεφτάν θυμάτα τοῦ... μαζοῦ. Ξέρετε τί εἶναι τὸ μαζοῦ; Εἶναι τὸ ἀκάθαρτο πετρέλαιο ποὺ καίνε τὰ καράβια καὶ ποὺ τὸ βλέπουμε συχνὰ νὰ ἐπιπλέει στὶς ἀκρογιαλίες κοντὰ στὰ λιμάνια καὶ νὰ σχηματίζει καφετὶ λαδίες πάνω στὸ νερό.

Ἐκεῖ λοιπὸν, στὸ κανάλι τοῦ Μπρίστολ, μαζεύονται μεγάλες ποσότητες ἀπὸ μαζοῦ καὶ σκεπάζουν τὰ νερά. Οἱ γλάροι, καθὼς δουτοῦσαν μέσα γιὰ νὰ πιάσουν ψάρια, γέμιζαν τὰ φτερά τους μὲ μαζοῦ καὶ κατὰ τὴν δὲν μπορούσαν νὰ πετάξουν, γιὰτὶ τὰ φτερά βάραιναν καὶ ἦταν σὰν κολλημένα. Καὶ ἔτσι ἔμεναν ἐκεῖ, στὴν ἀκτὴ, καταδικασμένοι νὰ πεθάνουν.

Τότε ἡ Ἐταιρία Προστασίας τῶν Ζῶων τῆς Ἀγγλίας, ποὺ δὲν μπορούσε νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητη μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι, ἔδωσε ἓνα νοσοκομεῖο στὸ Μπρισταλ. Εἰδικὸ συνεργεῖο μαζεύει τοὺς

γλάρους καὶ τοὺς φέρνει ἐκεῖ, ὅπου... καθαρίζονται ἀπὸ τὰ μαζοῦ καὶ, ὅταν εἶναι σὲ θέσι νὰ πετάξουν πάλι, ἀφίονται ἐλεύθεροι.

Τὸ φασκιωμένο μωρὸ

Μπορεῖτε νὰ διασκεδάσετε πολὺ μ' αὐτὸ τὸ φασκιωμένο μωρὸ ποὺ γίνεται μ' ἓνα κόκκινο αὐγὸ, λίγο ζυμάρη ἀπὸ τὰ τσουρέκια ποὺ θὰ φτιάξη ἡ μαμά σας καὶ λίγο τοιγαρόχαρτο. Χτυπήστε τὸ αὐγὸ, ὅπως ὁ... Κολόμβος, γιὰ νὰ σταθῇ ὀρθοῦ. Ἐπίσης τσακίστε τὸ καὶ στὴν κορυφὴ λίγο. Βάλετε ἐπάνω ἓνα βῶλο ἀπὸ ζυμάρη καὶ κάνετε μὲ τοιγαρόχαρτο μιὰ σκουφίτσα καὶ μιὰ σαλιαστρά. Γιὰ μάτια χρησιμοποῖστε δύο κεφάλια ἀπὸ σπέρτα καὶ γιὰ στόμα βάλετε ἓνα κόκκινο χαρτάκι. Τὶς φασκίες τίς

κάνετε μὲ δύο λουρίδες τοιγαρόχαρτο. Νὰ δῆτε ὅτι θὰ διασκεδάσετε ὅταν θὰ τὸ βάλετε πάνω στὸ πασχάλινὸ τραπέζι.

Παιδικὸ πνεῦμα

Ὁ Γιαννάκης ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸ σχολεῖο ὅπου πῆγε γιὰ πρώτη φορά.

—Λοιπὸν, εἶσαι εὐχαριστήμενος, τὸν ρώτησε ὁ πατέρας του;

—Πάρα πολὺ, ἀπαντᾷ ὁ Γιαννάκης. Μόνο ποὺ δὲν τὰ ἔμαθα ὅλα σήμερα καὶ θὰ πρέπει νὰ ξαναπάω καὶ αὐριο!

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ἡ Λαμπρινὴ καὶ τὸ Βασιλόπουλο

ΜΙΑ φορὰ κι' ἓναν καιρὸ ἦταν μιὰ γερντίσσα ποὺ εἶχε τρεῖς κόρες. Ἡ γερντίσσα αὐτὴ ἦταν πολὺ δυστυχισμένη γιὰτὶ οἱ δύο κόρες της, οἱ μεγαλύτερες, ἦταν κακὲς καὶ τὴ βασάνιζαν ἀπ' τὸ πρῶτ' ὥς τὸ βράδυ. Τὴν ἔβαζαν καὶ τοὺς ἔκανε ὅλες τὶς δουλειὲς κι' ἀκόμα τὴν ἔστελναν στὸ δάσος νὰ μαζεύῃ ἔλθα. Παρηγοριὰ τῆς γερντίσσας ἦταν ἡ μικρότερή της κόρη, ποὺ τὴν ἔλεγαν Λαμπρινή. Αὐτὴ ταν καλὴ κι' ὁμορφ.

Μιά μέρα τὴ γερντίσσα πέθανε ἀπὸ τὴ στενοχωρία καὶ τὴν κούρασι. Πρὶν κλείσῃ τὰ μάτια της ὅμως κάλεσε κοντὰ της τὴ Λαμπρινή καὶ τῆς λέει:

—Σαραντα μέρες ἔπειτα ποὺ θάχω φύγῃ ἀπ' τὸν κόσμω, νὰ σκάψῃς στὴν ἐλθὰ ποὺ εἶναι στὴν ἀκρὴ τοῦ χωραφιοῦ καὶ δὲν θρῆς δικό σου θάνατο.

Ἡ Λαμπρινὴ ἔκλαψε πολὺ. Ὅταν πέρασαν οἱ σαραντα μέρες θυμήθηκε αὐτὸ ποὺ τῆς εἶχε πῇ ἡ μάνα της καὶ πῆγε στὴν ἐλθὰ κι' ἔσκαψε. Στὴ ρίζα της, ὅμως δὲν βρῆκε παρὰ ἓνα φουντούκι, ἓνα ἀμυγδαλόκι καὶ ἓνα καρύδι. Τὰ πῆρε, τὰ βάλε στὸν κόρφο της καὶ γύρισε στὸ σπίτι.

Ὅταν οἱ ἀδελφές της ἔπιασαν νὰ κοιμηθοῦν, σπάζει ἡ Λαμπρινὴ τὸ φουντούκι καὶ θαμπώνουν τὰ μάτια της.

Ἀπὸ τὸ φουντούκι ξεπετάχτηκε μιὰ φορεσιὰ: ἡ θάλασσα μὲ τ' ἀσημένια της κύματα καὶ μ' ὅλα τὰ στολίδια, μαργαριτάρια καὶ κοράλλια.

Σπάζει κατόπι τὸ μυγδαλό καὶ βρίσκει μέσα ἓνα δεύτερο φόρεμα ποῦταν ὁ οὐρανὸς μὲ τ' ἄστρα, ὅλο ζαφείρια καὶ διαμάντια.

Σπάζει καὶ τὸ καρύδι καὶ βλέπει μπροστὰ της ἓνα τρίτο πολυχρῶμο φόρεμα, ποῦταν ὁ κάμπος μὲ τὰ λουλούδια.

Τὰ φλουριά πέφτανε βροχὴ ἀπὸ κάθε φορεσιὰ.

Τὴν Κυριακὴ ποὺ θὰ πῆγαν οἱ ἀδελφές της στὴν ἐκκλησίαν εἶπαν καὶ στὴν Λαμπρινή:

—Δὲν ἔρχεσαι, μικρὴ, καὶ σὺ, νὰ πάμε στὴν ἐκκλησίαν; Πηγαίνετε ἑσεῖς, μόνες σας! Ἀποκρίθηκε ἡ Λαμπρινή.

Σὰν ἔφυγαν οἱ ἀδελφές της ἡ καλὴ κόρη πλένεται, χτενίζεται, ἀνοίγει τὸ φουντούκι καὶ βάζει τὴ φορεσιὰ ποὺ παρίστανε τὴ θάλασσα μὲ τ' ἀσημένια κύματα, τὰ κοράλλια καὶ τὰ μαργαριτάρια. Πάει στὴν ἐκκλησίαν, στέκεται στὴ λειτουργία κι' ὕστερα μοιράζει φλουριά σ' ὅλους τοὺς φτωχοὺς ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖ, δίνει καὶ στὶς ἀδελφές της ἀπὸ δύο φλουριά στὴν καθε μιὰ.

Πῆγε σ' αὐτὰ τοῦ βασιλόπουλου, πὼς μιὰ πολὺ ὁμορφὴ ἀρχόντισσα πῆγαινε κάθε Κυριακὴ στὴν ἐκκλησίαν καὶ μοίραζε περισσότερα φλουριά στοὺς φτωχοὺς ἀπ' ὅσα μοίραζαν οἱ βασιλόπουλες, οἱ ἀδελφές του καὶ ἡ βασίλισσα ἡ μάνα του.

Ὁ γάμος τους ἔγινε μέσα σὲ μεγάλες χαρὲς κι' ὁ βασιλιάς καὶ ἡ βασίλισσα δὲν χόρταιναν νὰ καμαρώνουνε τὸ νύμφη τους. Ἔτσι, ζήσαν αὐτοὶ καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα.

να του. «Ἄ, σκέφθηκε, τὸ βασιλόπουλο, θὰ πάω στὴν ἐκκλησίαν νὰ δῶ ποιὰ εἶναι».

Πῆγε στὴν ἐκκλησίαν καὶ θαμπώθηκε μὲ τὴν ὁμορφίαν της. Ἦταν Ἀνάστασι κι' ἡ Λαμπρινὴ φάνταζε σὰν ἀληθινὴ βασίλοπούλα ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ κάναν τὰ κεράια μὲ τὸ φόρεμα ποῦταν ὁ κάμπος μὲ τὰ λουλούδια.

Ἦταν πρὶν ὥρα ἀπὸ καθε ἄλλη φορὰ. Ὅταν ἡ Λαμπρινὴ ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, τὸ βασιλόπουλο, μαγεμένο, τὴν πῆρε ἀπὸ πίσω νὰ δῇ ποὺ θὰ πάη καὶ νὰ μάθῃ ποιὰ εἶναι.

Τρέχει τὸ βασιλόπουλο, τρέχει κι' ἡ Λαμπρινή. Στὸ τέλος ἀπὸ τὸ πολὺ τρέξιμο πέφτει τῆς κόρης τὸ πασουμάκι. Τὸ ἀρπάζει τὸ βασιλόπουλο καὶ θέλει νὰ τῆς τὸ δώσῃ γιὰ νὰ βρῇ ἀφορμὴ νὰ μιλήσῃ μαζί της, αὐτὴ ὅμως χάθηκε μέσα στὴ νύχτα καὶ σὲ λίγο βρέθηκε στὴν καλύβα της.

Τὸ βασιλόπουλο ἀπὸ τότε δὲν μπορούσε νὰ ἡσυχάσῃ. Μῆτε ἐτρώγε, μῆτε κοιμόταν. Ὁ βασιλιάς ἀνησύχησε καὶ σὰν ἔμαθε τὴν αἰτία, ἔστειλε ἀνθρώπους νὰ γυρίσουν ὅλη τὴ χώρα καὶ νὰ δοκιμάσουν τὸ πασουμάκι σ' ὅλες τὶς κοπέλες κι' ὅποιες βρεθοῦν νὰ ἔχουν αὐτὸ τὸ πόδι νὰ τίς φέρουν στὸ παλάτι.

Γύρισαν πολίτιες καὶ χωριά, οἱ ἀνθρώποι τοῦ βασιλιά, καὶ μπῆκαν σ' ὅλα τὰ πλοῦσια καὶ τὰ φτωχὰ σπίτια, μὰ τὸ πασουμάκι ἦταν τόσο μικρὸ ποὺ δὲν πῆγαινε σὲ καμμιά κοπέλλα. Καποτε ἔφτασαν καὶ στὸ καλύβακι ποὺ ἔμεναν οἱ τρεῖς ἀδελφές.

Οἱ δύο στρίγγλες, μόλις εἶδαν ἀνθρώπους τοῦ βασιλιά κούρσωνε τὴ μικρὴ κάτω ἀπὸ ἓνα κοφίνι γιὰ νὰ μὴν τίς ντροπιάσῃ μὲ τὰ κουρέλια της.

Ὅταν μπῆκε μέσα ὁ ἀρχηγός τους, μὴ βλέποντας ἄλλο κάθισμα πῆγε καὶ κάθισε στὸ κοφίνι. Καθὼς δοκίμαζαν οἱ δύο μεγάλες ἀδελφές τὸ πασουμάκι ἐνοίωσε ἓνα τσίμπημα ἀπὸ κάτω.

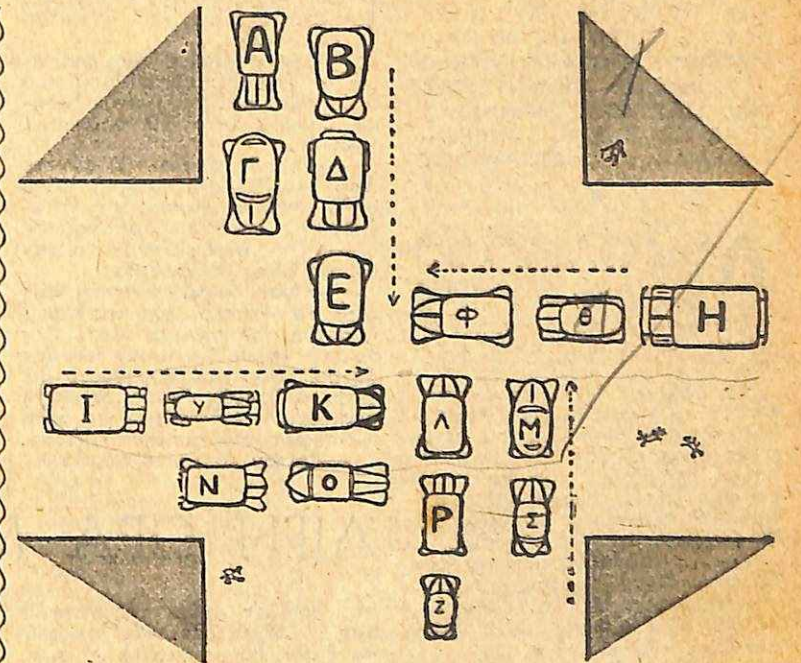
Σηκώνεται τότε, ἀναπαυομένη τὸ κοφίνι καὶ βλέπει τὴ Λαμπρινή. Ρωτᾷ καὶ τοῦ λέει πὼς τὴν ἐκρυσαν γιὰ νὰ μὴ τοὺς ντροπιάσῃ.

Αὐτὸς ὅμως ἔχει διαταγὴ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πασουμάκι σὲ ὅλες τὶς κοπέλες καὶ κάλεσε τὴν Λαμπρινή νὰ τὸ δοκιμάσῃ κι' αὐτὴ.

Καὶ τὸ πασουμάκι τῆς πῆγαινε μιὰ χαρὰ. Ἐλαμψε ὅλος ἀπὸ εὐχαρίστησι ὁ ἀνθρώπος τοῦ βασιλιά:

—Ἐτοιμάσου, εἶπε στὴν κοπέλλα νὰ πάμε στὸ παλάτι. Ὅταν ἦρθε τὸ βασιλόπουλο καὶ τὴν εἶδε, ἔπεσε στὰ πόδια της καὶ τῆς ζήτησε νὰ γίνῃ γυναίκα του.

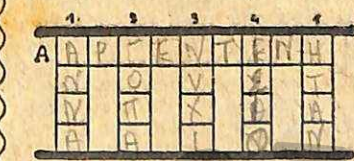
Ὁ γάμος τους ἔγινε μέσα σὲ μεγάλες χαρὲς κι' ὁ βασιλιάς καὶ ἡ βασίλισσα δὲν χόρταιναν νὰ καμαρώνουνε τὸ νύμφη τους. Ἔτσι, ζήσαν αὐτοὶ καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα.

ΣΤΗ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙ

Σ' ἓνα σταυροδρόμι ἔχουν μπλέξει ὅλα αὐτὰ τὰ αὐτοκίνητα καὶ ἔχει σταματήσει ἡ κυκλοφορία, ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας δὲν ξέρει τί νὰ κάνῃ. Κι' ὅμως, μὲ τὴν μετακίνησι ἑνὸς μονάχα αὐτοκινήτου, μπορεῖ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΧΡΕΙΑΣΘῇ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΙΣΩΝ τὰ αὐτοκίνητα. Βοηθήστε λοιπὸν τὸν ἀστυφύλακα.

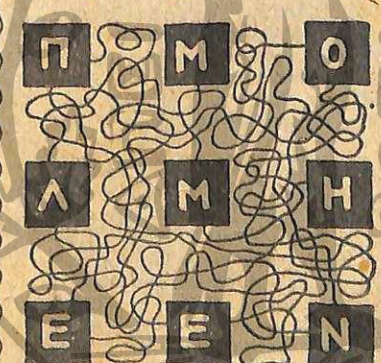
Οἱ πέντε σκάλες

Πέντε σκάλες: Πέντε λέξεις, ἀπὸ τέσσερα γράμματα ἡ κάθε μιὰ, ποὺ τὴ σημασία τους θὰ τὴν βρῆτε παρακάτω. Συμπληρώστε κατόπιν τὴν ὀριζόντια γραμμὴ, ὥστε νὰ σχηματισθῇ τὸ ὄνομα μιᾶς χώρας τῆς νοτίου Ἀμερικής.

1) Γυναικεῖο ὄνομα. 2) Ἀποτίμιμα. 3) Ὑπάρχει στὰ δάχτυλά μας. 4) Δὲν εἶναι στραβό. 5) Στὸ παρελθόν (ρήμα).

Ἀλφαβητικὸς λαβυρινθὸς

Ἐκκινώντας ἀπὸ τὸ μεσάτο γράμμα τῆς ἐπάνω γραμμῆς, τὸ Μ δηλαδὴ, ἀκολουθεῖτε τὸ κεντὸ τῆς Ἀριστερῆς. Σημειώστε σ' ἓνα χαρτί κατὰ σειρὰ

τὰ γράμματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ περνάτε καὶ θὰ βρῆτε τὸ ὄνομα μιᾶς ἀπὸ τὶς ἐννέα Μουσες.

Μὴ βιασθῆτε ν' ἀπαντήσετε

Ποιὸ εἶναι τὸ τρίτο καὶ μισὸ τοῦ ἑκατο;

Οἱ μυστηριώδεις προσθέσεις

Ἰδοὺ πέντε προσθέσεις, μὲ τὸ ἴδιο ἀθροίσμα. Γιὰ νὰ γίνουν αὐτὲς οἱ προσθέσεις, ἐρησιτοποιήσαν ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 36. Μπορεῖτε νὰ τίς φτιάξετε κι' ἑσεῖς; Νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποῖσετε ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 36 καὶ μιὰ φορὰ μόνον τὸν καθενα.

111 111 111 111 111 111

Ἀπρόοπτα

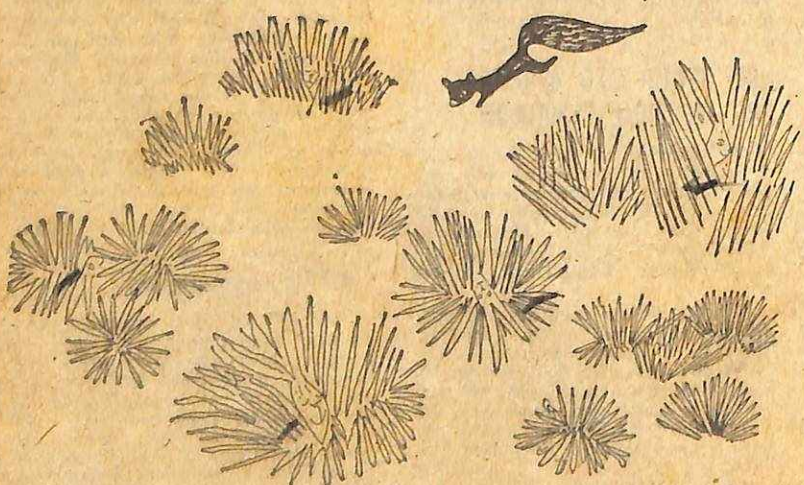
Ποιὸ τρέχει πρὶν γρήγορα, ἡ ζέστη ἢ τὸ κρύο;

Αἰνίγματα

1. Ποιὸ πρῶμα ἔχει μεγάλα ἀσπρά κόκκαλα καὶ μικρὰ μαύρα δόντια;

Σὰν τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπορούμε νὰ τὸ μαζέψουμε ποτὲ ὅταν πῆσῃ;

Οἱ λύσεις στὴ σελίδα 66

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΑΓΟΙ

Οἱ λαγοὶ ποὺ εἶναι σ' αὐτὸ τὸ λαχανόκηπο, μόλις ἀντελήφθηκαν πὼς ἔρχεται ἡ ἀλεπού, κρύφθηκαν ἀμέσως στοὺς θάμνους. Μήπως τοὺς βλέπετε ἑσεῖς; Καὶ πόσοι εἶναι;

ΔΕΝ ΚΑΠΝΙΖΕΙ ΟΥΤΕ ΠΙΝΕΙ! ● ΤΗΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΓΥΛΚΑ ΑΛΛΑ ΤΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΔΙΑΙΤΗΣ ● ΑΠΕΧΘΑΝΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΑΜΑΤΑ ● ΤΗΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΤΑΓΙΕΡ ΠΟΥ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙ ΩΣ ΤΟ ΚΟΜΨΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ● ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΗΜΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΣΤΑΡ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΜΑΣ ΑΓΓ. ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΔΕΝ είναι η πρώτη φορά που ασχολείται η «Γυναίκα» με τη διάσημη πρωταγωνίστρια του ιταλικού κινηματογράφου, την όμορφη Έλληνίδα Υβόν Σανσον.

Και άλλοτε γράψαμε για τις επιτυχίες της από σχολία και κριτικές του ξένου τύπου. Σήμερα όμως είχαμε την ευκαιρία να τη γνωρίσουμε και να μπορούμε να πούμε καλύτερα κατά το σύντομο διάστημα της παραμονής της στην Αθήνα.

—Δεν μπορούσα να επιστρέψω στην Ιταλία χωρίς να σταματήσω στην Αθήνα, αφού είχα την ευκαιρία να δω τόσο κοντά.

—Στην Κωνσταντινούπολη πήγατε για εργασία; έρωτούμε την Υβόν προετοιμάζοντας την για την ατέλειωτη σειρά των ερωτήσεων μας που έχουμε ήδη να της υποβάλουμε.

—Στην Κωνσταντινούπολη πήγαμε με το συνάδελφο Μασίμο Τζιρότι γιατί μās είχαν καλέσει οι Τούρκοι δημοσιογράφοι να παρευρεθούμε σε μία μεγάλη χοροεσπερίδα που δόθηκε σε ένα από τα παλιά παλάτια των σουλτάνων. Από την εορτή αυτή έχω τις ωραιότερες αναμνήσεις.

Ψηλή κορμοστασιά, με προκλητικές καμπυλωτές πού προξίζουν θλιμμένη, μακριά μαλλιά στο χρώμα της φυσικής, μάτια μεγάλα εκφραστικά, χείλη σαρκώδη και δυο μεγάλοι

χαλκάδες για σκουλαρίκια συμπληρώνουν το πορτραίτο της Σανσον. Και δικαιολογούν με το παραπάνω γιατί κατόρθωσε η εξωτική αυτή μορφή να κατακτήσει το διεθνές κοινό και να φθάσει στο ζενίθ της επιτυχίας, ξεχνώντας μόνη και άγνωστη σε ξένο τόπο.

—Δεν μπορείτε να φαντασθείτε τη συγκίνησή μου που βρίσκομαι και πάλι στην Αθήνα, ύστερα από 10 δόκλωνα χρόνια.

—Τι σας έκανε να φύγετε από την Ελλάδα και να πάτε στην Ιταλία; Μήπως για να επιδοθείτε στον κινηματογράφο; —Όχι, ήθελα απλά να μάθω τις ξένες γλώσσες!...

—Είναι όμως γεγονός πως από μικρό παιδί σας τραβούσε η τέχνη του σινεμά. Αυτό άλλωστε ισχυρίζονται οι συμμαθητριάς σας που θυμούνται ότι από τα θρανία ακόμα δείχνετε εξαιρετικών ενδιαφερόντων για τους ηθοποιούς του κινηματογράφου. —Ήταν κάτι που συμβαίνει

● Η Υβόν Σανσον καθώς ξεφυλλίζει τη «Γυναίκα» λέει στη συνεργάτιδά μας: «Θα σας παρακαλέσω να μου στέλνετε τακτικά στην Ιταλία το ωραίο περιοδικό σας».

ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΒΟΝ ΣΑΝΣΟΝ

σε πολλές νέες της εποχής μας... Αλλά δεν είχα σκεφθεί ποτέ πως θα μπορούσα να ακολουθήσω την καριέρα αυτή και να εξελιχθώ. «Επιθυμούσα μάλλον να παντρευθώ και να αποκτήσω πολλά, πολλά παιδιά!...

—Και τί συνέτρεξε σ' αυτό να παίξετε στον κινηματογράφο;

—Αυτό οφείλεται στον Ιταλό σκηνοθέτη Άλμπέρτο Λατούα, ο οποίος με έπεισε να δοκιμάσω την τύχη μου στο ρόλο της πρωταγωνίστριας του έργου «Ο επίσκοπος Τζιόβανι» που έπρεπε να γυρισθεί. Και είχα την τύχη να με ξεχωρίσουν από 40 άλλες κοπέλλες και να μου εμπιστευθούν τον πρώτο μου κινηματογραφικό ρόλο ο οποίος μου άνοιξε τις πόρτες για τις μετέπειτα επιτυχίες μου.

—Πώς αισθάνεστε τώρα, που είσατε τόσο διάσημη;

—Δεν είμαι καθόλου ικανοποιημένη από τον εαυτό μου. Έκτος από τον πρώτο, δεν μ' άρεσε κανένας άλλος ρόλος απ' αυτούς που έχω παίξει ως τώρα.

—Ποιοι ρόλοι σας άρεσουν περισσότερο;

—Οι κάπως πρόσχαροι και όχι οι τραγικοί και τα δράματα. Το κλάμα είναι κάτι που απεχθάνομαι τόσο.

—Δεν μπορείτε παρά να είχατε ποσά από τον αμερικανικό κινηματογράφο. Σκεφθήκατε ποτέ να πάτε προς το Χόλλυγουντ;

—Μάλλον όχι, παρ' όλο που είχα προτάσεις. Ίσως επειδή όσοι έχουν πάει εκεί από τους δικούς μας ήθοποιους, δεν έμειναν εύνοιας και διάστημα να γυρίσουν πίσω.

—Μήπως στην Ιταλία επικρατούν τα κοκκινωπά μαλλιά; την ερωτούμε πονηρά για να μάς δοθεί η ευκαιρία να ασχοληθούμε λίγο και με πιο ειδικά γυναικεία θέματα.

—Με υπερέχουν να τα βάψω κόκκινα για το γύρισμα του τελευταίου μου έργου το «Αστρο των Ίνδιαν» που είναι έγχρωμο. Αυτό είναι γυρισμένο στο Λονδίνο και έχω συμπρωταγωνιστή τον Κόννελ Ουάιλντ.

—Γιατί δεν ακολουθήσατε τη μόδα των κοντών μαλλιών; —Οι Ιβόννες στο στούντιο δεν μου επέτρεψαν να ακολουθήσω τη μόδα.

—Σας επιβάλλουν σχετική δίαιτα;

—Μη! για κατείο το λέτε; Πάντα πριν από το γύρισμα ενός φιλμ, όφειλομε να ακολουθήσουμε αυστηρότατη δίαιτα. Και έμένα μου άρεσουν τόσο τα γλυκά!...

—Όταν δεν γυρίζετε φιλμ με τί ασχολείστε συνήθως;

—Με το σπίτι μου. Έχασα να σας πω πως έχω ένα από τα πιο όμορφα σπίτια της Ιταλίας. Βρίσκεται έξω από τη Ρώμη, δίπλα στον Ιππόδρομο και έχει θαυμάσιο κήπο με πισίνα και όλα τα απαραίτητα. Τελευταία μάλιστα ένα Ιταλικό περιοδικό προκήρυξε ένα πρωτότυπο διαγωνισμό για το πιο

όμορφο σπίτι ήθοποιου και κάθε έβδομοδα δημοσιεύει και από ένα σπίτι κατά σειρά. Πως να μη υπερηφανεύομαι λοιπόν για το δικό μου, αφού πήρε το πρώτο βραβείο;

—Ασχολείστε καθόλου με τα σπορ;

—Αρκεί, όταν έχω καιρό. Προτιμώ όμως την κολύμβηση και την ιππασία.

—Καθ' όλο το διάστημα της συνομιλίας μας δεν σας είδαμε καθόλου να καπνίζετε. —Ούτε καπνίζω αλλά ούτε και πίνω.

—Κάτι όμως που ασφαλώς θα σας άρεσε πολύ, όπως άλλωστε και σε όλες τις ωραίες γυναίκες, είναι τα μπίζου, της λέμε χαμογελαστά παρατηρώντας το βαρύ χρυσό βραχιόλι που φορεί και που πάνω του είναι σκαλισμένα δυο μεγάλα κεφάλια φιδιών που τα στολίζουν άσπρα μπριγιάν ενώ δίπλα σ' αυτό ένα χρυσό ρολόι έρχεται να συμπληρώσει το σόλισμα του χεριού της όμορφης στάρ.

—Ποιά γραμμή προτιμάτε από την εφετηνή μόδα; —Μου άρεσουν πολύ τα ταγιέρ, όπως και νάναι. Τα βρίσκω πολύ πρακτικά και σίκα.

Η τέχνη του καλού μακιγιάζ της με τις τονισμένες βλεφαρίδες, τη γραμμή του μολυβιού στην άκρη του ματιού της, το ελαφρό «φόν ντε τέν» κάτω από την πούδρα και τα καλοδιαμμένα χείλη της μαζί με τις μετρημένες στάσεις και τα χαμόγελα που παρουσιάζει στο φακό της φωτογραφικής μηχανής, όλα αυτά φανερώνουν μία γυναίκα εύθυνη που κατέχει όλα τα μυστικά της γυναικείας γοητείας γι' αυτό και κάθε ερώτηση γύρω από το θέμα αυτό, περιπτέλει...

Το επόμενο έργο της Υβόν Σανσον θα γυρισθεί στην Ισπανία με τίτλο «Λα Πράδια», μία τοποθεσία των Πυρηναίων. Και σ' αυτό το φιλμ, όπως και στα άλλα που έχει γυρίσει μέχρι τώρα, θα γοητεύσει τους θαυμαστές της η Έλληνισ πρωταγωνίστρια του Ιταλικού κινηματογράφου.

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

Καβάλα

ΑΘΟΥΡΒΑ, αλλά βετικά λειτούργει εδώ από διετίας η Σχολή Ραπτικής και Κοπτικής της «Εορ. Έστιας Καβάλας» που την ίδρύσε η γυναίκα ο φτωχόκοσμος στον πρόεδρό της «Έστιας» και επίθεωρήτη Έργασίας κ. Διον. Ανδρεόπουλο. Η προσφορά της είναι μεγάλη και δεν είναι μόνο για την πόλη της Καβάλας, αλλά και για όλη την περιοχή, στην οποία παρέχει πολιτικές, παιδαγωγικές, υγιεινές. Έτσι, μέσα σε έξη μήνες μαθαίνουν τα φτωχόκοριτσα που εγγράφονται σ' αυτήν ραπτική. Ψυχή της σχολής είναι η ευνοική καθηγήτρια κ. Ευαγγελία Τσιμπουκλή, δια της οποίας γίνεται όλη η εργασία. 322 κοπέλλες που έχουν αποφοιτήσει έχουν σήμερα επικερδώς το επάγγελμα της μοδίστρας, αντιστά στις οποίες και οι παρακάτω, οι τελευταίες που απεφοίτησαν: Εύφημία Σταυρίδου, Παναγ. Πιτσιλιάκη, Σοφία Σαββουδίου, Μαρία και Ουρανία Μαστοράκη, Έλλη Κοκοβίδου, Φωτεινή Παπαδημητρίου, Ασημένια Λαυραγκάκη, Μαρίνα Μπαρτζοπούλου κ.λ.π.

Ακολουθώντας τον γενικό κανόνα, παρ' όλο που η πόλη και την Σοφιστική, οι χοροί συνεχίζονται και εδώ με κοσμοπολημμένα. Σημειώνουμε τους χορούς των «Περσιτών», του Σωκράτους «Ελληνίδων», «Οδονών», του «Ερριδικού Συνδέσμου», του «Ηρακλέους», και των παιδικό χορό «Μπαλ ντ' ανφάν» που εσημειώσαν εξαιρετική επιτυχία.

Θεσσαλονίκη

ΔΥΟ καθυστερημένες χορευτικές επερίσεις που έγιναν τις ημέρες αυτές συνεκέντρωσαν την αφορμή της κοινωνίας μας. Η μία ήταν της «Ιστορικής Έταιρείας» και η άλλη των «Στρατιωτικών Υπαλλήλων». «Ενέμισαν» τα σαλόνια του «Μενιτεράν» από γυναικούς και άλλους επιστήμονες, που έπληξαν να ψυχαγωγούν και να περάσουν ένα εχθρότομο βράδυ. Ίδου μερικά ονόματα: Ο πρόεδρος και καθηγητής κ. Καραλός Αλεξανδρίδης, οι κυρίες Αλεξάνδρου, Μείμαρη, Μισιρλόγλου, Κρητικού, Δημητρίου, Διακογιάννη, Τσιτσουλοπούλου, Ραντουλή, Μανθουλοπούλου που αποτελούσαν το συμβούλιο της οργανωτικής επιτροπής, επίσης: Ο διευθυντής της Αστυνομίας ταξίαρχος, η κ. και η δ. Παπα, η κ. Χωλή που γέν. προσέδον της Αμερικής, ο γέν. πρόεδρος της Γαλλίας και η δ. Λεωνόπου, ο γέν. πρόεδρος της Γιουγκοσλαβίας και η κ. Παπαρίδη, ο γέν. πρόεδρος της Ιταλίας και η κ. Τζ. Τζουράκ, οι κυρίες των καλλιτεχνών της Ιστορικής Παπαγεωργίου, Καραβιά, Σαββα, δ. Τζιαννοπούλου, κ. Ζαχαριάδη, κ. Σαρη, κ. Ζουράκ, κ. Ανδριόπου, κ. Χατζηγιαννάκη, κ. Μανθουλοπούλου, κ. Τσιαντοπούλου, κ. Αβραμόπου, κ. Αβανίδη, κ. Πολυκαίου, κ. Αβανίδη, κ. Παυλινίδου, κ. Τσακίρη, κ. Γκράβιανη, κ. Αβανίδη, κ. Νούση, κ. Χατζηθωμά, κ. Σακκ, κ. Συμεωνίδου, κ.δ.

—Αναφέρουμε μερικά δ-

νόματα και από τη χορευτική ομάδα του «Συλλόγου Στρατιωτικών Υπαλλήλων Β. Ελλάδας»: Δίδες, Μαχη Νάκη, Δώρα Παπαχάτζη, Δανάη Ράμου, Ζίτσα Τασίκα, Γαλάτεια Δολιανίτου, Δήμητρα Λαζαρίδου, Άσπυ Λεωνίδου, Ναυσικά Χριστοπούλου, Λόλα Τσιόρα, Νίτσα Μαλτέζου, Φ. Βήτα, Ευαγγ. Φακορέλη, Σταματούλα, Γι. Σαένιου, Στέλλα Μπλέκα, Φωφώ Γεωργιάδη, Μαροπούλου, Ι. Μυλωνά, Τσιόρα, «Ηρώ Κατσίκι», Έλενη Νεστορίδη, Μαλτέζου, Κωστοπούλου, Μαρίκα Λαζαρίδου, Ε. Κεχαγιά, Βρασίδα, Μ. Καλοψυχού, Π. Λατιέν, Κλ. Γελοστό, Ε. Κολοσσού κ.λ.π. Κυρία: Λαμπρού, Παναγιώτου, Παπαδασλείου, Βισβάρδη, Παπαδοπούλου, Μαλτέζου, Ροσαλάκη, Πλαστήρα, Ράμου, Βήτα κ.λ.π.

Νιγρίτα

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ρεύμα έδωσε και εδώ αφορμή να οργανωθεί με πολλήν επιτυχία ο έτησιος οικογενειακός χορός του οδοφάντορ φείου που έγινε στη λέσχη των αξιωματικών της φρουράς του 31ου Συντάγματος Πεζικού. Μεταξύ των επίσημων ο συνταγματάρχης και διοικήτης του Συντάγματος κ. Π. Κουτσίρης, ο δήμαρχος κ. Π. Βαγενάς, ο διοικητής του 513 Τ.Π. κ. Γεωργιάδης, ο δημοτικός σύμβουλος κ. Χατζηγιάννης, οι ιατροί και οι κυρίες: Μαρολάκη, Καρβίτσα, Κηροπλάστη, επίσης οι: κ. και κ. Ευαγγελοπούλου, κ. και κ. Λιάκου, κ. και κ. Ζαχού, κ. και κ. Τσέλιου, κ. και κ. Καραβίου, κ. και κ. Μαυραλίου, κ. και κ. Παπαδόγλου κ.δ.

ΧΙΟΣ

ΑΡΧΙΣΑΝ οι προετοιμασίες της μεταστροφής και διαρρυθμίσεως της παύλας του γνωστού στο πανελλήνιο έορτασμού Στ. Λιβανίου, εγκατεστημένων από πολλών ετών στις «Ηνωμένες Πολιτείες». Ο παγκοσμίου φήμης αυτός Έλληνας, πατέρας δύο ωραιότατων θυγατέρων, που θεωρούνται και οι πλουσιότερες σε σφάλως «Ελληνίδες», είναι παντρεμένος με τους θαυματούτους επίσης εφοπλιστές «Ωνάση και Νιάρχον, που έτσι και οι τρεις αυτές θαλασσινές οικογένειες υ' αποτελούν μία ναυτική διεθνή δυναστεία. Η κ. Ωνάση και η κ. Νιάρχος έφετος θα παρευρεθούν στον έορτασμό, όπου μία ωραία έπαυλη, μυστα σ' τη θάλασσα τις περιμένει για να τις ξεκουράσει από τις φροντίδες του πλοίου και των απασχολήσεων.

Εάνθη

ΣΤΗΝ αίθουσα των «Ολυμπίων» έδωσαν προχθές από τον «Εορταστικό Θεατρικό Όμιλο» παραστάσεις με το γνωστό έργο του αποδισαντός τελευταία Αμερικανού συγγραφέως Ο. Νηλ «Όλα τα παιδιά του Θεού έχουν φτερά». Όλοι οι θεοποιοί που έλαβαν μέρος ήταν έρασιτέχνες, με η επιτυχία ήταν τέτοια ώστε πρέπει και από δω κανείς να τους συγχαρεί. Μεταξύ άλλων και οι δίδες: Κηροπούλου, Πεντεδέκα, Βελιτζίδου, όπως και οι: Ρουσιώλης, Τσακνιάς, Καρατζάς κ.λ.π. Κοντά σ' αυτούς επέκεινται να αναφερθούν και οι μικροί: Κοτταρίδης, Βασιλάς, Δρακιάτης, Δαυλάκης, Χοπατίδης, Μορτός, Βεκέρης κ.λ.π.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΤΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ ΜΑΣ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ

Ο ΠΩΣ ξέρουμε, σ' ολόκληρη την Ελλάδα η Μεγάλη Βδομάδα είναι μέρες Πένθους για τους ελπίδες χριστιανούς. Γι' αυτό από τη Μεγάλη Δευτέρα, τον παλαιότερο καιρό, δεν αρχίζουν μόνο οι προετοιμασίες για το Πάσχα αλλά και η μεγάλη νηστεία. Κι' ακόμα επικρατούσαν — και στα χωριά και στα νησιά — επικρατούν και σήμερα — διάφορα έθιμα, που παλαιότερα έδιναν ξεχωριστό χρώμα στις μέρες της Μεγάλης Βδομάδας, γιατί έπληρυντο με ευλαβεία σ' όλες τους τις λεπτομέρειες χωρίς καμμία παράλειψη.

Αν και τα πασχαλινά έθιμα είναι στο γενικό τ' ίδια σ' όλη την Ελλάδα, ωστόσο από τόπο σε τόπο παραλλάζουν στις λεπτομέρειές τους. Στη Βόρεια Ελλάδα τη Μεγάλη Έβδομάδα επικρατούν συνήθειες που παρουσιάζουν πολλές ιδιομορφίες, άγνωστες σ' άλλες ελληνικές περιοχές.

Σε τούτο το σημείωμα μας θα κάνουμε λόγο για τα μεγαλοδοξία διατικά έθιμα της Θεσσαλίας.

Στο Πήλιο, τη Μεγάλη Δευτέρα αρχίζει η γενική καθαριότητα του σπιτιού. Τα κορίτσια που είναι «στη δόλτα» τους, δηλαδή της παντρείας, θα κάνουν το λουτρό τους και το βράδυ πριν παγαδιάσουν θα κάνουν μπροστά στα εικονίσματα είκοσι «μετάνοιες», θα γονατίσουν δηλαδή, και θα πούν μαζί με την προσευχή τους και λόγια παρηγορητικά για τη Παναγία που θα ιδή «τον υιόν της να τον σταυρώνουν οι άνομοι Έβραίοι».

Τη Μεγάλη Τρίτη συνεχίζονται οι προετοιμασίες, όπως και την Τετάρτη, ενώ τη Μεγάλη Πέμπτη βάφουν τα αυγά κόκκινα. Αφού βάφουν το τέντζερί στην «παραστά» πρώτα βάφουν τρία αυγά που τα γέννησαν οι κότες την ίδια μέρα, γι' αυτό τα λένε «μεγαλοπρεψίδια». Τα τρία αυτά αυγά κατά τις θεσσαλικές λαϊκές παραδόσεις συμβολίζουν το τρισημείο της θεότητας. Αμα βαφτούν τα τρία αυτά αυγά, το ένα, το πιο μεγάλο και το πιο κόκκινο, το βάζουν στο «εικονοστάσι», το χαρίζουν δηλαδή στην Παναγία. Το άλλο το χαρίζουν στο σπίτι και το φυλάει ως την ημέρα της Αναλήψεως. Το τρίτο αφήνει στον αρχηγό της οικογένειας (στον πατέρα ή παπού) και την ημέρα της Λαμπρής το παίρνει και μ' αυτό το ποσυχίζει με τ' άλλα μέλη της οικογένειας.

Δε θέλει ρώτημα πως οι νοικοκυρές φροντίζουν ώστε οι μπογιές να είναι καλές, για να βαφτούν καλά τα αυγά. Άλλοι προτιμούν το βαθύ κόκκινο, άλλοι το έλικο κι' άλλο το μουντό προς το σταχτί ή το γαλάζιο. Αν πέτυχ' ο χρωματισμός τότε και η χρονιά θα πάη καλά.

Την ίδια μέρα συνήθίζουν να φτιάχνουν από καλάμι κι' ένα σταυρούδακι. Ο «μεγαλοπρεψίσιος σταυρός» είναι καλό φυλαχτό και τον βάζουν στο εικονοστάσι.

Επίσης γράζουν όλα τα σκεπάσματα στην αυλή ή τη ρούχα, και σ' ένα ψηλό μέρος κρεμούν ένα κόκκινο ρούχο ή μία καινούργια κόκκινη φλοκάτα.

Τα απόγευμα όταν αρχίζουν να χτυπούν οι καμπάνες και τα σηματοδρά, όλοι σ' όλη νύκτα κι' όλη μέρα

θα πάνε στην εκκλησία ν' ακούσουν τα Δώδεκα Εύαγγελια.

Την άλλη μέρα — τη Μεγάλη Παρασκευή — έξω από νερό δεν κάνουν τίποτα στο στόμα τους. Η νηστεία αρχίζει από το πρωί και διαρκεί ως την ώρα που θα περάσουν κάτω από τον 'Επιτάφιο. Μα και πάλι δεν τρώνε τίποτ' άλλο παρά χαλβά στο Πήλιο και λαχανόπιτα στην πεδινή Θεσσαλία. Οι καμπάνιστοι Θεσσαλοί θεωρούν τη λαχανόπιτα σαν φαγητό της παρηγορίας.

Τη Μεγάλη Πέμπτη ο κάθε οικογενειάρχης θ' αγοράσει τις λαμπάδες που είναι μεγάλες για τους ηλικιωμένους και μικρές για τους ανήλικους. Τών μικρών παιδιών μάλιστα έχουν διάφορα χρωματιστά κεντήματα. Επίσης θα στείλη δυοιές λαμπάδες και στα «θαφιστήρια» του. Την ίδια μέρα — Μεγάλη Πέμπτη — οι νοικοκυρές θα φτιάξουν και τις «κόλινδρες», μία θα κρατήσουν για το σπίτι και τις άλλες θα τις στείλουν στον κομπάρσο και σ' άλλες σπιτίες που έχουν υποχρεώσεις ή στενούς συγγενικούς δεσμούς. Στις κολούρες έξω από το σταυρό που είναι χαραγμένος, όταν τις ψέφουν βάζουν σ' τ' πάνω μέρος της κολούρας και τρία αυγά κόκκινα.

Στα χωριά του Θεσσαλικού κάμπτου επικρατεί το έθιμο να έχουν όλοι τη Μεγάλη Παρασκευή κατά τον 'Επιτάφιο σκούρες λαμπάδες. Τη νύχτα της Μεγάλης Πέμπτης γυρίζουν όλοι με αναμμένες τις λαμπάδες, τη Μεγάλη Παρασκευή όμως τις σβένουν γιατί το θεωρούν σουζιά να γυρίσουν στο σπίτι με αναμμένη λαμπάδα.

Το Μεγάλο Σάββατο σφάζουν το αρνί και φτιάχνουν τα γλυκίσματα, και μικροί και μεγάλοι περιμένουν με ανυπομονησία ν' ακούσουν τη νύχτα τις καμπάνες. Τότε ξεκινάν όλοι με τα γιορτινά τους για την εκκλησία. Τελειώνοντας η λειτουργία, γυρίζουν στα σπίτια τους και αφού πουν, όλοι το Χριστός Ανέστη, κι' άλλες ευχές, τρώνε τη λαμπράτικη καμπανίτσα.

Ανήμερα της Λαμπρής, ύστερα από τη δεύτερη Ανάσταση, αφού ψηθή τ' αρνί στη σούβλα, όλο το συγγενολόγι καθέται σε κοινό τραπέζι και αρχίζει το φαγοπότι και μαζί και το ποσυχισμό των κόκκινων αυγών.

Το απόγευμά της «χορεύτρας» του χωριού το νταούλι και οι ζουρναδες προσκαλούν τους χωρικούς. Σε λίγο ένας-ένας μαζεμένοι οι γυναίκες και τα κορίτσια στέκονται γύρω στη χορεύτρα και αρχίζει ο χορός.

Όσο όμως περνούν τα χρόνια, τόσο τα έθιμα αυτά ξεβαίνουν, χάνουν δηλαδή τον παλιό ευθυμο εορταστικό τους τόνο. Ο εορταστικός του νεωτέρου πολιτισμού έχει σβήσει και στα πιο απόκεντρα χωριά.

Κ.

Η ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Όταν η γη κι' ο ούρανός «Χριστός Ανέστη» κάνει κι' αντιλαλεί το φιλίμα, στα χείλη σαν τραγουδι, και η αγάπη στην καρδιά ριζώνεται κι' πιάνει, τότε γεννά κι' η πασχαλιά το πρώτο της λουλούδι.

ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ένα «τρίκ» για κάθε περιπτώσει

Μία πρακτική γυναίκα δεν αφήνει ποτέ να την φέρουν σε άμηχανία οι περιστάσεις. Όποιοδήποτε και αν είναι το πρόβλημα που της τίθεται, ξέρει ή φροντίζει να βρή την πιο λογική λύσι!...

ΚΗΡΥΣΣΕΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΛΙΠΟΥΣ ΠΟΥ ΠΙΤΣΙΛΑΕΙ ΤΟ ΤΗΓΑΝΙ: Το λάδι θα είναι το μόνο σας αποτελεσματικό όπλο. Ζεστάνετε λίγο λάδι στο τηγάνι προτού βάλετε το λίπος, το λάδι ή το βούτυρο. Δεν θα έχετε πια να φοβηθείτε τα πιτσιλίσματα που προσέρχουν τόσο άσχημους λεκέδες.

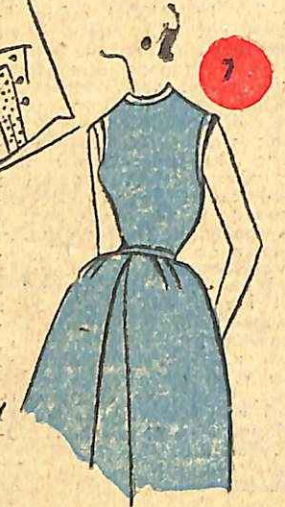
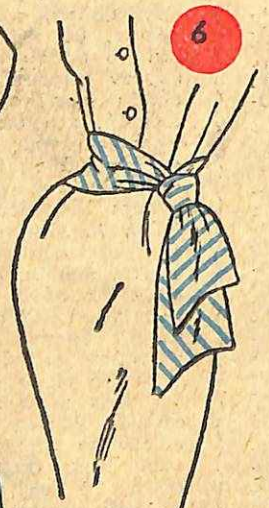
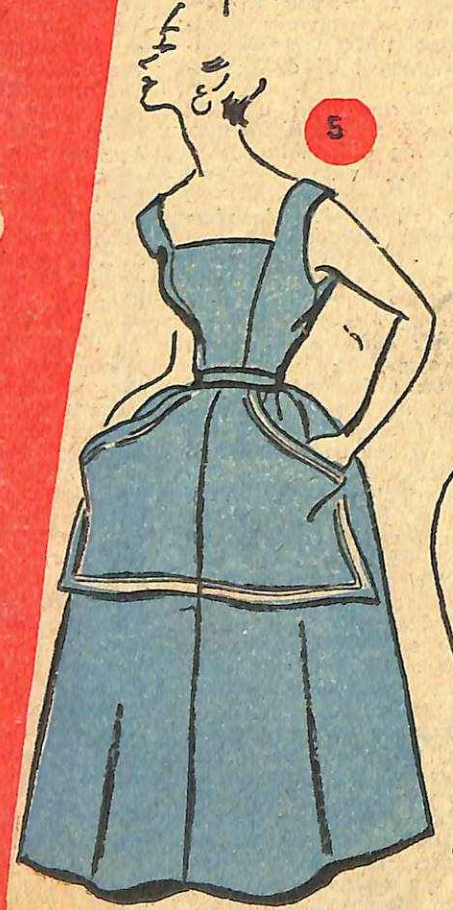
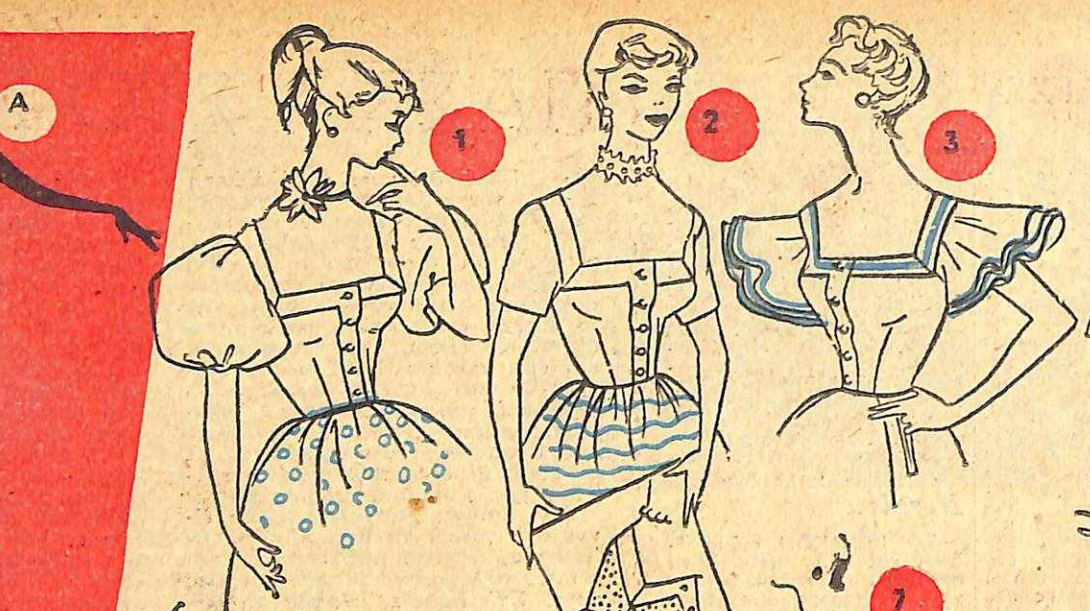
ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΟΛΥΒΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΕΙΘΗΛΟ: Είτε είναι σημειώσεις, είτε ένα σχέδιο, θα βουτήξετε το χαρτί μέσα σε γάλα που έχετε βγάλετε την κρέμα και θα το αφήσετε να στεγνώσει απόλυτο αφού προηγουμένως το κουνήσετε ελαφρώς για να στραγγίξει. Αυτό είναι όλο.

40

Το μολύβι δεν θα σβύσει πιά!

ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΜΙΑ ΜΑΛΛΙΝΗ ΚΛΩΣΤΗ, ΛΙΓΟ ΧΟΝΤΡΗ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ ΤΗΣ ΒΕΛΟΝΑΣ ΣΑΣ: Μη στενοχωριέστε. Πάρετε μία κοινή κλωστή του ραφίματος, περάστε τις δυο της άκρες στη βελόνα, σχηματίζοντας έτσι ένα κρίκο μέσα στον οποίο θα βάλετε το μαλλί. Δεν έχετε πια παρά να τραβήξετε τις δυο άκρες της κλωστής, το μαλλί θα περάσει!

ΘΕΛΕΤΕ Η ΜΠΟΥΓΙΟΤΑ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ ΝΑ ΜΕΝΗ ΖΕΣΤΗ ΟΛΗ ΤΗ ΝΥΧΤΑ; Έγκτος αν πρόκειται για τη δική σας... Πάντως, το πρόβλημα είναι το ίδιο. Ζεσταίνετε πρώτα τη μπουγιότα με λίγο νερό βραστό (που θα το αδειάζετε ύστερα όπως κανέτε και για την τσαγιέρα) προτού τη γεμίσετε οριστικά. Ύστερα ρίχτε μέσα στη μπουγιότα μία κουταλιά αλάτι. Αυτό είναι όλο - όλο.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΜΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

μισά μισοφόρια

Οι μεγάλα καλοκαιρινά ντεκολτέ έχουν καταργήσει τις έσω μπρετέλες, επιβάλλει τα σουτιέν στράπλες, και τα «μισοφόρια». α) Μισοφόρι άνδρυν (για μέτρια φούστα). β) Μισοφόρι με νταντέλα του πήχεως (για στενή φούστα). γ) Μισοφόρι σάτεν (για φούστες με ύφασμα που «κολλάει»). δ) Μισοφόρι για πολύ φαρδιές και βαρείες φούστες. 'Από τα παραπάνω γύρο ματελασέ. ε: Για ελαφρές φαρδιές φούστες από ύφασμα του γούστου σας με νταντελένιο δολάν.

Μοντέρνες καλοκαιρινές μπλουζές με φουσκωτά μανίκια. Λεπτομέρεια, ο μπουστός που κουμπώνει στους ώμους. Σαίτες-ποδιά, για έξοχικό φόρεμα. Γαρνίρονται με γαζί.

Τα σκέτα φορέματα συμπληρώνονται με φανταζή που δένονται με χάρη στη μέση του σώματος. Της μόδας είναι οι έντελως σκέτοι υπούστοι που ντραπάρουν με «έφε» πελερίνας.

Οι φούστες έχουν μακριά μαλλιά, σύμφωνα με τη μόδα, ντύνουν τον κότσο τους με ένα μικρό μαντηλάκι. Πρωτότυπο κασκόλ πλισέ. Μουσελίνα, ζωρζέτα.

Οι φούστες είναι πολύ στενές, αλλά και οι πολύ φαρδιές ρίχνουν της μόδας. Μπλουζα με πλούσιο γιακά. «γραβάτες» όλων των τύπων είναι ένα από τα χαρακτηριστικά σημεία της φετινής μόδας.

13 Οι κομπι στούς ώμους θα φορεθούν και πάλι.

14 Πρωτότυπα πέτα. Είναι εργάσιμα καθαρά, ώστε να ανοίγουν, οπότε το φόρεμα γίνεται ντεκολτέ.

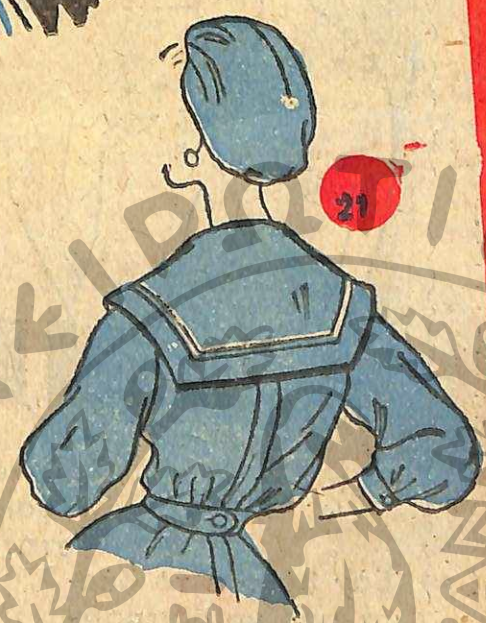
15-16 Τα μεγάλα ντεκολτέ πλαισιώνονται με ξεχειλωτούς γιακάδες ή καλύπτουν ανάλογα τους ώμους.

17-18 Πολύ μοντέρνα είναι επίσης τα φορέματα με ναυτικούς γιακάδες καθώς και όλοι οι τύποι σεμιζιέ.

19 Μικρά φανταζή πλαστογράκια δίνουν συχνά μια πολύ απρόσπτη νότα, σε φορέματα αυστηρού τύπου.

20 Σειρήνια ή κορδέλες σε χρωματική αντίθεση, στολίζουν με χαριτωμένο τρόπο, μονόχρωμα φορέματα.

21 'Αλλη μία πολύ ωραία ιδέα για ναυτικό γιακά.

Η άμελεια του παιδιού

ΠΟΛΛΟΙ γονείς μου παραπονούνται και μερτών συχνά για τα παιδιά τους, που δείχνουν άμελεια στις σχολικές τους εργασίες. Τώρα μάλιστα τις τελευταίες εβδομάδες, που οι μαθητές φέρνουν στο σπίτι και παρουσιάζουν τον έλεγχο της σχολικής τους πρόοδου, το θέμα της άμελειας δίνει και παίρνει στις συζητήσεις. Δεν είναι λίγοι οι γονείς οι οποίοι αρνούνται από την πρόοδο των παιδιών τους. Στενοχωριούνται, πικραίνονται όταν βλέπουν τους κακούς βαθμούς που προετοιμασιώνουν κιόλας, ίσως, από τώρα ότι το παιδί μπορεί να χάσει τη χρονιά του, να μείνει στην ίδια τάξη, ή πως δε θα μπορέσει να περάσει στις εισαγωγικές του εξετάσεις στο γυμνάσιο. Όπως κι' άλλοι δυσφορούν καθώς διαπιστώνουν ότι το παιδί τους δε γράφει καλά (ορθογραφικά, καλλιγραφικά) ή δε μελετά, δεν εργάζεται κι' όμως το σχολείο σημειώνει καλό βαθμό.

— Καθόλου δεν σκέπτεται τα μαθήματά του, δεν επιμελείται τα γραπτά του, τα διδία του, παραπονείται μία μητέρα.

— Γράφει διαστικά - διαστικά, απρόσεκτα και μουτζουρικά για να τρέξει άμέσως στα παιχνίδια του, παρατηρεί μία άλλη.

Μια τρίτη συμπληρώνει: — Βιβλίο του σχολείου δεν πιάνει στα χέρια του. Κι' όμως δεν αφήνει μυθιστόρημα και περιοδικό που να μην το διαβάσει.

Κι' ένας πατέρας μου έλεγε προχθές με πολλή στενοχωρία:

— Πέρασαν ημέρες διαγωνισμού και στο σπίτι δεν το πήραμε είδησι. Δεν ανοίξε βιβλίο! Πού, εμείς, όταν είμαστε μαθητές. Δεν κλείνουμε μάτι, δε σηκώνουμε κεφάλι τις ημέρες των διαγωνισμών. Ό,τι άλλο να πής — παιχνίδι, μπαλά, κινηματογράφους, παλιόφυλλαδες — τραβούν όλα μάγνητη τα παιδιά. Και μόνο μαθήματα να μην άκουσούν.

*

Δε μπορούμε να πούμε πως η αδιαφορία των παιδιών για τα σχολικά τους καθήκοντα είναι μεγαλύτερη σήμερα από άλλες εποχές. Ίσα-ίσα, μάλιστα, υπάρχουν στοιχεία να μας φανερώνουν, που μας πείθουν πως τα παιδιά, ιδιαίτερα του δημοτικού σχολείου, απασχολούνται σήμερα, σε μερικά σχολεία, πρωτοβουλία, δραστηριότητα, ικανότητες αφανίστηκαν για την παλαιότερη εποχή του καθυστερημένου σχολείου. Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς πως υπάρχουν σήμερα πλήθος παιδιά με πνευματικό επίπεδο πολύ υψηλό και με δημιουργικά εφόδια εξαιρετικά.

Αυτό όμως δεν εμποδίζει διόλου να γίνεται πολύς λόγος για την άμελεια των παιδιών. Μας φανερώνει, ακριβώς, ότι οι γονείς παρακολουθούν τα παιδιά τους με προσοχή και ενδιαφέρον και τείνουν να γίνουν

τους ανησυχούν, τους δίνουν ας σκέψεις.

Με το δίκιο του, άλλωστε, κάθε γονεύς έχει τη φιλοδοξία να βλέπει το παιδί του να προοδεύει στο σχολείο. Θα το ήθελε ίσως, να νάναι και πρώτο, άλλο πράγμα αν αυτό δεν γίνεται στην πραγματικότητα, όταν μάλιστα οι απαιτήσεις των γονέων από το παιδί είναι μεγαλύτερες απ' ό,τι πρέπει.

*
Αποδίδουμε συχνά τους κακούς βαθμούς του παιδιού, την έλλειψη προόδου του στα μαθήματα, την άμελεια του.

Τι εννοούμε όταν λέμε άμελεια;

Όπως κι' η λέξη φανερώνει, εννοούμε την έλλειψη επιμελείας, την αδιαφορία, την απροθυμία. Ο άμελεις μαθητής δεν δείχνει επιμέλεια κι' ενδιαφέρον στα μαθήματά του, δεν

προσέχει στην ώρα του μαθήματος, ασχολείται μ' άλλα ζητήματα, ασχολώντας τους άλλους ή τρέχοντας με τη φαντασία του. Δεν μελετά στο σπίτι, δεν εκτελεί τις εργασίες που δίνει το σχολείο. Αντίθετα επιδίδεται σε άλλα έργα, που πιθανόν να του δώσουν ή οικογένεια, διαβάσει σχετικά με τα μαθήματά του βιβλία, τρέχει στα παιχνίδια περισσότερο απ' ό,τι πρέπει, ή κινηματογράφος, ή άλλα θέματα αίσχματος λωτίζουν το ενδιαφέρον του.

Ο άμελεις μαθητής δεν είναι άκνηρος σε όλες του τις εκδηλώσεις. Υπάρχουν ζητήματα στα οποία δίνει μεγάλη δραστηριότητα κι' έχει καλή επιδοση. Γενικά όταν λέμε άμελεις δεν πρέπει να εννοούμε ανίκανους, αδέξιους, αλλά, ακριβώς, την αδυναμία του ή την άρνησή του να θέσει σε κίνηση τις ικανότητές του. Δεν μελετά, δεν συλλαμβάνει τις γνώσεις που του προσφέρει το σχολείο, ενώ η πνευματική του κατάσταση του παρέχει τις ανάλογες ικανότητες. Δεν «στρώνεται» να διαβάσει και παίρνει κα-

κούς βαθμούς, ενώ είναι αρκετά έξυπνος κι' αν θελήσει να μελετήσει μάθαίνει εύκολα. Δεν εννοεί να γράφει δημοφιλώς, ενώ μπορεί.

Κάνουμε την παραπάνω ανάλυση και χαρακτηρίσαμε το περιεχόμενο του όρου: άμελεις γιατί θα μάς χρειαστεί να διαστέλλουμε την άμελεια από μια άλλη κατάσταση, που συναντάμε στα παιδιά. Πρόκειται για την καθυστέρηση μαθητού σε μαθήματα, που δεν προέρχεται από έλλειψη ενδιαφέροντος και φροντίδας αλλά από έλλειψη νοητικής τους ικανότητας να συλλάβουν το περιεχόμενο ενός μαθήματος. Όσο κι' αν το θελήσουν δεν κατορθώνουν να καταλάβουν λ. χ. την αναγωγή στην μονάδα στο μάθημα της αριθμητικής. Κι' όσο κι' αν διαβάσουν τη γραμματική δεν κατορθώνουν να τη μάθουν. Μια αμύληνία να διακρίνεται.

Είναι τα παιδιά με πνευματική καθυστέρηση, που μετρίεται με ένα χρόνο, με δυο, τρία, καμμία φορά και περισσότερα. Με τα διάφορα «τέστα» μετρήσεως νοημοσύνης και ευφυΐας οι ψυχολόγοι κι' οι παιδαγωγοί καθορίζουν εύκολα την πνευματική ηλικία του παιδιού και μάς πληροφορούν αν έχει τις πνευματικές δυνάμεις και ικανότητες που ταιριάζουν στην ηλικία του και στην τάξη όπου βρίσκεται.

Κάνουμε σήμερα αυτές τις διευκρινίσεις για να δείξουμε στους γονείς ότι δεν είναι σωστό να τα ρίχνουμε όλα σε μια άμελεια του παιδιού και να το πιέζουν, να το στενοχωρούν ή' αποδώσει περισσότερα, ενώ δεν μπορεί όσο κι' αν το θέλει.

Μα θα συνεχίσουμε και στο επόμενο για την άμελεια του παιδιού.

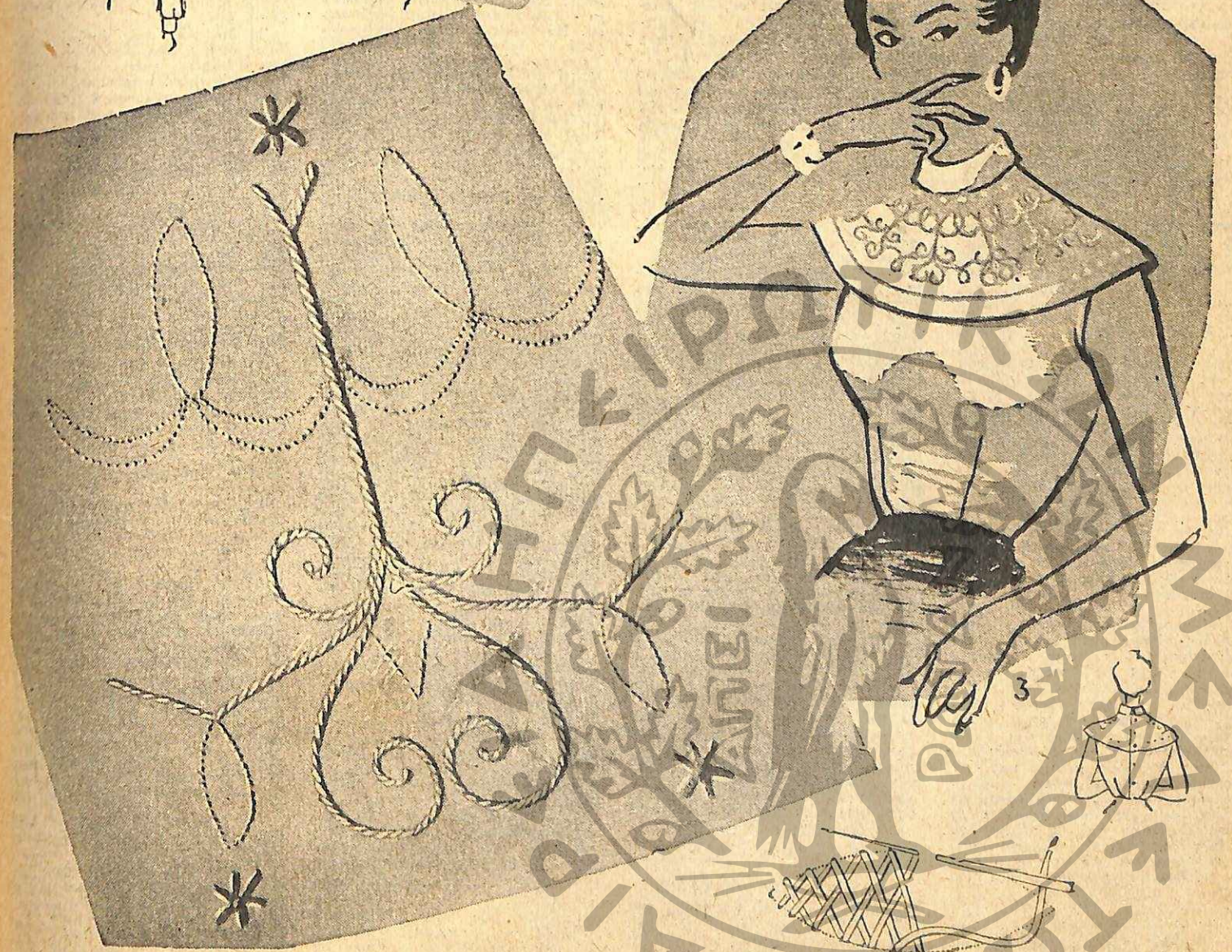
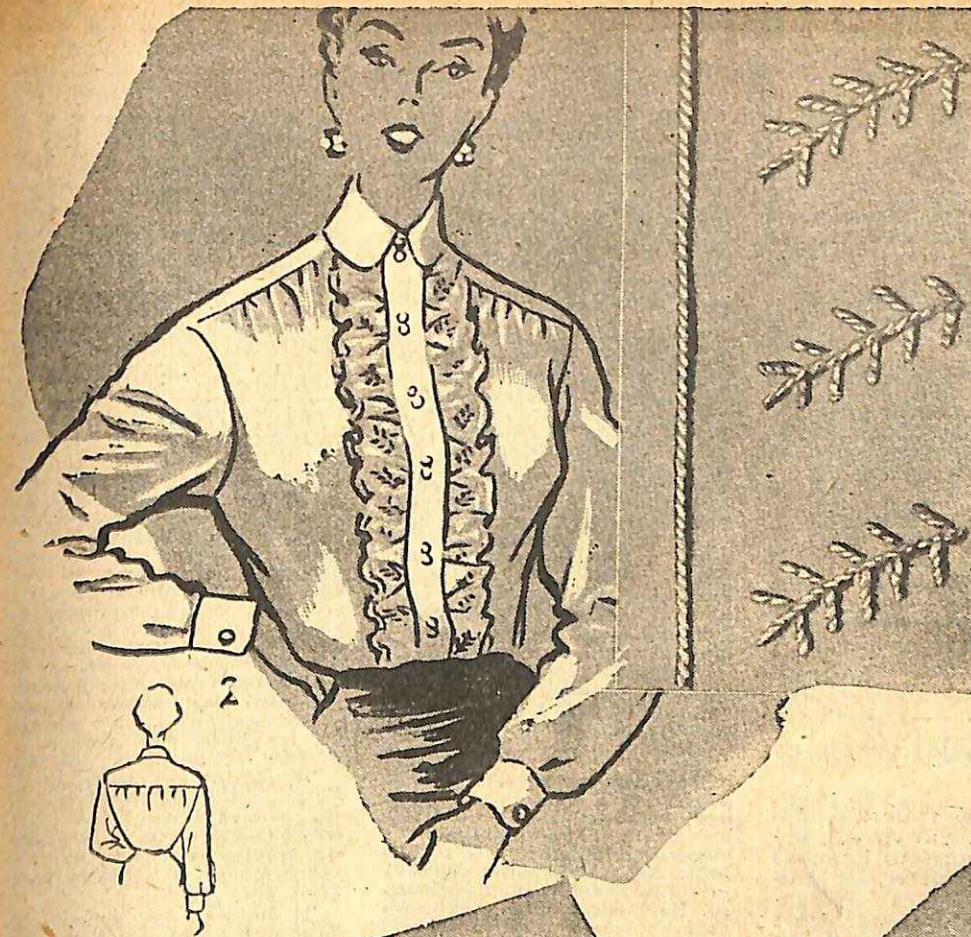
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΗΧΙΩΤΗΣ

Τα παιδιά που φέρονται άσχημα

Είναι ένα σημείο των καιρών; Φαίνεται πως η νεολαία παραμελεί όλο και περισσότερο τους τρόπους της συμπεριφοράς της. Δεν προσέχει πια όσο πρέπει τον τρόπο με τον οποίο θα μιλήσει, θα σταθεί μπροστά στον κόσμο, θα φάει.

Στο τραπέζι: πότε ακουμπουν τους αγκώνες τους επάνω στο τραπέζι, πότε τρώνε με το αριστερό χέρι επάνω στα γόνατα, πότε μιλούν με το στόμα γεμάτο, πότε μασούν με τρόπο θορυβώδη, όταν δεν χρησιμοποιούν το μαχαίρι τους για να μαζέψουν τη σάλτσα τους!

Μη ξεχνάτε, αγαπητές φίλες, ότι η κοινωνία μαθαίνει να ζήσει στα γόνατα της μαμάς. Σε μάς ανήκει η τιμή καθώς και η ευθύνη να μάθουν τα παιδιά μας να φέρωνται με τάκτ, με σεβασμό στον έναντι τους, να έχουν τρόπους ευγενικούς, πράγματα που είναι απαραίτητα για να δώσουν σ' ένα νέο, σε μια νέα και άργότερα σ' έναν άνδρα, σε μια γυναίκα αυτή τη σφραγίδα της καλής γενιάς που είναι τόσο πιο αξιοπρόσεκτη όσο γίνεται σπανιότερη!

ΚΕΝΤΗΜΕΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

● Οι μπλούζες αυτές γίνονται κατ' αρχήν άσπρες (αλλά και σε οποιοδήποτε παστέλ χρώμα εάν θέλετε). Για το κέντημα θα χρησιμοποιήσετε μεταξύ ή λεπτό κοντόν - περλέ.

1 Το κέντημα στολίζει στη μπλούζα αυτή το σουρωτό δολανάκι που πλαισιώνει την κεντρική κατακόρυφη πιάτ. Τα κλαράκια του κεντήματος που βλέπετε σε μεγέθυνση γίνονται με ριζοβελονία. Είναι χαριτωμένα.

2 Έδώ το κέντημα γαυρνίρει όλο το κομμάτι και γίνεται με χοντρήτερο μεταξύ (ή χοντρήτερο κοντόν-περλέ). Οι κεντρικές γραμμές του σχεδίου που βλέπετε σε μεγέθυνση γίνονται με ριζοβελονία. Το υπόλοιπο μέρος εκτελείται με πούαν-ντ' όμπρ. Τα δύο αστράκια γίνονται με πεταχτή βελονία και στερεώνονται στο κέντρο.

Τό νερό και τό σαπούνι
άφαιρούν τό λιπαρό
στατικό του σώματος.

Εάν θέλετε τό δέρμα σας να διατηρη-
ται λείο και τρυφερό,
μετά από κάθε μπάνιο
κάνετε ένα μασάζ με κρέμα NIVEA.
Επιδομηθείτε έτσι την
υγεία του δέρματός
σας. Δέρμα τρυφερό,
δροσερό και νεανικό.
με κρέμα NIVEA.

Ζητείτε τό μπλέ κουτί των 10, 20 και 50 γρμ.
ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΖΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο κύρ Κώστας παθαίνει ξαφνικά λιποθυμία. Το χωριό αναστατώνεται από τα κλάματα και τις φωνές των δικών του. Τρέχοντας μπαίνει στο σπίτι του μια γειτόνισσα:

— Καλέ πέθανε ο πατέρας σου; ρωτά την κόρη του.
— Όχι, ακόμα, απαντά αυτή, περιμένουμε το γιατρό!

— Γιατρέ, δεν ξέρω πώς να σας ευχαριστήσω για την τελευταία συνταγή σας...
— Την έχρησιμοποιήσατε;
— Εγώ, όχι. Την έχρησι-

μοποίησε όμως ο θεός μου. Και έχετε... τον έκληρονόμο μου!

Ο άρρωστος: Είστε δέβαιος, γιατρέ, ότι έχω δυσεντερία;

Ο γιατρός: Απολύτως βέβαιος.

Ο άρρωστος: Σας ρώτησα, γιατί ένας φίλος μου πέθανε από τύφο, ενώ ο γιατρός του είχε διαγνώσει δυσεντερία.

Ο γιατρός: Αυτά είναι ανοησίες. Έγώ όταν θεραπεύω για δυσεντερία πεθαίνει από δυσεντερία.

Το επίκαιρο θέμα

Η ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ

Θα διακόψω για σήμερα τη σειρά των δυο τελευταίων άρθρων της παχυσαρκίας και του αδυνατισμού, για να σας κατατοπίσω σχετικά με ένα μεγάλο και πολύ ενδιαφέρον θέμα, το της δυσκοιλιότητας. Το έχω άλλως τε υποσχεθεί σε πολλές ανώματες της «Γυναίκας» που με ρωτάνε συνεχώς στα γραμμάτια τους, και με παρακαλούν να τις βοηθήσω να ξεπεράσουν αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση που εκτός από τα άλλα, τους έχει κλονίσει κιόλας το νευρικό τους σύστημα. Για τη δυσκοιλιότητα λοιπόν, τη χρόνια φυσικά, ή οποία — πρέπει από την αρχή να σας το πω — καταδρασιώνει πολλές, πάρα πολλές γυναίκες στην εποχή μας και μάλιστα σε συχνότητα και σε ένταση μεγαλύτερη από τους άνδρες. Δεν μου φαίνεται υπερβολή να σας πω ότι η μία στις τρεις γυναίκες που βλέπω εδώ στο Ιατρείο μου για διάφορα άλλα νοσήματα, υποφέρει και από δυσκοιλιότητα.

ΠΟΤΕ μπορούμε να πούμε για έναν άνθρωπο ότι υποφέρει από χρόνια δυσκοιλιότητα; Όταν κατά ένα τρόπο σταθερό και μόνιμο, και για ένα αρκετά μακρύ χρονικό διάστημα δεν «κινείται» καθημερινά αλλά μόνο μια φορά στις δυο ή στις τρεις ή και στις τέσσερες ή πέντε ακόμα ημέρες. Ο άνθρωπος οργανισμός λειτουργεί στο σημείο αυτό κανονικά, όταν η εντερική του λειτουργία συμπληρώνεται, όταν δηλαδή ενεργείται, τακτικά κάθε 24ωρο. Παραστατικές παρεκκλίσεις από τον κανόνα αυτό δεν λογαριάζονται και ούτε έχουν σημασία γιατί μπορεί τότε-πότε να παρουσιάζονται από ποικίλα αίτια. Όμως μόνιμη και σταθερή διαταραχή από τον κανόνα αποτελεί ανωμαλία, βλάβη, αρρώστια, και πρέπει με κάθε τρόπο να φροντίσει ο καθένας να τη διορθώσει.

Η χρόνια δυσκοιλιότητα έχει πολλές αιτίες με τις οποίες δεν θα ασχοληθούμε στις λεπτομέρειες γιατί και πλύπολο υπόθεσι είναι άλλα και δεν θα βοηθήσει καθόλου στις συμβουλές που θέλω να δώσω. Μόνο αυτό θέλω να τονίσω: ότι μιλάμε για τη χρόνια δυσκοιλιότητα που αποτελεί μόνιμο και φαινομενικά όχι και τόσο σοβαρό φαινόμενο σε έναν υγιή κατά τα άλλα οργανισμό και όχι για τη δυσκοιλιότητα που συνοδεύει άλλες καταστάσεις όπως π.χ. μακροχρόνιες κατακλίσεις στο κρεβάτι, λοιμώδη νοσήματα κλπ.

Η χρόνια δυσκοιλιότητα είναι μια αρρώστια ενόχλητική, επίμονη, εκνευριστική. Ο άρρωστος δεν αισθάνεται, την ανάγκη να πάει στον «καμινί» παρά μόνο

Σίγουρα και αποφασιστικά μπορείτε να απαλλαγείτε σε ένα μήνα από τη δυσάρεστη αυτή κατάσταση εφαρμόζοντας με σύστημα, επίμονη και σχολαστική προσήλωση τις παρακάτω συμβουλές μου.

Αν δεν γίνη, αν πήτε «δεν θαρρώ», έχω ξαναπεί, παραφινέ-λαιο π.χ. οκάδες και δεν μου έκανε τίποτε» και δεν το πάρετε, τότε δεν θα γίνετε καλά και να παραπονοιάζεστε μόνο με τον εαυτό σας. Και μόνο ένα από τα σημεία που θα σας πω αν παραμεινθεί, το αποτέλεσμα θα διακινδυνεύσει και ίσως να μην γίνη τίποτα. Λοιπόν:

1ο) Συνηθίστε να πηγαίνετε καθημερινά μια ώριμη ώρα στον καμινί, πρωί, μεσημέρι, ή βράδυ, όποια σας έρχεται καλύτερα. Αλλά πάντα την ίδια ώρα. Οι άντρες το κάνουν ευκολότερα αυτό εξ αιτίας της δουλειάς τους. Οι γυναίκες το παραμελούν, το ξεχνούν, το αναβάλλουν, επειδή είναι συνεχώς στο σπίτι και μπορούν να πάνε όπου θέλουν, με συνέπεια να περνάει η ώρα του οργανισμού, να χάνεται η συνήθεια και να αναβάλλεται για την επόμενη η ενέργεια. Λοιπόν, κάθε ημέρα, την ίδια ώρα στον καμινί, και ένα ελαφρό μασάζ στην κοιλία. Αν δεν ενεργηθείτε θα φύγετε και θα πάτε την επόμενη, αλλά την ίδια ώρα. Δημιουργείτε έτσι μια συνήθεια, ένα πολυτίμημα βοηθητικό εξαρτημένο αντανακλαστικό.

2ο) Τρώγεται καθημερινά μούρο ψωμί και ποτέ άσπρο. Επίσης τρώγεται μεσημέρι - βράδυ κοντά στο άλλο φαγητό σας και χόρτα βραστά σαλάτα με αρκετό λάδι. Αυτά κάθε ημέρα, μεσημέρι - βράδυ, χωρίς καμιά εξαίρεση. Ποτέ άσπρο ψωμί. Καταργήστε το τελείως οι δυσκοιλίες. Το άσπρο ψωμί βοηθάει και προκαλεί τη δυσκοιλιότητα. Βοηθητικά, εκτός από το μούρο ψωμί και τα χόρτα, μπορείτε επίσης να τρώτε πολλά φρούτα, μερικά ζεστά σόδα αν δεν σας ενοχλούν, και να πίνετε το πρωί, δυο κοπάλτες της σούπας μέλι. Αυτά βοηθητικά. Το κύριο είναι το μούρο ψωμί και τα χόρτα.

3ο) Χρησιμοποιήστε σε φάρμακο μόνο το παραφινέλαιο κατά το ξηρό σχήμα. Πάρτε την πρώτη ημέρα, ανολόγως με την έντασι της δυσκοιλιότητάς σας, 4, 5, 6 κουταλιές της σούπας, σκόνη, πρωί - μεσημέρι - βράδυ από μια ή δυο. Την δεύτερη ημέρα και με επίμονη μέχρι που να ενεργηθείτε και μια - δυο μέρες μετά, το ίδιο. Αμα δhte πως με αυτόν τον αριθμό τακτοποιήθηκε καθημερινά ή και δυο φορές την ημέρα, ελαττώστε τις κουταλιές βαθμιαία, σιγά - σιγά, από 6 σε 5, σε 4, σε 3, σε 2 σε μια τέλος. Το κύριο είναι να παίρνετε τόσο ώστε να ενεργήσετε καθημερινά, με συνεχή φροντίδα να ελαττώσετε το παραφινέλαιο σιγά - σιγά, και τελικά να το καταργήσετε τελείως και να ενεργήσετε φυσιολογικά με τη βοήθεια της τακτικής ώρας και της σωστής διατροφής. Αυτό μπορεί σίγουρα να γίνη μέσα σε ένα - δυο ναιμίση μήνα. Στη διάρκεια που θα παίρνετε παραφινέλαιο, παίρνετε καθημερινώς δυο φορές την ημέρα από 10 σταγόνες Άντεβιτ ή Άντεκατσίνη στα μεσοδιαστήματα.

4ο) Καταργήστε όριστικά κάθε είδους καθαρικά σοκολατάκια ή τσίγκες αν δεν θέλετε να επιτείνετε τη δυσκοιλιότητά σας και να καταστρέψετε το έντερο και το νευρικό σας σύστημα. Είναι αυτά που σας επιτείνουν τη δυσκοιλιότητα και σας αυξάνουν τα ενοχλήματα της. Καταργήστε τα όριστικά.

Είναι περιττό βέβαια να σας ξαναπώ πως αυτά είναι γενικές αρχές και πως κάθε οργανισμός έχει και τις ιδιοτροπίες του που μόνο ο γιατρός σας μπορεί να σας τις καθορίσει και να τις θεραπεύσει.

ΔΙΑΒΗΤΗΣ

Ο ΔΙΑΒΗΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΜΑΣΤΙΓΑ, ΠΟΥ ΧΤΥΠΑ ΚΑΙ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ — ΕΙΝΑΙ ΚΛΗΡΟ-

ΝΟΜΙΚΟΣ — ΠΩΣ ΔΙΑΓΙΝΩ-

ΣΚΕΤΑΙ—ΠΩΣ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ

—ΜΕ ΤΙ ΤΡΟΠΟ ΝΙΚΕΙΤΑΙ

Τελευταία μας έτυχε να επισκεφθούμε ένα παιδάκι μόλις δυο ετών, που προσβλήθηκε από διαβήτη, ύστερα από γρίπη και χρήση αντιβιοτικών, ιδίως τετρακυκλικών. Προηγούμενα το παιδάκι αυτό ποτέ δεν είχε παρουσιάσει κανένα σύμπτωμα διαβήτη. Στην Ελλάδα ο διαβήτης δεν είναι όσο συχνός στις Δυτικές χώρες ή στην Αμερική. Έξω από το ντόπο μας, ο διαβήτης είναι κυριολεκτικά κοινωνική μάστιγα από τις πιο βαρείες. Οι διαβητικοί στην Ελλάδα ξεπερνούν τις τριακόσιες χιλιάδες.

Η πάθηση αυτή δεν είναι τόσο όσο νομίζουμε εξαιρετική για την παιδική ηλικία. Στο εξωτερικό υπάρχουν στα χίλια πρώτα, τέσσερα διαβητικά και στα εκατό διαβητικά πρόσωπα μόνον πέντε είναι παιδιά.

Η διάγνωση της αρρώστιας, ιδίως στα βρέφη, δεν είναι εύκολη, ιδιαίτερα γιατί κανείς δεν τη σκέφτεται. Για τορτο οι γονείς ενός παιδιού που έχει επιβαρυνμένο με διαβήτη το κληρονομικό του (και κανείς δεν μπορεί να μάς πη πότε θα εκδηλωθεί η αρρώστια), πρέπει να γνωστοποιούν την διαβητική του κληρονομικότητα στο γιατρό που εξετάζει το παιδί.

Ο κληρονομικός χαρακτήρας αυτής της παθήσεως είναι σοβαρός. Δεν πρέπει να το ξεχνούμε ούτε όταν κάνουμε σχέδια γάμου, ούτε όταν καθορίζουμε την ιατροφαρμακευτική αγωγή του παιδιού για όλη του τη ζωή. Νά το σχήμα που πάνω - κάτω ακολουθεί κληρονομικά ο διαβήτης:

1) Όταν οι δυο γονείς είναι διαβητικοί, όλα τους τα παιδιά θα είναι διαβητικά.

2) Από την ένωση ενός διαβητικού με πρόσωπο μη διαβητικό, μά ποτ' ανήκει σε οικογένεια διαβητική, θα γίνουν τα μισά παιδιά διαβητικά και τα μισά όχι.

3) Αν οι δυο σύζυγοι δεν είναι διαβητικοί, ανήκουν όμως σε οικογένειες διαβητικών, τότε το τέταρτο των παιδιών τους θα είναι διαβητικά.

4) Αν ένας ή μια διαβητική παντρευτεί με πρόσωπο μη διαβητικό, από οικογένεια όπου δεν παρατηρείται αυτή η πάθηση, κανένα παιδί δεν θα παρουσιάσει την αρρώστια αυτή.

Υπάρχει τάση για τον προερχόμενον από διαβητική οικογένεια να γίνεται διαβητικός στην ίδια ηλικία που έγιναν και οι γονείς του. Δεν υπάρχει όμως καμιά σχέση ανάμεσα στο φύλο του διαβητικού γονιού και του κατόντος που γίνεται διαβητικός.

Ο μέσος όρος ηλικίας των διαβητικών είναι ανεξάρτητος από το φύλο.

Έτσι, στην πράξη δεν θα έπρεπε να επιτρέπεται η ένωση ανάμεσα σε δυο διαβητικούς και θα έπρεπε να συμβουλευόμαστε κάθε διαβητικό να παντρευτεί με πρόσωπο που σίγουρα δεν έχει διαβητικό στην οικογένειά του. Γιατί υπάρχει πραγματικό «δια-

βητικό έδαφος» που είναι κληρονομικό.

Όστόσο, μερικές αρρώστειες, ή μερικά σκ μπορούν να διευκολύνουν την εμφάνιση της παθήσεως αυτής. Π.χ. οι παρωτίτιδες, που έρουν την ιδιαίτερη κλίση του ίου τους προς το πάγκρεας, ή τα βαρέα εγκαύματα που μπορεί να παρουσιάζουν διαβήτη. Ένας, οιοδήποτε, τραυματισμός στο κρανίο με μεσεγκεφαλικά αλλοιώσεις ή της υποφάρυγγας μπορεί να μας προκαλέσει διαβήτη. Είναι δυσκολοπαραδεκτό πως χωρίς προδιάθεση ιδιαίτερη ένα άσχητο άτομο μπορεί να πάθη διαβήτη.

Ιδιαίτερα θα προσέχουμε τα παιδιά κατά την εποχή της ήβης, τις ενδοκρινικές μεταμορφώσεις που γίνονται τότε, γιατί κάποτε ακολουθούνται μ' αποτελέσματα αποκαλυπτικά του διαβήτη.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΗΤΗ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ;

Ο διαβήτης μπορεί, ιδίως στο βρέφος, να εκδηλώνεται με την μάσκα κοινών πεπτικών διαταραχών και να είναι δυσκολοδιάγνωστος.

Στη δεύτερη παιδική ηλικία, πρακτικά πρέπει να τον σκεφθούμε σε δύο μεγάλες ποικιλίες:

α) έμπροσθεν σε ένα παιδί που «κατοικείται» μετά τα τέσσερα του χρόνια, προπάντων όταν η ακραία αυτή των ούρων παρατηρείται και τη νύχτα και την ημέρα. β) κάθε φορά που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε λογική την γρήγορη απίσχνανση, το αδυνατισμό — ενός παιδιού, που εν τούτοις έχει φοβερόν όρεξη και όπου προστίθεται και μια, να την πούμε άσβεστη, δίψα, ακόμη και τη νύχτα. Αυτή η πολυψυγία και η πολυδιψία είναι τα κύρια σημεία του διαβήτη, τόσο στο παιδί όσο και στον ενήλικα, στο παιδί όμως παίρνουν όψη που συχνά άπατα.

Έτσι ουσιαστικά είναι οι γονείς, το περιβάλλον, ένας παιδί από οικογένεια διαβητική, που όρεξουν να φροντίσουν να εξαλείψουν τα ούρα του υπόπτου διαβητικού, τουλάχιστον μια φορά το μήνα και σ' απομύχια όποια σήματα ανωμαλίας ακόμη περισσότερο, ευκολονόητο, σε περίπτωση παρουσίας σακχάρου στα ούρα.

Η θεραπεία των διαβητικών παιδιών είναι σήμερα απλουσιτά και βασική. Άλλοτε ο παιδί διαβητής κατέληγε στον θάνατο από άκρωσι (υπερβολικά όζινης ουσίες που μεταμορφώνουν τους νυμφούς του οργανισμού εξ αιτίας της καύσεως σε ανώμαλη ποσότητα των λιπών και των λευκανίων των ιστών).

Ο διαβήτης που παρουσιάζεται στην παιδική ηλικία εξελίσσεται, γενικά, σοβαρότερα παρά στον μεγάλον άνθρωπο. Αυτό επιβάλλει από μέρος μας μεγαλύτερη προσοχή και ανάγκη να εξαλείψουμε ιατρικά και θεραπευτικά με συνολικότητα την ζωή του παιδιού μας. Η διαίτη των παιδιών ούτως στην έλλοξη, στον καθάριο αέρα, ή άσπαση και ή ανακίνηση τους είναι απαραίτητα. Όλα αυτά, βέβαια, είναι πολυέσδα και ή φυσικοθεραπευτική άρα και ή ψυχολογική διαχείριση σχετικά με τους μικρούς αυτούς αρρώστους, δημιουργούν τεράστια ζητήματα σε σωρό οικογενείες δυσκολάτα, αν μη τελείως έλυστα. Νά ο λόγος που ή διαβητική οργάνωση — διευκολύνει την λύση της κοινωνικής αυτής πληγής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Βρεφολόγος—Παιδίατρος
Δέχεται 8—11 και 4—6
Τηλέφ. 610.888 Όμήρου 54

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΙΟ. ΕΝΤΑΥΘΑ: Εφ' όσον άρχισαν ψυχικά φαινόμενα με άβυσσους ψευδοισήσεις και φόβους άδικοιολογήτους, με μπερδεμένα

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΚΑΛΛΟΝΗ, Πάτρας.—Νά επισκεφθώτε τον νευρολόγο σας και αυτός θα κρίνη, αν σας χρειάζεται ψυχανάλυση, ένέσεις ή ηλεκτροσόκ. Μή έκλέγετε μόνη σας το είδος της θεραπείας σας.

Χ.Χ.Χ., Ξάνθη.—Μου γράφετε για τον κεφαλόπονο, που σας ενοχλεί και μόνον γι' αυτόν, σαν να είναι το κεφάλι κάτι ξεχωριστό και ανεξάρτητο από το σώμα σας. Είναι δύσκολο πολύ δι' αλληλογραφίας να σας δώσω μια βεβαική συμβουλή. Διευκολύνετε πολύ σ' αυτό αν μου γράψετε όσες πιο πολλές λεπτομέρειες είναι δυνατόν, έστω και αν είναι περιττές. Ηλικία, διάφορες αρρώστειες, γάμος, παιδιά, επαγγελμα, είναι στοιχεία πολύ αναγκαία. Επειδή είναι δυνατόν να έχετε μια χρόνια δηλητηρίαση με μονοεξιδιο του άνδρακος, γι' αυτό να εξετάσετε το αίμα και κυρίως έρυθρά και αιμοσφαίρινη. Επίσης να μου γράψετε περισσότερα στοιχεία. Και πάλιν είμαι στη διάθεσή σας.

ΡΙΤΑ Κ.—Νά κάμετε μια σειρά από δέκα ένέσεις Καλτοβρωμίνης και Μουλίτι—Β. Από το στήμα τρεις κουταλιές του γλυκού την ημέρα Πασσινευρόλ. Κά πρέπει να υποχωρήσουν οι σπασμοί. Αν αυτό δεν γίνη, τότε έχετε ανάγκη νευρολογικής εξέτασεως.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΑΝΝΕΤΑ, Ένταυθα.—Άρκετη είναι ή φαρμακευτική θεραπεία που έχετε κάνει έως σήμερα. Πλην όμως οι φόβες, οι ζαλάδες, οι σκοτοβίνες και το αίσθημα επικείμενου θανάτου, όταν βρεθείτε έξω από το σπίτι σας, εξακολουθούν να ύπάρχουν. Θα πρέπει, έπομένως, να εξετάσουμε, αν δεν πρόκειται απλώς για μια σκέτη νευρώση, αλλά για συμμετοχή του ψυχικού παγντος. Θεραπεία ύπαρξη αποτελεσματική. Εμπιστευθείτε τον έαυτό σας στον ψυχίατρό σας.

Α.Α. Ένταυθα.—Ευχαριστώ για τα καλά λόγια σας. Όλα τα συμπτώματα που μου γράφετε για τον αδελφό σας συνιστούν μια ψυχική αρρώστια, που λέγεται Μανιο-καταθλιπτική ψύχωση. Χαρακτηρίζεται από δύο φάσεις: Τη περίοδο της μελαγχολίας και την περίοδο της ενοφροσίας. Στην πρώτη έλα είναι μαύρα και σκοτεινά. Στη δεύτερη έλα είναι καλά και χαρούμενα. Το το δε ανεξάρτητες εξωτερικών συνθηκών και έρρησιματων. Όπως ακριβώς με τον αδελφόν σας συνέβη. Εγώ υπέφερα την καλή εποχή, μετά τους σεισμούς, τις καταστροφές και τις τόσες συμφορές εκ των σεισμών, δεν έστενοχωρήθηκε καθόλου, αλλά αντίθετως ήταν κεφάτος και χαρούμενος. Η θεραπεία του δεν είναι δυνατή με φάρμακα, αλλά έχει ανάγκη ν κλινικής θεραπείας.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ Ν. Γ.—Νά κάμετε διαθερίσεις και θερμά λουτρά και κατόπιν σάλπιγγογραφία. Σε περίπτωση άρνητικής απαντήσεως πρέπει να σταματήσετε κάθε είδους προσπάθεια.

ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ.—Τα φαινόμενα αυτά πιθανόν να οφείλονται σε ήπιακή ανεπάρκεια, γι' αυτό είναι απαραίτητη μια εξέταση ούρων. Επίσης να αποφεύγετε τα πολύ λιπαρά και κυρίως τα αυγά το πολύ βούτυρο, τα παχεία και να περιορίσετε στα λαδερά. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα.

ΑΠΟΚΛΗΡΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.—Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Η πάθησή σας είναι από τις θεραπεύσιμες. Είναι βέβαια μια κατάσταση που έχει χρονίσει και ίσως απαιτηθή μακρότερο χρονικό διάστημα για τη θεραπεία. Με ψυχανάλυση, ή νευροανάλυση όπωσδήποτε θ' απαλλαγίτε κι άπ' τα ενοχλήματα του κοκκινίσματος και των συνάφον ψυχικών αντιδράσεων. Να παραδασετε κυριολεκτικά τον έαυτόν σας στον ψυχίατρο της έμπιστοσύνης σας.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΙΟ. ΕΝΤΑΥΘΑ: Εφ' όσον άρχισαν ψυχικά φαινόμενα με άβυσσους ψευδοισήσεις και φόβους άδικοιολογήτους, με μπερδεμένα

γλώσσας και τρεμούλα στα χέρια και τα χείλη, δεν είναι δυνατή ή θεραπεία του στο σπίτι. Χρειάζεται Κλινική Ψυχιατρική για να γίνη αποτοξίνωση. Πρόκειται όχι για Άλκοολισμό, αλλά για Άλκοολική ψύχωση, που οδηγεί σε άυτοκτονία, καταστροφή και θάνατο. Σύνομα λοιπόν για κλινική θεραπεία.

ΧΤΥΠΗΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΙΡΑ: Πωιν να γίνουν έρευνες άναγκαίες, δεν μπορείτε να χαρακτηρισίστε σαν άνισητή την περίπτωση σας. Η παραπληγία κάτω άκρων οφείλεται σε πολλές αιτίες: Νευρολογικές, πίεσις νωτιαίου μυελού από όγκον ή αιμάτωμα, βλάβη στους σπονδύλους, μυελίτις, κ.λπ. Εξέτασις ούρων, αίματος, ύγρου έγκεφαλονωτιαίου, ακτινογραφίες και διαβάτοτης, πρέπει όπωσδήποτε να γίνουν. Μετά τις εξέτασεις αυτές και την εξέταση από τον νευρολόγο θα καθορίσθ ή θεραπεία. Πάντως είναι περίπτωση, που δεν λύεται με αλληλογραφία. Ούτε μπορεί να γίνη στο σπίτι έρευνα από το γιατρό της οικογενείας. Μετά άπ' αυτά και πάλιν είμαι στη διάθεσή σας.

Θ. Α. 13.—Τα τελευταία φάρμακα είναι τα ύπόδετα χροσμοκίνησ καθώς και τα κομπο-σουλφάνα. Η θεραπεία πρέπει να συνεχισθ έπι 3 μήνες τουλάχιστον και κυρίως 5 ημέρες πριν της περιόδου και 5 ημέρες μετά. Στην αρχή θα κάμετε θεραπεία με χροσμοκίνη και κατόπιν με ταμπλέτες Συναπλίζ.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΖΟΣΕΦΙΝΑ ΜΠΑΙΚΕΡ.—Νά κάμετε μια σάλπιγγογραφία άφού πρώτα θεραπεύσετε τα ύγρ. Το ζήτημα των όρμονών δεν είναι λύσις, αυτές τις χορηγούμε μόνον όταν ύπαρξη ένδειξης.

ΒΙΟΛΕΤΑ Κ.—Δυστυχώς φαίνεται ότι το πρώτο σας γράμμα δεν έφτασε στον προορισμό του και στο δεύτερο δεν γράφετε στοιχεία που να μπορώ να σας απαντήσω. Γι' αυτό θα κάμετε τον κόπο να μάς ξαναγράψετε.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Γ.—Δεν είναι δυνατόν να το άντιληφθώ. Και δεύτερον είναι δυνατόν να έχη επανέλθει κάπως.

Μ. Α. Κέρκυρα.—Τα χάπια που σας έδωσα ο παθολόγος είναι πολύ καλά. Πρέπει όμως να κάμετε ένέσεις: μετά την περίοδο Προβιν ή Φεμινόρμ ή Όβορμολ και 8 ημέρες προ της άναμενόμενης περιόδου να κάμετε ένέσεις Προλουτόν ή Λουτόρμ ή Λουτοέλ. Επίσης καλή τροφή.

ΑΔΙΣΑΜΠΕΜΠ 4)4.—Είναι συχνό το φαινόμενο αυτό στους νέους. Πάντως οι ένέσεις Στρυχνίνης και τα κρούα μπάνια θα τον ώφελήσουν. Δεν πρέπει να άνυπαρκθεί. Θα διορθωθούν όλα με τον καιρό.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ Ν. Γ.—Νά κάμετε διαθερίσεις και θερμά λουτρά και κατόπιν σάλπιγγογραφία. Σε περίπτωση άρνητικής απαντήσεως πρέπει να σταματήσετε κάθε είδους προσπάθεια.

ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ.—Τα φαινόμενα αυτά πιθανόν να οφείλονται σε ήπιακή ανεπάρκεια, γι' αυτό είναι απαραίτητη μια εξέταση ούρων. Επίσης να αποφεύγετε τα πολύ λιπαρά και κυρίως τα αυγά το πολύ βούτυρο, τα παχεία και να περιορίσετε στα λαδερά. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα. Αυτά όσον άφορά τη διαίτα.

ΑΠΟΚΛΗΡΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.—Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Η πάθησή σας είναι από τις θεραπεύσιμες. Είναι βέβαια μια κατάσταση που έχει χρονίσει και ίσως απαιτηθή μακρότερο χρονικό διάστημα για τη θεραπεία. Με ψυχανάλυση, ή νευροανάλυση όπωσδήποτε θ' απαλλαγίτε κι άπ' τα ενοχλήματα του κοκκινίσματος και των συνάφον ψυχικών αντιδράσεων. Να παραδασετε κυριολεκτικά τον έαυτόν σας στον ψυχίατρο της έμπιστοσύνης σας.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΙΟ. ΕΝΤΑΥΘΑ: Εφ' όσον άρχισαν ψυχικά φαινόμενα με άβυσσους ψευδοισήσεις και φόβους άδικοιολογήτους, με μπερδεμένα

και δεύτερον να μην είσθε τόσο διασπική. Λίγες κοπτικές πλύσεις με σόδα ίσως να ώφελήσουν.

ΑΝΗΣΥΧΑ ΝΕΙΑΤΑ 15.—Δεν πρέπει ν' άνυπαρκθεί, έφ' όσον δεν γίνεται καταστροφή. Άσκοληθήτε περισσότερο με τα σπύρα και όχι με το είδος αυτού διδίας.

Θ. Μ. Καβάλα.—Νά κάμετε 5 ένέσεις Έστροπρόλ κατά μήνα και μετά θα εξακολουθήσετε τις ένέσεις που κάνατε ως σήμερα.

ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ Γ. Ε.—Πρέπει να κάμετε λίγες όρμονες ένέσεις Φεμινόρμ ή Όβορμολ 4—5 τον μήνα και άμέσως μετά την περίοδο. Επίσης για τους πόνους να αποφεύγετε την τοπική καθαριότητα με κρύα νερά και να βάσετε θερμόφορα με ζεστό νερό κάθε βράδυ πριν κοιμηθείτε. Οι διαθερίσεις κάνουν πολύ καλό στην περίπτωση σας.

Θ. Α. 13.—Τα τελευταία φάρμακα είναι τα ύπόδετα χροσμοκίνησ καθώς και τα κομπο-σουλφάνα. Η θεραπεία πρέπει να συνεχισθ έπι 3 μήνες τουλάχιστον και κυρίως 5 ημέρες πριν της περιόδου και 5 ημέρες μετά. Στην αρχή θα κάμετε θεραπεία με χροσμοκίνη και κατόπιν με ταμπλέτες Συναπλίζ.

ΠΑΛΗΓΜΕΝΟ ΠΟΥΛΙ Α.Α.Α.—Μπαρβά να γίνη με παραμονή 7 ημερών στην κλινική. Όσο για τ' άλλα, είναι ζήτημα προφορικής συμφωνίας.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΝ: Άφού δεδαίωθε με μια ακτινογραφία ώμου και άγκώνος πώς δεν ύπάρχει καμιά όστική βλάβη, όπως έστειλε, τότε ακολουθείστε την έξελξη θεραπείας, και θα γίνετε καλά: 1) Καθημερινά και ίσως πρωί - βράδυ, γύρω από τον ώμο και τον άγκώνα περιπαρηκτικές τοπικές διαθερίσεις (ένέσεις) με Νοβοκαίνη 1% και Ρεϊτάρ. Συναολικά γύρω από κάθε άρθρο: 10—20 κ.έκ. Νοβοκαίνης 1% και 2 άμφορές Ρεϊτάρ την ημέρα. Αυτά, βέβαια, πρέπει να σας τα κνή ο γιατρός σας. 2) Εσωτερικά βοηθητικά, πάρτε έπι 20 ημέρες από 4 χαπάκια Νατορζάλ την ημέρα και πιπερακίνη Βίτα.

ΠΙΝΑ—Μ.Μ.: Γράφετε μου συμπληρωματικά, πώς είναι ή περίοδός σας, ήμπως χρειασθή να σας πω τίποτε ξεχωριστό. Πρός το παρόν, κάμετε δέκα ένέσεις Καλτοβρωμίνης, παίρνετε έσωτερικά, άλλάξτε κάθε δέκα ημέρες Καλμο-ευρίνη και Ήπατοφελόν ή Έπαθίλ.

ΠΤΩΧΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ: Η άσώστατα του γνωστού σας είναι από τις πιο βαρείες και δυσκολοθεράπευτες. Δυστυχώς, εκτός από την ένίσχυση του νευρικού συστήματος με Νέο — Μουλίτι Μπέ, και την προστασία των άγγείων με ρουτίνη δεν ύπάρχει άλλη φαρμακευτική θεραπεία. Συνιστάται επίσης μασάζ στα ήμπαρούντα άκρα.

«ΠΟΥΛΙ»: Τό νοσήμα σας δεν είναι δερματικό. Χρησιμοποιήτε συχνά τις κάψες. Πάρνετε έσωτερικά έναλλάξ κατά έδω-μάδα από 4 χαπάκια Άνταϊν ή Άνταϊν (τη μία έδομάδα) και τρία κουταλάκια του γλυκού Ήπατοφελόν (την άλλη έδομάδα). Κάθε βράδυ από ένα κουταλάκι του γλυκού Φενεργκάν σιρόπι. Σας γράφω και προσοπτικά.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Ν.Γ.: Θά σας συστήσω ότι χρειάζεται κι όγι ότι σας προτιμάτε. Άμα κάμετε όπως θά σας πω ή ταινια θα πείση σίγουρα. Γράφετε μου μόνον τη διεύθυνσή σας να σας γράφω γιατί οι οδηγίες είναι πολλές.

Τὰ χρήμα. Αὐτὴ ἡ λέξις ἔχει τὴν ἴδια ἀξία στὸ λεξιλόγιο μὲ τις λέξεις «πρώως», «πῶς». Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ ζήσουμε χωρὶς τὸ χρήμα, καὶ ἂν τὸ σκεφθούμε καλά, τί εἶναι; Ἐναπρατειογραφικὸν πού τὸ ἀνταλλάσσουμε μὲ ἐμπόρευμα. Ἡ σκλαβιά, ἡ ἐλευθερία, ὁ πλοῦτος, ἡ φτώχεια; Τὸ χρήμα εἶναι λοιπὸν ἡ μεγαλύτερη ἀντίδρασις πού ὑπάρχει, ἀλλὰ ἐκεῖνο πού εἶναι πρὸ πάντων, εἶναι ὁ χρόνος. Λάβε πάντοτε: «Ὁ χρόνος εἶναι χρήμα!»

Τὸ σκεφθήκαμε ὅτι: «Ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα». Ἐργαζοῦσθε ἀπὸ τῆς Δευτέρας ὥς τὸ Σάββατο γιὰ νὰ ζήσουμε τὴν Κυριακὴν, ὁκτῶ ὥρες τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ ζήσουμε τὸ βράδυ. Ὅταν ἀγοράσετε ἓνα ζευγάρι κάλτσες, σκεπτόσασθε, πόσες ὥρες ἐργασίας ἀντιπροσώπευτε; Ξέρετε ὅτι τὸ πληρώνετε μ' ἓνα μικρὸ μέρος τῆς ζωῆς καὶ ὅχι μ' ἓνα κομμάτι χαρτί ποὺ ὀνομάζεται «χαρτονόμισμα»; Γι' αὐτὸ τὸ λόγο πρέπει νὰ ἔχετε ἐπίγνωσι, αὐτοῦ ποὺ ἀγοράζετε. Ὁ γειτόνας σας ἔχει ἓνα ραδιόφωνο ὑπερμικρόν, καὶ ἐπιθυμεῖτε ν' ἀποκτήσετε ἓνα, ἀκριβὸς τὸ ἴδιο. Ἀπὸ ἐγωϊσμό, ἐπὶ κενοδοξία, ἀπὸ ζηλῆα, ἀπώλυτα.

‘ΑΞΙΖΕΙ νὰ θυσιάσετε τὴν ἐργασία
μερικὸν ἐβδομάδων γιὰ τὴν ἀγορά
ἐνὸς ραδιοφώνου καὶ μόνον γιὰ νὰ
ἱκανοποιήσετε αὐτὸ τὸ αἶσθημα; Ἄν
ἔχετε ἕνα μικρότερο, πού λειτουργεῖ
ἐκπομπῆς ὅσο καὶ μ’ ἕνα μεγαλύ-
τερο; Εἴτε τῶρ σ’ ἕνα πιάτο πο-
λυτελεῖας εἴτε σ’ ἕνα αἶμα, τὰ φαγη-
τά δὲν ἔχουν τὴν ἴδια γεύσι;

"Αν βρίσκετε ὅτι θὰ αἰσθανθῆτε
 μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη ἱκανοποίησι
 πραγματοποιώντας αὐτὴ τὴ ματαίω-
 δοεῖα, τότε θυσιάσατε αὐτὲς τὶς ἐ-
 βδομάδες ζωῆς. "Αν ὀχι, ἀποφύγετε
 αὐτὴ τὴν ἀγορά καὶ ζήσετε γιὰ τὸν
 ἑαυτοῦ σας, χωρὶς νὰ θέλετε νὰ θαυ-
 πώσετε τοὺς γείτονες. Ἀγοράσατε
 αὐτὸ τὸ βιβλίον ποὺ ἐπιθυμεῖτε ἀπὸ
 τὸν ἴσον καιρὸν, αὐτὸν τὸν δίσκο ποὺ
 ἴσως δὲν ἀρέσει σὲ κανέναν ἄλλον
 ἐκτός ἀπὸ σᾶς, μιὰ ποὺ σᾶς δίνει
 τόση χαρὰ ὅταν τὸν ἀκούτε.

Μὴ θεωρῆτε λοιπὸν πιά τὸ χρήμα,
τὴν πολυτέλεια, ὡς τὸ ἅπαντον τῆς
εὐτυχίας καὶ τοῦ καλοῦ γούστου.

Αὐτὴ ἡ ἱστορία ἀναφέρεται σ' ἓνα ἀφηρημένο ἄνθρωπο. Ἐνα πρωτῖ, ἡ γυναῖκα του τοῦ λέει:

—Μη ξεχάσης σήμερα να πᾶς να
κουρευτῇς. Γιὰ νὰ τὸ θυμηθῇς, θὰ
σοῦ δέσω αὐτὸ τὸ σπάγγο στὸ δά-
χτυλο.

‘Ο ἄνδρας φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι του καί, τὸ μεσημέρι, καθὼς γυρίζει γιὰ φαγητό, βλέπει τὸ σπάγγο δεμένο στὸ δάχτυλό του. Γυρίζει λοιπὸν πίσω, μπαίνει στὸ κουρεῖο καὶ λέει στὴν κουρέα του:

—Κύτταξε τί σπουδαία γυναίκα
ἔχω! Μοῦ εἶχε δέσει αὐτὸ τὸ σπάγ-
γο στὸ δάχτυλο γιὰ νὰ θυμῆθῃ ὅτι
ἔπρεπε νὰ κουρευτῇ. Κούρεψέ με.
—Χὺ γι. ἅπαντὰ ὁ κουρέας.

—Γρήγορα, σὲ παρακαλῶ Σωτήρη, γιατί πρέπει νὰ γυρίσω γιὰ φο-
γητό.

—Ναί, ναι, βέβαια!... Μόνο πο
...ξανήρθετε τὸ πρῶτ' καὶ σᾶς ἔκα
για τὰ μαλλιά, κύριε Γιώργο!

A collection of six simple line drawings arranged in a 3x2 grid. The top row shows a duck on the left and a rabbit on the right. The middle row shows a flower on the left and a fan-shaped plant on the right. The bottom row shows a bird on the left and a small duck on the right.

ΟΜΟΡΦΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἡ κ. ΤΟΝΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ ἀ-
παντᾷ γιὰ ὅ,τι ἀφορᾷ τῇν...

NORAN.—Για την έγκειρση
της μύτης σας να περάσετε 7—
8 μ.μ. να σας δοθή κάθε σχετι-
κή πληροφορία.

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑΝ, Χωρίδα. κανένας
προσώπων αποτοχιστικό. Δεν ε-
τοιμείν συνεπώς παρα να απο-
τοχισθούν ριζικά με διαβρωπι-
ρία οι αντισταθτικές τριχές. Τόν
δραβόν καθαρισμό του προσώ-
που μπορείτε να επιτυγχάνετε
κατά τον πιο ανέσθον τρόπο με
καθαρό παραφινελαιο. Ακόλουθα
θα έμπλυετε το πρόσωπο και ε-
πί το παραφινελαιο με χαμομή-
λονερο ή σκέτο νερό. Για την τό-
νωσι του δέρματος του προσώπου
στά μέρη όπου δεν θγαίνου-
ν τριχές, σάς συνιστώ την κρέμα
«Κολαντίν» του Θεραπευτηρίου.

ΖΩΗΤΣΑ Χ.— Για την απο-
τοίχωσι του προσώπου σας βλέ-
πετε ανωτέρω.

ΛΑΝΑ ΤΑΡΝΕΡ.— Πάσχετε ά-
πο διαβήτη και θέλετε να άδυνα-
τίσετε. Δυστυχώς, δέν είμαι εγώ
ή άρροδιά να σας καθορίσω την
επιθυμούμενη δίαιτα.

ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΝ. — Για το ύψος σας 1.50 μ. το ιδανικό βάρος σας δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 50 κιλά. Άλλα για την ηλικία σας των 17 ετών δεν μπορείτε υπεβνθνα να σας συμβουλευτώ πως να αδυνατίσετε. Θα ελπίω προσεχώς αντίπιστοιπε - ιατρός του Θεραπευτηρίου στη Θεσσαλονίκη στον οποίο εν καίρει απευθυνσθε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ Ι. Χ., ΛΟΥ-
ΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ, ΤΑΠΕΙ-
ΝΟΝ ΙΟΝ, ΛΙΛΗΝ, ΝΙΝΙΤΣΑΝ,
ΙΩΑΝΝΑΝ, Κάϊρον. — Σὰς ἀ-
παντῶ ἰδιαίτέρως.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΝ Σ.Τ. - Θα έλ-
θετε να έξετασθήτε 7-8 μ.μ. έ-
στω και φιλικά εάν δυσκολεύεσθε
οικονομικώς, για να μπορέσω να
σας απαντήσω υπεύθυνα σχετικά
με το άστροφικό στήθος σας.

ΑΡΑΠΙΝΑΝ. — Τίς κρέμες
«Κολντίν» καὶ «Ἀντιρίντ» θά-
ναις προμηθεύσθε διὰ μέσου γυναι-
κῶν τῶν προστάτου ὅτ' εὐρίσκει

στον σας προσώπου απ' ευθείας
προς το Θεραπευτήριο. Οι διαθε-
σιμότητες μάσκες επίσης εφαρ-
μόζονται σύμφωνα με τη μέθοδο
μας μόνο στο Θεραπευτήριο. Δεν
συμβουλευώ ποτέ μασάζ για το
πρόσωπο. Αποδίδουν ένα στιγμι-

απο οίδημα του δέρματος, ενώ στην πραγματικότητα ξεχειλώ-
νουν τις ελαστικές ίνες του δέρ-
ματος και συντελούν στην προω-
θη πτώσι και ρυτίδωσι της επι-
δερμίδος του προσώπου. Μαζί
με τις άνω κρέμες που είναι
απαραίτητες για την τόνωσι του
δέρματος του προσώπου σας θα
πρέπει να σταλύνε και όλες οι σχετι-
κές δερμίες.

TO HAKTIPIKO ZHTI
EIVAI
TO TÓ TÁΛIO ONITI
YIATI
ZAZ EYHNPETEI KPPIA MOY
Πεδάτε εκ δάτε τό πρῶ-
τό τοῦ χριστοῦ καί ἡ-
ΑΙΤΑΙ ΦΘΗΝΑ γία πεδά-
μα στήν ὁδο ΝΙΚΟΝΑΕ.
ΩΣ 35 ὥρ. 4 — 6 ἡ.
ἔτιον (ἐντοίχιον) ἡ
ἀποκρίνεται ἡ ἡμε-
ρα πεδάτε).

ΕΙΠΑΝΑΝ ΠΡΕΝΣ.— Τα
στέλνω οδηγίες για την τόνω-
ση καλλιων σας. Θα σταυρώ-
σετε σιμάως το λούσιμ με νεο-
και θα το αντικαταστήσετε με
καθαρίσμα με λευκό διονέυμα,
σύμφωνα με τις οδηγίες κλπ.

«ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΝΩΣΤΗΣ».— Υπάρχουν όργανισμοί, όπως ο δικός σας, που αντιδρούν στον ήλιο όχι με θαυμάσια ομοιογενή μαυρίσμα με δερματός αλλά με πανάδες. Στις περισσότερες από αυτές τις περιπτώσεις δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Δοκιμάστε με θαυμάσια έκφραση στον ήλιο ύστερα από έπαλση του δερματός με μίγμα παραφινειού αρωματισμένου και ραφινάρισμένου λαδιού ανά τέτα μέρη.

ΔΙΚΑΓΕΡΙΝΗΝ Κ.Δ.Ε.—Για το ύψος σας 1.63 πρέπει να ζυγίζετε 58 κιλά. Δηλαδή είστε πλεονάζουσα από όσο πρέπει κατά 10 κιλά. Βέβαια πρέπει να πίνετε. Αυτό θα σας μεταμορφώσει. Θα σας δώσει όλη την φρεσκάδα και την υγρότητα που μπορείτε να έχετε. Για να το επιτύχετε αυτό πρέπει εν πρώτοις να αποκηλείσετε κάθε νοσηρόν παράγοντα στον οργανισμό σας (αίμοδοτες, στενοχωρίες, ακανόνιστη εϊμφοραγική περίοδο, αποροφθήσεις από αδένες πνευμόνων, από σκληροκείβητα, κοψίδια δοντία, διατηρηθείς αμυγδαλόν και κοιλοτήτων του κρανίου κ.τ.τ.). Πρέπει να κοιμάσθε τουλάχιστο 10 ώρες. ρυθμίστε τον καλή λειτουργία στομάχου και έντερων. Να ζητήσετε από τον Ιατρό σας δυναμωτικά και φυσικά να υπερτινάζεθε κατάλληλα. Μετά 3 έως 4 μήνες θα αναγνώριζε μου.

ΝΟΣΟΚΟΜΟΝ.—Γιὰ τὸ τε-
τραγώνη πρόσωπό σας θὰ σᾶς
πηγαίνει κάθε κόμωσός με, κοντὰ
ἢ μακριὰ μαλλιά, πού θὰ προεκ-
τείνει ὁμως τὸ σχῆμα τοῦ κεφα-
λιοῦ σας πρὸς τὰ ἑπάνω ὥστε
τὸ τετράγωνον νὰ γίνηται ὀρθόγώνιον.

Μ.Μ. — Να στείλτε διευθυ-
σί σας ή καλύτερα να περάσετε
να εξετασθήτε έφ' όσον μένετε
τόσο κοντά στην Αθήνα.

Κ. —Να περάσετε να εξετασθήτε.
ΜΙΡΚΑΝ Ν.Κ., Μπορείτε να περάσετε να εξετασθήτε μετά τις 6½ π.μ.

ΛΕΥΚΗΝ Α. Κ. Κ.Δ. Πει-
ραιά, μπορείτε να εξετασάτε τε-
λείως φιλικά επιδοκιμαζόντας την
παρούσα απάντησί μου στην
γραμμάτια του Θεραπευτηρίου.

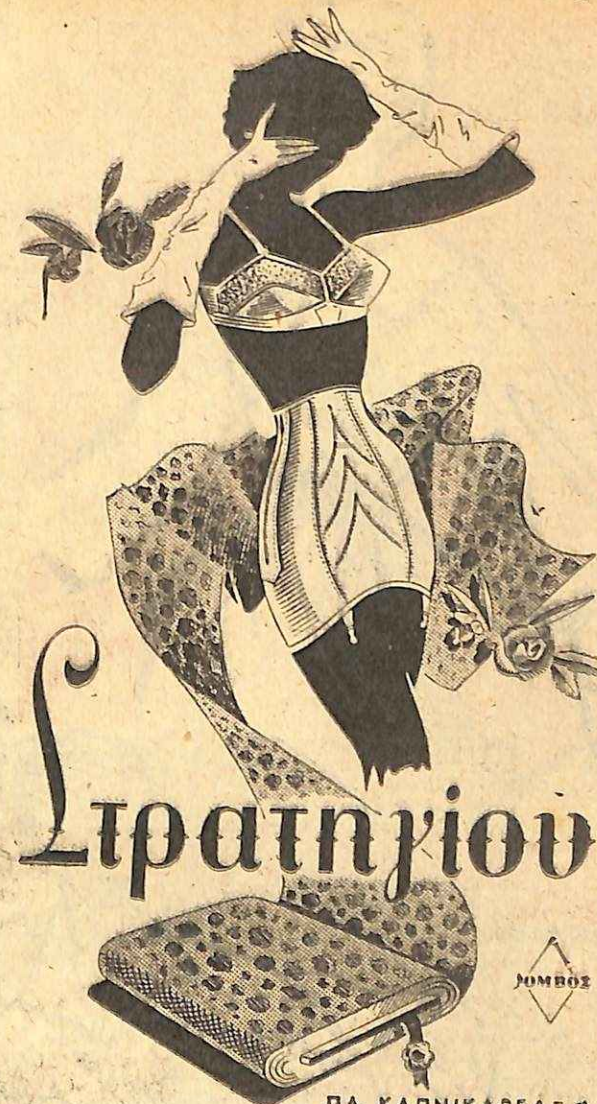
ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΗΝ.— Να μου
στείτε την ακριβή διεύθυνσί-
σας, υπενθυμίζοντας και το ψευ-
δώνυμό σας, προερχοντας αυτή
τη φορά από απευθυνθεί την έπι-
στολή σας εις την κατωτέρω δι-
εύθυνσί μου.

ΜΑΝΙΩΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ.
—Για το ύψος σας 1,60 πρέπει να ζυγίζετε το πολύ 56 κιλά. Οι ιδανικές κυρίες σβαλολαίς σας πρέπει να είναι: Περιφέρεια στήθους στις θηλές τοποθετημένες (έστω και με σουτιέν) στο ακαδημαϊκό επίπεδο, 90 εκ. Περιφέρεια μέσης 57 έως 58 εκ. Περιφέρεια λεκάνης στο πιο προχώνον επίπεδο των γλουτών 93 έως 94 εκ. Ενδεικνύεται στην περίπτωση σας να φορέσετε υγιεινή ζώνη μέσης και γλουτών σπινθηροειδούς υφούς που κρύβουν από τα πόδια με την σφιγμένη προοδευτικά με την πάροδο του χρόνου και την ξεφίγγετε κατά τις ώρες της πνεύμας.

ΠΟΠΗΝ, Καλλιθέαν, ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ, Καλλιθέα, ΟΥΡΑΝΙΑΝ, Βερόννα ΣΩΤΗΡΙΑΝ, Κατερίνη, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ, Βόλον, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ, Κρήτην, ΧΑΜΟΜΗΝ, ΔΙ, ΔΕΛΑΝ, Κοζάνην, ΑΓΝΗΝ, Πρέβεζα, απαντήσεις εστάλησαν.

TONNY ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθυντή του Φυσικομαθητικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου "Α. Θνήων, Γίαν" Σπυρίδ 38, Τηλέφ. 611.009

2 φορές λιγώτερο ρωμαντικές

Η σύγχρονη γυναίκα είναι δύο φορές πιο ξευπηνη από τη γιαγιά της, αλλά από το πού κερδίζει στο πνευματικό επίπεδο, το χάνει στο συναισθηματικό. Αυτό

δεδαιώνει μια Έλβετίδα ψυχίατρος, η Κα Ζακομπί, του Ίδρυματος Αναλυτικής Ψυχολογίας «Κάρλ Γιούνγκ» της Ζυρίχης.

Στην εποχή μας, οι άνθρωποι δεν τιμούν πια τις υποσχέσεις των, όπως έκαναν στις προηγούμενες γενεές. Ύστερως το προσηγορικό σύμπλεγμα καταστρόφητος από το οποίο υπέφεραν, η γυναίκα στερούθηκε συγχρόως και ένα σπασίμο πλεονεκτήματος που έδιναν νόημα και ευχαρίστηση στη ζωή της. Ήταν η έρω-

μένη του άνδρος, και τώρα πρέπει να αρκήται στο να είναι η συντροφός του. Μπροστά σε μια συντροφή που δεν νοιώθει πια την ανάγκη να την προστατεύει, ο άνδρας ετοιμάστηκε απεφασιστικά κάθε εκδήλωση ευγενείας. Πώς θα μπορούσε να εκδηλώσει τρυφερότητα και ευγένεια σε μια ανταγωνιστή που του παί-
 ρει τον άνδρα;

νει τις θέσεις στα γραφεία
καί τα εργοστάσια καί τόν
σκούιτάν με ὁρμή γιά νά
καθίση στό λεωφορεῖο, ἀντί
νά περιμένῃ νά τήν προσφέ-
ρῃ ἐκεῖνος ἡ θέσι;

Η κ. Ζακομπή θεωρεί ότι η μοντέρνα γυναίκα δεν θα μπορέσει ποτέ να ξαναδοη την αξιοζήλευτη θέση που είχαν οι γυναίκες πριν

— Γι' αυτό, στην εποχή μας — λέει — οι σύλλογοι πρέπει να παραδέχονται ό ένας τον άλλον όπως είναι, να δείχνουν ανοιχτά καλή θέληση και να προσπαθούν να αγαπούνται, όχι μέσα σε ατμόσφαιρα ρωμάντικης έξοφως, αλλά κάτω από το ψυχρό φως της πραγματικότητας».

Οι παρατηρήσεις αυτές της Έλβετιδας ψυχιάτρου, προκάλεσαν πολλές συζητήσεις. Μία γνωστή ηθοποιός της Μόσχας, είπε ότι οι απόψεις της κα Ζακομπι δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα διότι όσο πιο έδωτη είναι μία γυναίκα, τόσο πιο ανεπτυγμένη έχει την ευσυνείδησή και είναι πιο ανταντική.

ΟΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΥΣΤΕΣ

ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ και πάλι οι μπλούζες με τα φαρδιά, πλούσια μανίκια, αυτά (που δεν μπορούν βέβαια να τα φορέσουν κοντές ή παχιές γυναίκες), σουρώνουν με μανσέτα στον καρπό ή κάτω απ' τον αγκώνα. Όταν δεν έχουν κιμονό κόψιμο, έχουν χαμηλή μανικοκόλληση που παρουσιάζει καμιά φορά πρωτοτυπία στη γραμμή της (έχει π.χ. μύτη ή στρογγυλάδα). Όσο λεπτότερο και πιο αϊθέριο είναι το ύφασμα μιας τέτοιας μπλούζας, τόσο πλουσιώτερο μπορεί να γίνει το μανίκι. Όσες μπροντερί μπλούζες γίνονται με κοντό μανίκι, έχουν σε αντίσταθμισμα μεγάλο γιακά, ρωμαντικό...

1 Σχέδιο για ριγέ ή ντιαγκονάλ ύφασμα. Κόψιμο κιμονό με πρωτότυπο ναμίτη, μυτερές μανσέτες, διπλά γαζιά.

2 Ρωμαντική μπλούζα μπροντερί. Γίνεται και νταντελένια. Μεγάλος γιακάς.

3 Πολύ μοντέρνες οι αφράτες μπλούζες από οργάντζα με πλούσιο μανίκι.

4 Κλασικός άμπιγιέ τύπος με μιά νότα που θυμίζει παλιά εποχή. Μετα-

ξωτό με νταντελίτσες ή με λενζερί.

5 Η φούστα αυτή είναι μοντέλο Μανγκέν. Έμπρός έχει δυο κουφότητες και ανεβαίνει λίγο στη μέση πρωτότυπα.

6 Στενή φούστα. Άνεβαίνει πάνω απ' τη μέση και κουμπώνει με δυο μύτες.

7 Σχέδιο για ριγέ φόρεμα. Κουφότητα πίσω, κορσελέ και πāt στις τσέπες.

8 Καινούργιο κόψιμο φούστας. Η φούστα εμφανίζεται στενή, αλλά παίρνει φάρδος με το πίσω φύλλο. Το έφε κορσελέ της σχηματίζεται με πέννες.

9 Κουφότητα πίσω. Έμπρός πāt, μέσα από την οποία περνάει ζώνη.

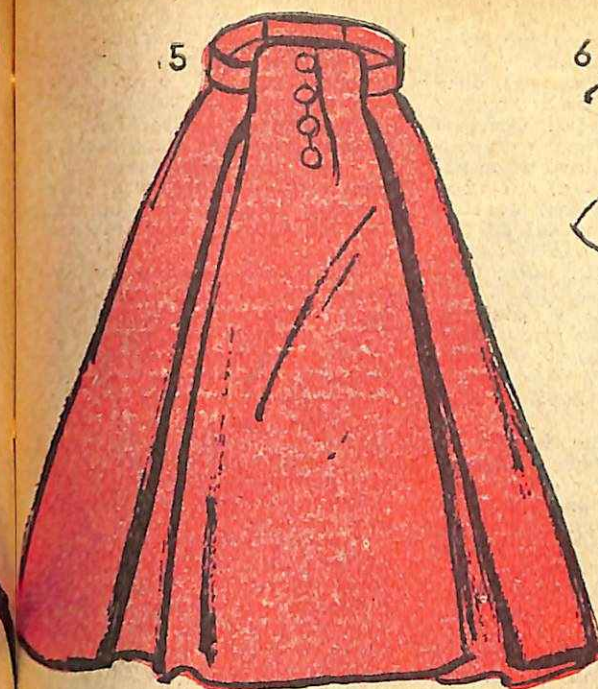
10 Στενή φούστα. Το φάρδος της δίνεται με μια διπλή κουφότητα πίσω.

11 Φύλλο με φόρμα έμπρός. Άνοίγει σε μονές πιέτες κάτω, για το βάδισμα.

12 Στενή φούστα με βαθειά πιέτα έμπρός (στον τύπο του φακέλλου). Στην τσέπη της φούστας, διπλό γαζι.

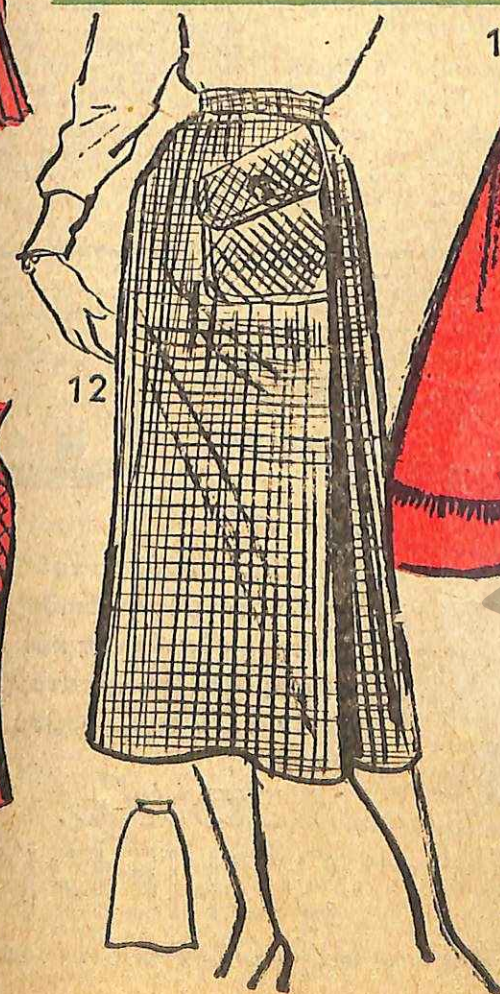
13 Φούστα με τέσσερα φύλλα, γαρνιρισμένη, πολύ ώραία με φράντζα.

14 Φούστα ανεβατή στη μέση με ένα πολύ πρωτότυπο έφε μπάσκα.

Θέτος θα φορεθούν

- Αφράτες μπλούζες με μακρύ μανίκι.
- Μπλούζες που θυμίζουν παλιές εποχές.
- Φούστες φαρδειές όσο και φούστες στενές.
- Φούστες με κορσελέ και πρωτότυπες λεπτομέρειες.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΠΕΛΟ

ΕΙΝΑΙ ένας εφιάλτης, ένας φρικτός εφιάλτης, όχι δεν είναι δυνατόν. Η Ρόζα είναι νεκρή. Τη σκότωσε ο γάμος. Έγώ ο ίδιος. Κι όμως, την είδα καθαρά τώρα. Φορούσε το ίδιο πράσινο καπέλο, την ίδια γούνινη ζακέτα, όπως εκείνο το βράδυ. Κι ο άντρας με το ναυτικό πλίκιό που τη συνόδευε, ήταν ο ίδιος κι αυτός. Κι όμως η Ρόζα είναι νεκρή, τη σκότωσε ο γάμος, κι ύστερα ακολουθώντας την κηδεία της, με το ύψος του θλιμμένου συζύγου. Ο φίλος με παρηγόρησαν για το θάνατο της γυναίκας μου, γιατί ήταν γι' αυτούς ένας φυσιολογικός θάνατος κι ο γάμος έγραψε χωρίς ενδοιασμούς τη δεκάωστη του θανάτου της από συγκοπή της καρδιάς. Μονον έγω ήξερα πως η Ρόζα πέθανε γιατί έπρεπε να πεθάνει, γιατί έπρεπε να τιμωρηθεί. Κι όμως την αγαπούσα τη Ρόζα. Την αγαπούσα όσο τίποτε άλλο στον κόσμο. Και φανταζόμουν ότι κι εκείνη μ' αγαπούσε με τον ίδιο τρόπο. «Ω, Θεέ μου, πώς μπορούσα να διανοηθώ ότι είχε πεσει τόσο χαμηλά. Ίσως έπρεπε να τη λυπηθώ, να τη συγχωρήσω, να την αφήσω να τραβήξει το δρώμενο δρόμο της. Μά δεν μπόρεσα. Ήταν ανώτερο των δυναμειών μου. Ήθελα να καταστρέψω αυτό το διστοραμένο πλάσμα, που μετέβαλε τη ζωή μου σε έρεϊπία. Μά τώρα δεν αντέχω άλλο. Αυτές οι παραίσθησεις θα μου σαλεύουν το λογικό. Κι όμως ήταν αυτή, και φορούσε τα ίδια ρούχα όπως εκείνο το βράδυ, τα ρούχα που δεν την είδα ποτέ άλλοτε να τα φορή, που δεν βρήκα ποτέ στην γκαρνταρόμπα της.

Ο Ζεράρ, μπήκε σ' ένα μπάνιο, κάθισε και παρηγγίλει ένα διπλό ούισκι. Ένας καθρέπτης απέναντί του, του δείχνει την εικόνα του. Μια εικόνα που ποτέ δεν είχε ξαναδεί, ούτε ακόμη τη φοβερή βραδυά του εγκλήματος.

Στο μυαλό του γυρνούν και ξαναγυρνούν βασανιστικά όλες οι λεπτομέρειες εκείνης της νύχτας. Είχε βγεί αργά απ' το σπίτι. Στην πόρτα η Ρόζα τον φίλησε.

— Δε θα βγής, αγάπη μου; τη ρώτησε.

— Όχι, θέλω να προφτάσω να τελειώσω το πουλόβερ σου, να το φορέσεις την Κυριακή στην εκδρομή.

Της χαϊδεψε τα μαλλιά και βγήκε στο δρόμο, ξένοιαστος και χαρούμενος. Πέρασε απ' το γραφείο του, αλλά δεν είχε φέρει να δουλέψει. Έγραψε ένα γράμμα, τακτοποίησε κάτι χαρτιά και βγήκε έξω «Θα πάω τη Ρόζα, σκεφθηκε, να πάρω σινεμά. Άς μη είναι το ποικίλο, δεινό έτοιμο για την Κυριακή. Διευθύνθηκε προς τη στάση του μετρό, αλλά ξαφνικά είδε κάτι που του πάγωσε το αίμα. Η Ρόζα. Η Ρόζα του, κρεμασμένη στο μπράτσο ενός ναυτικού, περπατούσε λίγα μέτρα μακριά του.

Ήταν εκείνη, εκείνη. Δε χωρούσε καμμία αμφιβολία, καμμία αμφισβήτηση. Παρακολούθησε τρικλίζοντας σά μεθυσμένος το άμαρτωλό ζευγάρι. Στα-

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

μάτησαν μπροστά σ' ένα ξενοδοχείο τρίτης κατηγορίας. Η γυναίκα στάθηκε για μία στιγμή και κύτταξε πίσω της. Φευγαλέα πέρασε από πάνω του η ματιά της, μά δε φάνηκε να τον πρόσεξε. Ύστερα χαθήκαν μέσα στο σκοτεινό διάδρομο του ξενοδοχείου.

Ο Ζεράρ στηρίχτηκε στον τοίχο για να μην πέσει. Κύτταξε γύρω, και είδε δίπλα του την ανοιχτή πόρτα ενός μπάνιου. Ένα γκαρσόνι στεκόταν στο κατώφλι.

— Παρακολουθείς τη Λάουρα; τον ρώτησε με πονηρό χαμόγελο.

— Τη Λάουρα; — Ναι, το κορίτσι με το πράσινο καπέλο. Ξέρω πολλά γι' αυτήν.

Ο Ζεράρ κατάλαβε, του άφησε ένα νόμισμα στο χέρι και το γκαρσόνι χαμογέλασε με ευχαρίστηση.

— Δεν είναι κακό κορίτσι, είπε, μά η ζωή βλέπεται είναι δύσκολη σήμερα. Ποιος ξέρει του καθενός τις ανάγκες. Έρχεται εδώ με τους φίλους της τακτικά. Έξω όμως φέρεται όπως πρέπει. Ήταν, λέει, από καλώς οικογένεια. Άλλα είναι να μη σε πάρει ο κατήφορος...

Ο Ζεράρ δεν άκουγε τίποτα πια. Η ψυχή του ήταν αναστατωμένη από μίσος, πόνο, και δίψα για εκδίκηση. Η πρώτη του σκέψη ήταν να τρέξει σ' εκείνο το δωμάτιο ξενοδοχείου, ν' ανοίξει την πόρτα με μία κλωστή, και να πνίξει την άπιστη μέσα στην αγκαλιά του έραστού της. Ύστερα μετάνιωσε.

— Όχι, έτσι θα θυσιάσε και τη δική του ζωή. Και δεν αξίζει να θυσιάσει για μία τέτοια γυναίκα. Αν τον είχε προδώσει μ' ένα άντρα μοναχό, τότε μπορούσε να τη συγχωρήσει ή να τη σκοτώσει και μετά να παρουσιαστεί στη δικαιοσύνη, να λογοδοτήσει για την πράξη του. Τώρα όμως, όχι, δεν αξίζει τον κόπο.

Πέρασε από ένα φαρμακείο, ύστερα από ένα δεύτερο, ύστερα από ένα τρίτο, κι όταν συμπλήρωσε τη δόση του δηλητηρίου που χρειαζόταν για να σκοτώσει τη γυναίκα του, διευθύνθηκε προς το σπίτι του.

Η Ρόζα ήταν εκεί. Φαίνεται πως την είδοποίησε το γκαρσόνι του μπάνιου για να πάρει και δεύτερο φιλοδώρημα, και τώρα καθόταν στο ντιβάνι, φορούσε τη ροζ ρούπα της και έπλεκε. — Κοντεύω να στο τελειώσω, του είπε γελαστά, μόλις εκείνος μπήκε στο δωμάτιο.

Ενοίωσε πάλι ν' ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι του, αλλά κατέβαλε όλες του τις προσπάθειες για να φανεί άταραχος.

— Δε βγήκες καθόλου έξω; τη ρώτησε.

— Γύρισε και τον κύτταξε.

— Όχι, απάντησε αδιάφορα. Ο Ζεράρ πήγε στην κουζίνα, κι έριξε το θανατηφόρο υγρό μυσ στο κρασί. «Με τέτοια δόση, ο θάνατος θα είναι άκαριαος», σκέφθηκε.

Ύστερα ακολουθώντας οι φοβερές στιγμές του τελευταίου διηγήματος τους.

— Δεν πίνεις; τον ρώτησε η Ρόζα φέρνοντας το ποτήρι στα χείλη της.

— Όχι, έχω πονοκέφαλο, δικαιολογούηκε.

Εκείνη άδειασε το ποτήρι της.

Ύστερα από λίγα λεπτά, ένας φοβερός σπασμός τάρωσε το κορμί της δυστυχισμένης γυναίκας του.

— Ζεράρ, πεθαίνω, Ζεράρ, αγάπη μου.

Αυτές ήταν οι τελευταίες της λέξεις. Ψεύτρα ως την τελευταία της στιγμή.

Ύστερα ακολουθούσε η τραγική κωμωδία της κηδείας. Οι εφιαλτικές νύχτες, το άπασις σημερινό φάντασμα. Ενοίωσε πως το μυαλό του δεν θ' άντεχε πια σε άλλη δοκιμασία.

Αυτά σκεπτόταν ο Ζεράρ, ενώ έπιγε το ούισκι του στη γωνιά του πολυσύχναστου μπάρ. Ξαφνικά, ο τρόμος παρέλυσε τα δάχτυλά του, και το ποτήρι γλίστρησε στο πάτωμα. Μέσα στο θάμπε κούσταλο.

λο του κάθρεπτη, την είδε και πάλι. Ήταν η Ρόζα. Φορούσε το πράσινο καπέλο και τη φαρμαμένη γούνινη ζακέτα.

Πίσω της έρχονταν κάποιος άντρας, Ίσως ήταν ο ναυτικός, ίσως κάποιος άλλος.

Τον είδε κι εκείνη, και με θήματα άρχισαν τον πλυσίμα.

Θέε μου, κουρασμένο που ήταν το βλέμμα της, που ήταν η παλιά λάμψη των ματιών της. Μά βέβαια, τώρα ήταν μία νεκρή.

Μια δυνατή αναρρόφη κραυγή βγήκε απ' τα χείλη του, κι έπεσε λιπόθυμος στο πάτωμα. Όταν συλλήθη, μίλησε με λογία ακατάληπτα για κάποιο εγκλημα, για κάποιο φάντασμα, για τη γυναίκα του τη Ρόζα. Είχε χάσει το λογικό του.

— Γνωρίζεις τον Ζεράρ Μαρέν; ρώτησε ο αστυνομικός διευθυντής τη γυναίκα με το πράσινο καπέλο.

Ήταν ο άνδρας της δίθυμης αδελφής μου, απάντησε. Δεν είχαμε σχέσεις. Άλλα έμαθα ότι η αδελφή μου πέθανε, κι όταν τον είδα στο μπάρ, θέλησα να τον ρωτήσω για εκείνη. Δεν τον είχα ξαναδεί ποτέ, τον αναγνώρισα όμως από τις φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν την ημέρα του γάμου τους.

— Καλά, πηγαίνετε, της είπε ο αστυνομικός.

Η Λάουρα διευθύνθηκε προς την πόρτα, μά για μία στιγμή κοντοστάθηκε.

«Θαρώ πως τον έχω ξαναδεί», είπε με το νοή της. Δεν μπορούσε όμως να θυμηθεί που, και με θήμα αδιάφορο συνέχισε το δρόμο της.

ΑΝΤΟΥΑΝ, ΠΕΡΡΥ

Αδικα μοιρασμένα

Αν πιστέψω κανείς τη στατιστική, οι Αμερικανοί πατέρες βρίσκονται πιά... αδικημένοι από τις μητέρες. Κάθε χρόνο, την ημέρα της μητέρας, ξεδύνονται για δώρα της περισσήρα από διακόσια πενήντα εκατομμύρια δολάρια, ενώ την ημέρα του πατέρα δε φτάνουν ούτε τα εκατό εκατομμύρια δολάρια.

ΚΑΠΕΛΑΚΙ

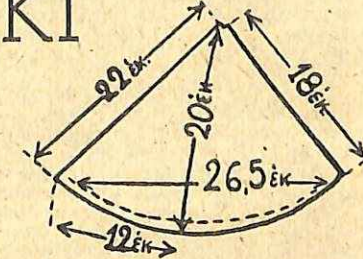
ΥΛΙΚΑ: 90 γραμ. χονδρό νήμα άσπρο στριμμένο. Ένα βελονάκι Νο 4. Μαύρη γκρό κορδέλα Νο 12 φάρδος και 70 εκατ. μακρός. 30 εκατ. μακρός κορδέλα μαύρη τσόρας Νο 3.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Διπλό - στυλάκι = Πάρετε κλωστή στο βελονάκι, μπήξτε το και πατώντας κλωστή θγάλετε μία θηλεία. Πάρετε κλωστή στο βελονάκι, ξαναπάρετε κλωστή και πλέξετε τις άλλες δυο θηλείες. Θα συνεχίσετε το πλέξιμο κατ' αυτόν τον τρόπο.

ΦΑΝΤΑΖΙ - ΠΛΕΞΙ: * Πάρετε κλωστή στο βελονάκι, μπήξτε το και θγάλετε μία θηλεία, πάρετε και πάλι κλωστή στο βελονάκι. Κατόπιν κλείστε σε 2 φορές τις 3 θηλείες που είναι πάνω στο βελονάκι. Πάρετε κλωστή και μπήξτε το βελονάκι σας, στην ίδια θηλεία που δημιουργήθηκε. Ξαναπάρετε κλωστή και θγάλετε μία θηλεία. Βάλετε κλωστή στο βελονάκι. Κλείστε σε 2 φορές τις 5 θηλείες από το βελονάκι και με ένα ακόμη παρσιμο κλωστής πλέξετε τις 4 άλλες θηλείες που βρίσκονται πάνω στο βελονάκι. Πλέξετε 1 γαϊτανάκι στον αέρα και συνεχίστε από *. Τ' ανοίγματα θα τα κάνετε κατ' τον εξής τρόπο: Θα μπήγετε το βελονάκι τις 2 πρώτες φορές, μέσα στο ίδιο γαϊτανάκι της προηγούμενης σειράς. Το καπέλακι θα πλεχθεί με τους δυο τρόπους του πλεξίματος με μία και μία σειρά. Δηλ. μία σειρά σπινάκι. μία σειρά φανταζι-πλέξι.

Εξήγησις

Για να έχω επιτυχία το καπέλακι σας, θγάλετε σε τσιγαρόχαρτο με τα κανονικά μέτρα που σας δίνουμε στη μικρογραφία του πατρός. Το πατρός είναι το μισό καπέλακι το οποίο πλέκεται στρογγυλά. Τ' ανοίγματα δεν γίνονται σε κανονικά διαστήματα, γι' αυτό το λόγο κάθε φορά που θα πλέκετε μια σειρά να τοποθετήτε το πλεκτό σας πάνω στο πατρός για να υπολογίζετε. Έμεις στην έκτασή σας δίδουμε τα κανονικά ανοίγματα και το πως πλέκεται όλο το καπέλακι. Μπορεί

δμως για κάποιο λόγο ή επειδή πλέκετε διαφορετικά ή επειδή το νήμα σας είναι διαφορετικής ποιότητας ή πάχους και ακόμη μπορεί να το θέλετε κατά τι μικρότερο ή μεγαλύτερο για εύκολια σας δίνουμε και το πατρός στο οποίο σας εξηγούμε το πως πρέπει να το μετράτε.

Εκτέλεσις

Το νήμα θα το μεταχειρισθήτε διπλό. Πλέξετε 4 γαϊτανάκια. Κατόπιν μπήξτε το βελονάκι στο πρώτο γαϊτανάκι και κλείστε τα στρογγυλά σε ένα κρίκο. Αυτή είναι η πρώτη σειρά.

2η ΣΕΙΡΑ = Πλέξετε από δυο στυλάκια μέσα σε κάθε γαϊτανάκι = (8 στυλάκια). 3η ΣΕΙΡΑ = Θα βάλετε από ένα σημάδι μεταξύ δυο πόντων. (Θα είναι δε αυτά τα 8 στυλάκια, 4 για το μπροστινό, από 1 για το κάθε πλάι και 2 για το πίσω μέρος). Θα πλέξετε αυτή τη σειρά με φανταζι-πλέξι και θα κάνετε 2 ανοίγματα στο μπρός και από 2 σε κάθε πλάι = (14 στυλάκια). 4η ΣΕΙΡΑ = (στυλάκια). Θα κάνετε ένα ανοίγμα πάνω από κάθε σημάδι = (18 στυλάκια). 5η ΣΕΙΡΑ = (φανταζι). Θα κάνετε 2 ανοίγματα πάνω από κάθε σημάδι = (26 στυλάκια). 6η ΣΕΙΡΑ = (στυλάκια). Θα κάνετε 3 ανοίγματα στο μπροστινό και από 3 στο κάθε πλάι και 1 στο πίσω μέρος = (36 στυλάκια). 7η ΣΕΙΡΑ = (φανταζι). Από 1 ανοίγμα πάνω από κάθε σημάδι = (40 στυλάκια). 8η ΣΕΙΡΑ = (στυλάκια). Από 1 ανοίγμα πάνω από κάθε σημάδι = (44 στυλάκια). 9η ΣΕΙΡΑ = (φανταζι). Από 1 ανοίγμα στο κάθε πλάι και 2 στο μέσον του μπροστινού = (48 στυλάκια). 10η ΣΕΙΡΑ = (στυλάκια). Από 1 ανοίγμα πάνω από κάθε σημάδι = (52 στυλάκια). 11η ΣΕΙΡΑ = (φανταζι). Και πάλι 1 ανοίγμα πάνω από κάθε σημάδι (56 στυλάκια). 12η ΣΕΙΡΑ = (στυλάκια). 2 ανοίγματα στο μπροστινό και από 2 σε κάθε πλάι = (62 στυλάκια). 13η ΣΕΙΡΑ = (φανταζι). 2 ανοίγματα στο μπροστινό από 2 σε κάθε πλάι και 1 στο πίσω μέρος = (69 στυλάκια). 14η ΣΕΙΡΑ = (στυλάκια). Από 3 ανοίγματα στο κάθε πλάι, 2 στο μπροστινό και 1 στο πίσω μέρος = (78 στυλάκια). Σπάστε την κλωστή σας για να πλέξετε τη σειρά του τελειώματος από την καλή μεριά. Θα την πλέξετε κατ' τον εξής τρόπο: Θ' αρχίσετε σε 3 στυλάκια μετά το κέντρον του πίσω μέρους και θα πλέξετε μία σειρά με φανταζι-πλέξι και θα τελειώσετε σε 3 στυλάκια προ του κέντρου δηλ. θα μείνουν 6 στυλάκια στο πίσω μέρος με κενό. Θα πλέξετε 2 σειρές ακόμη με στυλάκια κάνοντας 1 ανοίγμα πάνω από κάθε σημάδι. Αυτές τις δυο σειρές θα τις πλέξετε ξεκινώντας από το πίσω μέρος σε 6 στυλάκια για την πρώτη σειρά και 9 στυλάκια για τη δεύτερη σειρά για κάθε μεριά. Τοποθετήστε τη φορδελιά γκρό κορδέλα διπλή γύρω από καπέλακι στην εσωτερική μεριά. Στο πίσω μέρος του καπέλου θα βάλετε ένα φιόγκο από τη στενή κορδέλα.

T. K.

ΣΠΑΣΜΕΝΑ

Πολύτιμα βάζα, σερβίτσια, μπιμπέλο, κρύσταλλα, κοκκίες, έργα Τέχνης, αγαλματάκια, πορσελάνες, υαλικά ήλιου και ό,τιδήποτε κομψοτεχνήματα ή μπιζού, συγκολλούνται καλλιτεχνικά, με νέαν συνδυαστική σύσταση, τελειώς άφαντος και συμπληρώνεται απολύτως εις την περιπτώσιν ελλείψεως τεμαχίων. Ατελιές ΑΡΙΣΤ. 88δς Σπρέιτ 1γ, ακριβώς έναντι δυτικής πύλης Κεντρικού Ταχυδρομείου Αθηνών. Πλάι στον γερμανικό πορνό. Άνοιχτον άπογευμα 5—8 πλην Τετάρτης.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Πώς πρέπει να πητε ένα συγγενή ή μία συγγενή του συνομιλητού σας.

ΟΡΟΣ που θα χρησιμοποιήσετε ποικίλλει ανάλογως με το βαθμό οικειότητας, Σ' ένα κύριο π.χ., αν πρόκειται για τη γυναίκα του θα πητε: «Πώς είναι η κυρία Μιχαήλ;». «Αν είστε πιο οικεία: «Τι κάνει η γυναίκα σας;» ή αν είστε πολύ οικεία: «Τι κάνει η Έλενη;» (το μικρό της όνομα). Για ένα σύζυγο θα πητε το ίδιο ο κύριος Μιχαήλ, ο άνδρας ή ακόμη το μικρό του όνομα. Η εθιμοτυπία απαγορεύει να χρησιμοποιήτε ονομασίες σαν τις ακόλουθες: «Η κυρία σας, η κυρία, η σύζυγός σας, ο κύριος, ο σύζυγός σας. Μόνον ένας υπηρέτης ή μία υπηρέτρια μπορούν να πούν: «Τι κάνει ο κύριος;». Όταν πρόκειται για άλλους συγγενείς, χρησιμοποιούνται ανάλογοι τύποι. Θα πητε: «Η κυρία μητέρα σας». «Η κυρία Μακρή». «Η μητέρα σας» ή αν ο βαθμός της οικειότητας το επιτρέπει: «Η μαμά σου». Φυσικά, η εκλογή του τύπου εξαρτάται από την ηλικία. Θα κινδυνεύατε να φανήτε λίγο γελοία λέγοντας: «Η δεσποινίς κόρη σας», όταν πρόκειται για ένα κοριτσάκι πέντε ετών! Ούτε μπορείτε να πητε: «Η δεσποινίς σας».

ΠΩΣ ΘΑ ΝΤΥΘΕΤΕ ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΟΝΤΕ;

Πολλές φορές, από μικρές λεπτομέρειες κρίνει κανείς τα προσόντα μιάς οικοδεσποίνης. Έχει υποχρέωση να προσέξει την εμφάνισή της όσο και τις προετοιμασίες της δεξιώσεως. Πολλές δουλειές, ασφαλώς, μπορούν ν' αναγκάσουν την οικοδεσποίνα να περιμένη την τελευταία στιγμή για να φορέσει το φόρεμά της. Ωστόσο η φρόνησις επιβάλλει να τα έχη όλα ετοιμασμένα πολύ πριν από την τελευταία στιγμή. Θ' αποφύγει με αυτόν τον τρόπο πολλές εκπλήξεις, πολύ δυσάρεστες. Το κομψί που θέλει ραφίμο, το παρατεταμένο κλπ., την κάλτσα που της έχει φύγει πόντος, το ξηλωμένο στρίφωμα κ.λπ. Η τουαλέτα που θα φορέσει πρέπει να είναι ανάλογη φυσικά, με το είδος της δεξιώσεως. Το μεταξωτό ντεπιές ή το φόρεμα περιπάτου, που αρμόζει για ένα πρόγευμα ή ένα σάσι θα το αντικαταστήσετε για το βράδυ μ' ένα φόρεμα πιο «αμπιγιέ». Θα έκανε πολύ κακή εντύπωση μία κυρία που, έχοντας καλέσει φίλους σ' ένα γεύμα «εντελώς απλό», θα τους δεχόταν με επίσημη τουαλέτα και με όλα της τα κοσμήματα. Ένα τέτοιο σφάλμα είναι άσυγχωρητο για μία οικοδεσποίνα. Δεν είναι ευγενικό να επισκιάσει τις καλές εντυπώσεις της. Πρέπει να ντυθί και να στολισθί με διακριτικότητα. Λιγότερα κοσμήματα από όσα θα φορούν πιθανώς οι άλλες κυρίες. Λιγότερα «πίσης» από τα μικροπράγματα (ερώματα, φτιασίδια κ.λπ.), που έλκουν την προσοχή. Η οικοδεσποίνα που ξέρει να φέρεται προσέχει πολύ όλες αυτές τις λεπτομέρειες.

Πού οφείδει την επιτυχία της;

Στην υπέροχη πούδρα του Scherk. Αφομοιώνεται με την επιδερμίδα. Είναι λεπτή σαν άχνος και αρωματισμένη αιθέρια. Έκατομμύρια γυναικών όλου του κόσμου προτιμούν την..

Πούδρα SCHERK

Φρέσκια, τρυφερή και διάφανη επιδερμίδα θ' αποκτήσετε μόνον όταν την καθαρίζετε με την Λοσιόν προσώπου Scherk.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

● ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΦΙΛ-ΓΟΥΡΙΝΙ που εκδίδεται σαν παράρτημα ενός περιοδικού της Μόσχας, δικαιολογεί την έκδοσή του με τη διαπίστωση ότι είναι σωστό να προσέχει ο καθένας το ντύσιμό του. Οι μεγάλοι συγγραφείς, όπως ο Τσέχωφ, ο Γκόγκολ και πολλοί άλλοι έκαναν το ίδιο. Στη στήλη «Τί να κάνουμε», δίνεται η συμβουλή στις γυναίκες όταν πηγαίνουν με θαυμάσιες βελούδινες τουαλέτες στο θέατρο, να μη σκουπίζουν, χωρίς να τις μέλλει καθόλου, τον ιδρώτα από το πρόσωπό τους. Να φορούν φούστες 35 εκατοστά πάνω από το έδαφος και να μη επιτρέπουν στους άντρες να γυρίζουν μέσα στο σπίτι με ριγώτες πυτζάμες.

● Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ. Στη Βαρκελώνη της Ισπανίας ένας έμπορος ψαριών δρῆκε στην αγορά ένα πορτοφόλι, και μέσα στο πορτοφόλι τη φωτογραφία μιας νέας που είχε γνωρίσει στη Μαδρίτη πριν από τέσσερα χρόνια και την ίδια κιόλας ημέρα την έχασε μέσα στο συνωστισμό ενός γηπέδου, όπου έπαιζαν φούτ μπάλ. Έπειδη μέσα στο πορτοφόλι βρίσκονταν και πολλά λεπτά, ο άνθρωπος έβαλε μια αγγελία στις εφημερίδες. Την άλλη μέρα παρουσιάστηκε στα γραφεία της εφημερίδας η φίλη του της Μαδρίτης. Μεγάλη χαρά και πολλή ευτυχία ένοιωσαν λίγη ώρα αργότερα ο έμπορος και η εκλεκτή του, όταν συναντήθηκαν. Τώρα ετοιμάζονται να κάνουν το γάμο τους.

● ΜΙΚΡΗ ΑΠΡΟΣΕΕΙΑ! Στο Λίβερπουλ της Αγγλίας ένας σωφέρ φορτηγού αυτοκινήτου, έβαλε πάνω στο τζάκι ένα δοχείο με παγωμένο λάδι της μηχανής για να ξεπαγώσει. Στο μεταξύ αυτό διώρωνε έξω στην αύλη κάτι στο αυτοκίνητό του. Έξαφνα άκουσε ένα τρομερό κρότο, ενώ συγχρόνως είδε τη γυναίκα του να πετά κυριολεκτικά από το παράθυρο. Ο άνθρωπος είχε την ετοιμότητα να κάνει δυο-τρεις ηλιθιές και να πιάσει την κατατρομαγμένη γυναίκα του στην αγκαλιά του. Τί είχε συμβεί; Η γυναίκα του χρειάστηκε για λίγο τη φωτιά. Πήρε λοιπόν το δοχείο με το λάδι και το έβαλε στο διάδρομο, δίπλα σ' ένα δοχείο με βενζίνη. Αφού χρησιμοποίησε τη φωτιά, πήγε να πάρη το παγωμένο λάδι. Έκαμε όμως ένα μικρό λάθος. Αντί γι' αυτό, πήρε το δοχείο με τη βενζίνη και το έβαλε στη φωτιά.

● ΔΟΜΑΤΙΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΤΡΑΙΝΟ. Μια χαριτωμένη καινοτομία έκαναν τελευταία οι σουηδικοί τσιδηρόδρομοι. Από τώρα και στο εξής τα παιδάκια θα ταξιδεύουν σε ειδικά διαμερίσματα παιδικά, με κρεβατάκια στρωμένα με ύφασμα από πλαστική ύλη. Στο διπλανό λουτρό, υπάρχουν ταπετσάρισμένα τραπέζια με πλαστικό ύφασμα, πούδρα, σαπούνι και πετσέτες, πάνω στις οποίες το σκούπισμα ενός μικρού ταξιδιώτη αποτελεί αληθινή ευχάριστη. Κοντά στα σώματα του καλοριφέρ βρίσκονται ζεστά παρασκευάσματα για τα μπουκάλια των μωρών, δοχεία της νύχτας και κάθε άλλο πράμα που χρειάζονται οι μικροί ταξιδιώτες. Και όλ' αυτά με το κανονικό εισιτήριο της 3ης θέσεως!

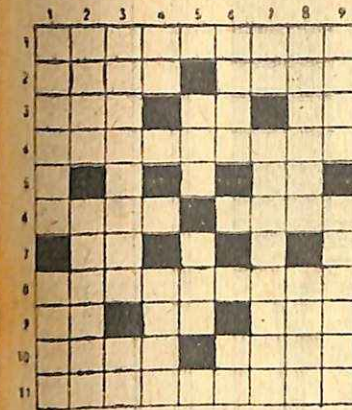
ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΤΑΖΟΜΕΝΕΣ

● Οι μπλούζες αυτές κατάλληλες για νοσοκόμες, πωλήτριες, γιατρίνες κ. α., μπορούν να γίνουν από τισόρ, χασέ, ποπλίνα κλπ., μαύρες, άσπρες, ή σε οτιδήποτε άλλο χρώμα απαιτεί το είδος της εργασίας. Τα σχέδιά τους φροντισμένα και κομψά μοιάζουν με απλά φορεματάκια και ξεφεύγουν από τη μονοτονία της συνηθισμένης μπλούζας.

1 Κουμπωμα εμπρός, μεγάλη κουφόπια πίσω, ως κάτω. 2 Το σουρωτό μανικάκι ξεκινάει χαμηλά, κάτω απ' τον στρογγυλό νωμίτη. Σταυρωτό κουμπωμα εμπρός του. 3 Λοξό κουμπωμα στο μπούστο, μεγάλη κουφόπια πίσω. 4 Κουμπωμα στην πλάτη. Τσεπάκι κουμπωτό στο μπροστινό μέρος του νωμίτη. 5 Κουμπωμα στο πλευρό και στον ώμο. Κουμπωτή πάτ τοποθετείται πάνω στο λαιμό.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

Το σταυρόλεξο

- Οριζοντίως:
- Χωρίς στόχο δεν γίνεται.
 - Ένας απ' τους μεγαλύτερους ηγέτες της Γαλλικής Επανάστασης — Πόλις της Ρωσίας.
 - Χρονικόν επίρρημα — Ήλικον άρθρον — Μουσική νότα.
 - Δεν παρουσιάζει ανωμαλίες.
 - Σύνδεσμος.
 - Του Παιωνίου ήταν περίφημη — Γυναικείον όνομα (αντίθ.).
 - Άρθρον.
 - Ο κακός δαίμων της προπαναστατικής Ρωσίας.
 - Δυό επίσημα γράμματα — Το χι των Γάλλων — Προστακτική ρήματος.
 - Γράμμα του αλφαβήτου — Προστακτική ρήματος έχοντος σχέσιν με μίαν αίσθησιν.
 - Λέγεται και δευλένιον.

- Καθέτως:
- Επίσημον ένδυμα — Γενος των ευκρατών ζωνών.
 - Πρόθεσις — Επίρρημα οπληρότητας.
 - Ποταμός της Νοτίου Αμερικής — Πρόθεσις της Αιτιατικής.
 - Βυζαντινή νότα — Μονότονο όπλο.
 - Χρονικόν επίρρημα — Χωρίς.
 - Σβούρα — Ξενικόν ανδρικών υποκοριστικόν.
 - Ο χρυσός των Γάλλων — Υποκοριστικόν άγγελίου.
 - Είναι κίτρινο — Αριθμητικόν σημείον.
 - Ελληνική χέρα — Κατά τον θρύλον ιδρυτής της ήταν ο Νινος.

Γράμματα από την ανάποδη

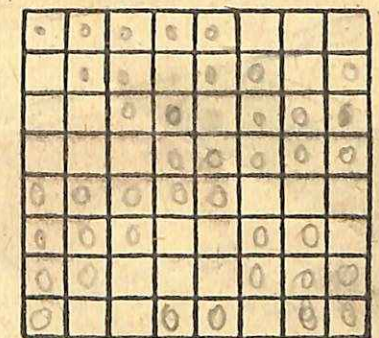
Η κυρία Πετροπούλου, της οποίας η άρασις αδυνατεί ολε και περισσότερο τον τελευταίο καιρό, επισκέπτεται τον οφθαλμίατρο. Ο τελευταίος, αφού εξέταζε προσεκτικά τα μάτια της κυρίας, της δίνει ένα ζευγάρι γυαλιά και την παρακαλεί να διαβάσει μερικά κεφαλαία γράμματα που της δείχνει στον πίνακα. Προς μεγάλην του έκπληξιν, η πελάτισσα γυρίζει την πλάτη στον πίνακα και καταγράφει εν τούτοις να διαβάσει όλα τα γράμματα, χάρις σ' ένα καθρέφτη που αντικατοπτρίζει τα γράμματα. Συμπιπτει δε ο αντικατοπτρισμός των εξη από

τά δέκα γράμματα που της δείχνει ο γιατρός, να είναι τελείως όμοιος με το πρωτότυπο. Και αυτό κάνει την κ. Πετροπούλου να μπορεί να τα διαβάσει χωρίς κόπο μέσα στον καθρέφτη.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ;

Μαγικό τετράγωνο

Έδω ένα τετράγωνο που περιλαμβάνει 64 τετραγωνίδια. Σε καθένα από αυτά μπορεί να τοποθετηθῇ ένα σπυρί σταριού. Έχετε στη διάθεσί σας 40 σπυρία σταριού. Μπορείτε να τα τοποθετήσετε κατά τέτοιο

τρόπο ώστε να υπάρχουν πάντοτε 5 σε κάθε οριζόντια και σε κάθε κατακόρυφη γραμμή;

Τα καπέλα των Βού

Σας παρουσιάζουμε εδώ τα άρρενα μέλη της έντιμης οικογένειας Βού, από το Πακίνο. Ένας οξυδερκής παρατηρητής, στον οποίον επεδείξαμε επίσης την εικόνα αυτή, μας έβεβαιωσε ότι ο Κινέζος που την έχει σχεδιάσει, εφρόντισε ώστε όλα τα καπέλα μαζί να μπορούν να κατασκευασούν ένα τέλειον εξάγωνο σχήμα. Τί λέτε, έχει δίκιο;

Αργοπορίας αποτέλεσμα

Ύστερα από μια κουραστική ημέρα, η κυρία Χ. αποφασίζει να πλαγιάσει μισή ώρα για να ξεκουρασθῇ, πριν ντυθῇ για να συναντήσῃ τις φίλες της,

Τρία γρήγορα «ΤΕΣΤ»

Αυτά τα τρία απλά και αποκαλυπτικά «τέστ» που σας δίνουμε εδώ, θα σας δείξουν το βαθμό της παρατηρητικότητος, της εξυπνάδας σας και της ταχύτητας με την οποίαν σκέπτεσθε. Διαβάστε όση ώρα θέλετε για να τα διαβάσετε, αλλά μη ξεπεράσετε τα 7 λεπτά για τη λύσι των. Πιστεύουμε ότι θα επιτύχετε.

ΠΑΡΤΕ ΕΝΑ ΣΠΙΡΤΟ...

Κανείς δεν θα τολμούσε να ισχυρισθῇ ότι η εξίσωσις που έχει σχηματισθῇ εδώ με επτά σπίρτα είναι σωστή... Και όμως, αρκεί να μετακινήσετε ένα μόνο σπίρτο, για να γίνῃ η εξίσωσις αυτή μαθηματικά σωστή. Μπορείτε να βρῆτε πῶς;

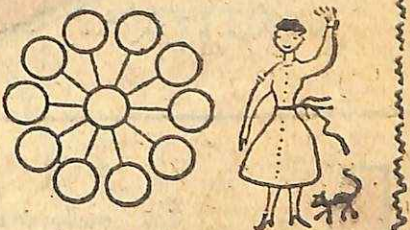
ΤΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

Θα μπορούσατε ίσως να λύσετε απ' έξω το ακόλουθο πρόβλημα: Φαντασθῆτε 4 οριζόντιες γραμμές, που απέχουν μεταξύ των 1 εκατ. περίπου ή μία από την άλλη, και που τέμνονται από άλλες 4 — κατακόρυφες αυτές — γραμμές, οι οποίες απέχουν επίσης μεταξύ των κατά 1 εκατοστό. Κατά τη γνώμη σας, πόσα τετράγωνα σχηματίζουν συνολικά οι γραμμές αυτές; (1)

ΖΗΤΗΜΑ ΣΚΕΨΕΩΣ...

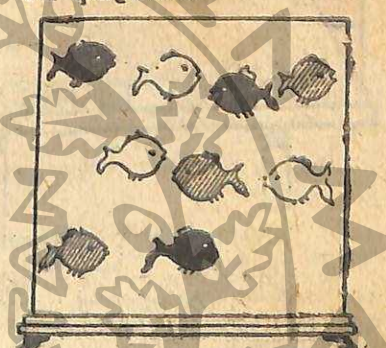
Μη νομίζετε πως πρόκειται για το διάγραμμα της οργανώσεως κάποιου υπουργείου! Όχι. Πρόκειται απλώς, σε κάθε κύκλο του διαγράμματος αυτού, να γράψετε τους αριθμούς 1—11 αλλά τακτοποιώντας τους κατά τέτοιο τρόπο, ώστε οι τρεις αριθμοί που βρίσκονται σε κάθε ευθεία που σχηματίζεται (ο κεντρικός και οι δυο άκριοι) να δίνουν σε κάθε μία από τις διαμέτρους το άθροισμα 18...

(1) Φυσικά, έχετε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσετε χαρτί και μολύβι για να βρῆτε τη λύσι πιο γρήγορα!

που την περιμένουν στις 7 για πένες και, όταν ξυπνά βλέπει κατασυχυσμένη ότι η ώρα είναι 7 και μισή. Σημειώνουμε εδώ τις κινήσεις που έκανε διαστικά η φίλη μας για να ετοιμασθῇ. Μπορείτε να τις κατατάξετε με τη σειρά που πρέπει να γίνουν;

Τα ψαράκια

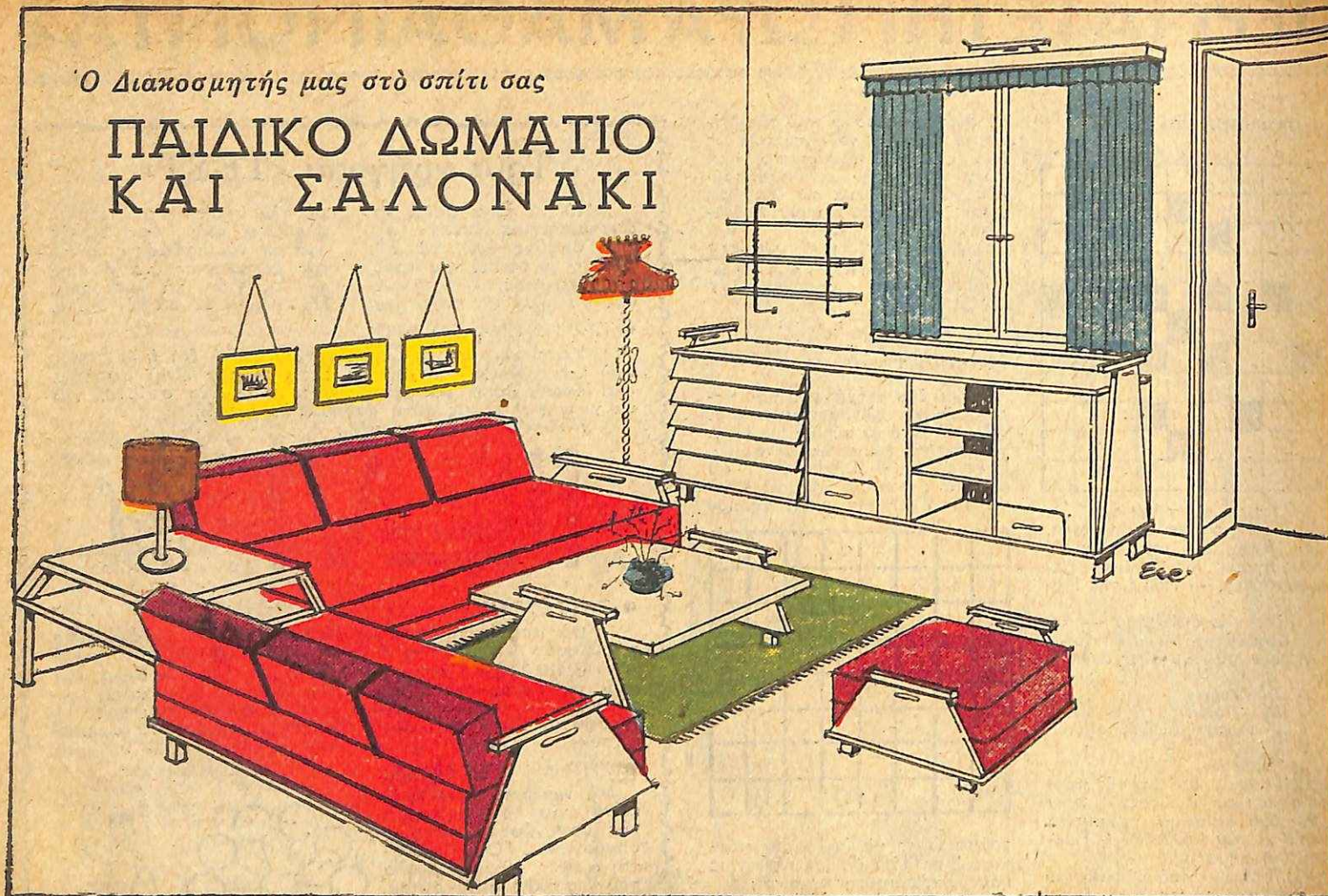

Η Έλενη είναι πολύ περήφανη για το «ακούραστο» με τα ψαράκια που έχει. Τελευταία, τους έβγαλε και μια φωτογραφία. Όπως βλέπετε από το αντίτυπο, τα ψαράκια είναι τριών ειδών. Κυττάζοντας προσεκτικά την εικόνα, η Έλενη, που έχει πολλή παρατηρητικότητα, επρόσθεσε 3 τα ψαράκια του ίδιου είδους θα μπορούσαν να ένωθούν μεταξύ τους με καμπύλες γραμμές, χωρίς οι γραμμές αυτές να τέμνονται μεταξύ τους! Υπάρχουν μάλιστα δυο τρόποι. Ποιοί;

Οι λύσεις στη σελίδα 66

Ο Διακοσμητής μας στο σπίτι σας

ΠΑΙΔΙΚΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΚΑΙ ΣΑΛΟΝΑΚΙ

ΠΛΑΓΙΑ ΘΥΣΙΣ ΝΤΙΒΑΝΙΟΥ

Το σημερινό μου σχέδιο το μελέτησα για την κ. Ε. Υ. Αθήνας. Η περίπτωση της ενδιαφέρει πολλές μητέρες και γι' αυτό το δημοσιεύω. Τα δυο της παιδιά μεγάλωσαν και θα πρέπει να αποκτήσουν δικό τους δωμάτιο όπου θα κοιμούνται, θα διαβάζουν και θα δέχονται και τους φίλους των. Μπορεί όμως και η μητέρα να το χρησιμοποιήσει για σαλονάκι στην περίπτωση που δεν θα διαθέτει άλλο δωμάτιο γι' αυτό το σκοπό. Κι' αυτό συμβαίνει συχνά, γιατί το πρόβλημα του χώρου υπάρχει πάντοτε στα περισσότερα σπίτια και μάλιστα όταν υπάρχουν παιδιά.

Όσο μεγαλώνουν, έχουν και περισσότερο ανάγκη να αποκτήσουν δικό τους δωμάτιο αν δεν μπορούν διαφορετικά να το έχουν, το παίρνουν από τους χώρους της υποδοχής. Και αρχίζει έτσι καινούργιο πρόβλημα. Πού θα βάλουμε τους επισκέπτες μας;

Το δωμάτιο για το οποίο έσχεδιάσα το θέμα που παρουσιάζω σήμερα είναι μικρό. Έχει διαστάσεις 3,40Χ3,20. Στην κορυφή της γωνίας που σχηματίζουν οι τοίχοι, οι οποίοι δεν έχουν κουφώματα, τοποθετώ ένα τραπέζι της μορφής που εμφανίζεται στο σχέδιο διαστάσεων 70Χ70 πόντους και ύψους 75 πόντων. Στη συνέχεια τοποθετώ δυο ντιβάνια σε επαφή με τους δυο τοίχους που σχηματίζουν την όρθνη γωνία. Τα ντιβάνια αυτά αποτελούνται από μια βάση με τέσσερα ποδαράκια και ένα πλάι μόνο από τη μια πλευρά αυτή που δεν ακουμπάει στο τραπέζι. Πάνω στις βάσεις των ντιβανιών τοποθετούμε δυο στρώματα από τα οποία το κάτω μπορεί να γίνει στρωματέζ δηλαδή με σουσέτες και το πάνω από σκέτο μπαμπακι.

Στα ντιβάνια αυτά θα κοιμούνται τα παιδιά. Αν μας είναι δύσκολο να μεταφέρουμε, όταν θα ξεστρώσουμε τα κρεβάτια, τα στρωσίδια σε άλλο δωμάτιο τότε θα κάνουμε το εξής :

Δεν θα χρησιμοποιήσουμε δυο στρώματα αλλά το χώρο που πιάνει το κάτω στρώμα το οποίο έχει ύψος 18 πόντων, θα το φτιάξουμε αποθήκη για να βάζουμε τα στρωσίδια των παιδιών. Στην περίπτωση αυτή τα ποδαράκια των ντιβανιών θα έχουν ύψος 8 πόντους. Το σύνολο του ύψους των ντιβανιών είτε με δυο στρώματα είναι είτε με ένα στρώμα και η αποθήκη πρέπει να είναι 38 πόντους από το έδαφος για να είναι το ντιβάνι αναπαυτικό στο κάθισμα. Δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να γίνω ψηλότερο για να κερδίσουμε περισσότερο χώρο στην αποθήκη μας. Θα είναι κουραστικό στο κάθισμα και αντιαισθητικό. Αυτό το τονίζω ιδιαίτερα γιατί βλέπω σε πολλά σπίτια να έχουν ψηλά ντιβάνια — αποθήκες. Κερδίζουν έτσι χώρο χάνουν όμως, δλέκλνρο το ντιβάνι. Γιατί δεν πρόκειται περί ντιβανιού αλλά περί χονδροειδούς καρέλας.

Τα μαξιλάρια της πλάτης ακουμπάνε απ' ευθείας στον τοίχο και μπορούν να γί-

νουν από κοινό μπαμπακι ή και από τζι-βα ακόμη... Πρέπει να σας πω, ότι το κουτί που δημιουργεί την αποθήκη πρέπει να είναι ντυμένο στις πλευρές που φαίνονται με το ίδιο ύφασμα του στρώματος για να δημιουργηθεί την εντύπωση πως το ντιβάνι έχει δυο και όχι ένα στρώμα.

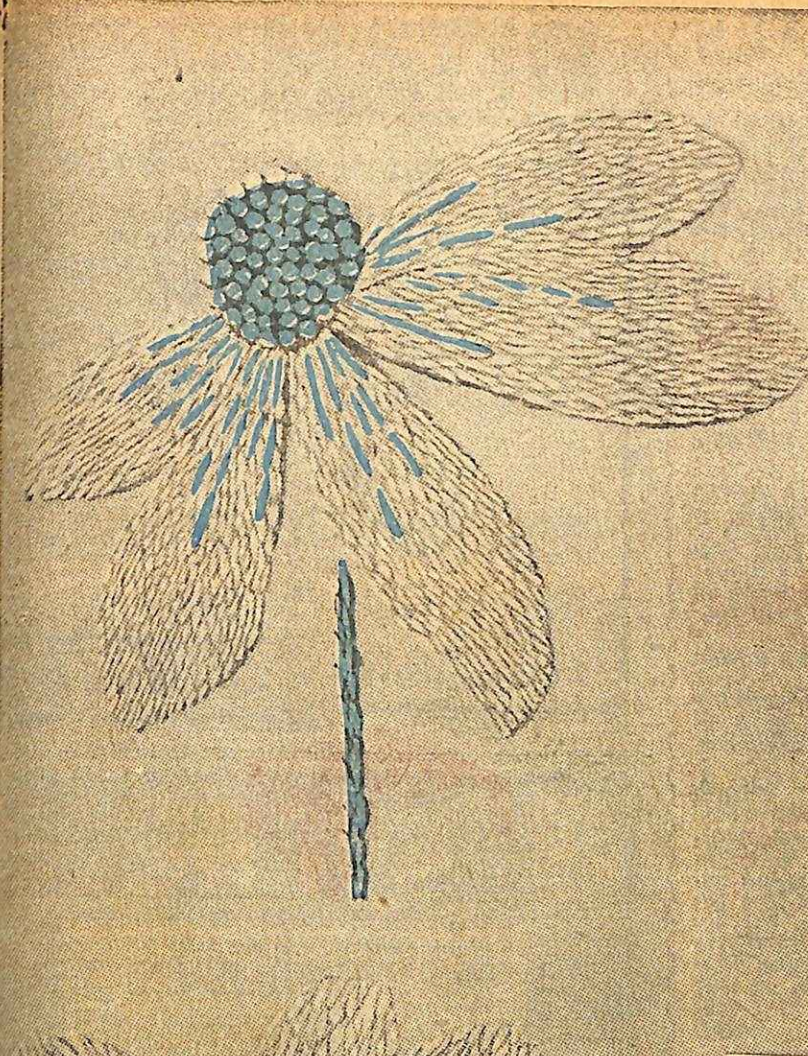
Στο χώρο που δημιουργούν με τη γωνία τους τα δυο ντιβάνια τοποθετούμε ένα τραπέζακι χαμηλό ως 50 πόντους, πάνω σ' ένα μικρό χαλί. Έτσι δημιουργήσαμε μια γωνιά σαλονιού. Εάν μας επιτρέπη ο χώρος, τοποθετούμε ακόμα ένα σκαμπό ή μια μικρή πολυθρόνα. Στον τοίχο που ακουμπάει το ένα ντιβάνι, κρεμάμε μια εταζέρα και στο άλλο κάδρα ή διακοσμητικά πιάτα.

*

Στην άλλη πλευρά του δωματίου, όπου το παράθυρο, τοποθετούμε ένα έπιπλο της μορφής που παρουσιάζεται στο σχέδιο. Το έπιπλο αυτό, που έχει μήκος 2,20 μ. και ύψος 80 πόντους έχει πολλές χρήσεις. Το πρώτο τμήμα, αρχίζοντας από τ' αριστερά, είναι σιφονιέρα και περιλαμβάνει πέντε συρτάρια. Το δεύτερο τμήμα είναι γραφειάκι που ανοίγει και κλείνει κατά βούληση. Το τρίτο τμήμα είναι ανοικτή βιβλιοθήκη και το τέταρτο τμήμα είναι έπιπλο γραφειάκι. Δηλαδή μετά τη σιφονιέρα έχουμε δυο γραφεία και μια βιβλιοθήκη που είναι το πόστο των παιδιών για το διάβασμά τους.

Πάνω και αριστερά από το έπιπλο αυτό, δίπλα στο παράθυρο, τοποθετούμε στον τοίχο μια εταζέρα με τρία ράφια... Αυτή χρειάζεται για να τοποθετήσουμε βιβλία των παιδιών. Η κατασκευή των έπιπλων αυτών μπορεί να γίνει είτε από καλό ξύλο, κατά προτίμηση δρυ, είτε από σκελετό σιδηρικής ευλείας, ντυμένο με κόντρα πλακέ που μπορούμε ή να τα λουστράρουμε ή να τα βάψουμε με ριπολίνα ή ντυλούζ.

Τα χρώματα όμως πρέπει να είναι φωτεινά και χαρούμενα αλλά όχι χτυπητά για να μη κουράζονται τα μάτια των παιδιών.

ΚΕΝΤΗΣΤΕ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ
ΟΜΟΡΦΗ
ΚΟΥΡΤΙΝΑ

Διακοσμητικά μοτίβα

ΜΕ το ελαφρύ και εύκολο κέντημα που βλέπετε στη σελίδα αυτή, μπορείτε να δώσετε τον πιο χαρούμενο τόνο στην κρεβατοκάμαρά σας ή σ' ένα παιδικό δωμάτιο. Το κέντημα αποδίδει ωραία πάντα σε αφράτες κουρτίνες από κατάσπρη μουσελίνα (ή άλλο ελαφρύ κατάλληλο ύφασμα). Με το ίδιο μοτίφ μπορείτε να κεντήσετε επίσης αν θέλετε κουβρλί, πετσετάκια ή άλλα άσортι συμπληρώματα του δωματίου (πάνω σε λινό π.χ., ήμίλινο ή ό,τι ύφασμα διαλέξετε). Η κλωστή κεντήματος θα μεταχειρισθήτε επίσης όποια προτιμάτε, ανάλογα με το ύφασμα και το γούστο σας. (Π.χ. μπαμπακάκι, κοτόν-περλέ ή μετάξι). Η βελονιά είναι περασστή ελεύθερη πατητή σαν την βελονιά μανταρίσματος (ή κλωστή πρέπει να είναι χοντρούλη). Τα κοτσάνια θα τα κάνετε με κασινάκι ή ριζοβελονιά. Το κέντρο θα το γεμίσετε σποράκια, με κλωστή ή όποια όμως πρέπει να είναι χοντρήτερη.

«ΣΥΜΒΟΥΛΕΨΕ ΜΕ!»

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΝ ΕΧΕΤΕ ΧΩΡΙΣ ΑΛΛΟ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙ ΚΑΙ ΣΕΙΣ Η ΙΔΙΑ Ο ΡΟΛΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΑΡΕΣΕΙ ΠΟΛΥ ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ, ΦΟΒΙΖΕΙ Η ΕΝΟΧΛΕΙ ΑΛΛΟΥΣ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

● Γνωρίζετε καλά το ζήτημα;

Είναι πολύ σπάνιο πράγμα να γνωρίζει κανείς το ζήτημα για το οποίο του ζητούν συμβουλή! Γενικά, εκείνος που ζητά μια συμβουλή δεν τα λέει όλα, από δειλία, από έγνοια, από φόβο μιας άκριτομηνίας ή γιατί δεν διακρίνει καλά τις σημαντικές λεπτομέρειες. Έτσι καλείστε να λύσετε ένα πρόβλημα χωρίς να κατέχετε όλα του τα στοιχεία. Πρέπει λοιπόν να σας φανή παράξενο αν η συμβουλή που δώσατε δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα;

● Είσαθε ικανή να δίνετε συμβουλές;

Όλοι οι άνθρωποι δεν έχουν μια αρκετά λεπτή ικανότητα ψυχολογίας, μια κρίση αρκετά θετική, ούτε την αναγκαία αμοιαιότητα. Δεν αρκεί να είναι κανείς καλός και να έχει καλές προθέσεις. Είναι καλύτερα λοιπόν, αν αναγνωρίζετε την αδυναμία σας, να αποποιήσετε την τιμή που σας γίνεται και να συμβουλευστείτε... να ζητήσουν συμβουλή από ένα πρόσωπο πιο αρμόδιο. Έτσι, είναι προφανές ότι πρέπει να απευθυνθείς σε ένα επιχειρηματία αν πρόκειται περί ζητήματος οικονομικής ή εμπορικής φύσεως, σε ένα γιατρό ή μια νοσοκόμα αν είναι ζήτημα υγείας σε ένα παπά για μια ύπνο συνομιλία ή ένα θρησκευτικό πρόβλημα.

● Θα σας ακούσουν;

Δυστυχώς! Ένας μεγάλος αριθμός συμβουλών δεν χρησιμεύει σε τίποτα. Το πρόσωπο που βρίσκεται σε δύσκολη θέση αρχεται να περιμένει να συμφωνήσει μαζί της. Θα φύγει τότε ευχαριστημένη με τον έαυτό της και μαζί σας. Αν της δώσατε μια συμβουλή αντίθετη, θα σκεφθεί ότι δεν έχετε ιδέα του πράγματος, ότι δεν δείξατε φιλοφροσύνη. «Ω! φοβάται μή εκτεθεί», θα πη ίσως. Πρέπει να ξέρουμε καλά ότι, για πολλούς ανθρώπους, το να τους καταλάβουν σημαίνει να τους δοκιμάσουν.

Κι έπειτα υπάρχουν συμβουλές που είναι φρόνιμες, μα σκληρές για να τις ακολουθήσει κανείς. Και τις απορρίπτει. «Ας θυμηθούμε τον πλούσιο νέο του Ευαγγελίου: «Αν θέλεις να είσαι τέλειος, δώσε στους πτωχούς όλα όσα έχεις». Άλλα το βρίσκει αυτό μια πράξη πολύ σκληρή και φεύγει «καταλυμένος», παραιτούμενος από την επιθυμία που είχε να γίνει τέλειος.

● Οι συμβουλές που περιφέρονται.

Πειράζεται κανείς όταν δεν έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στη φρόνησή του και περιφρονούν τη συμβουλή του: «Δεν την θαμπάσω: άλλοι φέρουν την ενοχολία συμβουλή... Να μάθω ναρκείται να μου ζητάει συμβουλή και να κάνει το αντίθετο!»

Αλλά λυπάται όταν έχει όλα την καλή διάθεση να θυάλη κάποιον από την αμηχανία ή από μια στενοχώρια: «Σε παρακαλώ... σου το λέω αυτό για το καλό σου... Πιστέψε την πείρα μου». Αλλά τίποτα δεν κάνει.

● Τι θα μείνει από μια συμβουλή;

Ίσως, μια συμβουλή να φέρη το ποθούμενο αποτέλεσμα, ίσως να κατατοπίση επιτυχώς εκείνον που τη ζητεί, ίσως ακόμη να χρησιμεύσει για μια συμπύκνωση ή για να επαναφέρει τη συνειδήσή του στο σωστό δρόμο.

Ίσως... να μη μείνει απολύτως τίποτα.

Ίσως... να μείνει η μνηστική, αν η συμβουλή έφερε το αντίθετο από το ποθούμενο αποτέλεσμα.

● Πρέπει, λοιπόν, να αρνησθε να δώσατε μια συμβουλή;

Όχι. Αλλά να συμβουλευτείτε με περιστολή, με αμεροληψία, με καλωσύνη. Καμιά φορά, είναι φρόνιμο να λέτε ότι δεν είσατε αλάνθαστοι, ότι δεν είσατε βέβαιοι και να αποφεύγετε να δώσατε μια συμβουλή. Άλλες φορές, αντίθετα, με τους δειλούς, τους άσταθους, τους αμφιταλαντευομένους, πρέπει να επιβάλετε το κύρος σας.

Χρειάζεται μεγάλη επιδεξιότητα για να κάμει εκείνον που σας ζητεί μια συμβουλή να σας αποκαλύψει ο ίδιος αυτό που θέλετε να του προτείνετε! Χρειάζεται μεγάλη επιδεξιότητα, αυτόματος γνώσης, προσιότητας και λεπτότητας για να το επιτύχετε αυτό χωρίς να φαίνεται.

Πάντως, όχι πολλές αταπίστες! Μη λησμονήτε ότι μπορεί κανείς να δώσει συμβουλές, δεν δίνει όμως συγχρόνως και την φρόνησή που χρειάζεται για να ακολουθηθούν...

ΔΕΝ ΕΠΙΑΣΕ ΤΟ ΚΟΛΠΟ

Ένας διάσημος χειρουργός έδραπε τη γυναίκα ενός νεοπλούτου. Στην πρώτη του επίσκεψη, ο σύζυγος τον κράτησε στο δείπνο. Πολύ ανήλικος, ο εκατομμυριούχος είχε διατάξει να ετοιμάσουν έκλεκτα φαγητά. Και καθώς είχε μάθει ότι ο χειρουργός ήταν μεγάλος θιασστής των πούρων, του προσέφερε την ώρα του λικέρ, τα πιο ακριβά χαρτονομίσματα. Σίγα ή κατάστασις της άρρωστης δελτιωνόταν. Βρισκόταν εκτός κινδύνου. Κατά την τελευταία του επίσκεψη, ο χειρουργός, με την πρόβλεψη μιας γαστρονομικής πανδασίας, είχε μείνει έντελως νηστικός. Το γεύμα υπήρξε πράγματι τέλει, αλλά το πούρο που του προσέφερε αυτή τη φορά ο βασιλίσκος, ήταν κοινοτάτο. Ο γάμος το εξήγησε καλά-καλά, και τέλος δήλωσε:

—Για να πούμε την αλήθεια, αγαπητέ κύριε, η σύζυγός σας δεν πάει ακόμη τόσο καλά, όσο φαντάζεσθε!

ΒΙΤΑΜ

Για την υγιεινή ανάπτυξη του παιδιού

Για τη σταθεροποίηση της υγείας των νέων

Είναι προϊόν ΕΛΛΑΪΣ!

ΥΣΤΕΡΕΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΟΛΟΝΙΑ
STERC
είναι:

- Κολονία - Λοσιόν 90% δοσών συμπυκνωμένη - αστεία.
- Μετά από το ξύρισμα προσώπου, ποδιών, μαλλιών απολυμαίνει, δροσίζει, ξεφλογίζει, αρματίζει, απαλύνει το δέρμα, δεν αφήνει να δουν ξανθάρματα και είναι αρωματική.
- Μετά το λουτρό μικρών και μεγάλων υπό την επίβλεψη του γιατρού δίνει δροσιά, δροσίζει, δροσίζει, δροσίζει, δροσίζει τις δροσιστικές και τους εξ αυτών ερεθισμούς.
- Είναι αφαντάστως οικονομική και καταπραϊντική.
- Πρακτική και εύχρηστος παντού και πάντοτε.
- Πρωτότυπο και έκλεκτο δώρο για όλους.

Α ΧΡΥΣΗ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1952
Πωλείται δροχιάς 13.000 ες το καλύτερο φαρμακείο, αρματοποιείο, καταστήματα νεοτερισμών κομμωτήρια και κορείο.

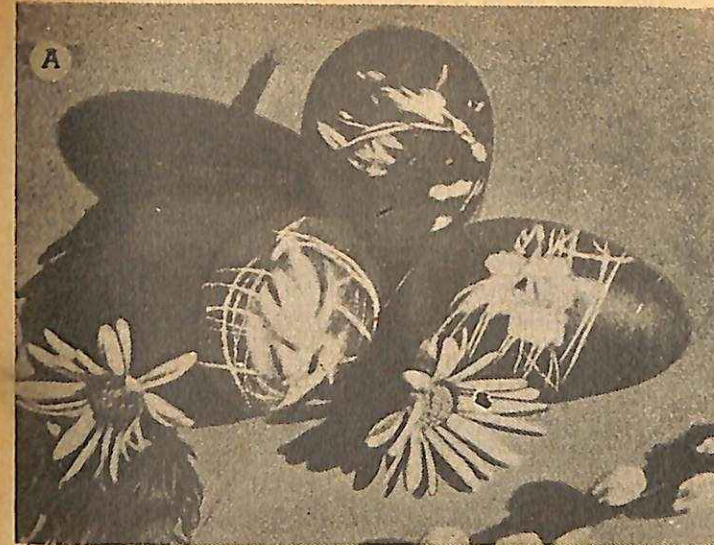
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ Ο.Ε. VANDOC ΑΠΕΛΛΟΥ 1 (α' όροφος)
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ 35 523 — ΑΡ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 5 —

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ «STERC»
ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΚΥΤΙΑ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑΝΙΚΩΣ ΔΡΧ. 9.500
Ζητήσατε την «STERC» επιμόνως παντού. Θα σας ενθουσιάσει

Ο Ψυχίατρος - Νευρολόγος
ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8 μ. μ.
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78
Τηλ. 25-226

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Τηλ. 55-633

ΚΑΤΙ ΤΟ ΤΕΛΕΙΩΣ ΝΕΟ
Μια επικερδής εργασία
μέσα στο σπίτι σας, με
τις ελβετικές μηχανές χει-
ροπτεκτικής
PASSAP
ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3.200.000.
Θ. Γ. ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Νίκης 21, Αθήναι.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

Α Πλύνετε τα αυγά και σκουπίστε τα. Τοποθετήστε πάνω στο κέλυφος κανένα φύλλο με ωραίο νταντελωτό σχήμα ή και οποιοδήποτε λουλούδι έχει σαφή και συγκεκριμένη μορφή (π.χ. μαργαρίτα). Δέστε κλωστή γύρω από το αυγό και το φύλλο ή το λουλούδι, έτσι ώστε να στερεωθούν καλά πάνω στο κέλυφος. Βράζετε έπειτα τα αυγά επί 10-12 λεπτά στη μπουγά σας και μετά από αυτό τα στραγγίζετε και τα βουτάτε σε κρύο νερό. Τα στεγνώνετε, αφαιρείτε τις κλωστές και το λουλούδι ή φύλλο, του οποίου θα εμφανισθεί το μοντίδο πάνω στο βαμμένο κέλυφος του αυγού.

Β Γαρνιτούρες «ανάγλυφες». Το ένα αυγό γαρνίρεται με πεταχτά χάρτινα πέταλα λουλουδιού. Το κέντρον του λουλουδιού αποτελείται από χρωματιστό μαλλί ή μπαμπάκι που στερεώνεται επίσης με κόλλα. Το άλλο αυγό στολίζεται με τριφύλλια από σγουρό χαρτί ή φετρίνα. Τα κόκκινα μαρούνια (πασχαλίσες) είναι μια σταθερά κόκκινη βουλοκερί. Τα μαύρα τους στίγματα, τα ποδαράκια και ο μίσχος των τριφυλλιών, γίνονται με πινελάκι και σπινική μελάνη. Με τη βάσι αυτή μπορείτε να σκεφθείτε και μην σας ανάλογα διακοσμητικά μοντίδα. (Τα αυγά δεθαίρεται βράνται πριν διακοσμηθούν).

Η ΧΗΝΑ ΜΕ ΤΑ ΧΗΝΑΚΙΑ ΤΗΣ

Πάστε ένα μεγάλο αυγό χήνας και μερικά μικρά αυγά κότας. Κάντε ένα μικρό ανοίγμα σε ένα αυγό κότας (έως 1 εκατ. διάμετρο περίπου) και αδειάστε το από το περιεχόμενό του. Κολλήστε το με μαστίχα στο αυγό χήνας. Τα χηνάκια, αντίθετως, έχουν για σώμα αυγό κότας. Το κεφάλι

τους είναι κομμένο σε φετρίνα άσπρη και γεμισμένο με μπαμπάκι. Τα σώματα των μικρών και της χήνας έχουν για υποστήριγμα ένα δαχτυλίδι από άσπρη φετρίνα. Χρωματιστή φετρίνα θα χρησιμοποιήσετε για τα μάτια και τα ράμφη τους. Και τέλος, τώρα, σας εύχομεθα καλήν επιτυχία.

Χιουμοριστικά γνωμικά

● Θα καταλάβετε ότι αρχίζετε να γεράνε όταν οι γυναίκες θα σας εκμυστηρευθούν ότι δεν τους άρεσουν οι νέοι.

● Τίποτε δεν σε κάνει να έχεις περισσότερη αυτοπεποίθηση από το να αισθάνεσαι ότι είσαι καλοντυμένος. Έτσι, ένα καινούργιο φόρεμα μεταδίδει γενικά στη γυναίκα αρκετή τόλημη για να πη την τιμή στον άνδρα της!

● Ένα γνωμικό λέει να μη αναβάλουμε ποτέ για την αύριο αυτό που μπορούμε να κάνουμε σήμερα και ένα άλλο υποστηρίζει ότι ποτέ δεν είναι άργα για να κάνουμε κάτι. Τότε;

● Τα είκοσι ωραιότερα χρόνια μιας γυναίκας δρiscουνται μεταξύ των τριάντα και: ριάντα πέντε έτών.

● Ο άνδρας είναι ο αιώνιος σκλάβος. Πρώτα της μητέρας του, ύστερα της γυναίκας του, τέλος της κόρης του.

● Μα ναι, είναι πάντοτε γλυκύτερο να δίνης παρά να παίρνης. Ρωτήστε λοιπόν τους μπερδανέδες αν δεν είναι αληθινό αυτό!

● Στόν τομέα του ψεύδους, οι γυναίκες είναι ποιηταί. Οι άνδρες απλοί πεζογράφοι.

● Έως τα τριάντα μας χρόνια μας αγαπούν γι' αυτά που κάνουμε. Από τα τριάντα έως τα σαράντα γι' αυτά που λέμε, μετά τα σαράντα γι' αυτά που λένε για μας.

● Ο έρωας παρηγορεί εκεί-

νους που έχουν λύπες και δίνει λύπες σε εκείνους που δεν έχουν.

● Όταν μας ονομάζουν «πουλάκι μου», το κάνουν για να μας υπενθυμίζουν ότι ο ρόλος τους είναι να μας μαθήσουν.

● Οι άνδρες αρχίζουν να φλερτάρουν με τις φίλες των αδελφών τους, συνεχίζουν με τις φίλες της μητέρας τους, ύστερα με τις φίλες της γυναίκας τους και τελειώνουν με τις φίλες της κόρης τους.

● Όταν ένας άνδρας λήη στην εκλεκτή του ότι είναι ωραία, το κάνει πολύ περισσότερο για να κολακεύη τον έαυτό του παρά για να φανή ευχάριστος.

● Η υποκρισία αυτή που ονομάζουμε αιδώ διαπιστώνεται από το γεγονός ότι χρειάζεται δυο φορές περισσότερο ύπνος για να φτιάξω ένα νυχτικό παρά μια βραδυνη τουαλέτα.

● Όσο ψηλά κι' αν μπορείς να ανεβήτε, στο τέλος πάντοτε θα κατεβήτε.

● Είναι περίεργο, αλλά όταν ένας ήλιος μου δίνει δίκιο, τότε καταλαβαίνω ότι έχω άδικο.

● Πριν από την αγορά ενός αυτοκινήτου, ο πατέρας ρωτά: «Πόση δενζίνη καίει». Η μητέρα: «Δεν μπορούμε να το αλλάξουμε το χρωματισμό;». Ο γιός: «Τι ταχύτητα μπορεί να αναπτύξη;». Η κόρη: «Έχει ηλεκτρικό αναπτήρα;». Και οι γείτονες: «Μα που τα βρήκαν αυτοί τα λεπτά;».

14ον

—Αυτή είναι η κατάσταση, Τζιλ. Εί-
σαι η ευνουμένη του γέροντα και είναι
δική σου δουλειά να τακτοποιή-
σεις την υπόθεσή. Εκτός αν
προτιμάς να γίνης δυστυχισμέ-
νος ο πολύτιμος Τζόνου σου!

— Ζακελίνα μη μιλάς έτσι.
Προπαντός μη σκεπτεσαι έτσι,
έκαμε με πόνο η Τζιλ. Ξέρω
πώς αυτή που μιλά αυτή τη
στιγμή δεν είσαι «έσους»... δεν
είναι ο πραγματικός εαυτός
σου... το κορίτσια που γνώρι-
σα και αγάπησα... η λατρευτή
μου αδελφούλα!...

— Δεν μένει πια τίποτα α-
πό εκείνη το κορίτσια... έ-
κείνη την αδελφούλα, απάντη-
σε η Ζακελίνα. Η μητέρα έ-
κανε ό,τι μπόρεσε για να τη
σκοτώσει. Ο Χόβαρτ βο-
ήθησε όσο μπόρεσε κι' αυτός
για να σκοτώσει την καρδιά
μου. Και ΕΣΥ έδωσες τα τε-
λευταία χτυπήματα, παίρνον-
τας τη θέση μου σ' αυτό εδώ
το σπίτι, γυρνώντας εναντίον
μου τον Ρίκαρδσον και τέλος
επιχειρώντας να μου κλέψης
τον Χόβαρτ. Τουλιάχιστον γι'
αυτό το τελευταίο εκδικήθηκα.
Σου πήρα τον Τζόνου.

Λέγοντας αυτά γύρισε από-
τομα και τράβηξε προς την
πόρτα. «Επιασε το πόμολο
και γυρνώντας πίσω το κεφάλι
της φώναξε στη Τζιλ γελών-
τας σαρκαστικά.
— «Αντίο! Δεν περιμένω,
φυσικά, να μου ευχηθείς καλή
τύχη!

— «Ανοίξε απότομα την πόρ-
τα και βγήκε από το δωμάτιο
χωρίς να ξαναγυρίσει το πρό-
σωπό της προς τη Τζιλ.
Η Τζιλ σήκωσε τους ώ-
μους της σε ύφος αδιαφορίας
μά μέσα της η καρδιά της σκί-
στηκε από την έλεινση και α-
χάριστη συμπεριφορά της α-
δελφής της

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ'
ΤΟ ΑΛΛΟ ΧΤΥΠΗΜΑ

— Αφού έφυγε η Ζακελίνα, η
Τζιλ έμεινε πολλή ώρα σαρμα-
μένη στην πολυθρόνα δίπλα
στο τζάκι. Ήταν ένα ψυχικό
κουρέλι αναλογιζόμενη την τρα-
γωδία αυτού του γάμου. Σε
ποιά θεμέλια μπορούσε να στη-
ρίχθαι αυτή η ένωση που είχε
για βάση μόνο το πείσμα και
τον πληγωμένο εγωισμό της
Ζακελίνας;

— Τζόνου, φτωχέ μου Τζό-
νου, ψιθύρισε αναστενάζοντας,
ένω χοντρά δάκρυα τρέχανε α-
πό τα κλειστά βλέφαρά της.
Καθόταν εκεί στην πολυθρό-
να συντριμμένη ψυχικά και σω-
ματικά με τα μάτια κλειστά
και τα μάγουλα βρεμένα από
τα δάκρυα χωρίς να καταλα-
βαίνει την ώρα που περνούσε.

— Τί τρέχει, κορούλα;
— Αναπήδησε και ανοίγοντας
τα μάτια της είδε μπροστά
της τον Ρίκαρδσον.

— Γύρισα όσο μπόρεσα γρη-
γορώτερα, συνέχισε ο Ρίκαρδ-
σον, ελπίζοντας πως θα πρό-
φταναι να πάρουμε το τσάι
μαζί. Εκτός αν το έχεις πά-
ρει πια.

— Τό τσάι; μουρμούρισε α-
-

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Άγγλι- δος συγγραφέως ΜΑΡΙΓΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

φρημένα η Τζιλ, μη μπορών-
τας να βγιά ακόμη από τον έ-
φιαλτη της.

Κύτταξε μηχανικά γύρω της
και είδε το τσάι σεβριρισμένο
έπάνω στο τραπέζι. Το φλυ-
τζάνι της ήταν ακόμη γεμάτο
και παγωμένο, όπως και της
τσαγέρας. Δεν είχε αρχίσει
να πίνει την στιγμή που είχε
μπή η Ζακελίνα.

— Θα χτυπήσω να φέρουν
άλλο τσάι, είπε ενώ σηκώθη-
κε σαν αυτόματο και διευθύ-
θηκε προς το κουδούνι.

— Έχεις ύφος αφηρημένο,
κορούλα, της είπε ο Ρίκαρδ-
σον. Μήπως έχωμε τίποτα σκο-
τούρες;

— Σκοτούρες; Η λέξη της φά-
νηκε ασταί, τη στιγμή που έ-
πράκειτο για άληθινό δράμα.
Παρά λίγο να βάλει τα γέ-
λια.

— «Ω! ναί... έκαμε σιγά.
— Σ' ενδιαφέρουν, άμέσως;
ξαναρώτησε ο Ρίκαρδσον πα-
τρικά.

— Σώπασε, μη βρίσκοντας τί
ν' απαντήσει.

— Ο Έλαφροπόδης έφερε το
τσάι. Σεβρίρισε του Ρίκαρδ-
σον και το δικό της με κινή-
σεις αυτισμάτου. Ο Ρίκαρδ-
σον δεν την ξαναρώτησε τίπο-
τα με της έριχνε καπου-κα-
που έρευντικές ματιές Κάθη-
σε στην πολυθρόνα και άρχισε
ν' ανακατεύει το τσάι του με
το κουταλάκι, χωρίς να μιλά.
Στο τέλος δεν μπόρεσε να
κρατηθεί.

— Πές μου τα όλα, της εί-
πε. «Αν αυτές οι σκοτούρες
δεν σε άφορουν, τότε ποιόν ά-
φορούν; Τη μητέρα σου, τη Ζα-
κελίνα;

— Η Ζακελίνα παντρεύτηκε
σήμερα, του είπε ξαφνικά.
— Εκείνος δεν έδειξε καμμία
έκπληξη.

— Ε! τόσο το καλύτερο,
είπε αδιάφορα. «Ετσι θα διορ-
θωθούν και τα οικονομικά της,
γιατί δεν είναι γυναίκα που θα
μπορούσε να ζήσει με τη δου-
λειά. Κι' ύστερα ποιός ξέρει;
Μπορεί ο γάμος να την ισορ-
ροπήσει και ψυχικά. Βέβαια, με
την προϋπόθεσι να αγαπάει αυ-
τόν που πήρε.

— Η Τζιλ δεν απάντησε. Σε-
κόταν ακίνητη και κύτταζε τη
φωτιά στο τζάκι με ύφος σκε-
πτικό. Ο Ρίκαρδσον επανέ-
λαβε την τελευταία φράσι του,
μά τώρα ερωτηματικά.

— Δηλαδή, τον αγαπάει αυ-
τόν που πήρε;
— Κι' επειδή η Τζιλ εξακολού-
θωσε να σιωπά, σηκώθηκε, πή-
γε κοντά της και βάζοντας την
χερούκλα του στον ώμο της,
την ρώτησε.

— Τί μου κρύβεις; Δεν θα
αναστατώνόσουν, έτσι, απλώς
γιατί η αδελφή σου παντρεύ-
τηκε. Ποιόν πήρε;...

— Τον Τζόνου, τον Τζόνου
Μάρλιν, φώναξε η Τζιλ και ά-
ναυύθηκε σε δάκρυα.

— Τον αγαπάς αυτόν τον
νέο; την ρώτησε με μεγάλη ή-
ρεμία.

— Ναι. Είμαστε φίλοι από

χρόνια... Τόν θυμάστε, κύριε
Ρίκαρδσον; Έρχοταν και μ' έ-
δλεπε εδώ.

— Τόν θυμάμαι. Ένας κα-
λός τύπος, πολύ ειλικρινής, κο-
ρούλα μου... και της έσφιξε
τον ώμο... ήσουν ερωτευμένη
μαζί του; Αυτό σε τάραιε τό-
σο;

— Κι' εγώ δεν ξέρω, μουρ-
μούρισε η Τζιλ, προσπαθών-
τας να συγκρατήσει τα δάκρυα
της. Μου φαίνεται πως, αν τον
είχα αγαπήσει πραγματικά, θα
έπρεπε να είχαμε κι' άλλες παν-
τρευτή. Κι' όμως... Έλεγα, πως
μία μέρα... θα παντρευόμα-
στε.. «Ω! κύριε Ρίκαρδσον, το
περισσότερο γι' αυτόν...

— Τό ξέρω... και την χαι-
δεψε τρυφερά στον ώμο. Εί-
σαι από τους ανθρώπους που
σκεπτόνται περισσότερο τους
άλλους παρά τον εαυτόν τους.
Αυτόν συλλογίζεσαι ε;

— Ναι, έκαμε η Τζιλ σκου-
πίζοντας τα μάτια της με την
ανάποδη του χεριού της. Θα
τον αγαπά, βέβαια η Ζακελί-
να για να τον παντρεύτηκε. Τί
λέτε και σεις; Θα ήταν φρι-
κτό να τον παντρεύτηκε χωρίς
να τον αγαπά!

Λέγοντας αυτά η Τζιλ κύτ-
ταξε τον Ρίκαρδσον στα μά-
τια περιμένοντας ν' ακούσει κι'
από αυτόν την επίβεβαίωσι.
— Ήθελε τόσο πολύ τα πράνυ-
τα να ήταν έτσι όπως ήθελε
να τα πιστεύει. Είχε τόσο α-
νάγκη από κάποια ψυχική τα-
νωσι!

— Άλλά ο Ρίκαρδσον κούνη-
σε το κεφάλι του με δυσπιστία.
— Η Ζακελίνα, είπε αφού
πέρασαν κάμποσα δευτερόλε-
πτα, είναι ικανή για όλα, ό-
ταν βρίσκει στην τρέλλα της.
Αυτή είναι η ταπεινή μου γνώ-
μη. Δεν μου λες όμως παντρεύ-
τηκαν επίσημα;

— Βέβαια, γιατί αλλιώς η
Ζακελίνα δεν θα έρχοταν να μου
το πη. Έξ άλλου φορούσε και
βέρα.

— Τότε, τί τα θέλεις; Δεν
γίνεται πια τίποτα. Προσπά-
θησε να μη σκεπτεσαι πια αυ-
τή την υπόθεσι.

— Η Τζιλ σκέφθηκε πως αυτό
ήταν το σωστό. Μά αναρωτήθη-
κε πως θα κατάφερνε να βγάλη
τον Τζόνου απ' τη σκέψη της ό-
ριστικά.

— Εμείναν κάμποση ώρα σιω-
πηλοί κι' οι δυο τους.
— Μου φαίνεται πως κάτι
θαπρεπε να κάνω γι' αυτά τα
τρέλλοπαίδια, μουρμούρισε σε
λιγάκι ο Ρίκαρδσον.

— Θα ήταν πολύ ευγενικό
έκ μέρους σας, κύριε Ρίκαρδ-
σον, φώναξε με χαρά η Τζιλ.
Ο Τζόνου δεν έχει τίποτα στην
άκρη. Ξέρω καλά πως διέθεσε
όλες του τις οικονομίες για να
συνταγισθί με το αφεντικό
του στο γκαράζ που εργάζε-
ται.

— Δουλεύει σε γκαράζ; ρώ-
τησε ο Ρίκαρδσον ξανακαθίζον-
τας στην πολυθρόνα του. Για
πές μου!

— Η Τζιλ κάθησε αντίκρυ του

και του τα διηγήθηκε όλα. Για
τη δουλειά του Τζόνου, για τα
σχέδια και τις ελπίδες του.
Κάπου-κάπου της έρχονταν
και δάκρυα, ενώ μιλούσε, όταν
σκεπτόταν πως ως το σημερι-
νό απόγευμα, αυτά τα σχέδια
και οι ελπίδες την άφορουνσαν
και την ίδια. Όταν τελείωσε,
ο Ρίκαρδσον έμεινε για κάμπο-
σο σκεπτικός.

— Και δεν σου φαίνεται πως
αυτός ο νεαρός έκαμε πολύ ά-
σχημα να σ' εγκαταλείψει; ρώ-
τησε με μόνο αυστηρό. Μου φαί-
νεται πως, ύστερα απ' αυτά,
δεν θαπρεπε να τον δοθήσω.

— Όχι, όχι, κύριε Ρίκαρδ-
σον, μη λές τέτοια πράγμα-
τα. Δεν είμαστε ούτε καν άρ-
ραβωνιασμένοι και πάντα εγώ
αμεθαλα τους αρραβώνες μας.
Για ό,τι έγινε φταίω περισσό-
τερο εγώ παρά εκείνος.

— Ο Ρίκαρδσον έβγαλε ένα
πούρο από τη θήκη του σιγά-
σιγά και μουγγρισε.
— Καλά! αφού βρίσκεις πως
δεν έφταιγε σε τίποτα θα δώ-
τί θα μπορούσε να κάνω γι' αυ-
τούς; Πές της Ζακελίνας να
μου τον στείλη.

— Σας ευχαριστώ, κύριε Ρί-
καρδσον, ψιθύρισε η Τζιλ. Θά-
σας είναι κι' αυτό ευγνώμο-
νες.

— Κάθε άλλο. Η πείρα μου
μου έμαθε πως όσο περισσότε-
ρο καλό κάνεις, στους ανθρώ-
πους, τόσο περισσότερη αχαρι-
στία σου δείχνουν. Εσύ, κο-
ρούλα μου, είσαι μία σπάνια
εξαιρέσι. Η αδελφή σου είναι
ο κανόνος. Δεν συλλογίζεται
παρά μόνο τί θα πάρη. Ποτέ
τι θα δώσει. Βρίσκει φυσικό να
φροντίζουν γι' αυτήν και να μη
φροντίζει για κανέναν.

Σηκώθηκε από την πολυθρό-
να του, πήγε κοντά της και χαι-
δεύοντας της το χέρι της είπε
τρυφερά.

— Έλα τώρα, ξέχασέ τα ό-
λα αυτά. Άς τους να κουρευ-
ωνται και πάμε στον κινημα-
τογράφο να ξεσκάψης λίγο.

Τού χαμογέλασε και σηκώ-
θηκε να πάρη το καπέλο της
και το μαντί της. Καθώς μη-
κε στο δωμάτιό ξαφνικά θυμή-
θηκε τον Χόβαρτ. «Όπως μετά
το επεισόδιο της επίσκεψής
της στο Χάμερσμιθ, έτσι και
τώρα μετά την άπογευματινή
σκηνη με τη Ζακελίνα, ο νους
της πήγε σ' αυτόν γιατί, σαν
και τότε, αισθανόθηκε μέσα της
μία τρομερή μοναξιά. Τόν Χό-
βαρτ είχε να τον δει και να μα-
θη νέα του από την βραδυά του
χορού. Παρ' όλα όσα είχαν αν-
ταλλάξει εκείνη τη νύχτα πριν
χωρισθούν είχαν μείνει σύμφω-
νοι πως θα εξακολουθούσαν να
είναι φίλοι. Δίστασε πολύ αν
θα έπρεπε να του τηλεφωνήσει
πρώτη αφού τόσες μέρες εκεί-
νος δεν τό έκαμε. Μά στο τε-
λος δεν κρατήθηκε. Πλησίασε
στο μηχανήμα, ένα κομποτεχνή-
μα από έλεφαντόδοντο, που ή-
ταν έπάνω σ' ένα τραπέζι και
δίπλα στο κρεβάτι της και
σχημάτισε τον αριθμό του Χό-
βαρτ. Περίμενε κάμποσο ώπου
να πάει απάντησι. Μά αντί
του Χόβαρτ, άκουσε τον υπη-
ρέτη του που της είπε.

— Ο κύριος Αϊτκιν άπου-
σιάζει.

— Απουσιάζει;
— Μάλιστα, κυρία. Έπ' αό-
ριστον.

— Άκούμπησε το άκουστικό
και κάθησε στο κρεβάτι της,
ένω μέσα της αισθανόθηκε ένα

πόνο πολύ πιδ μεγάλο απ' έ-
κείνον που δοκίμασε το άπό-
γευμα, όταν η Ζακελίνα της ά-
νγγειλε τους γάμους της με
τον Τζόνου. Μά τα μάτια καρ-
φωμένα στον τοίχο, έμεινε α-
κίνητη, ως τη στιγμή που ά-
κουσε τον Ρίκαρδσον να την
φανάει ανυπόμονα από κάτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ'. ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Μαθαίνοντας το νέο του γά-
μου της Ζακελίνας, η Φαίθ
αναστάθηκε.

— Παντρεύτηκε η Ζακελίνα;
φώναξε όταν της το άνήγγειλε
η Τζιλ. Άστειο πράμα μου φαί-
νεται. Πώς μπόρεσε να κά-
νι κάτι τέτοιο χωρίς τη συγ-
κατάθεσί μου;

— Κι' όμως, μητέρα, σε θε-
δαί πως είναι αλήθεια. «Ήρθε
μόνη της και μου το άνήγγ-
ειλε.

— Μά, έκαμε η Φαίθ πει-
ραγμένη. Και ποιόν παντρεύ-
τηκε; Ελπίζω κάποιον της σει-
ράς μας γιατί με την ανισορ-
ροπία που την δέρνει όλα μπο-
ρείς να τα περιμένης απ' αυ-
τήν. Πές μου γρήγορα ποιόν
πήρε;

— Τόν Τζόνου Μάρλιν. Τόν έ-
χεις γνωρίσει εδώ, μητέρα...

— Δεν πιστεύω να λες για
κείνον τον μηχανικό που δου-
λεύει σε γκαράζ, φώναξε η
Φαίθ.

— Ναι, μητέρα. Αυτός είναι.
— Φρίκη, φέλλισε η Φαίθ
αφίνοντας τον εαυτόν της να
πέση στο κρεβάτι και συσπώ-
ντας τα χέρια της. Φρίκη!... Τί
κατάντια!... Τί βλακεία!

— Και θάναι και φτωχός.
Και βέβαια, συνέχισε αφού εί-
ναι ένας άπλός εργάτης. Ψά-
της ήρθε της Ζακελίνας; Ψά-
-

ρα από όσα έχω κάμει γι' αυ-
τήν, απ' όσα της έχω διδάξει.
Άπό τότε που ήταν παιδί δι-
αρκώς της έψαλα πως για μία
γυναίκα ο γάμος είναι μία κα-
ριέρα, μία επιχείρησις... Μάρ-
λιν, είπες; ξαναρώτησε κάνον-
τας μία γκριμάτσα άβδίας. Ου-
μάμαι, εκείνος ο όμορφονός με
τα κόκκινα μάγουλα και τις
φαρδιές πλάτες. Άσφαλώς θα
σαγηνεύτηκε από το άθλητικό
σώμα του. Γιατί τί άλλο είχε
για να την γοητέψη;

— Η Τζιλ παρ' όλη τη θλίψη
της δεν μπόρεσε να μη γελάση.
— Ναι, είπε. Ο Τζόνου είναι
άθλητικός...

— Δεν βλέπω τίποτα το ά-
στείο, την έκοψε η Φαίθ. Και
βρίσκω πολύ άναρμόστο να γε-
λās με την κατάντια της αδε-
λφής σου. Γιατί να μη μου μι-
λήσει πριν κάνη αυτό το βήμα;

— Που βρίσκειται τώρα; Ξέρεις;
Θα ήθελα να την δω, να της
μιλήσω.

— Δεν ξέρω, μητέρα, γιατί
πήρε άδεια για μερικές μέρες.
— Θέλεις να της πws θα έ-
ξακολουθήσει να εργάζεται; ρώ-
τησε η Φαίθ αγανακτισμένη.

— Όστε είναι τόσο φτωχός; Άχ,
Θεέ μου! Κι' αυτή που ήταν
πλουτισμένη στα πλούτη, στην
πολυτέλεια;... Μά ίσως, συνέ-
χισε κάπως ήσυχασμένη, ίσως
ο Άρθούρος κινή κάτι γι' αυ-
τήν. Ναι, κάτι πρέπει να κάνη.

— Γιατί «πρέπει»; ρώτησε η
Τζιλ. Για σένα, μάλιστα. Είσαι
η γυναίκα του. Μά για τη Ζα-
κελίνα και για μένα;... Είμα-
στε άπλως οι πρόγονές του και
ως τώρα έχει κάνει για μας
παρα πολλά, χωρίς να έχη καμ-
μία υποχρέωσι.

— Γιατί παίρνεις διαρκώς το
μέρος αυτού του ανθρώπου; έ-

καμε εξαγριωμένη η Φαίθ. «Ε-
νας πλούσιος, σαν κι' αυτόν,
είναι υποχρεωμένος να βοηθή-
ση μία πρόγονή του, που παν-
τρεύτηκε... Νά της αγοράση,
λόγου χάριν, ένα ωραίο διαμε-
ρισματάκι... να της το επιπλώ-
ση... να βρή, αν μπορεί, μία
πιδ άξιοπρεπή δουλειά για τον
άντρα της...

— Ο Τζόνου αγαπάει τη δου-
λειά του, την έκοψε η Τζιλ.
Τώρα που συνεταιριστηκε με το
αφεντικό του είναι ξετρελλαμέ-
νος με το γκαράζ του.

— Μη λές ανοησίες, Τζιλ.
Δεν μπορώ να συλλιστώ τον γαμ-
πό μου ως «γκαράζιστας».
Σκέψου τί έντύπωσι θα τους έ-
κανε κάτι τέτοιο. Και σε παρα-
καλώ πάψε να λες κουταμάρες.

— Η Ζακελίνα είναι τρελλή για
δέσιμο μ' αυτό της το κάμωμα.
Ο μόνος αίτιος αυτής της συμ-
φοράς είναι εκείνος ο αναθε-
ματισμένος ο Αϊτκιν.

— Η Τζιλ δεν απάντησε τίπο-
τα. Άπό τότε που έμαθε την
αναχώρησι του Χόβαρτ, ανα-
ρωτιόταν διαρκώς γιατί δεν εί-
χε έρθει να την άποχαιρετήσει.
Είχε διαβάσει πως ο Χόβαρτ
είχε δώλωσει συμμετοχή σε έ-
να δευτή άγώνα αυτοκινητοδρο-
μίας που θα γινόταν στην Ίτα-
λία.

«Ο άγών αυτός, γράφανε οι
έφημερίδες είναι από τους πλε-
ον επικινδύνους που έχουν διορ-
γανωθή έως τώρα. Μόνον γνω-
στοί δια την τόλμην, την περι-
φρόνησιν των κινδύνων και την
επιδεξιότητά των αυτοκινητι-
στών έδηλωσαν συμμετοχήν.

Έκατοντάδες επικινδύνων και
άπροσβπτων στροφών του δρό-
μου είς τās παρυφάς δαρά-
θρων, πρέπει ν' αντιμετωπι-
σθούν από τους συμμετέχοντας.

— Ετοιμάζω μία μερική έκ-
πληξι της Ζακελίνας, είπε μία
μέρα της Τζιλ, κλεινοντας της
πονηρά το μάτι. Έλπίζω πως
θα ευχαριστηθί πολύ.

— Δεν άμφιβάλλω, έκαμε η

Οι φίλαλοι άναμένουν τον ά-
γώνα αυτόν με άναλογον έν-
διαφέρον και άγωνία».

— Η Τζιλ, διαδάζοντας αυτά,
άφησε την έφημερίδα να πέση
στα γόνατά της και με διά
συγκράτησε μία φωνή άγωνίας.
«Έδλεπε κι' άλλες με τη φαντα-
σία της τα ψηλά δουνά και τις
άπότομες στροφές του δρόμου,
που, σαν φίδι, σκαρφάλωνε στις
πλαγιές τους. Τόν δρόμο με
την γλυστερή άσφαλτο με το ά-
προσμέτρητο βάθος. Έδλεπε
το αυτοκίνητο του Χόβαρτ να
παίρνη τη στροφή, να γλυστρά,
ένω εκείνος άγωνιζόταν να το
κρατήσει επάνω στο δρόμο....

— Ύστερα το έδλεπε να πέτιέται
έξω από τον δρόμο, να καταρ-
κυλά στο δάραθρο από βράχο
σε βράχο...

Πετάχτηκε όρθια κι' άρχισε
να δηματζίζει νευρικά διπλώνον-
τας και ξαναοίγοντας με άδη-
μονία την έφημερίδα. Κατάλα-
βε πως δεν θα μπορούσε να ή-
συχάσει, ούτε καν να κοιμηθί,
ώπου να μάθι τ' αποτέλεσμα
αυτής της αυτοκινητοδρο-
μίας.

.....

Ο Ρίκαρδσον δεν είπε σε
κανέναν τί σκόπευε να κάνη
για την Ζακελίνα και τον Τζό-
νου, μά η Τζιλ ήταν βέβαιη πως
θα φαινόταν γενναίοδωρος, για-
τι βρισκόταν στα κέφια του κι'
αυτό γιατί του παρουσιάζοταν
εύκαρία να κάνη κάποιο καλό
μόνος του, άφ' εαυτού του χω-
ρίς την πείσι κανενός.

— Ετοιμάζω μία μερική έκ-
πληξι της Ζακελίνας, είπε μία
μέρα της Τζιλ, κλεινοντας της
πονηρά το μάτι. Έλπίζω πως
θα ευχαριστηθί πολύ.

— Δεν άμφιβάλλω, έκαμε η

Η Καίτη δίνει τσάι και έτοιμάζει ως διά μαγείας ΓΛΥΚΑ

ΣΥΝΤΑΓΗ Νο 1

Θουρωρώστε το ταψί και τοποθετήσατε λαδόχαρτο, λιώσατε 22 δράμ. θούτυρο ή φυτίνη σε λίγο θρασμένο νερό.

Περάστε 3 αυγά εντός δοχείου, προσθέσατε 40 δράμ. ζάχαρι. Τοποθετήσατε το δοχείον επί κατσαρόλας εντός της οποίας έδρασε προηγουμένως νερό. Κτυπώντας το μίγμα μεχρις ότου γίνει σφιχτό σαν κρέμα, και μετά προσθέσατε το λυωμένο θούτυρο ή φυτίνη επί του μίγματος.

Περάστε από τρυπητό 30 δράμ. άλευρι και 1 κουτάλακι Ρογιαλ Μπέικιν Πάουερν—Διατηρήσατε το μίγμα θερμόν.

Περάστε από το τρυπητό ζεστό άλευρι και άνακατέψτε όσον μπορείτε ελαφρότερα. Ρίξτε άμέσως το όλον μίγμα στο προετοιμασμένον ταψί.

Ψήνονεν τότε εις μέτριον φούρον επί 20 λεπτά, όσον να ραδίση και να σφιχί. Τό σεβρίρετε μετά σε πιπέλα και τό άφινετε να κρυσθαί.

ΜΕ ΡΟΓΙΑΛ ΈΧΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: Ν. Μ. ΑΠΕΡΓΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 27

ΓΚΡΕΚΑ

Τζιλ. Μα μέσα της πίστευε τὸ ἀντίθετο γιατί ἔφερε καλὰ τὰ-
ρὰ πιά τὸν ἀγνώμονα χα-
κτῆρα τῆς ἀδελφῆς τῆς.

Γυρίζοντας ἀπὸ τὸ ταξίδι
τοῦ γάμου τους, ὁ Τζόνου καὶ ἡ
Ζακελίνα μετακόμισαν προσω-
ρινὰ σ' ἕνα διαμερισμάκι,
ποῦ ἦταν πολὺ πιὸ ἀνετο ἀπὸ
τὸ παλιὸ δωμάτιο τῆς Τζιλ. Ἡ
Ζακελίνα ἦταν σχετικὰ εὐχαρι-
στημένη. Ἀπελάμβανε τὸ και-
νούργιο αἶσθημα γι' αὐτὴν τῆς
νέας νοικοκυράς, χωρὶς νὰ ξε-
χνᾷ καὶ τὴν παλιὰ Ζακελίνα.
Ἀγόρασε κάμποσα καινούργια
φορέματα μὲ προσεφθλῆσι ἀρ-
κετῶν μισθῶν τῆς ἀπὸ τὸ κα-
τάστημα ποῦ ἐργαζόταν. Μα τὸ
νοίκι τοῦ διαμερίσματος ποῦ
εἶχαν πιάσει προσωρινὰ ἦταν
πολὺ ἀνωτερό ἀπὸ τὶς οἰκονο-
μικὲς δυνατότητες τοῦ Τζόνου,
κι' αὐτὸ τὸν ἔκαμε πολὺ συλ-
λογισμένο, ἰδίως ὅταν, βρισκό-
ταν μόνος του.

Ἡ Τζιλ δὲν εἶχε δὴ καθό-
λου τὸν Τζόνου μετὰ τὸν γάμο
του. Τῇ Ζακελίνα τὴν ἔδωκε
κάπου-κάπου γιατί ἐρχόταν
συχνὰ στὴ Χιλν—Στρήτ νὰ ἐ-
πισκεφθῇ τὴν Φαίθ. Ὅταν τύ-
χαινε νὰ συναντηθοῦν στὴ σκά-
λα ἢ στὸ διάδρομο, ἡ Ζακελί-
να τὴν κῦτταξε μὲ ὕψος θριαμ-
βευτικό.

Ἡ πρώτη εἰδήσις ποῦ πῆρε
ἡ Τζιλ, σχετικὰ μὲ τὸ γαμήλιο
δῶρο τοῦ Ρίκαρδσον, ἦταν ἀπὸ
τὴν ἴδια τὴ Ζακελίνα. Κατέ-
φθασε ἕνα βράδυ, τὴν ὥρα ποῦ
ἡ Τζιλ ντυνόταν γιὰ τὸ δείπνο.
Μπαίνοντας στὸ δωμάτιο τῆς
Ζακελίνας, ἔκλεισε τὴν πόρτα
πίσω τῆς, στῆριχτηκε σ' αὐτὴν
καὶ μὲ σφιγμένα δόντια τῆς
εἶπε.

—Τὸ περίφημο δῶρο ξέρεις
τί εἶναι; Ἐνὰ ἀθλο σπιτάκι
στὸ πρόστιο, λίγα δῆματα
μακρύτερα ἀπ' ἐκεῖνο τὸ κατα-
ρτισμένο τὸ γκαράζ. Σπουδαῖο
γάμήλιο δῶρο μὰ τὴν ἀλήθεια!
Μὰ φαντάζεται ὁ γέρος πὺς
πρόκειται νὰ μουχλιάσω σ' ἕ-
να μὴν τῇ ζωῇ σ' ἕνα προ-
στίο;

—Ὁ κύριος Ρίκαρδσον σοῦ
χάρισε, ἕνα σπιτί κοντὰ στὸ
γκαράζ; ρώτησε σὲ λίγο ἡ
Τζιλ.

—Ἐνὰ ἐλεεινὸ σπιτάκι, τύ-
που ἀγροτικού, μ' ἕνα μικρὸ
κῆπο μπροστὰ, κι' αὐτὴ πίσω...
ἴσως γιὰ ν' ἀπλώων τὴν μου-
γάδα. Πολὺ σίκ, δὲν εἶναι ἔτσι;
Γέλασε περιφρονητικὰ καὶ
σπικλώνοντας τοὺς ὤμους τῆς,
συνέχισε.

—Ἡλίτζα σ' ἕνα καλὸ τσὲκ
τέτοιο ποῦ νὰ μὰς ἐπέτρεπε νὰ
μὴν ἀπασχολοῦμεθα πιά μ' αὐ-
τὸ τὸ ἐλεεινὸ γκαράζ.

—Μὰ ὁλόκληρη ἡ ζωῇ τοῦ
Τζόνου εἶναι συγκεντρωμένη σ'
αὐτὸ τὸ γκαράζ, ἔκαμε ἡ Τζιλ.
Τουλάχιστον ἄλλοτε....

—Μὴ νοιάζεσαι, τίποτα δὲν
ἔχει ἀλλάξει. Κι' αὐτὸ ἀρχισε
νὰ μοῦ δίνει στὰ νεῦρα, ὅσο
δὲν φαντάζεσαι. Δὲν μπορῶ
πιά νὰ τὸν ἀκούω ἀπὸ τὸ πρῶ-
τὸ ὅς τὸ βράδυ νὰ μοῦ κοπανᾷ
τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Γιὰ τὸ
γκαράζ καὶ γιὰ τὰ μίξερὰ σχε-
διά του γι' αὐτό. Ὅσο γιὰ νὰ
ζήσουμε στὸ μέλλον ἀπὸ τὸ
γκαράζ... αὐτὸ νὰ τὸ σκεφθῶ
δὲν θέλω.

—Ἀφοῦ σκέπτεσαι ἔτσι,
γιατί τότε τὸν παντρεύτηκες;
ρώτησε ἡ Τζιλ προσπαθώντας
νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμία
τῆς.

—Πρὸς Θεοῦ, ἄσε τίς ἡθι-
κὲς διδασχὲς, φώναξε ἡ Ζακελί-
να.

νὰ ἀγριεμένη. Δὲν θὰ ζημιωνό-
ταν ὁ Τζόνου ἀν ἄφινε τὸ βρω-
μοπαγγέλιό του. Φαντάσου
πὺς ἀκόμη δὲν ἀγόρασε οὔτε
ἕνα καινούργιο κουστούμι. Τοῦ
τὸ εἶπα καὶ μοῦ ἀπήντησε πὺς
κοστίζει πολλὰ. Τί ἀξία ἔχει ἡ
ζωῇ ὅταν δὲν μπορεῖ κανεὶς ν'
ἀγοράζῃ ρούχα τῆς μόδας καὶ
νὰ περνᾷ καπνοῦ-κάπου μιά
εὐχάριστη βραδυὰ σ' ἕνα κο-
σμικὸ κέντρο;

—Θὰ τὰ ἔχης ὅλα αὐτὰ, ὅ-
ταν θ' ἀρχίσῃ ν' ἀφίην κέρδη
τὸ γκαράζ, εἶπε ἡ Τζιλ. Ἐξ
ἄλλου, Ζακελίνα, δὲν εἶναι καὶ
τόσο τρομερὸ νὰ ζῇ κανεὶς σὲ
πρόστιο. Οἱ γείτονες εἶναι
καλοὶ καὶ εὐχάριστοι.

—Βέβαια, γιὰ σένα ποῦ μέ-
νεις ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴν ἀριστο-
κρατικὴ γειτονιά, εἶναι εὐκόλο
νὰ μιλάς ἔτσι, φώναξε ἐξαγρι-
ωμένη πάλι ἡ Ζακελίνα. Ἦθε-
λα ὅμως νὰ ξέρω τί θάλεγες
ἀν ἦσουν ὑποχρεωμένοι νὰ ζῆς
σὲ πρόστιο.

—Θὰ μοῦ ἦταν ἀδιάφορο,
παράτηρε ἡ Τζιλ. Ἀρ-
κεὶ ν' ἀγαποῦσα τὸν ἄντρα
μου.

—Ὅπως ξέρεις, δὲν εἶμαι ἐ-
ρωτευμένη μὲ τὸν Τζόνου, ἔκα-
με ἡ Ζακελίνα. Ἐξ ἄλλου τὸ
«ἐκείνον καὶ μίαν καλύβην» δὲν
ἦταν ποτὲ τὸ ἰδιόμοιο μου, οὔ-
τε καὶ πρόκειται νὰ εἶναι. Ἀν
ὅμως ὑπάρχουν καλὰ οἰκονομικά
τὸ πράμα διαφέρει.

Σταμάτησε γιὰ λίγο καὶ ὕ-
στερα ρώτησε ξαφνικὰ τὴ Τζιλ.

—Ἐχες εἰδήσεις ἀπὸ τὸν
Χόδαρτ;

—Ὁχι, ἀπάντησε ξερὰ ἡ
Τζιλ.

Ἡ Ζακελίνα χαμογέλασε.

—Καμμιὰ γυναίκα, εἶπε, δὲν
θὰ καταφέρῃ νὰ μπλέξῃ τὸν
Χόδαρτ. Εἶναι ἀπ' ἐκεῖνους
ποῦ δὲν πιάνονται. Καὶ οἱ δύο
μας προσπαθήσαμε, μὰ ἀποτύ-
χαμε. Ἐτσι βγήκαν κερδισμέ-
νοι οἱ... Τζόνουδες! Αὐτοί, βλέ-
πεις, δὲν εἶναι δύσκολοι!...

Γύρισε καὶ ἀνοίξε τὴν πόρ-
τα τῆς κρεβατοκάμαρας καὶ
πρὶν τὴν ξανακλείσῃ θγαίνον-
τας, πρόσθεσε.

—Ποτὲ δὲν θὰ δεχθῶ ἕνα
σπιτί ἐξω ἀπὸ τὸ Λονδίνο!...

.....

Ὅταν ὁ Ρίκαρδσον, ἀργότε-
ρα, ἔκαμε λόγο στὴ Τζιλ γιὰ
τὸ γαμήλιο δῶρο του πρὸς τὴ
Ζακελίνα, φαινόταν πολὺ ἱκανο-
ποιημένος ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν του.

Ὁ νεαρὸς ἐνθουσιάστηκε,
τῆς εἶπε τρίτοντας τὰ χεῖρα
του εὐχαριστημένος. Μεταξύ
μας, εἶναι ἕνα χαριτωμένο παλ-
λικάρι. Ἀπ' αὐτοὺς ποῦ γίνον-
ται σύζυγοι πρώτης. Ἡ Ζακε-
λίνα δὲν τὸν ἐκτιμᾷ ὅσο τοῦ
πρέπει.

Χαμογέλασε ἐλαφρὰ εἰρωνι-
κὰ καὶ συνέχισε.

—Φαντάζομαι πὺς τὸ προ-
στίο δὲν θὰ πολυαρῇσῃ στὴν
ἀδελφῇ σου, μὰ... θὰ συνήθισῃ
κι' αὐτὸ θὰ τῆς κάνῃ καλὸ. Ἡ
ζωῇ ἐκεῖ θὰ τῆς μάθῃ νὰ μὴν
εἶναι τόσο ἐγωίστρια. Ἡ μη-
τέρα σας δὲν προσπαθῆσε πο-
τὲ νὰ τῆς διερθεῖ αὐτὸ τὸ ἐ-
λάττωμα. Δὲν πεiráζει ὅμως.
Εἶναι νέα. Μὲ τὸν καιρὸ καὶ
τὴ νέα ζωῇ θ' ἀλλάξῃ. Τέλος
πάντων. Αὐτὸς ὁ γάμος ἦταν
τὸ καλύτερο ποῦ μπορούσε νὰ
τῆς συμβῇ.

Ἡ Τζιλ τοῦ ἀπάντησε μὲ
μισόλογα. Ὁ νοῦς τῆς πῆγαι-
νε διαρκῶς στὸν Τζόνου. Ἀνα-
ρωτιόταν ἀν θὰ ἦταν εὐτυχισμέ-
νος. «Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν δῶ»,

Εἶχα ρυτίδες...

... λέει ἡ Κυρία L. N. «καὶ ὑπέφερα γιατί μὲ
ἔκαναν νὰ φαίνομαι μεγαλύτερη ἀπὸ ὅτι εἶ-
μαι. Χάρης ὅμως στὴν Κρέμα "ΤΟΚΑΛΟΝ" τὸ
δέρμα μου ἐνῶνιγε δροσερὸ καὶ λεῖο.»

Ἐκατομμύρια γυναῖκες σ' ὁλόκληρο τὸν κό-
σμο, χρωστοῦν τὴν νεανικὴ ἐμφάνισί τους
στὴν καταπληκτικὴ ἀλλαγὴ ποῦ γίνεται στὸ
δέρμα τους, χάρις στὴν χρῆσι τῆς Κρέμας
"ΤΟΚΑΛΟΝ".

Τὸ δέρμα ἀνανεώνεται ἀδιάκοπα. Μὲ αὐτὴ τὴ
φυσικὴ ἀνανέωση ἡ Κρέμα "ΤΟΚΑΛΟΝ", δίνει
ὁμορφιά. Βάζοντας κάθε μέρα τὴν Κρέμα
"ΤΟΚΑΛΟΝ", δὲν περιποιεῖσθε μόνον τὸ δέρ-
μα σας ἀλλὰ καὶ τὸ ὁμορφαίνετε.

Καὶ σεις ἐπίσης μπορείτε νὰ ὁμορφήνετε τὸ
δέρμα σας.

Ἀκολουθεῖτε αὐτὴ τὴν ἀπλὴ συμβουλὴ: Τὸ
βράδυ βάλετε ρὸς Κρέμα "ΤΟΚΑΛΟΝ" ποῦ εἶναι
τροφή γιὰ τὸ δέρμα, στὸ πρόσωπό σας καὶ
στὸ λαιμό σας καὶ ἀφήσατε νὰ ἐνεργήσῃ ἀ-
ποτελεσματικὰ ὅλη τὴ νύκτα. Τὸ πρῶτὸ βάλετε
τὴν λευκὴ κρέμα "ΤΟΚΑΛΟΝ", λιπαρὴ, ἢ ὀχι,
ἀναλόγως τοῦ τύπου τοῦ δερματός σας, στὸ
πρόσωπό σας, ποῦ δὰ εἶναι δροσερὸ καὶ λεῖο
καὶ δὰ ἔχη ξαναβρῇ τὴν ἐλαστικότητά του. Τὸ
δέρμα σας δὰ ξαναγίνῃ ἁμέσως μὰτ, δὰ προ-
στατεῖται ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ ἡ ποῦδρα σας
δὰ κρατᾷ κατὰπληκτικὰ μὲ τὴν κρέμα
τῆς ἡμέρας.

Ἀρχίστε ἀπὸ ἀπόψε τὴν ὁμορφιά τοῦ δερματός
σας.

Tokalon Προστατεύει
καὶ ὁμορφαίνει
τὸ δέρμα σας

συλλογιζόταν. «Τώρα, ἴσως, δὲν
συγκινηθῶ καὶ πολὺ».

Καταλάβαινε ὅμως πάντα
πὺς ἡ πρῶτὴ συνάντησις δὲν
θὰ ἦταν καὶ τόσο εὐκόλη. Ὑ-
στερα ἀπὸ τὸ στενὸ σύνδεσμο
ποῦ εἶχαν τόσα χρόνια νὰ συ-
ναντηθοῦν μετὰ τὸν γάμο του
μὲ μίαν ἄλλη, ἔστω καὶ τὴν ἀ-
δελφῇ τῆς, θὰ ἦταν πολὺ στενό-
χωρο καὶ γιὰ τοὺς δύο τους.

Μιά βραδυὰ ποῦ ἡ Τζιλ ἦ-
ταν μόνη τῆς στὸ σπιτί, χτύ-
πησε τὸ τηλέφωνο.

—Ἐνας κύριος ζητεῖ νὰ ἐ-
μιλήσῃ στὴν δεσποινίδα. Δὲν
θέλησε νὰ δώσῃ τὸ ὄνομά του
ἀνήγγειλε ὁ Ἐλεφαντοπόδης μὲ
ὑψος ἀποδοκιμασίας.

Εἶχε τὴ γνώμη πὺς ἕνας κύ-
ριος ποῦ δὲν εἶδνε τὸ ὄνομα
του στὸ τηλέφωνο δὲν ἦταν «κύ-
ριος» καὶ ἐπομένως δὲν εἶχε
δικαίωμα νὰ μιλήσῃ στὴ νε-
ρὴ του κυρία.

—Εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ Τζιλ
πηγαίνοντας στὸ τηλέφωνο.
Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἐπόμενο.

ΕΞΟΧΙΚΗ ΛΑΜΠΡΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 28)

κοινότητος, εἰσεύρων νὰ πῇνῃ,
ὡς οὐδεὶς ἄλλος, τὸ ἀντί, λι-
νίζων μεθοδικώτατα δι' ὅλους,
καὶ τρώγων καὶ προπίνων.

Εἰς τὰς προπόσεις μάλιστα
δὲν εἶχεν ἐφάρμιλλον. Μετὰ τὴν
σύντομον καὶ τυτικὴν τοῦ ἱερέ-
ως προπόσει, ἐγεσθεῖς ὁ μπά-
μπα-Μηλῖος, κρατῶν τὴν τσό-
τραν τὴν ἐπτασχαδον, ἤρτισε
νὰ χαριεῖται τοὺς πάντας, καὶ
ἕνα ἑκάστον ὡς ἐξῆς:

—Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθι-
νὸς ὁ Κύριος! Ζῇ καὶ βασιλεύει
ἐς πάντας τοὺς αἰῶνας!

Εἰτα μετὰ τὸ προοίμιον ἐσηλ-
θεν εἰς τὴν οὐσίαν:

—Γεῖά μας! καλὴ γεῖά!
διάφορο! καλὴ χαρδιά! Πατὰ
μ', νὰ χαίρεσαι τὸ πετρωτὴ μ',
Παπαδιά, νὰ χαίρεσαι τὸν
παπὰ σ', καὶ τὰ παιδάκια σ'!
Ξαδέφω Θεοδώρ! νὰ ζήσης,
νὰ τὸ χαίρεσαι! Κονιμάρος Πα-
ναγιώτ! Ὅπως ἔτρεξες μὲ
τὸ λάδ' νὰ τρέξῃς γὰ μ' τὴ
ζήμα! Συμπεθέρα, Κρατήρα!
Νὰ χαίρεσαι, μ' ἕνα καλὸ γαι-
μῶ! Ἀντιμὲ Γιώργη! Τιμὰ
στέφανα! Στὸ γάμο σας νὰ
χαροῦμε! Κονιμάρα Κυρια-
σοῦ! Μὲ μιά καλὴ νύφη νὰ
ζήσης νὰ χαίρῃ! Ἐβίβα ὅλοι!
Τέπε-τε. Πάντα χαροῦμενοι.
Στὴν ὁγιά σας! Σπυτεῖ-ρα
Σαβή! Καλὴ λευθεριά! Στὴν
ὁγιά σας! Πάντα χαροῦμενοι!
Πάντα μὲ τὸ καλὸ!

Καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸ προ-
σπον ἱπῆρε καὶ ἡ πόσις.
Ἀλλὰ καὶ ὁ Φταμνίτης ἡ-
θέλησε νὰ προσηύχῃ κατ' ἄλλον
ὅμως στενότερον τρόπον ἠθέ-
λησε νὰ βοῇ τὴν γυναῖκά του.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εἰσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40.000
Ἐξωτερικοῦ (ἐτησίως):
Λίραι Ἀγγλίας (χάρτιν.) 2.10.0
Δολάρια » 7.00
Βελγικὰ φράγκα » 350
Γαλλικὰ φράγκα » 2.500

Τὰ ἐμβόσματα δέον ν' ἀπο-
στέλλονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον
ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ τα-
χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπι-
ταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ἀπὸ τοῦ Ιου μέχρι τοῦ τελευταίου
πληρ. τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται
εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1-13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14-26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27-39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40-52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53-65)
ὁ Στ' (τεύχη ἀριθ. 66-78)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79-91)
ὁ Η' (τεύχη ἀριθ. 92-104)

Προσκαίοντες τὰ ἀνωτέρω
τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παρα-
λαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους
Βιβλιοδεσία ἐκαστοῦ τόμου
δραχ. 25.000 (προσπληρωτέα).

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ δο-
θέν 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938:
Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζό-
πουλος. Κατοικία ὁδὸς Κολι-
δοῦ 12. Προστίθενται τυπογρα-
φικὰ Νικόλαος Παρασκευάπου-
λος. Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7.

καὶ ἠγάγκασεν αὐτὴν ν' ἀπα-
τήσῃ εἰς τὴν πρόποσιν.

—Μπρῶ! —
—Πιὲ καὶ δὸ μ'. —
—Μὲ χρῶσι! —
—Καλῶς τ'ν ἀγάπη μ' τῇ
χρυσῇ!

Καὶ πῶν αὐτὸς μετεβίβασε
τὴν τσότραν εἰς τὴν ὥραιαν
Ξανθὴν, ἥτις ἔδρεξε τὰ χεῖλη.
Εἰτα ἤρτισαν τὰ ἄσματα. Ἐν
πρώτοις τὸ Χριστὸς Ἀνέστη,
ὕστερα τὰ θύραθεν. Ὁ μπά-
μπα-Μηλῖος, θελήσας νὰ πάλ-
λῃ καὶ αὐτὸς τὸ Χριστὸς Ἀ-
νέστη, τὸ ἐγγύριζε πότε εἰς τὸν
ἀριστερὸν καὶ πότε εἰς τὸ κλέφτι-
κο.

Ἀλλ' ὁ ἰδιορρευθιμότερος πάν-
των τῶν φαλτων ἦτο ὁ μπά-
μπα-Κίτσος, γρηαὺς χωροφύ-
λας. Χειμαρυνόμενος, παλαιὸς
τακτικός, ληρομημένος ἀπὸ
τῆς θανατικῆς ἐποχῆς ἐν τῇ
νύσῃ. Ἀμφεβάλλε καὶ αὐτὸς,
ἀν τὸν εἶχαν περασμένον εἰς
τὰ μητρώα, πότε τοῦ ἔστειλαν
μισθόν, πότε ὄχι. Ἐφορεῖ γι-
τῶνα μὲ ἀνοικτὰς θυρίδας, βρω-
χεῖαν περισελίδα μέχρι τοῦ
γόνατος καὶ τοῦ λουναίου. Ὁ
δημαρχος τοῦ τόπου (διότι ἡ-
πῆρε, φεῖ! καὶ δημαρχος)
τὸν εἶχε στείλει νὰ κάμῃ Πά-
σχα εἰς τὰ Καλύδια, διὰ νὰ
φυλάξῃ δὴθεν τὴν τάξιν, καί-
τοι οὐδεὶς αὐτὰς φυλάξεως ἦτο ἡ-
γάγκη. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι
τὸν ἔστειλε νὰ καλοπεράσῃ
ἱπλῆσιον τῶν ἀνοικτοκαρδῶν
ἐξωμεριτῶν, οἵτινες τοῦ ἤρε-
σκον, τοῦ μπάμπα-Κίτσου, ἄς
τοὺς ἔλεγον καὶ «τρουπλάκιας»
ἢ «χαλκοδέρας». Ἐὰν ἔμενεν
ἐν τῇ πόλει, ὁ δημαρχος θὰ
ἦτο ὑπόχρεος νὰ τὸν φιλέσῃ
τὸν μπάμπα-Κίτσον, καθὼς
τὸν εἶχαν κακομάθει οἱ προκά-
τοχοί του. ἔλεγε, — νὰ τὸν φι-
λέσῃ κοιλούσαν καὶ αὐγὰ. Τὶ
ἔθιμα!...

Ὁ μπάμπα-Κίτσος, ἀφοῦ ἡ-
σπάσθη τοῖς ἡ τετράκις τὴν
τσότραν, ἤρτισε νὰ πάλῃ τὸ
Χριστὸς Ἀνέστη, κατ' ἰδιόζον-
τα αὐτῶν τρόπων, ὡς ἐξῆς:

Κ'στὸ—μπρῶ—Κ'στὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν θανάτων.
Θάνατον ματῆσας,
ζ' ἔντοις — ἔντοις μνήμασι,
ζῶνιν παμμάκαριστε!

Καὶ ὅμως, μεθ' ὅλην τὴν ἡ-
διορρευθιὰν ταύτην, οὐδεὶς πο-
τε ἐφαλλεν ἱερὸν ὄνομα μετὰ
πλεονάζοντος χριστιανικοῦ αἰσθη-
ματός καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἐξαιρου-
μένου ἴσως τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἀ-
θῆναις γηραιῷ καὶ σεβασμῶν
Κρητῶς, τοῦ πάλλυντος τὸ «Ἀ-
λάλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν» μὲ
τὴν ἐξῆς προσθήκην: «Ἀλα-

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ

ΑΝΑΨΕ κιάλας ὁ χορὸς, λαμπριάτικος στ' ἀλάνια,
μπροστὰ πετάνε οἱ λυγερὲς, πίσω πηδᾶνε οἱ νιοί...
γλέντησε, πένθιμη καρδιά, κι' ἀπὸ χαρὰ ἀναγέλα
κι' εὐδὰ σὰν ἀνθόκρino, λευκόθωρη κι' ἀγνή.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ψέλνουνε στὸ φτωχικὸ ξωκλήσι,
ψυχὴ ποῦ Σὲ ματώσανε τοῦ πόνου τὰ καρφιά,
ποῦ δὲν ξεδίψασες ποτὲ στὴς εὐτυχίας τῇ δρύση,
σῆκω, ἀναστήσου κι' ἄστραψε, δῶδε τὴ συννεφία.

ΠΟΥ ἰσκιώνει κάθε σου χαρὰ. Στὸ φῶς καὶ στὴν ἀλήθεια
ποῦ σήμερα πλημμύρισε κάθε γωνία τῆς Γῆς.
«Χριστὸς Ἀνέστη» ψέλνοντας καὶ Σὺ, ψηλὰ ἀναστήσου,
σὰν πρωταστέρη τῆς νυχτιάς, σὰ ρόδο τῆς αὔρης.

Αἴγιον **ΜΑΙΡΗ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ**

λα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν τῶν
μὴ προσκυνούντων, οἱ κερατά-
δες! τὴν εἰκόνα σου τὴν σε-
πτήν...».

Ἀληθεῖς δοθόδοσοι Ἑλλη-
νες.
Περὶ τὴν δειλὴν εἶχεν ἀρχί-
σει ὁ χορὸς, χορὸς κλέφτικος
(διότι αἱ γυναῖκες ἐπεφυλάτ-
τοντο διὰ τὴν Δευτέραν καὶ
Τρίτην, ὅπως χορεύωσι τὸν
συρτὸν καὶ τὴν καμάρα), καὶ
ὁ παπὰ-Κυριάκος, μετὰ τῆς
παπαδιάς καὶ τοῦ Ζάχου, ὁ-
στις ἐγλύτωσε τὸ ξύλον χάριν
τῆς ἡμέρας, (διότι ὁ πατήρ του
εἶχε θυμώσει εἰτα κατ' αὐτοῦ,
ὡς γενομένου αἰτίου τῆς χα-
σμοδίας ἐκείνης), ἀποχωρεῖ-
σαντες τὴν συντροφίαν, κατήλ-
θον εἰς τὴν πόλιν.

Ὁ παπὰ-Κυριάκος ἔδωκε
πλήρες εἰς τὸν συνεφημέριον
τοῦ τὸ ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς μερι-
διον, καὶ οὔτε κατεδέχθη νὰ
κάμῃ λόγον περὶ τῆς ὑποτιθε-
μένης κλοπῆς.

Ἐν ταῦτοις ὁ παπὰ-Θωδωρὴς
οἰκοθεν τῷ εἶπεν ὅτι τὸ ἐκ τῆς
ἐνορίας μεριδίον του εὐρίσκειτο
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, τοῦ παπὰ-
Θωδωρῆ. Ἐκρίνε καλόν, εἶπε,
νὰ μετακομίσῃ διὰ τῆς ἐξωθού-
ρας τοῦ ἀγίου δήματος οἰκάδε
καὶ τὰ δύο μεριδιά, διὰ νὰ μὴ
βλέπων τινες τῶν ἀγῶν ἐπι-
πολαίων καὶ γλωσσαλγῶσιν εἰ-
οἱ ἱερεῖς ἔχουν δὴθεν πολλὰ ἐπι-
σοδήματα.

—Ὁ κόσμος ξεπλάζεται, εἶ-
πεν, ἄμα μὰς ἰδῇ μιά καλὴ μέ-
ρα νὰ πάρομε τίποτα λειτουργι-
αῖας, καὶ δὲν συλλογίζεται
πῶς ἐβδόμαδες καὶ μῆνες πα-
ρεόχονται ἀγνοοί!

Ἐντεῦθεν ἡ παρανόσις τοῦ
Ζάχου.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών
ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΣΚΑΛΕΣ

1. Άννα, 2. Γόπα, 3. Νύχι, 4. Ίσιο, 5. Ήταν.
Και η χώρα της Νοτίου Αμερικής είναι η ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ.
ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΜΕΛΟΜΕΝΗ.

ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΠΡΟΣΘΕΣΕΙΣ

6	5	4	3	2	1
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36

ΜΗ ΒΙΑΣΘΗΤΕ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ

Το μισό ενός τρίτου = ένα έκτο. Ένα τρίτο = δύο έκτα. Έπομένως ένα τρίτο και μισό του εκάτο = ένα έκτο σύν δύο έκτα, που μας κάνουν τρία έκτα ή το μισό του εκάτο, δηλαδή πενήντα. ΑΠΡΟΟΡΓΑ.

Η ζέστη, γιατί... το κρύο μπορείτε εύκολα να το αρπάξετε!

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Το πιάνο, 2. Ο άνεμος.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:
1) ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ, 2) ΜΑΡΑ — ΟΡΕΛ, 3) ΟΤΕ — ΕΛ — ΜΙ, 4) ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ, 5) ΑΝ, 6) ΝΙΚΗ — ΝΙΝΑ, 7) ΤΟ 8) ΡΑ — ΣΠΟΥΤΙΝ, 9) ΑΜ — ΙΣ — ΑΣΕ, 10) ΙΩΤΑ — ΑΚΟΥ, 11) ΑΣΕ — ΤΥΛΙΝΗ.

Καθ' ὅτως:

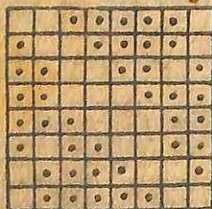
1) ΣΜΟΚΙΝ — ΡΑΙΑ, 2) ΚΑ — ΤΑ — ΙΤΑΜΩΣ, 3) ΟΡΕΟ — ΚΟΣ — ΤΕ, 4) ΠΑ — ΠΙΑΤ, 5) ΕΝΩ — ΦΟΣ, 6) ΒΟΛΙ — ΑΛ, 7) ΟΡ — ΚΑΝΑΤΑΚΙ, 8) ΛΕ — ΜΟΝΙ — ΙΣΟΝ, 9) ΗΛΙΣ — ΝΙ — ΝΕΥΗ.

ΑΡΓΟΠΟΡΙΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Α—7, Β—9, Γ—1, Δ—8, Ε—3, Ζ—5, Η—6, Θ—4, Ι—2, Κ—10.

ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

Ίδου πώς πρέπει να τοποθετηθούν τα 40 σπυριά σιτοριού.

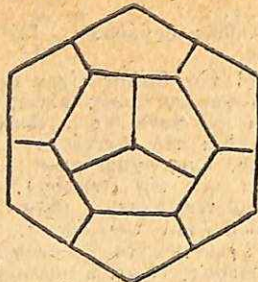

ΤΑ ΨΑΡΑΚΙΑ

Ίδου οι δύο τρόποι με τους οποίους μπορούν να ενώσουν τα ίδια ψαράκια:

ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΤΩΝ ΒΟΥ
Ίδου πώς τα 9 καπέλα σχηματίζουν ένα πλήρες εξάγωνο:

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Τα γράμματα για τα οποία πρόκειται είναι τα Α, Τ, Φ, Χ, Μ και Υ, που δεν αλλάζει η μορφή τους όταν αντικατασταθούν. Το ίδιο συμβαίνει και με τα γράμματα Δ, Η, Θ, Ι, Λ, Σ, Ο, Π.

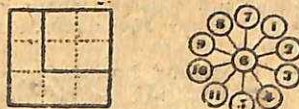
ΤΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΕΣΤ

1. Παίρνεται το πρώτο σπύρο και το τοποθετείτε όπως φαί-

νεται στο σχήμα. Σχηματίζεται έτσι η εξίσωση: 1 ίσον τετραγωνική ρίζα του 1.

2. Σχηματίζονται συνολικά 13 τετράγωνα:

9 μικρά, με πλευρές 1 εκ., 4 μέτρια, με πλευρές 2 εκ. και 1 μεγάλο με πλευρές 3 εκ.
3. Ίδου η τοποθέτηση των αριθμών.

ΔΑΜΑ

ΠΑΝΤΑ με καλή διάθεση

Η σημερινή γυναίκα ιδίως η εργαζόμενη δεν είναι εύκολο να έχει πάντα εύχρηστη διάθεση και μέγιστα ώριμες ημέρες του μηνός. Η CAMELIA της είναι απαραίτητη. Έκατομμύρια γυναικών χρησιμοποιούν σήμερα την Σερβιέτ υγείας ΚΑΜΕΛΙΑ για να εξασφαλίσουν υγεία και να αποφεύγουν τις δυσάρεστες εκπλήξεις και συνέπειες του παρελθόντος.

• Η ΚΑΜΕΛΙΑ είναι πρακτική

• Η ΚΑΜΕΛΙΑ είναι οικονομική

• Η ΚΑΜΕΛΙΑ σημαίνει υγεία και καθαριότητα

Προσφέρει σ' όλες τις γυναίκες Ασφάλεια και Αυτόπεποίθηση.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 22 'Απριλίου - 15 Μαΐου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριές

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Προσοχή στις σχέσεις σας με τις γυναίκες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου - 9 'Απριλίου): Μια ευχάριστη έκπληξη σας περιμένει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 'Απριλίου): Μπερδεφούλες, Τυχερό σας χρώμα το πράσινο.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 'Απριλίου): Στενοχώρια για έναν άντρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Η ψυχή σας θα πανηγυρίσει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Έκνευρισμός για λόγους αντίληψης.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Προδιάθεση προς την αδιαθεσία που θα σας δημιουργήσει μελαγχολικές σκέψεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Σταθεροποίηση της νέας κατάστασώς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Τίποτα δεν αποκλείεται, ακόμα και το είδωλλο.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουνίου - 1 'Ιουλίου): Ελπίδες και όνειρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 'Ιουλίου): Μη δώσετε σημασία σε ό,τι σας πούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-23 'Ιουλίου): Επιτυχία σε όλους τους τομείς.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλίου - 1 Αυγούστου): Θα συμβεί ό,τι εσείς θέτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Αυγούστου): Αθλά σας έχετε δημιουργήσει συμπάθειες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Αυγούστου): Θα πονέσετε.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου): Ανεφελος ούρανος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου): Πλαταίνει ο δ-ρίζοντας σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Μικρός καυγάς με αγαπημένο πρόσωπο.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου - 1 Οκτωβρίου): Δυσάρεστη συνάντηση, τελικά όμως θα περάσετε το σκύπελο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Οκτωβρίου): Μην παρασύρεστε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-21 Οκτωβρίου): Χαρά, χαρά, να-ρά. Τυχερή σας ημέρα η Πέμπτη.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτωβρίου - 2 Νοεμβρίου): Προσοχή σε αναπάντεχο εμπόδιο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου): Είναι χωρίς σημασία Γι' αυτό μην το πάρετε στα σοβαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου): Συνεχίζεται. Τελικά η ροή των πραγμάτων θα οδηγήσει σε αίσιον τέλος.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου): Μερικές δυσκολίες αλλά μικρής διάρκειας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου): Δεν θάναί τίποτα το σπουδαίο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμβρίου): Με γοργό ρυθμό προς τη χαρά.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου - 1 'Ιανουαρίου): Κι όμως κάτι είναι πιο σίγουρο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 'Ιανουαρίου): Προτιμώτερο να μην πάτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 'Ιανουαρίου): Δεν θα είναι όπως το περιμένετε.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 'Ιανουαρίου): Δεν θα υπάρξει ένα ευχάριστο τέλος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Δυσάρεστη συνάντηση. Η στενοχώρια όμως θα είναι περαστική.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου): Ευχάριστες προβλέψεις, που θα παίξουν σημαντικό ρόλο στην υπόθεσή σας.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φεβρουαρίου): Ήρεμο δεκαπενθήμερο με διάφορες μικροχάρες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Οι χαρές θα είναι περισσότερες από τις λύπες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Καινούργιες μέρες έρχονται.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Όλα τα νεώτερα συστήματα περμανάντ και βαφής, εκτελούνται εις το Κομμωτήριο «ΛΟΥΞ» από ειδικευμένους εις το εξωτερικόν τεχνίτας με τα καλύτερα υλικά.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΛΟΥΞ»

ΑΔΕΛΦΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Πανεπιστημίου 59Α

Τηλέφωνον 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

«ΛΟΥΤΕΣΙΑ»

ΥΠΟΚΙΤΑ ΤΟΥ UNIVERSITE DE COUPE ET DE HAUTE COUURE DE PARIS

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΡΜΟΥ 27 (Είσοδος Πετράκη 26)
ΠΕΙΡΑΙΑ: ΑΚΤΗ ΤΡ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ 7, ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ
ΚΗΦΙΣΙΑ: ΑΘΗΝΩΝ 28

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ

Αι μαθήτριά παρακολουθούνται ιδιαιτέρως και διδάσκονται χωριστά.
Επιστρέφονται τα δίδακτρα εις όσες δέν είναι απόλυτα ευχαριστημένες.

Πληροφορία καθ' ἐκάστην.

«ΑΘΗΝΑ»

«Γνώμη»

Πάντοτε ωραία, πάντοτε ελθιμική, με ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ

Τό δέρμα μου έκέρδισε απαλότητα αφ' οτου ήρχισα να χρησιμοποιώ την κρέμα ΡΟΔΑΛΙΝΗ

διά την περιποίησίν του.

Τό βράδυ εις τό Ντεμακιγιάζ την νύκτα ως τροφή του δέρματος και την ημέρα διά να μου κρατά την πούδρα. Η κρέμα ΡΟΔΑΛΙΝΗ είναι δαυμάσιο καλλυντικό.

ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΝΕΛΣΟΝ

ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ΟΤΙ ΜΙΣΗ ΩΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΝ ΤΟΥ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ

ΟΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΒΑΦΟΥΝ ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΔΑΓΗΤΟ ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΘΙΑΜΜΑ

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΚΡΑΓΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΟ ΓΗΝΣΙΟΝ ΚΡΑΓΙΟΝ

ΑΔΕΛΑ

Όταν η Έλληνίδα ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ..

Χρησιμοποιεί την έλβιτιν και το μαρέλ

γνωρίζει ότι η διατροφή της οικογενείας της εξασφαλίζεται με τον υγιεινότερο αλλά και οικονομικότερο τρόπο.

έλβιτιν μαρέλ

αντι για φρέσκο βούτυρο

Α.Β.Ε. ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΥΔΡΟΓΟΝΟΣΙΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

